مجموعه آثار قلم اعلی

٤٤

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحانی ملی ایران
شید الله ارکانه بتعداد محدود بمنظور حفظ تکثیر
شده است ولی از انتشارات مصونه امری نمیباشد

شهر الرحمه ۱۲۳ بدیع

مجلس شورای ملی

شماره ۲۹۴

مطابق ۱۴ ع

هیئت محترم مقدس رضوی قلی بهبهانی ایزد

قرار مطرح بررسی تصمیم اتخاذی مورخه ۱۰/۵/۳۶ مورد تصویب

در خصوص استرداد آثار و مدارکی که از منزل ایشان ضبط شده است خواستار

در جمله آثار و مدارکی که در بانک ملی راجع به شرکت نازل شده است

استرداد و موجود بود در دو نیک بفهمه تقدیم میگردد

ضمنا لازم میداند در آثار و مدارکی که حضرت عالی حسب الدستور

در بانک ملی راجع به این شرکت نازل کرده اید تکمیل و استرداد نشده در صورت تقدیم گردد

در جلسه مقرره ۱۹ روزه با جنابعالی گردیده در صورت آثار و مدارکی

دست دارند با این مجلس مراجعه تا استرداد نموده و صورت تقدیم گردد

بدیهی است پس از اخذ نتیجه مراتب عرض و سپس اقدام خواهد شد.

رئیس مجلس شورای ملی

در جناب داود علیه بهاء الله

بسم الله الاقدس الابهی

ذکر من لدنا لقوم لیعرفون انه لا اله الا هو المهیمن القیوم قد ظهر المیزان و اتی البرهان وجاء الرحمن ولکن الناس اکثرهم لا یشعرون قد ضرب فی الناقوس الاعظم باسمی الاقدم ولکن الناس اکثرهم لا یسمعون قل هذا السر الذی کان مستوراً خلف الاستار وان هذا الکتاب مختوم وانه کان مکنوناً فی خزائن القدرة والاقتدار ومحفوظاً فی جبات العصمة والاصطبار ومسطوراً من قلم الله المقدس العزیز المحبوب ان الذین وجدوا عرف الآیات اذ ظهر مطلع البینات انهم من اصحاب السفینة الحمراء لدی الله رب ما کان و ما یکون والذی منع انه کان محروماً عن نسمات ایام الوصال و فوحات الاتصال الا انه من الذین هم لا یفقهون کذلک تموج بحر البیان بامر من لدی الله المهیمن القیوم.

در جناب میرزا داود

بسم الله الاقدس

ان اشهد بما شهد الله انه لا اله الا هو والذی ینطق الیوم انه لمظهر امره لمن فی الاکوان

ان الذين اعرضوا اليوم اولئك في غفلة وضلال اياكم يا اهل الارض ان تمنعوا انفسكم عن هذا الفضل الذي اتى على هيكل الانسان ان اعرضوا عنا عندكم ثم اقبلوا الى الله مالك الايجاد انا ما اردنا الا ما اراده الله بذلك ورد علينا ما ناحت به الذرات قل يا قوم هذا لهو الذي وعدتم به في الزبر والالواح وفي الرحمن لولاه ما ظهر البيان ولا انزل على ضابط الوحي في الاعصار طوبى لك بما اقبلت الى الله واردت مرادا من في الارضين والسموات من الناس من اجتنب وهم من خرق الاحجاب بهذا الاسم الذي زلت له الرقاب ان استمعوا يا اهل العالم على الامر ان به تضطرب افئدة الفجار ان اذكروا ربكم بين العباد لئلا تأخذ نفحات الذكر من في البلاد كذلك نزلنا الآيات وارسلناها اليك فضلا من لدنا ان ربك لهو المقتدر المختار

جناب ميرزا داود عليه بهاء الله

هوالناظر من افقه الاعلى

هذا كتاب ينطق بالحق والقوم اكثرهم لا يسمعون قد نزلت الآيات وهم لا يشعرون وظهرت العلامات وهم لا يفقهون قد اتت الساعة وقامت القيامة وظهر الاسم المكنون والغيب المخزون والقوم اكثرهم لا يعرفون قد احاطت الحجة واشرق نير البرهان من افق الامكان ولكن القوم

عنه معرضون قل یا ملأ الارض الصفوا فی امر الله وسلطانه ولا تتبعوا اهواء الذین کفروا بالشاهد و المشهود قد اتی الوعد والموعود یا ای اقبلوا الیه بوجوه نوراء لو انتم تشعرون لا تمنعوا انفسکم عن هذا الفضل الاعظم ولا تتبعوا امیال الاوهام والظنون انک اشکر ربک الرحمن انه نزل لک ما یکبد عرفه عباد مکرمون قل لک الحمد یا مقصود العالم ومحبوب الامم بما هدیتنی الی صراطک و اظهرت لی سبیلک وانزلت لی ولیلک اسئلک ان تجعلنی فی کل الاحوال متذکرا بآیاتک ومتمسکا بحبل امرک ثم قدر لی ما یقربنی الیک فی کل عالم من عوالمک انک انت المقتدر علی ما تشاء بقولک کن فیکون

جناب آقا زین العابدین علیه بهاء الله

هو الناظر من افقه الابهی

کتاب معلوم من الله المهیمن القیوم الی الذی اقبل الی الله اذ انار افق الظهور بمکلم الطور ان الذین اقبلوا اولئک من حزب الله فی لوح المسطور قد حضر اسمک لدی المظلوم وذکرک بما لا تعادله الخزائن والکنوز اسمع النداء من افق الاعلی انه لا اله الا انا الحق علام الغیوب قد اظهرنا ما کان مکنونا فی العلم ومستورا عن ابصار الذین انکروا حق الله وامره ولعقوا .

یتلاقه جاءوا بآیاته اذ نزلت بالحق یشهد بذلک لسان العظمة فی مقامه المحمود یا ایها الناظر
الی الوجه لما نزلت الآیات وظهرت البینات اعرض علماء العجم ثم الذین فی ظلمهم و
وقالوا ما قاله الاولون نبذوا کتاب الله وراءهم متمسکین بما عندهم من الاوهام والظنون طوبی
لک بما اقبلت الی الوجه اذا اعرض عنه کل عالم مردود انا نوصیک واولیائی بالعدل والانصاف
وبالامانة والدیانة والالطاف خذ امر ربک ثم ذکر الناس بآیاته وبشرهم برحمته التی سبقت
الوجود من الغیب والشهود البهاء المشرق من افق سمائی فضلی علیک وعلی من معک وعلی
کل ثابت تمسک بحبلی الممدود

در جناب باقر علیه بهائی الله

لسبه الناطق فی ملکوت البیان

ان الدیک یقول هذا یومی والفتی باسم الله فی ملکوت الانشاء الا الذی سبنی الی عرشه
وانه ظهر فی قطب الامکان واستقر علیه طلعة الرحمن الطق فی کل الاحیان تراقی مطلع الظهور
بسلطان احاط العالمین ان الورقاء ناحت وقالت هذا یومی وفیه اغرد وعلی افنان سدرة
المنتهی باسم ربی الابهی وابشر الناس بهذا الظهور الذی باستضاءه من فی السموات والارضین

والقلم ليقول هذا يومي لاني اتحرك بين اصبعي الرحمن واذكر الناس بهذا اليوم البديع انا نقول كل من اقبل الى الله ان اليوم يومه طوبى لمن سمع نداء الله واقبل اليه بقلب طاهر منير

در جناب ميرزا باقر

الاعظم الابهى

ذكر من لدنا لقوم يفقهون ليجدوا حلاوة الذكر ويدعوا ما كان وما يكون ويتمسكوا بالذكر الاعظم الذي اتى من سماء القدم لعمري انه لهو الموعود فلما اتى بالحق قالت اليهود انه افترى على الله المهيمن القيوم كفروا بالذي آمنوا بعد الذي يدعونه في العشي والاشراق والاصيل والبكور ان الذي اعرض عن هذا الظهور قد حقق له اسم اليهود كذلك قضى الامر من لدن ربك العزيز الودود ان اجتنب من الذين اتخذوا الاوهام لانفسهم ارباباً من دون الله الا انهم من عبدة الاصنام ولكن لا يفقهون ان اذكر ربك في ايامك واذكرني بانزل من عندك انه مزكي النفوس ومحيي القلوب ان يعترض عليك احد في حب ربك لا تحزن لوكل على ربك العزيز المحبوب قد اتى اقبلت الى الله

وتركت الذين اتبعوا الطاغوت لا يخوفني في حبه من على الارض ولا يمنعني جنود

الذين ظلموا كذلك امرت من لدن مالك الغيب والشهود

٤

و جناب میرزا باقر

هوالحی فی افق الاعلی

قد قرت عیناک بما یذکرک قلم الاعلی فی هذا اللوح الذی کان بید القدرة مأخوذا اذ هذه یده التی کانت علی الحق مبسوطا وهذه القبضة التی بها اخذ ملکوت السموات والارض لسلطان عظیما و هذا الیمین الذی به طویت السموات وبسطت مرة اخری بمشیة اخری سبحان من علق باراده منه من فی الملک جمیعا قل ما سبقه من شیئ بل سبقت رحمته کل الاشیاء وانه علی کل شیئ محیط طهر البصر عن اشارات البشر ثم خذ لوح الله بقوة مبینا قل یا قوم قد جائنا لوح الامر عن مشرق القدر بالنور لسیعا وانه فصل من لوح المحفوظ الذی بعثه الله علی هیئة الغلام فتبارک الذی بعثه بالحق بامر قویا ایاک ان تسکن علی مقرک قم ثم انطق بثناء ربک قل قد اتی الغلام بوجه منیرا و یدعوکم الی الله التوا الله ولا تکونن فی الامر مریبا دعوا ما عندکم وخذوا ما امرتم به من ربکم الرحمن وانه علی کل شیئ قدیرا ان امش علی اثری بحیث کلما تشتد روایح الافتان تجدنفسک فی جذب واطمینان کذلک ینبغی لمن انقطع عن کل شیئ واقبل الی وجه جمیلا واذا امسک الفقر فی سبیل ربک فاصبر ثم اذکر ضری وغربتی فی هذه الدیار کذلک یامرک قلم المختار من لدن مقتدر عزیزا ان

اهدا الناس الی شریعة الاعظم ثم ادخلهم فی هذا الخباء الذی کان فی علی العرش منصوبا ان
اشرب الناس من کاس التی کانت بیدالله مصنوعا کرمن لدنا علی وجوه الذینهم اتخذوا الی الرحمن
سبیلا والروح علیک وعلی التی وطیها الله بک ثم التی تخدمک ثم الذین توجهوا الی شطر الله وانقطعوا
علی کل مشرک بعیدا

در جناب ض علیه بهاء الله

بسمی المغنی

قد لبسنا الکتاب علی صورة الانسان وانه هذا الکتاب العظیم قد اظهرنا اسمنا المکنون وارسلناه بالحق
وانه هذا الهیکل المبین قد اظهرنا البحر الاعظم بامواج الذکر والبیان وانه هذا الناطق الامین قد انزلنا
الآیات واظهرنا البینات علی شان احاطت السموات والارضین قل یا قوم خافوا الله ولا تنکروا
ما اظهر بالفضل توجهوا الیه بوجوه بیضاء ولا تکونن من المتوقفین ایاکم ان تجعلوا نعمة الله نقمة علی انفسکم
ونوره نارا علیکم التقوا الله وکونوا من التائبین ان اقبلوا الی الافق الاعلی ثم اتبعوا ما انتیکم من لدن
منزل قدیم ان اشوا بهذا المصباح فی ظلمات البر والبحر انه یهدیکم الی الصراط المستقیم ان الذین
یدعونکم الی الاوهام انهم لا یغنیکم الیوم دعوهم بانفسهم متقلبین الی الغرور الخبیر انک لا تحزن من

شیئی ان اطمئن بفضل مولیک انه مع عباده المقبلین لایمنعه امر ولا یحجبه شیئی یفعل بسلطانه
مایشاء انه لهو المقتدر القدیر انما البهآء علیک وعلی الذین فازوا بهذا الکوثر المنیر

ق جناب باقر

بسم الله المقتدر العلی الابهی

ان یا عبد ان استمع نداء ربک العلی الاعلی من شطر الذی فیه استقر عرش ربک العلی العظیم لیقربک
النداء الی مقر العظمة والکبریاء ویدخلک فی ملکوت ربک العزیز الحکیم انکون مستریحاً علی مرکب
وحمالقدم فی شدة وبلاء عظیم اشرب الماء ومنع عن فم القدس ماء العطاء والبیان ما اکتسبت
ایدی المشرکین استبشر لعبد الذی ینوح سکان الفردوس باوراد علی جبال القدس من عشر
الظالمین ومع الدنیا عن ورائک ثم اقبل الی مولاک القدیم ولعمری لو یأخذک عرف الآیات
لیجذبک علی شأن تنقطع عن الاشیاء تخرج عن بیتک مقبلاً الی العراء وتناجی فی کل صباح و
مساء این انت یا مقصود العالمین ومحبوب العارفین ویا من قبلت الذلة لعز عباده و
الشدة لرخاء من علی الارض اجمعین کن فی ایام ربک علی شأن ینتشر منک روایح الانقطاع
بین ملأ الاختراع کذلک یامرک سلطان الابداع الذی به اضطرب العباد وتزلزلت البلاد واستبشرت

افسدة المنقطعين ان اشكر ربك بما ذكرت من القلم الاعلى فى هذا المقام الذى جعله

الله مطاف العالمين والحمد لله رب العالمين

جناب ميرزا ابو القاسم عليه بهاء الله

هو الناظر من افقه الاعلى

كتاب نزل بالحق من سماء المشية فضلاً من لدى الله رب العالمين ليجذب العباد الى الافق

الاعلى ويقربهم اليه انه هو المقتدر العزيز الجبار يا ايها المتوجه الى انوار الوجه اسمع نداء المظلوم انه

يذكرك فى السجن ويذكرك بآيات الله مالك يوم الدين هذا يوم نادى المناد من كل الجهات

ومرت الجبال وسرت سفينة البيان على بحر العرفان وغردت حمامة البرهان على اغصان

يملأ الاكوان بانه قد اتى الرحمن بسلطان لا تمنعه جنود العالم ولا اعراض الذين نقضوا عهد الله و

ميثاقه وجادلوا بآياته وانكروا امره الاعظم وبناءه العظيم قد جرى فرات الحيوان من قلم الرحمن و

القوم اكثرهم من الغافلين انكروا نعمة الله وبدلوها كفرا انهم من الظالمين فى كتاب مبين

انا سمعنا ذكرك ورأينا اقبالك اقبلنا اليك من شطر السجن ذكرناك بهذا اللوح البديع انك

اذا فزت به ووجدت عرف البيان من آيات ربك الرحمن قل الهى الهى لك الحمد بما ايدتنى

وعرفتنی واسمعتنی اذا رتفع ندائک الاعلی وصریر قلمک الاعلی استلک بامرک الذی به ماج بحر العرفان فی الامکان وارتفعت رایة ذکرک بین الادیان بان تجعلنی مشتعلا بنار سدرتک ومنورا بانوار شمس ظهورک وناطقا بثنائک وطائرا فی هواء حبک وقائما لدی باب جودک وکرمک وفائزا بلقائک ای رب ترانی منقطعا عن دونک ومتوجها الی انوار وجهک اسئلک ان لا تخیبنی عما عندک قدر لی الحضور امام عرشک والقیام لدی باب عظمتک وان منعتنی عن الحضور فقضایاک قدر لی اجر لقائک وما قدرته لاصفیائک الذین سمعوا ندائک الاحلی وفازوا بلقائک یا مولی الوری ورب العرش والثری ای رب ایدنی علی خدمة امرک والقیام علی امرتنی به فی کتابک بکینونة الخضوع سطوة العالم والاضواء الامم ثم اکتب لی یا الهی وسیدی خیر الاخرة والاولی وما ینفعنی فی کل عالم من عوالمک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت القوی القدیر ۰

بنام خداوند توانا

بیان مبارکی بفارسی امروز روز ذکر و ثنا و روز خدمت است و خدمت حق جل جلاله و نصرت امرش باعمال و اخلاق طیبه طاهره و تقوی الله بوده و هست از حق میطلبیم آنجناب را مؤید فرماید بر نصرت امرش تا از نار سدره مشتعل شوید اشتعالیکه میاه کدره منتنه اعراض ادیان قادر بر اطفاء آن

نباشد افضل اعمال امروز تبلیغ امر او است بروح و ریحان هر نفسی بآن فائز شد بکل خیر فائز
است جهد نما شاید فائز شوی باینکه ذکرش بدوام ملک و ملکوت باقی و پاینده ماند ناعقین
بمثابهٔ جراد منتشر از حق بطلب اولیای خود را در آن اراضی خط فرماید انه هو السامع المجیب
دوستان آن ارض را بکبیر برسان بگو یا حزب الله بحبل صبر تمسک نمائید و بذیل خدمت تشبث
عمل این یوم را شبه و مثل نبوده و نیست عمل و اوراد سلطان اعمال است و ذکر در اوراد یک از ذکار خود
را محروم ننمائید بنار سدرهٔ مبارکه عالم را مشتعل نمائید بحبل استکبار و اتفاق تمسک جوئید عنقریب
امر الهی احاطه نماید و آثار را از اقطار ظاهر شود از حق می طلبیم شما را تائید فرماید و از آنچه در کتاب
مقدر شده محروم ننماید حزب الله در زبر و الواح بسکینه و وقار در خضوع و خشوع و شفقت و عنایت
و حکمت وصیت نمودیم باید کل بحبل حکمت تمسک نمایند و بما اراده الله ناطق آنچه اکنون در آن
ارض بخدمت مشغول گردند اجر لقائی عند الله مقدر و این امر بسیار عظیم است یعنی امر تبلیغ اگر
آنجناب بآن تمسک نمایند عند الله اقرب بتقوی است و اگر هم نخواهند توجه ننمایند باسی نه ولکن
اگر حکمت اقتضا نماید چه که امر حکمت بسیار محکم است در اکثر الواح کل را بآن امر نمودیم و کفی بالله
شهیدا البهاء من لدنا علیک و علی اولیاء الله هناک و علی الذین ما منعهم شیئ من الاشیاء

عن التقرب الى الله الفرد الواحد العليم الحكيم

ميرزا ابو القاسم عليه بهاء الله

هو المهيمن على الملك والملكوت

تعالى مولى الجبروت الذى اتى من افق الاقتدار بامر مبين ودعا الملوك والمملوك الى الله رب العالمين منهم من سمع واعرض ومنهم من اقبل الى الافق الاعلى ومنهم من اخذه كوثر بيان الرحمن على شأن نبذ العالم وراءه مقبلا الى الله العزيز الحميد قد حضر اسمك لدى المظلوم وذكرناك بهذا الذكر البديع قل يا ملأ الارض تالله قد ظهر النبأ الاعظم ونزلت كتب الله مالك يوم الدين اتقوا الله ولا تتبعوا اهوائكم ان اتبعوا من انكم من افق الاقتدار ليقربكم الى مشرق وحى الله رب ما يرى وما لا يرى رب العرش العظيم كذلك انزلنا الآيات وصرفناها امرا من لدنا وارسلناها اليك لتشكر ربك المقتدر القدير

جناب آقا خان جان عليه بهاء الله

هو الشاهد الخبير

قد نطقت النار فى السدرة المباركة واتى المقصود بالعزة والاقتدار يشهد امم وجهه علم

انه لا اله الا هو الواحد المقتدر يا ملأ الارض اسمعوا النداء انه ارتفع من القلم الاعلى اياكم ان تمنعكم جنود الاوهام ضعوا ما عند القوم وخذوا ما امرتم به من لدن الله المقتدر العزيز الوهاب قد تنور العالم بانوار الظهور ولكن القوم اعرضوا بما اتبعوا كل متوحم مكار انا سمعنا ذكرك وذكر ناك بلوح لاح من تجلى عنايت ربك مالك الرقاب قد ظهر ما كان مستوراً عن العيون يشهد بذلك ام الكتاب انه ينطق امام الوجوه ويقول قد خرقت الاحجاب واتى الوهاب بقدرة وسلطان كذلك اسمعناك صرير قلمي الاعلى لتشكر ربك المقتدر المهيمن العزيز الغفار قد سمع الله ندائك و اجابك فضلاً من عنده اشكر وقل لك الحمد يا مالك الوجود ولك الثناء يا رب الارباب

١٥٢ بسم ربنا الاقدس الاعظم العلي الابهى

الهي الهي حزنك اهلكني وسخطك احرقني وبلائك اماتني ليتني كنت معدوماً سمعت حنين قلبك بما اكتسبت ايدي اعدائك ويا ليت كنت مفقوداً ومارأيت ما ورد عليك من طغاة خلقك اسئلك يا مولى العالم وموجد الامم بالاسم الاعظم بان تؤيد اوليائك على ذكرك وثنائك ثم احفظهم يا الهي من شر اعدائك وقدر لهم ما قدرته لاعدائك واصفيائك وما انزلته في كتابك انك انت الفضال الكريم الهي الهي ترى من اقبل اليك ونطق بذكرك وثنائك واراد

کنز جودک وکرمک اسئلک بامواج بحر عطائک بان تؤیده فی کل الاحوال علی الاستقامة
علی حبک وخدمة امرک وقدر له مایقربه الیک انک انت الذی لایعجزک قدرة العالم ولایمنعک
سطوة الامم بفعل ماتشاء لااله الا انت المقتدر العلیم الحکیم

در جناب حاجی علیه بهاء الله

بسمی المتعالی عن الاسماء

یذکر المذکور من ذکره اذ ظهر باسمه الذی به طویت السماء واظلمت الشمس وخسف القمر وغیب
المیزان انا نذکر من توجه الی الله وتذکره بما یلقی الروح الی من آیات الله المقتدر العزیز
المختار قل انا وزنا کل الاشیاء بکلمة من عندنا ورتبناها فی المیزان بین الامکان وبها اتممنا علی
الخلق ان ربک سریع الحساب وفی کل حین ناری المناد وما سمعوا الا الذین اذا توا البصائر والآذان
یا اهل الارض ان استمعوا ما یدعوکم به مولی الوری واتبعوا کل جاهل مرتاب انه جاء لینجاتکم ولتطهیر
انفسکم عما یحجبکم عن الله منزل الآیات قد خلق البصر لهذا المنظر الاکبر والسمع لهذا النداء
الذی جعله الله کوثر الحیوان لاهل الرضوان والرحیق المختوم لاهل الامکان تعالی الرحمن معطی هذا
الفضل الذی احاط من فی الارضین والسموات قل ایاکم ان تمنعوا انفسکم عن عرفان مطلع الاسماء

وآذانکم عن استماع هذا النداء الاعلی وابصارکم عن افق الاعلی دعواها عندکم من العلوم وتوجهوا
الی الله ربکم العزیز العلام تالله قد ارسلنا الرسل لهذا الیوم وخلقنا الخلق لعرفان هذا
المقام الذی جعله الله مشرق الالواح قل الیوم لاینفعکم الدنیا ومافیها دعوها لاهلها وتوجهوا
الی من ینطق بالحق فی هذه المدینة التی لایسمع من ارجائها الا نعیب الغراب قل ان
الغراب من اعرض عن الحق وینطق باهوائه کذلک فصلنا الامر فی الکتاب لو تذکر ما ورد علینا
فی هذا السجن انه لاینتهی بالاقلام ولا بالزبر والالواح انک لاتحزن من شیئ توکل علی الله
ثم اذکره بین العباد انا وجدنا عرف جک نزلنا لک بالتطیر به الجمال هذا الکتاب بقوة
من الله ثم اشکره بهذا الفضل الذی لایعادله ما خلق فی الابداع

جناب علی ابن پیر رودخانی علیها بهاء الله

بنام یکتای یکتا

یا علی رجعت احادیث الاوهام مرة اخری آنچه حزب فرقان عمل نمودند حزب بیان نمودند
متمسکند اراده نموده اند شهرهای موهوم بادای ظنون تغییر نمایند وعباد بیچاره را از رحیق مختوم
وفیوضات حضرت قیوم محروم کنند هزار دویست سنه باعتقاد خود خود را افقه واعلم عالم میشمردند

و در لیالی و ایام بذکر موعود ناطق و مشغول و چون آفتاب حقیقت اشراق نمود وافق عالم نور گشت بشابه سحاب حائل شدند و انوارش را منع نمودند بالاخره قوی بر قتلش دادند خانکه کل شنیده و دیده اند در سنین اولیه یکنفر از علمای اقبال ننموده با مر الله فائز نگاشت کل لعباد ظاهر شدند که شبه آن در امکان شنیده نشد علماء تابعین طرا لسب و لعن مشغول از ارتکاب نمودند آنچه را که هیچ ظالمی ننمود حال هم در جمیع بلاد نار بغضاء مشتعل طوبی للعارفین علماء بیان هم تازه بهمان کلمات ناطق و بهمانها اعمال عامل گاهی میگویند بیان تحریف شده گاهی میگویند آنچه را که هیچ مشرکی نگفته بگویا حزب الله جهد نمائید ناس را از اوهام این نفوس حفظ کنید شاید بپرازادی در هوا عز نورانی پرواز نمایند و بتوحید حقیقی فائز شوند این است وصایای حق جل جلاله اولیای خود را طوبی لمن سمع ندائی و فاز بالاستقامة الکبری فی هذا الامر العظیم الحمد لله رب العالمین البهاء علیک و علی اولیائی الذین ما نقضوا عهدی و میثاقی قاموا و قالوا الله ربنا و رب من فی السموات والارضین

جناب علی ابن پیر روحانی

علیهما بهاء الله

هوالناطق من الافق الاعلی

یا علی علیک بهائی لله الحمد فائز شدی بآنچه که عالم از او غافل و محجوب مشاهده میشود الا من شاء الله نور ساطع امر لامع آفتاب حقیقت مشرق سماء عظمت مرتفع بحر علوم مواج فرات رحمت جاری طوبی از برای نفسی که در این یوم بدیع مبارک محروم نشد و فائز شد بآنچه از برای اولیاء از عدم بوجود آمد لله الحمد پیروی علیه بهائی الله و عنایتی از بحر عرفان آشامید و از کوثر استقامت چشید مع بلایای وارده و رزایای نازله بر صراط الهی مستقیم بود و بجلیش متمسک عالم و حوادث آن واهم و سطوتش او را منع ننمود ذکری در صحیفه حمرا از قلم اعلی جاری طوبی لمن عرفه و لمن زاره چوان روحی لهم الفداء و بچه حاضر و بآنچه در کتاب الهی از قبل و بعد نازل فائز هنیئاً له و لک لازال شما مذکور بوده و هستید وصیت مینمایم شما را بحکمت و بیان اولیای آن ارض را بتکبیر برسانید از حق میطلبیم کل را تائید فرماید بر تبلیغ امر و عمل بآنچه در کتاب نازل شده انه هو الفضال الکریم البهاء من لدنا علیک و علی الذین ما نقضوا عهد الله رب العالمین منتسبین طراً را از قبل مظلوم تکبیر برسان و بعنایت حق بشارت ده انه هو الغفور الرحیم و هو المشفق الکریم

صحیفة الله المهیمن القیوم

هوالله تعالی شأنه الحکمة والبیان

یا جواد روحی لعبدک بها فی الله الابدی نامه شما در حضرت عزّ اصدیه بشرف اصغاء مولی البریه فائز طوبی لک بما نبذت العالم متقبلاً الی السجن الاعظم الی ان حضرت امام وجه مالک القدم وسمعت ما خلقت الاشیاء لاصغائه قصدت ودخلت ورأیت ما بشرت به کتب الله المهیمن القیوم لاتحزن من شیئ توکل علی الله رب ما کان وما یکون قل لک الحمد یا مولی الاسماء وفاطر السماء بما ایدتنی علی الحضور امام وجهک والقیام لدی باب فضلک اسئلک بآیات عظمتک ورایات اقتدارک فی بلادک وبرحمتک التی سبقت الوجود وقدرتک التی احاطت الموجود بان تجعلنی قائماً ثابتاً راسخاً علی امرک وناطقاً بذکرک وثنائک ومتوجهاً فی کل الاحوال الی انوار وجهک وهادیاً عبادک الی صراطک ای رب انت الذی احاطت فضلک واظهرت ما کان مکنوناً فی علمک اسئلک باسمک الاعظم وبنبأک العظیم بان تؤیدنی علی ما تحب وترضی ثم اجعلنی راضیاً شاکراً انک انت المقتدر علی ما تشاء لا الٰه الا انت العزیز الودود یا جواد روحی از نامه شما عرف بیان مشام شد لا تیأس من روح الله و

لاتقنط من رحمة ربک ولاتحزن فی ایامه انا احضرناک وبشرناک والقیناک وعلمناک و
عرفناک لتبشر العباد بظهور الحق وسلطانه وعظمته واقتداره ایاک ان یمنعک شیئ عما امرت
به فی کتاب الله رب العالمین کن متمسکا بالکتاب وما نزل فیه من سماء مشیة ربک المقتدر
القدیر عالم بیان لعالم مشیه تبدیل شد بعینه وبظاهره وباسمائه وبصفاته وباوهامه وظنونه
بل اهلش العدو اخیرا واجل مشاهده میشوند حزب الله را در هر مدینه و دیار ملاقات نمودی از قبل مظلوم
سلام برسان وبانوار شرق افق سماء عنایت متصود عالم بشارت ده اهل درخش را از قبل مظلوم تکبیر
برسان تکبیر یا اولیائی هناک اسمعوا ندآء الله الملک الحق المبین انه ارتفع فی هذا المقام الاعلی
والذروة العلیا والغایة القصوی طوبی لمن سمع واجاب وویل للغافلین قد کنتم تحت لحاظ
رحمة ربکم اشکروا الله بهذا الفضل العظیم ایاکم ان یشغلکم شیئ من الاشیاء عن فاطر السماء
او یمنعکم العال والآمال عن التوجه فی هذا الیوم الذی فیه استوی هیکل الظهور علی عرش البیان وینطق
بما یقرب العباد الی الله رب العالمین انتم فی الوطن ومولی العالم کان اسیرا بین ایدی الغافلین الی
ان جری علیه فی هذا المقام الذی یطوف الملأ الاعلی واهل الجنة العلیا طوبی لمن سمع النداء و
اقبل بقلبه الی الافق الاعلی المقر الذی فیه سجن المظلوم بما اکتسبت ایدی المعتدین یا حزب الله قوموا

علی نصرة الامر بالحکمة والبیان وبالاعمال والاخلاق انه لو یرید من یشاء فضلاً من عنده وهو الامر
العلیم تالله قد ماج بحر العرفان فی الامکان خذوا منه کأساً باسمی ثم اشربوا منها بذکری العزیز
البدیع ایاکم ان تمنعکم الدنیا عن مولی الوری ام الاولون عن ربکم الرحمن دعوا ما سواه مقبلین
الیه امراً من عنده وهو العلیم الحکیم قد اشرق النور من افق الظهور والقوم فی وهم مبین
قد تضوع عرف الآیات وظهرت البینات طوبی لمتقبل وصدق فاز ویل للمعرضین بلغت
نوراء ندای مظلوم را بشنوید بر نصرت امر قیام نمائید ونصرت حقیقی تبلیغ امر الهی بوده وهست
امروز کوثر باقی در بیان اهل بهاء مستور باید لعنایت حق وفضلش مبذول دارند تا اهل
قبور از نفحات ظهور منتعش گردند وقیام کنند امروز روزی است که ذکرش در زبر وکتب الهی از
قبل وبعد بوده باید اهل حق جهد نمایند تا بنور توحید حقیقی فائز شوند ومنور گردند وهم چنین لوجه
الله عباد را حفظ نمائید که مبادا بشائبهٔ حزب شیعه یا وهم مبتلا شوند ودر یوم قیام از انوار بیان
مولی الانام محروم مانند در قرون واعصار بما عندهم افتخار مینمودند ودر یوم جزا بشائبهٔ نمرود بل اشقی
واشر شاهده گشتند امروز اشجار ندا مینماید وهم چنین اثمار واوراق وحصاة ونواة وجمیع اشیاء
ولکن آذان واعیه موجود نه متوکلاً علی الله باحیای اموات مشغول گردید که شاید زنده شوند وبحیات

باقیه فائز گردند و از فنون و ادهام قبل متقدس شده بانوار یقین منور شوند یا اولیای ظنک
لازال مذکور بوده و هستید قدر و مقام کلمات الهی را بدانید از حق میطلبیم شما را تایید فرماید بر تدارک
آنچه فوت شده و مقدر نماید آنچه را هم باقی و دائم است عنقریب آنچه مشهود مفقود فنا کل را
اخذ نماید ولکن آنچه از قلم اعلی جاری و نازل باقی بوده و هست طوبی للفائزین انا بنجکم و نکبر
علیکم و نبشرکم بما قبالی و غنایتی و رحمتی التی سبقت من فی السموات والارضین شما از اهل
و رحیم باید اشراقات نیر آفاق از شما ظاهر و هویدا گردد طوبی لکم و نعیما لکم من لدی الله مقصود
العارفین و محبوب المقربین

یا قلمی الاعلی اهل بیت را ذکر نما

تا نفحات ذکر ایشان ترا بافق اعلی هدایت نماید اولیای آن ارض لدی المظلوم مذکور بوده و هستند آنچه
بر دوستان الهی وارد شده کل در صحیفه حمرا از قلم اعلی مذکور و مسطور در قدرت و عظمت نخلرقات
تفکر نمائید خاک که در ظاهر از جمیع اشیاء احقر و پستتر مشاهده میشود او را منخزن
ثروت و مطلع نعمت و مشرق رحمت و مصدر جود و کرم فرموده اگر عباد ارض آنچه
از قلم اعلی نازل توجه مینمودند کل بملکوت غنا وارد و بنصرت کبری فائز میگشتند ولکن کفران

نعمت وعدم توجه بافق رحمت از علمای عصر بوده ایشانند نفوسیکه از قبل در ذکر ایشان از
قلم رحمن نازل بدّر لوا نعمة الله کفروا واضلّوا قومهم دار البوار مشاهده کنید مقصود عالم را که شما را امر فرمود بر اقبال و عرفان و خضوع و خشوع در ایامی که از ما ضعینه و بغضاء فرائض عالم مرتعد بوده و
افئدهٔ قوم مضطرب آنچه بر اولیا وارد شده کتابیست مخزون عند الله و امانتی است محفوظ طوبی
از برای نفوسی که در سبیل الهی حمل شدائد نمودند زود است سحابات هر یک بمثابه آفتاب ظاهر
و هویدا گردد بیدلان قوی بوده و هست یا اولیائی باعمال و اخلاق طیبه تمسک نمائید مقصرین
را معفو کنید و در حق مذنبین دعا نمائید از حق بطلبید غافلین را آگاه فرماید شما نید مطالع عزت
و شفقت و رحمت چه که آثار و صفات حق جلّ جلاله از موقنین و انفس مطمئنه راضیه ظاهر میگردد
طوبی از برای نفسیکه بر فراش وارد شود و قلبش مطهّر باشد از ضغینه و بغضاء و شبهات واشارات
و کدورات عالم از حق بطلبید عباد خود را بطراز دانائی مزیّن فرماید تا مظلوم در ارض طا با انوار
امر آن بلاد محبت داشته از حق تعالی شأنه مسئلت نمائید سرکار امیر را تأیید فرماید و علی ما یحبّ
و یرضی موفق دارد آنچه از قلم مظلوم جاری شده بوده و هست بلایای متواتره در ایام متوالیه و رزایای متواتره در ایام
اطفاء کلمه و اصلاح عالم و اتفاق امم قبول نمودیم هر منصفی شاهد و هر خبیری گواه یا اولیائی هنگام

جهد کنید مقصود عالمیان را که در آیاتش بآثار قلمش فائز گشتید و نازل شد از برای شما آنچه که از افق سماء فضل غروب ننماید و هیچ حجابی او را ستر نکند و هیچ سحابی مانع نشود لعمر الله اگر ثمرهٔ آثار قلم اعلی را بچشید کل بما جنبه ایقان و اطمینان بکذب و اکذاب در هوا، محبت محبوب عالمیان حیران نماید از حق میطلبیم حزب خود را از عنایات مکنونه و مشهوده منع نفرماید او قادر و توانا لا اله الا هو العلی الاعلی

یا قلم العدم و مبشر العالم قل وجهک شطر احبائک فی سر چاه ثم اذکرهم بذکر تشتعل به القلوب و تطیر به الارواح انّ الذکر هو نور تستضیئ به القلوب و نار تشتعل به افئدة الابرار طوبی لمن تنوّر بهذا النور و استضاء بانوار هذا الاشراق و لمن اشتعل بهذه النار فی ایام ربّه مالک المبدأ و المآب طوبی لکم و لنعیماً لکم یشهد ملأ الاعلی توجهکم و اقبالکم فی یوم فیه اعرض عن الوجه کلّ مشرک مرتاب الذین اتبعوا اهوآئهم و ارتکبوا اماناح به سکّان الفردوس و اصحاب هذا المقام یا اولیائی قد فتح باب الکرم علی وجه العالم ایاکم ان تمنعکم حجبات الامم عن الاسم الاعظم ضعوا ما عند القوم متمسکین بالقلوب الی الله رب الارباب اذا فزتم بنفحات الوحی و ما نزّل من قلم عنایة ربکم الرحمن قولوا لک الحمد یا الهنا و مقصودنا بما ایدتنا علی الاقبال الی افقک و التمسک بحبلک و التشبث بذیلک نسئلک بسماء فضلک

وشمس عنایتک وبحر جودک بان تقدر لنا مایقربنا الیک فی اللیالی والایام ثم اکتب لنا خیر الاخرة
والاولی وما قدرته للمقربین من عبادک الذین اخذوا کاس الرضا من ایادی العطاء وشربوا باسمک
الغفور الرحیم کذلک انطق لسان العظمة فی اللیل العاشر من شهر الصیام تفضلاً علی الانام لولی
لمن سمع وقال لک الحمد یا مظلوم الآفاق ولک الثناء یا مقصود العارفین ونذکر فی هذا المقام
من اقبل الی الافق وفاز بایامی وحاز فی هوائی ونطق بثنائی وهاجر مقبلاً الی وجهی الی ان
قام لدی باب عظمتی وحضر امام عرشی وسمع ندائی الاحلی وشهد افقی الاعلی الذی زینا الارض
بظاهره وباطنها بجنده نسئل الله تعالی ان ینزل علی رسله امطار رحمته وظهورات فضله انه
هو المقتدر علی ما یشاء وهو السامع المجیب لله الحمد در اول ایام بحق اقبال نمود بلایای وارده اورا
از شطر احدیه منع ننمود وارد شد ودر سنین معدودات در ظل ساکن وحول مقام طائف وبعد از
انقضاء مدت وظهور اجل تصدق اعلی نمود عنایت حق اخذش کرد قد غفره الله تفضلاً من عنده
ورحمةً من لدنه انه هو الغفور الکریم

در این حین لحاظ عنایت مظلوم بجذبا توجه نمود

یا اهل جذبا. ندای مظلوم را بشنوید وبما ینبغی لایام الله تمسک نمائید کلمه‌ئی که در این ظهور اعظم انسانرا

نجات بخشد و مطمئن نماید این است در سماء و ارتجش ملاحظه نماید و هم چنین در سدره و اثمارش
و ظهور و بروز و آثارش بین کلمه از سدره کلمات لدی الله مذکور و محسوب در ظهر این ظهور اعظم
و قیامش امام اعم تفکر نماید شاید نور بیان رحمن شما را منور نماید و نار محبتش مشتعل گرداند بر
نصرت امر الهی قیام نمائید نفوسی افسرده را بنار سدره مشتعل کنید و مردگان را از کاس بیان
رحمن زنده نمائید ایام را غنیمت دانید و بما ینبغی لکم تمسک جوئید امیدوارم در لیالی و ایام
اولیای حق را ذکر نموده و بما یقربهم الیه دعوت فرموده صراط واضح میزان ظاهر آیات نازل
بینات باهر مکلم طور امام وجوه ناطق ولکن نعمتهای الهی را انکار ننمودند و با وهام خود مشغول بوده و
هستند نفوسیکه خود را رئوس میدانستند و بر منابر باسم حق ذاکر و ناطق بودند که امتحانی کل معرض بل
مشرک مشاهده گشتند و کاش بآنچه ذکر شد اکتفا مینمودند اولیا خود آگاهند بر اعمال علمای شیعه
و اتباع ایشان یا اولیائی بحناک ندای مظلوم را بشنوید و از ما عند القوم با عند الله توجه کنید عنقریب
نار ضغینه و بغضا قلوب مشرکین خاموش شود و بلغا راجع گردد از حق بطلبید شما را تائید فرماید بر
آنچه که ذکرش ببدوام ملک و ملکوت باقی و دائم است نسئل الله ان یظهر منکم ما یقرب الکل الی الله
ربکم الرحمن الهی الهی زین عبادک بطراز العرفان و قدرلهم ما یقربهم الی افقک ای رب تریهم مقبلین

الیک وتمسکین بحبل عنایتک اسئلک بملکوتک بیانک وسلطنتک واقتدارک ان تقدرلاولیائک
ما قدرته للذین طاروا فی هواء حبک وانقطعوا ارواحهم فی سبیلک انک انت المقتدر علی
ما تشاء لا الٰه الا انت القوی القدیر وبالاجابة جدیر

انا نخبر ان نذکر فاران والذین زینوا انفسکم بطراز العرفان وفازوا بالرحیق المختوم
من ید عطاء ربهم المهیمن القیوم لیقربهم الذکر الی مقامی المحمود یا اهل فاران اسمعوا ندائی الاعلی
وصریری قلم الاعلی انه لا الٰه الا انا العزیز المحبوب قد جئت فلنجاة العالم وتهذیب الامم طوبی
لمن وجد عرف الظهور وآمن بالله الفرد العزیز الودود ایاکم ان یمنعکم اضطراب
الضلال من الغنی المتعال ضعوا ما عندهم مقبلین الی الله الفرد الواحد المهیمن علی ما
کان وما یکون هذا یوم فیه فاز کل مقبل اقبل الی الافق الاعلی وشهد بما شهد الله انه لا الٰه
الا هو مالک الغیب والشهود یا اهل فاران خذوا ما نزل لکم من سماء مشیة
ربکم مالک الوجود انا ذکرناکم من قبل ومن بعد طوبی للقوم لعرفون کم من قوی منع
عن بحر الحیوان وکم من ضعیف اقبل وشرب منه باسم العزیز المحبوب قدر لنفع انفاقها
فی الآفاق هذا ما اخبرناکم به من قبل لیشهد بذلک من عنده کتاب مسطور کذلک

امارت و حجة العرفان و اشرق نیر الآفاق من افق سمآء لوح ربکم الحق علام الغیوب بلسان
پارسی بشنوید در سبیل الهی وارد شد بر شما آنچه که خبر حق آگاه نموده و نیست مقامات خود را
حفظ نمائید در حصن متین که باراده حق از عدم بوجود آمده وارد شوید هر نفسی وارد شود از سهام
بغی و فحشاء محفوظ ماند بکلمه خالص دیانی یوم افضل است از اعمال قرون و اعصار بشنوید نصیح
الهی را تمسک نمائید باسبابی که سبب اکرام ابدی و علت نعمت سرمدی است اگر آذان از گوش بیان
رحمن مقدس گردد از جمیع اشیاء کلمه مبارکه انی الحق استماع نماید امروز مکنون ظاهر و مخزون
باهر و غیب و شهود در یک هیکل مجتمع طوبی از برای نفسی که خود را محروم ننمود از بدیعا کوثر
اقتباس نمود و آشامید قسم بآفتاب بیان که از افق سمآء سجن مشرق و لائح است هر نفسی
بیک قطره آن فائز شود خود را فوق اعراب عالم مشاهده نماید بسمع طاهر بشنوید و
ببصر مقدس ببینید در لیالی و ایام قلم اعلی بذکر اولیاء مشغول هیچ منصفی آثار این
ظهور اعظم را انکار ننماید و گواهی دهد برانکه نور ظاهر آفتاب مشرق امر لائح حجت
کامل برهان ساطع آیات محیط بینات مشهود از حق بطلبید شما را مؤید فرماید بر خدمت
امرش و خدمت اعظم اکبر تبلیغ امر اوست باید مبلغین بحکمت و بیان باین امر

خطیر مشغول گردند و شرایط مبلغین تقدیس و تنزیه است و هم چنین توکل و انقطاع طوبی
لمن تزین بطراز الانقطاع فی تبلیغ امر الله مالک الابداع طوبی از برای عبادی که خالصاً
لوجه الله قصد بلاد نمایند لاجل تبلیغ و انتشار آثار بامر الله ارض بقدوم آن نفوس افتخار
نماید امروز خاکم امر الهی و مبلغ آیاتش از اعلی الخلق در کتاب مذکور یا حزب الله تحکمت
و بیان بر نصرت امر رحمن قیام نمائید این کلمهٔ مبارکه در اکثری از الواح نازل کرشاید عبادی غافل
بشنوند و باو تمسک نمایند انه هو المبین العلیم لا اله الا

هو الشفیق الکریم

انا نذکر اولیائی فی فروغ و نبشرهم بآیاتی در حینی که احاطت غیب و شهود یا اولیائی
هنالک بسمعوا ندا المظلوم انه یدعوکم الی المقام المحمود یا حزب الله طوبی لکم و نعیماً لکم انتم
الذین اقبلتم الی الافق الاعلی اذا اعرض عنه کل غافل محجوب قد فزتم بآثار قلم مولی الوری و
سمعتم ندآء الله الملک المهیمن القیوم انا ذکرناکم من قبل بآیات بها انطقت الاشیاء
الملک لله العزیز الودود انا نوصیکم بالاتحاد و بما یقربکم الی الله مالک الوجود سبحوا باسم
ربکم و ذکروا العباد بآیاته و نبشروهم بفضله کذلک یامرکم من عنده لوح محفوظ انا انزلنا

فی کل سنة لمن صعد الی الله ما نکذب به القلوب نشهد انه فاز بایامی واقبل الی صراطی
واعترف بما نزل من قلمی ولا توقف فی امری المبرم المحتوم قد سمع واجاب وسرع بقلبه
الی الله مالک هذا الیوم المبروک انا نوصیکم کما وصینا اولیائی من قبل بالاعمال والاخلاق
یشهد بذلک من عنده کتاب مسطور اذا اجتذبکم حلاوة بیانی فاخذکم رحیق عرفانی ینبغی
لکل واحد منکم ان یقوم ویقول متقبلاً الی قطری ومشرق ظهوری الهی الهی لک الحمد لعنایاتک
الکبری وعطایاک یا مولی الوری اشهد بوحدانیتک وفردانیتک وبانک انت الله لا الٰه الا انت لم
تزل کنت مهیمناً علی الکائنات ومقتدراً علی الممکنات اسئلک باستواء هیکلک علی العرش الاعظم
وبالوار وجهک یا مولی العالم وبنداک فی سجن عکا واسرارک بان تنزل علیّ من سماء رحمتک
ما یقربنی الیک ویجعلنی راضیاً بما قدرته لی من قلمک الاعلی ای رب ترانی راجیاً فضلک و
ناظراً الی افق الاعلی اذا اعرض عنه کبراء الارض واشرافها یشهد بذلک لوح الله العزیز المحبوب

یا قلم الاعلی

ول وجهک شطر الذین اقبلوا الی الله المهیمن القیوم وخذوا کاس البقاء من ید عطاء
ربهم العزیز الودود وشربوا منها مرة باسم واخری بذکری العزیز المحبوب قل یا اهل

القریه یذکرکم مشرق الوحی بآیات لاتعادلها الکنوز یا ارض القریه طوبی لک بما ارتفع
فیک ذکر الله رب ما کان ومایکون وسکن فیک عباد مکرمون الذین اقبلوا الی الافق
الاعلی وصفهم الله فی التوراة والانجیل والزبور وفی الفرقان الذی انزله الرحمن علی
محمد رسول الله بقوله لایسبقونه بالقول وهم بامره یعملون اسمعوا ندآء المظلوم انه نزل
لکم من قبل بما فتحت به ابواب الفضل والعطآء علی من فی ناسوت الانشآء وجری فرات
الرحمة بین البریة لیشهد بذلک من استوی علی سریر البیان فی مقام المحمود انا نذکر محمداً
قبل علی الذی صعد الی الله رب الغیب والشهود انه فی الرفیق الاعلی لیشهد بری لیشهد
بذلک اللوح المحفوظ به ماج بحر الغفران وهاج عرف عنایة الرحمن فضلاً من لدنه وهو المفضال
المشفق العزیز المشهود انا غفرناه بعد ما طهرناه من فرات الرحمة وانا المقتدر علی ما نشاء
بقولی کن فیکون یا حزب الله هناک اسمعوا ندآء المظلوم ثم انصروه بالحکمة والبیان کذلک امرتم
من قبل وفی هذا اللوح المسطور طوبی لکم بما وجدتم عرف قمیصی واقبلتم لوجهه نوراً لعالم
افقی واجبتم اذا ارتفع ندائی وذکرتمونی فی العشی والاشراق وفی الاصیل والبکور
یا ورقة الفردوس ان الفردوس الاعلی قد اقبل الیک وذکرک بما لاینقطع عرفه بدوام

الملك والملكوت انا انزلنا لك من قبل ومن بعد ما انجذبت به الافئدة والقلوب كذلك انهمر
بحر العرفان امواجه وحلقة الرحمن ما ينبغي لهذا اليوم الموعود يا ملأ الى هناك اسمعن ندائي انا
وصيناكن من قبل ونوصيكن في هذا المقام المرفوع ما ينبغي لايام الله وهذا الامر المحتوم
طوبى لكن بما اقبلتن الى الافق الاعلى اذا اعرض عنه كل جاهل مردود وكل عالم مغرور كذلك
تتحرك القلم الاعلى اذ كان المظلوم يمشي فيهذا المقام الذي فيه ينادي المناد الملك لله المهيمن
القيوم وتذكر فيهذا الحين اجاد الله رب العالمين

يا حزب الله في البهاء والسنين اسمعوا نداء الله الملك الحق العدل المبين

انه ينادي كم من الافق الاعلى ويذكركم بما لا يعادله شيء من الاشياء ويذكركم بآياته ويبشركم برحمته
التي سبقت كل صغير وكبير طوبى لكم انتم الذين فزتم بالاقبال في اول الايام اذ استوى الغني
المتعال على عرشه العظيم ما منعتكم شئونات الدنيا والاشتباهات اهل البغي والفحشاء قد
اقبلتم وسمعتم وقلتم لبيك يا مولى الاسماء ولبيك يا فاطر السماء ولبيك يا من في قبضتك
زمام من في السموات والارضين انتم الذين فزتم بذكر قلمي الاعلى وفضله الذي احاط كم انه هو المفضال
الكريم قد خرقتم الاحجاب باسم ربكم العزيز الوهاب واقبلتم اذ اعرض كل عالم بعيد وكل

عارف مریب انتم حروفات کتاب الله لیشهد بذلک من اتی من سماء البرهان ببیان
مبین انا نوصیکم والذین آمنوا بالاستقامة الکبری فیهذا البناء العظیم قد انتشر الجراد فی
الاسطار هذا ما اخبرناکم به من قبل اذ کان الامر مرتفعاً فی الزوراء وفی ارض السر
وفیهذا المقام الکریم المقام الذی ارتفع فیه نداء المظلوم بما اکتسبت ایدی الظالمین فلما
اتی المیقات اخذنا الظالمین بقهری من عندنا ثم الذین حولهم ان ربکم المختار هو المقتدر
القدیر لایمنعه امر ولا تخوفه الجنود ولا صفوف الملوک والسلاطین قد قام علی الامر بقیام
ارتعدت به فرائص المشرکین کذلک ذکرناکم فضلاً من لدنا طوبی لمن سمع ونبه الغافلین
البهاء المشرق من افق سماء ملکوتی علیکم یا حزب الله واولیائه وعلی الذین ما منعتهم الفوضاء
عن الله رب العالمین

انا نرید ان نذکر اولیائی فی سرایان الذین آمنوا بالرحمن
اذا اتی من سماء المشیة برایات الآیات طوبی لکم بما اقبلتم وسمعتم نداء الله فاق الاصباح
وفزتم بما نزل فی کتب القبل من لدی الله مالک الادیان سمعتم النداء واجبتم مولی الاسماء
وفاطر السماء کذلک شهد من اتی بالحجة والبرهان افرحوا بما ذکرکم المظلوم فی السجن الاعظم

اذ کان بین ایدی الاشرار الذین انکروا حجّة التی احاطت الآفاق نبذوا العصم متمسکین باهوائهم
الا انّهم من اهل الضلال فی کتاب الله ربّ الارباب یا محمّد طاهر قد حضر اسمک لدی
المظلوم وانزل لک بالاعالة خزائن الامکان قد فزت بآثار قلم عنایة ربّک و بانوار بیانه از
کان فیهذا المقام الاعلی انّه هو المقتدر العزیز الوهّاب اذکر احبّائی من قبلی الذین شربوا رحیق
الوحی من ایادی عطاء ربّهم مالک الرّقاب قل هذا یوم البیان وهذا یوم الذکر والثناء و
هذا یوم بشّرت به کتب الله مالک الانام قل ایّاکم ان تمنعکم سطوة العالم عن مالک القدم
او تضعفکم قوّة الذین کفروا بالله فی المبدء والمآب اذا اخذک سکر بیانی و قربک ذکری
وعنایتی قل الهی الهی لک الحمد بما ذکرتنی فی افقک الاعلی واقبلت الی اذ کنت بین ایدی الاعداء
اسئلک بسراج امرک الذی حفظته من قاصفات الظلم والاعتساف بان تؤیدنی
فی کلّ الاحوال واجعلنی متشبثاً متمسکاً متوجّهاً الی انوار وجهک یا من فی قبضتک زمام من
فی الارضین والسّمٰوات یا محمّد علی هل تعرف من یذکرک یذکرک مولی العالم فی السّجن الاعظم
اشکر ربّک وقل لک الثناء یا مولی الاسماء بما اقبلت الی عبدک وذکرته بما لا ینقطع عرفه
فی القرون والاعصار اسئلک ان لا تخیّبنی عمّا عندک وقدّر لی ما یقرّبنی الیک یا ربّی الغنیّ

المتعال یا ایرانی اسمعی ندائی انا اردنا ان نذکر اولیائی الرحمن واحبائه فی الکاف والشین
لیفرحوا بالعنایة ربهم فی المآب انا ذکرناکم من قبل مرة بعد مرة وهذه کرة اخری تفضلاً
من عندی وانا العزیز الفضال لایغرب عن علم ربک من شیئ وهو العزیز العلام یا
محمد قد ذکرناک فی هذا الحین انزلنا لک ما عجزت عن ذکره الاقلام اذکرنا انزلناه لک
من قبل ثم اشکر ربک مرسل الاریاح کذلک نطقت حمامة الامر علی الاغصان کبر من
قبلی علی اولیائی وذکرهم بما نزل لهم من سماء مشیتی کذلک انزلناک من قبل وفی هذا
الحین الذی ینطق جمال القدم امام وجوه الانام
انا اردنا ان نذکر فی هذا الحین اولیائی واحبائی فی البآء والدال ونذکرهم بما نزل من قبل
ومن بعد ونبشرهم بالعنایة التی احاطت الاقطار انتم الذین فزتم بندائی وسمعتم ما نزل من
سماء مشیتی لیشهد بذلک من عنده ام البیان انا امسکنا القلم فی برهة من الزمان
حکمة من عندنا ورحمة من لدنا وانا المقدر المختار انه یفعل ما یشاء ویحکم ما یرید لیس لاحد
ان یعترض علیه لیشهد بذلک لسان العظمة فی مقام حمله الله من اعلی المقام لاتحزنوا من
شیئ اصبروا بکم بالحکمة والبیان وما نزل فی الکتب والصحف والالواح قد ذکرنا کل واحد

منکم فی الصحیفة الحمراء من قلم الاعلی افرحوا بهذا الفضل الذی اذ ظهر سجدت له الانوار انا بشرکم
بعنایتی ورحمتی مرة اخری انّ ربکم هو المشفق العزیز الغفار طوبی لکم بما اقمتم فی یوم فیه کفر
کلّ جاهل مرتاب واذا سمعتم ندائی الذی ارتفع فی لوحی وذکرتم بنفحات آیاتی ولوا وجوهکم
الی افقی وقولوا لک البهاء یا مولی الاسماء ولک الثناء یا فاطر السماء نشهد بقوتک واقتدارک
وعظمتک واختیارک وتوحیدک وتعلیمک عن الاشباه وتقدیسک ظهورک عن الامثال اسئلک باسرار
علمک وانوار وجهک وقدرتک المکنونة فی کنائز عصمتک واسمک الذی به سخرت مدنک ودیارک بان
تجعلنا من الذین ما خوفتهم سطوة کلّ ظالم جبار وما اضعفتهم شئونات الفجار وقدرة کلّ
مشرک کفار ای ربّ قدر لنا ما ینفعنا فی کلّ عالم من عوالمک ویحفظنا من نعاق کلّ ناعق
وضوضاء الذین انکروا حقّک ونقضوا میثاقک وجادلوا بآیاتک اذ جئت من افق البقاء بالحجة
والبرهان البهاء من لدنا علیکم یا اولیائی وعلی ائمّائی اللاّئی آمن بالله

مسخّر الارياح

یا ملاء العشاق فی عشق آباد سیطوق نیّر الآفاق فی یوم المیثاق

وینذکرکم بما یقربکم الی الله مجری الانهار قد فزتم بایام الله وعرفان مشرق آیاته ومطلع ظهوراته

ومخزن علمه ومصدر الاوامر والاحكام نسئل الله ان يؤيدكم ويوفقكم انه هو المقتدر القادر طوبى
لمن شرب رحيق البقاء من ايادي عطاء ربه العزيز الغفار اياكم ان يحزنكم شيء من الاشياء
صعوا العالم تحت القدم متمسكين الى الله منور الابصار كذلك ارتفع خفيف سدرة المنتهى
وصرير القلم الاعلى طوبى لمن سمع وويل لكل غافل مكار

يا ارض الخضراء اسمعي نداء مالك الاسماء انه يذكرك بما لا يعادله شيء من الاشياء اشكري
ربك بهذا الفضل العظيم يا اوليائي اسمعوا نداء المظلوم الذي قبل البلاء لارتفاع امر الله رب
العالمين قد حبس في البطحاء ونفي منها الى الزوراء ومنها الى المدينة الكبيرة ومنها الى ارض
السر ومنها الى عكاء المقام الذي يطوف الملأ الاعلى ومكان الجنة العليا ثم الذين منعتهم
جنود العالم عن التوجه الى صراط الله المستقيم ان الصراط ينطق ويدعو الكل الى الافق الاخير
يا اوليائي هناك قد كنتم تحت لحاظ عناية ربكم الشفيق الكريم انه يزكيكم ويسمع ما تنطق به السنتكم
انه هو السميع البصير انا نوصيكم بالاتحاد ان به تستضيء الآفاق انه هو الناصح العليم الحكيم
خذوا كتاب الله بقوة من عنده ثم اعملوا بما امرتم به من لدن عزيز عليم يا كاظم انا ذكرناك
في الواح شتى وانزلنا لك ما يدعو العباد الى الله العزيز الحميد كن ناطقا بذكري وقائما على خدمتي

امر هذا ما ينبغي لك في هذا اليوم العزيز البديع قد جاء الامر الميرم من لدى الله مالك القدم انه امرك والذين آمنوا بالاسماء والآفاق انه هو الآمر الحكيم لا تحزن من شيء انه معك والذين آمنوا بهذا البناء العظيم كبر من قبلي على وجوه اوليائي ثم اقرء لهم ما نزل من ملكوتي لتجذبهم آيات ربك وتقربهم الى مقام تشرق فيه الاشياء الملك لله مالك يوم الدين يا حزب الله افرحوا بندائي وذكري وتوجهي اليكم في هذا المقام البديع اقرؤا آيات الله بالروح والريحان ثم انصروا ربكم بالاعمال والاخلاق هذا ما امرتم به من لدن مقتدر قدير البهاء المشرق من افق سمائه عنايتي عليكم وعلى كل ثابت مستقيم

يا قلمي الاعلى

انا اردنا ان نختم القول بذكر الميم والشين فنذكر اوليائي هناك الذين اقبلوا بوجوه نوراء وشربوا رحيق الايقان من ايادي العطاء الا انهم من الفائزين يا حزب الله اسمعوا ندائي انه اتى بالحق لنجاة الخلق ولكن القوم في حجاب مبين ليسمعون الطنين ولا يسمعون نداء الله الملك الحق المبين يشربون الصديد معرضين عن فرات الرحمة كذلك سولت لهم انفسهم الا انهم من التائهين تمسكوا بالاوهام معرضين عن اشراق واح من افق اليقين يا اوليائي

انّا ذکرناکم من قبل مرّة بعد مرّة بما یشهد لنفسی وعنایتی ورحمتی التی سبقت من فی السموات
والارضین انتم الذین فزتم بآثار قلم الاعلی واصغاء ندائی الاعلی یشهد بذلک من عنده
کتاب مبین اذکروا ربکم بالحکمة والبیان طوبی لمن سمع ما امر به من لدن المرالامر القدیم
نسئل الله ان یؤیدکم علی احرة امره بالحکمة والبیان ویقدّر لکم ما تقرّ به عیون المقرّبین کذلک
هاج عرف البیان فی الامکان اذا استوی الرحمن علی عرشه العظیم قد انتهت الاذکار
بذکرکم والاوراق بثنائکم اشکروا ربکم الفضال الغفور الرحیم کذلک غرّدت حمامة العرش امرًا
من لدی الله العزیز الجمیل البهآء المشرق من افق سجنی علیکم وعلی الذین ما منعهم ذکر من الاذکار
ولا امر من الامور ولا سطوة القوم وجنودهم ولا سیوف العباد وشئونهم قاموا وقالوا اقداتی
البیّنات بروایات الآیات انه هو الموعود فی کتب الله العلیم الخبیر تفلیس

یا قلم الاعلی قد رجع البیان من لدی الرحمن مرّة اخری فی ذکر اهل البهآء فی التاء والنّاء و
دیار اخری وهو العزیز الفضال نذکر الالف والحآء لیفرح ویکون من الشاکرین فی العشی
والاشراق یا احمد نشهد انک فزت بآیاتی وسمعت ندائی واقبلت الی افقی اذ کان
القوم فی غفلة وضلال طوبی لک ولمن ذکرک بما انزل الرحمن فی الالواح وطوبی لمقبل ما منعه

سطوة العباد عن الله رب الارباب وتذكر محمداً قبل علي وبشره لبقائي وفضلي الذي سبق العباد
اسمع النداء من القلم الاعلى انه ذكرك بما قرت به الابصار انزلنا لك لوحاً وارسلناه اليك
من قبل لتفرح وتكون في دله واكذاب وتذكر من سمّى بمحمد قبل صادق الذي اقبل الى
الافق الاعلى اذ كان القوم معرضين عن الله رب الارباب اشكر الله بما ذكرك لسان العظمة
وكان المظلوم بين ايدي الاشرار قد شربت كاس العطاء من يد ربك مولى الورى وفزت بما
كان مسطوراً في الزبر والالواح نسئل الله ان يمدك ويؤيدك على الذكر والثناء انه هو العزيز العلام
يا قلم اذكر من سمّى بمحمد قبل باسم الذي فاز بايام الله منزل الآيات قد اقبل اذ اعرض عن الله
من في الاقطار قد اخذ الكتاب اذ نبذوا الذين انكروا حق الله وبرهانه وكفروا بما اتبعوا كل
جاهل مرتاب انا ذكرناك من قبل وفي هذا الحين ان ربك هو المقتدر المختار وتذكر علياً
قبل اكبر في منظري الانور ليشهد له ذكر الله بدوام اسمائه وصفاته انه هو العزيز الغفار
انا نوصيك والذين آمنوا بما انزل الرحمن في الكتاب يا اولياء في هناك خذوا ما امرتم به من
لدن مالك الاديان ان المظلوم ذكر اولياءه اذ كان في السجن الاعظم ليشهد بذلك من عنده ام
الكتاب اشكروا الله بما ايدكم اذ كان النور مشرقاً من اعلى المقام يا قلم مالك القدم اراد ان

یذکرادلیائه فی الیمین والبهاء لیجذبهم لتذکر الی المقام یمحی الله مایشاء ویثبت وهو المقتدر
علی مایشاء امرٌ من عنده وهو السمیع البصار انا ذکرناکم من قبل بما فاحت به نفحات الفضل
والعطاء ایاکم ان تحزنکم اعراض القوم الذین نقضوا المیثاق هو بی لساع سمع ندائی ولعالم
تمسک بما نزل من سماء مشیتی ولعین رأت الانوار انا اخبرناکم من قبل بما کان مستوراً
وعرفناکم سواء الصراط هذا یوم فیه ظهرت البینات وجرت فرات الرحمة بین الاخیار
نعیماً لمن تقرب وشرب ویل لکل غافل مکار البهاء المشرق من افق سماء عنایتی علیکم
یا ادلیائی وعلی الذین ما منعهم اعراض القوم عن الله الواحد الفرد العزیز الجبار یا ترنت علی نبیک
من یکبنی وعلی تشرف بمن یذکرنی فاصدقنی ولا تکونن من الصامتات اسمعی ندائی من
من شطر سجنی انه یذکرک والذین آمنوا بالله الفرد الخبیر انا جعلنا تراب کنائس وخزائنی
واظهرنا منه نفحتی ومظاهر عنایتی وانا المقتدر القدیر طوبی لک بما جعلک الله مطلع لآلئ و
منبع نعمائه واظهر منک ما یظهر به قدرته وعظمته وسلطانه ومنک الثروة والغناء و
ما ینتفع به العباد اشکری ربک بهذا الفضل العظیم نذکرک فی هذا الحین اجائی وادلیائی
ونبشرهم برحمتی التی سبقت من فی السموات والارضین کذلک اظهرنا فی البیان

لنوره وسدرة العرفان اثمارها طوبی لمن شهد وفاز وویل للغافلین

یا ارض الطاف والواو ان المظلوم یذکرک ویذکر اولیائه فیک تتقر به عیون العالم والذین
فوجان
اقبلوا الی هذا الافق المنیر یا اولیائی عنک یسمعوا ندائی انه فی الیمین یدعوکم الی الله رب
العالمین ضعوا ما عند القوم من الاوهام والظنون متمسکین بحبل الله العزیز الحمید قد ظهر ما کان
مکنونا فی ازل الآزال واتی من کان مسطورا فی کتب الله رب الکرسی الرفیع ایاکم ان
تمنعکم حجبات العالم او تحزنکم شبهات الامم توجهوا بالقلوب الی الله رب العرش
العظیم انا نوصی اولیاء الله واصفیائه بتقوی الله وما یرتفع به امرنا المحکم المبین طوبی لعبد
زین راسه باکلیل التقوی وهیکله لطراز الاخلاق انه من المقربین فی کتاب الله مالک یوم
الدین یا اولیائی فی سرو اسمعوا ندائی من یدعوکم لوجه الله والراد ان یقربکم الی طوبی
لمن سمع واجاب وویل لکل معرض بعید قد ذکرکم عزیز المرة بعد مرة وارسل الیکم
لدی المظلوم وفاز کل واحد منکم بآثار قلمی الاعلی یشهد بذلک من نطق فی کل شان انه لا اله
الا انا الذاکر العلیم خذوا کتاب الله بقوة من عندنا ولا تکونوا من الغافلین ایاکم ان تمنعکم
شبهات الامم وحوادث العالم او تزل اقدامکم من سطوة الظالمین اشکروا الله بفضله

وکرمه انه خلقکم واظهرکم فی هذا الیوم الذی طاف الملأ الأعلی واهل الفردوس فی یکور
واصیل لایعادل بذکری ذکر العالم ولا بظهوری ظهور الاولین اسمعوا النداء من الافق الاعلی
وقولوا لبیک یا مولی الاسماء وفاطر السماء لک الحمد بما عرفتنا مشرق آیاتک ومصدر
مظاهر احکامک نسئلک بالفردوس الاعلی وبالارواح التی طارت فی هواء قربک یا مولی الوری
بان تؤیدنا علی الاستقامة علی حبک والقیام علی خدمة امرک ثم قدر لنا خیر الآخرة والاولی لا
الٰه الا انت العلیم الحکیم اهل خاطراً بذکر حق جل جلاله فائز گشتند کل را ذکر نمودیم واز
حق از برای هریک طلب نمودیم آنچه را که باقی ودائم است اولیاء باید بهیچ نامی وناسی را
از اوهامات حفظ کنند شاید بشاهب حزب قبل مبتلا نگردند وهم چنین کل را وصیت مینمائیم
بامانت ودیانت واخلاق طیبه واطلاق مرضیه تا عالم بطراز اخلاق فائز شود ونار بغضا که در صدور
کل مختلفه مشتعل است بکوثر محبت اولیاء وتصاریح مشفقه ونواعظ حسنه اطفاء پذیرد ومن علی
الارض یکدیگر را مشاهده نمایند این است اصل مقصود طوبی از برای نفوسیکه کمر همت را محکم
نمایند از برای این خدمت اعظم در جمیع احیان از محبوب امکان ایمنشان را طلب نمائید که
شاید عباد خود را مؤید فرماید بر آنچه که ذکر شد مکرر نوشتیم تکیفر بصید ماهی مشغول حضرت

روح اوراصیاء عالم نمود انه هوالمقتدر القدیر وبالاجابة جدیر البهاء المشرق من افق سماء عنایتی
علیکم یااولیائی واودائی واحبائی انتم الذین فزتم بماکان مسطوراً فی کتب الله وزبرنا فی
افئدة المرسلین والحمدلله رب العالمین

روح احباء الله

الاقدس الاعظم

یامعشر الاصفیاء لم یدر البهاء من ای مصائب یذکرلکم ایذکر ماورد علیه من الذین ظلموا و
ماورد علیکم من حزب الشیطان الذی کفر بربه الرحمن انا کنا جالساً فی السجن وقعدا
المرصدین الذان بهما منعت السحاب وسعرت النیران واذا دخل احد باب المدینة
مقبلاً الی الله اخبرا رئیسها لهذا منعت الاحباب عن شطر ربهم العزیز الوهاب کذلک
یخبرکم جمال القدم بعد الذی اخذته الاحزان واذکر اذ دخل بنیل قتل علی واراد ان یحفر
تلقاء العرش اخذه الغافلون واخرجوه عن المدینة بذلک ناحت الورقاء وبکت الاشیاء
واصفرت وجوه الذین اقبلوا الی الله العزیز المنان فی کل یوم ورد علیها منها ماورد
علی احد من قبل عند ربک علم ما یکون وما قد کان اذا نرسل الواحاً یوسوسان فی الصدور

ليأخذوا لوح الله واثره لذا منع ماء الحيوان وغلقت ابواب اللقاء على الذين توجهوا الى
وجه ربهم العزيز المستعان يشاورون في كل الاحيان لسفك دمي لعبد الذي حبسناه في السجن
بما اكتسبت ايديهم وايدي الذين اعرضوا عن الحجة وكفروا بالبرهان اذا وطنا مقر الحكومة قالوا
انا كفرنا بالله واذا رايا احداً مثلهما قالا نحن من الذين اتبعوا ما نزل في البيان تشهد كل
الذرات على كذب هؤلاء ويلعنهم ملأ الاعلى ان ربك لهو العزيز العلام انا نذكر الله في كل حين
ونبلغ رسالاته على شأن لم يمنعنا اهل الاديان ان الذين اعرضوا لعبد الذي اتى الله على
السحاب البيضاء بقدرة وسلطان انهم ممن رقم في جبينه من القلم الاعلى هذا من اظالم الخسران
يا ايها المذكور لدى العرش اذكر ربك بين احبائه ليطلعوا بما ورد عليه من اولى الطغيان اياكم
ان تحزنوا من شيء لو كلوا على الله ربكم انه ينصر من يشاء بجنود من الملائكة انه لهو المستعان ينبغي
لكل من اقبل الى الله ان يظهر منه ما ينتفع به ذكر الله بين العباد الا انهم من اهل الفردوس
ليشهد بذلك ربك العزيز المتعال ان الناس اموات الا من فاز بكوثر الحيوان الذي
جرى من جهة عرش الرحمن في كل الاحيان طوبى لمن نبذه وراء ظهره وزين قلبه بطراز ذكري ووجهه
بانوار حبي انه في قباب رحمتي يطوفون في حول اهل الجنان كذلك قضي لك ما نزل اليوم

ونزلنا لک فصل الخطاب وجعلناه آیة لاولی الالباب .

درحق احبای الله

هو المهیمن علی ما کان وما یکون

کتاب انزل الرحمن لمن فی الامکان ان الذی اقبل الیه انه فاز بما وعد فی الکتاب الذی اعرض انه خسر فی الدنیا والآخره لیشهد بذلک مولی الاسماء فی هذا المقام یا احبائی نوصیکم بتقوی الله والعمل بما نزل فی الالواح کونوا مطالع الامانة والصدق والوفاء ومظاهر الرحمة والعنایة والصفاء کذلک یامرکم من یذکرکم فی اللیالی والایام ان انصروا ربکم بالاعمال الخالصة والاخلاق الطیبة لتبقی فی الارض اذکارکم وآثارکم بین الانام من شرب من کاس محبتی لاتخزنه شئونات الخلق ولا اعمال کل مشرک مرتاب انا معکم فی کل الاحوال ونسمع ندائکم ونقدر لکم بالقربة الابصار کذلک نطق القلم من لدن مالک القدم لتشکروا ربکم العزیز الوهاب .

امة الله بی بی خانم

بسم الله الاقدس الاقدس

هذا کتاب من لدنا الی التی آمنت بربها وکانت من القانتات فی لوح عز عظیم طوبی لک یا امة الله بما سمعت نداء ربک عن جهة العرش وتوجهت الیه بقلب طاهر منیر ان اثبتی علی حب الله انه یکفیک عن دونه ثم اذکری فی

اللیالی والایام وان بذکره لیتنفس وجوه امائه المقبلات وعباده المتبتلین لاتحزنی
عما ورد علیک وقدر وعلینا مالاورد علی احد من العالمین لاتحزنی من مصائبک ان
ابکی لمصائبی کذلک امرناک بالحق من لدن علیم حکیم ثم اعلمی بان کل عالم توقف
فی هذا الامر انه اجهل الجهلاء وکل ذی شأن اعرض عن هذا الوجه انه من
قوم سوء خاسرین ان العرفان منوط بعرفان نفسی والعلوم معلق بادنی والذی لم
یرنی بعینی لایعرفنی ولاینفعه شیئ ولو یتمسک باجلد الاولین والآخرین قولی سبحانک
اللهم یاالهی لک الحمد بما عرفتنی مظهر نفسک ومطلع امرک ومنبع علمک وخزائن آیاتک
فوعزتک لوکان عندی ملاء السموات والارض من الذهب والفضة وانفقها فی سبیلک
مابلغت هذا المقام الا لعنایتک والطافک ای رب فاستقمنی علی حبک ثم اثبتنی فی
امرک بحیث لایعترض علی عبادک الذین اجتنبوا بالعلوم عن اسمک القیوم لایقطعهم
اعراضهم عنک واعتراضهم علیک ای رب فارزقنی مارزق به اصفیائک واولیائک
فی ایامک ثم انزل علی مایطهرنی عن ذکر دونک ثم استقمنی علی شأن لایمنعنی
ذنوب وقرابتی من التوجه الیک والنظر الی شطر الطافک ومواهبک وانک انت محبوبی
ومحبوب العالمین ومقصودی ومقصود من فی السموات والارضین ثم اجعل یاالهی
مرادی فانیاً فیما اردت ثم انظرنی بلحظات اعین رحمتک وفضلک وانک انت المقتدر
علی مانشاء لااله الا انت العزیز المتعالی المستعان

امة الله بنام خداوند یکتا

مظلوم در این حین یکی از اماء الله را ذکر مینماید و بفضل حق بشارت میدهد امروز دریای رحمت الهی موّاج و نیّر فضل از افق عالم مشرق طوبی از برای عباد و مائیکه اولیان عالم و شبهات امم ایشانرا از انوار نیّر اعظم منع ننمود و محروم نساخت حمد کن مقصود عالمیانرا که ترا تأیید فرمود و بر اقبال توفیق بخشید قصد افق اعلی نمودی و بآثار و کلمات حق جلّ جلاله فائز گشتی مقام این فضل را بدان اگر اهل ارض امروز غافل و محجوبند و تو از فضل الهی موقن و متوجه اینمقام را چون بصر حفظ نما لا الّا هو العلی الاعلی

اخت من فاز و طاف

بنام گوینده دانا

نیکوست حال نفسیکه امروز بحجبات اهل عالم او را از بحر اعظم و عرفان مالک قدم منع ننمود و باسباب فانیه او را از نعمتهای باقیه محروم نساخت بکمال ایقان و اطمینان بمحبوب امکان توجه نمود و بثنایش ناطق گشت ای امة الله حق را بسبب اعظم ترا ذکر مینماید جهد نما تا باعانت او لذت این فضل را بیابی قسم بجمال القدم اگر فائز شوی بآنچه ذکر شد خود را در اعلی المقام بکمال فرح و ابتهاج مشاهده کنی اینست فضل محبوب که قبل از طلب عطا فرمود ان احمدی ثم اشکری و اقتفی ثم اسجدی لربک رب من فی ملکوت السموات والارض و جبروت الامر و الخلق رب العالمین

در جناب میرزا محمد علی علیه بهاء الله

الاقدس الامنع الاعظم المبین العلیم

کتاب انزلناه بالحق لیفرح به الذین آمنوا بالله رب العالمین طوبی لمن تمسک بکتابنا الاقدس واتبع ما نزل فیه من لدن علیم خبیر ان الذین نبذوا احکام الله وراء ظهورهم اولئک لیس لهم نصیب من هذا الفضل العظیم قل انا ما اردنا منه الا توجهم الی الله وتقربهم الی المقام المنیع ان افرح بما ذکر سمک لدی العرش ونزل لک هذا الکتاب المبین فاسئل الله بان یرفع ابراقع المنذلة عن وجوه العباد ویعرفهم مطلع امره الذی نیطق فی العالم انه لا الا الا هو العلیم الحکیم انا نحب الذین اقبلوا الی الوجه ونذکرهم بما تبقی باسمائهم فی ملکوت ربهم العزیز الکریم

سواد مهر مبارک

بهاء ۱۲۹۲

هوالله تعالی شانه الحکمة والبیان

یا ایها المهاجر الی الله والمتوجه الی انوار وجهه والناظر الی افقه والمقبل الی صراطه والمتمسک بحبله والشارب بسلسبیل حبه لیشهد القلم فی السجن الاعظم بانک اقبلت الی الله وقصدت المقصد الاعلی والغایة القصوی والذروة العلیا لان حضرت وسمعت ورایت ما کان مذکورا فی صحف الله ومسطورا فی کتبه ومخزونا فی علمه قل لک الحمد یا الهی بایدتنی علی الاقبال وعرفتنی سبیلک وهدیتنی الی افق ظهورک واسمعتنی ندائک واریتنی

مانع عنه عبادک وخلقک اسئلک بحبر جودک وسماء فضلک وبالانوار المشرقة عن افق مشیتک والاسرار الظاهرة بارادتک بان تؤیدنی علی خدمة امرک والعمل بما انزلته فی کتابک ثم اکتب لی من قلمک الاعلی خیر الآخرة والاولی انک انت الجواد الکریم لااله الا انت الغفور الرحیم ثم اسئلک یا مولی العالم باسمک الاعظم بان تغفر لی وتؤیدنی علی ما یبقی به ذکری فی کتابک العظیم انک انت المقتدر العلیم الحکیم

بسمی المبشر العزیز الفیاض

حمد خداوندی را که مشرق عطا را لایق وسزا دانست که مابین دوستان خود را لحظ عنایت فرمود ولبطراز قبحت مزین داشت یا جوان رد حانی علیک بهائی دعای ذکرت مذکور واسمت بشرف اصغا فائز اولیای آن اطراف لازال مذکور بوده وهستند بگو یا حزب الله روز خدمت وقیام بر امرات لکن بحکمت وبیان حضور از بحر عطا منع ننمائید واز تجلیات نیر رحمت الهی محروم مسازید بحبل توکل تمسک نمائید وبذیل تفویض تشبث قل یا احبائی مکرر در زبر والواح شما را از ذکر ونراع منع نمودیم امروز باید کل باراده الله بمثابه قبل تمسک نمایند وبحکمت وبیان بهدایت عباد مشغول شوند این ایام ظنون واوهام اکثری را احاطه نموده واز اشراقات انوار نیر ایقان محروم داشته نسئل الله تبارک وتعالی ان یقدس احبائه عما عند القوم من الخیانة والعداوة والضغینة والبغضاء انه من لدنا علیک وعلی من معک ویحبک ویسمع

قولک فی هذا الامر المحکم المتین

درحق جناب روحانی جناب آقا محمد حسین ابن پیر روحانی

علیه بهاء الله ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

حمد و ثنا اهل انشاء ملکوت اسما اولیای فاطر سما را لایق و سزاست که شهامت علما و سطوت امرا ایشانرا از افق اعلی منع ننمود مال انفاق نمودند جان انفاق کردند هیچ شئی از اشیاء آنان را از غربت و ثروت و مال و احوال و ننگ و نام حجاب نشد و حایل نگشت باسم قدیر حجاب را دریدند و باسم قادر سحاب را شق نمودند باسم مالک انشاء از بحر اسما کئوس مشتهی و بحر معانی فائز گشتند انفاق اهل بیان ایشانرا منع ننمود و ضوضاء عباد ایشان را محجوب نساخت ایشانند بر نصرت امر ایشانند نیکه قاصفات شرکین و عاصفات ظنون او را متزلزل نکرد ایشانند موصوف بالسن نبیین و مرسلین در کتب الهی از قبل و بعد ذکرشان لبرده سبحانک یا اله الاسماء و فاطر السماء اشهد انک انت بانک انت الله لا اله الا انت لم یکن لک ضد و لا ند و لا شریک و لا نظیر قد شهدت الاشیاء بوحدانیتک و الملأ الاعلی بفردانیتک اسئلک بظهورات قدرتک و شئونات عظمتک و بسراج امرک و بما کان فی علمک بان تؤیدنا علی ما تحبه و ترضاه انک انت علی خدمة امرک و قدیر لم بمشیتک المحیطة و ارادتک النافذه ما یقربهم الیک فی کل الاحوال انک انت

مولی العباد فی المبدء و المعاد لا الٰہ الا انت الغنی المتعال ولقد کنت جالساً فی محلی ومتفکراً فیما ورد فی السجن الاعظم علی مولی العالم ومالک القدم من ملأ البیان الذین سبقوا حزب الفرقان فی الخسران وقالوا ما لا قاله احد من قبل ومن بعد وارتکبوا ما لا ارتکبه الجبابره ولا الفراعنه حینئذٍ بلغنی کتابکم فتحت وقرأت وجدت منه عرف حبکم مقصودنا ومقصودکم ومقصود من فی السموات والارض فلما عرفت ما فیه قصدت المقام الذی لا یوصف بوصف ولا یذکر بذکر ولا یعرف بالعلم والداد الی ان حضرت امام وجه ربنا مالک الایجاد اذاً انطق لسان العظمة ما فی یمینک عرضت قد القی الی کتاب من اصدقاء لیائک الذی حمل الشدائد فی سبیلک فامرنی بالقرائة فلما قرأت نطق لسان الرحمن فی ملکوت البیان بما لا اقدر احد ان یحصیه رأیت نفسی عاجزة وقدرتی قاصرة الخ ان قال روح من فی ملکوت الامر والخلق فداه فی الجواب قوله عز بیانه وجل برهانه

لسمی الذی به جری فرات البیان فی الامکان

یا حسین اسمع صریر قلمی الاعلی انه ارتفع من یمین بقعة النور آء من سدرة المنتهی امام وجوه الورری انه لا الٰه الا هو سبحانه وحده الفرد الواحد العلیم الحکیم قد خلقت الاذان لاصغاء ندائی والعیون لشاهدة آثاری وآیاتی والایادی لاخذ کتابی بالیمین لعمر الله ما ظهر شیئی الا بعد ما ماج بحر البیان الا بذکری وما اشرقت شمس البرهان الا بامری المحکم المتین طوبی لمن سمع النداء وقام علی خدمة الامر باستقامة مزلتها شبهات العالم ولا اضوضاء

الا ثم الذين انكروا آيات الله وبرهانه متمسكين بما عندهم من كل غافل بعيد قل افتحوا
الابصار ان البرهان وجهه محكم والنور يهديكم الى الصراط الله المستقيم هذا اليوم فيه نطق القلم
الاعلى وانار افق العالم بنير الاسم الاعظم وشهد كل ذي لسان وذي راية قد اتى
اليوم والقوم في غفلة بما اتبعوا اهوائهم الا انهم من الاخسرين انظر ثم اذكر ما اكتسبه
حزب القبل الذين يدخلون المساجد لذكر اسم ربهم الرحمن الرحيم وكانوا ان يسعدوا
المنابر لارتفاع كلمة الله رب العالمين وكانوا ان يروا انفسهم اعلم الاحزاب وانهم
كلما جاء الوعد وفي الموعود اقوا عليه بظلم يكبت به عيون العظمة في مقام رفيع فكر
في اقوالهم واعمالهم في يوم الجزاء وبذلك يظهر لك الامر وتجد نفسك مستقيما على هذا
الامر العظيم قل يا ملأ البيان اتقوا الرحمن ولا تتبعوا الذين انكروا آيات الله وحجته
واعرضوا عنه اذ اتى بسلطان مبين هذا هو الذي خذ لطمة الاولى عهده قبل اخذ شهد نفسه
ليشهد بذلك من ينطق في كل شأن انه لا اله الا انا الفرد الخبير تالله ما تحرك قلم الا
بذكري وما قام من مقامه الا ان يستمد باسمي اتقوا الرحمن يا ملأ البيان ولا تكونوا من
الضالين ان المنطقة تطوف حولي والهياكل بما نزل من سماء مشيتي كتب القبل و
البعد ليشهد بذلك لسان العظمة في هذا الافق المنير كذلك اظهرنا لكم لئالي علمه والنور
ظهوره واشراقه طوبى لبصير شهد ورأى ووبل لكل غافل بعيد ذكر اوليائي واحبائي
من قبل وكبر على وجوههم وبشرهم بما نزل من سماء فضلي وقدر لهم من قلمي وانا المقتدر

القدیر قد حضر بعبدا لحاضر وعرض لدی المظلوم ما ارسلته وجدنا من کلماتک عرف
الاستقامة فی هذا الامر الذی به زلت اقدام العلماء واضطرب افئدة الفقهاء و
انکسر ظهر کل صنم مشرک مریب طوبی بما نطق بذکری وتکلم بثنائی وشهد بما شهد به قلمی
الاعلی فی ملکوت الابهی ولعین رأت ما ظهر من لدن آمر قدیم قل الهی الهی اشهد
بوحدانیتک وفردانیتک وبما اظهرته بقدرتک وسلطانک ای رب قد اخذنی سکر کوثر
حبک علی شأن نسیت نفسی وشئونا فیها ای رب ترکنی کعبد ذاب من خشیتک
وقلبی احترق من فراقک صوبی لارض تشرفت بقدومک ولمقام فاز لقدومک ای رب
تری عبرانی وتسمع زفراتی فی بعدی عن مقام ستقر فیه عرش ظهورک وتلقاء تجلیات
وجهک ای رب اسئلک برؤس قطعت فی سبیلک وبصدور ثقبت لرضائک وتقلب
جلتها فی خزائن ودک بان تکتب لاولیائک من قلمک الاعلی اجر لقائک انا الذی یا الهی
قصدت مقامک لاقوم لدی باب عظمتک واسمع ندائک الاحلی وادی افقک الاعلی بسلطانک
یبحر جودک وشمس فضلک وسماء کرمک بان لاتمنع اذنی من ندائک ولوجهک وجهها
ولا تجعلنی یا محبوبی محروما من ظهورات فضلک وشئونات عنایتک وبما قدرته لاصفیائک
انک انت المقتدر علی ما تشاء لا الا الا انت الغفور الکریم انتهی

الحمد لله بذکر مولی العالم فائز شدند ذکری که بیک حرف آن معادله نمی نماید آنچه مشاهده
میشود باید آن جناب حسب الامر بهمت کامل بر خدمت قیام نمایند که شاید کذبهای

قبل تخریب نشود و مدن و دیار او هامیه با بای جلیه تعمیر نیابد یک خرابی از صد هزار این تعمیرات
افضل و اشرف ملاحظه نمایند آن بی انصاف ها چه مفتریاتی بمیان آوردند و با بای کذبه چه
مذهبها تعمیر نمودند آن گفته های بی انصاف کذبه به هیئت سیف ظاهر و برسید عالم وارد شد
آنچه که عین امکان گرایت آن اکاذیب سبب شد که جمیع علماء و شیعه در سنین اولیه
بسب و لعن معبود حقیقی خود مشغول و بالاخره بر قتلش فتوی دادند سبحان الله چه کاری
اتخاذ نمود که جمیع علمای شیعه بر ضلالت بودند و یک قطره از دریای علم فائز نشد چگونه کل بر
این بودند که اگر نفسی برگون آن جوهر وجود در اصلاب قائل شود و کافر و قتلش واجب
و خانچه کشتند سبحان الله چه عمل سبب شد که از صدر اسلام تا حین یکی از علمای شیعه
بر این مطلب آگاه نه بعمر یکبو بنا و یکبو یکم سبب و علت جزای اعمال و اقوال بوده یا
حبیبی بعد از اهل بیان بهمان ادعیات تمسک جسته اند و بهمان اسماء ناطقند همت
نمائید و از حق بطلبید شاید عباد از این ادعیات فارغ شوند و با نوار توحید حقیقی فائز گردند
بجائید مقدران مضمار معانی و فارسان میدان بیان رحمانی ایشانند نفوسیکه
غیر حق مقصودی ندارند و غیر او را موجود ندانند از اسماء گذشته اند بر شاطی بحر معانی
خیمه افراخته اند شوخاء اهل بیان و نفاق ایشان قادر بر منع نباشد ایشانند فارغ
و آزاد بحریت حقیقی فائزند و از ماسوی الله منقطع طوبی لهم و لهم حسن مآب باری آنچه در
اعمال حزب قبل و ثمرات آن تفکر نمایند و القا نمایند سبب استقامت عباد میگردد و دیگر

باسماء از حاق آن محروم نمانند و گفته های هزار و دویست سنه را کان لم یکن
میشمرند آیات عالم را احاطه نموده و بینات از افق شمس ظاهر و هویدا مع ذلک گفته اند
آنچه را که صحیح ظالمی نگفته و عمل نموده اند آنچه را که هیچ حزبی عمل ننموده آنکه درباره
اذن مرقوم داشته اند در ساحت اقدس اعلی بشرف اصغا فائز قوله تبارک و تعالی
یا ایها المتوجه الی الوجه و الناظر الی الافق الاعلی قد اتی الرحمن من سماء البیان بآیات
البرهان انه هو السر المکنون و الغیب المخزون قد ظهر نفسه نفسا من عنده و فتح باب
یفعل ما یشاء و علی وجه من فی الارض و السماء باب اللقاء و لکن المشرکین حالوا
بینه و بین اولیائه و ارتکبوا ما منع القاصدین عن الغایة القصوی و الذروة العلیا و
الحضور امام کرسی ربک مالک الاسماء کذلک سولت لهم انفسهم و هم الیوم فی خسران
مبین یا ایها المقبل این مظلوم را از جمیع جهات احداء احاطه نموده آنچه از خارج رسیده
اکثری شنیده اند حال اهل بیان لکما ل ضغینه و بغضاء ظاهر شده اند بگوای مشرکین
وای غافلین در سنین معدوده کجا بودید و خلف کدام حجاب مستور اکثر اهل عالم
گمان کنند که انا مظلوم وحده من غیر سر و حجاب امام وجوه عباد ندا نمود و کل را بحق
دعوت فرمود در آن ایام فرائص کل از سطوت مرتعد و قلوب مضطرب و چون
فی الجمله نور ساطع و لائح از خلف حجبات باسیف و سنان بیرون آمدند و قصد مقصود
عالمیان نمودند این است شأن نفوس غافله و کیفیه تمام در اضلال انام ساعی و

وجاهدند یا ایها الشارب رحیق البیان این حزب و احزاب فخلفه سبب
وعلت منع نبوده و هستند ولکن بمحض فضل وعنایت اذن میدهیم آنچنانکه بنظر
مقصود توجه نمایند ولکن بتوجه بتوجه بالکلمات لی مشرق آیات ربها مالک
الاسماء والصفات ایشقره بدوام منوط ومعلق اول بحکمت در روح ورحمان واقع
شود وثانی سکون واستقرار این ارض فاسئل الله ان یقربک الیه ویرزقک
لقائه ان قرت به انه مطلع الآمال وسید طاء آیات یک من قلمی الاعلی اجر اللقاء
انه هو المقتدر علی ما یشاء بقوله کن فیکون انتهی الحمد لله اشراقات انوار آفتاب اذن
ازافق اراده حق جل جلاله اشراق فرمود فی الحقیقه اهل بیان ازکتاب نمودند آنچه را که
هر صاحب بصری میگریست وهر صاحب قلبی نوحه نمود العجب کل العجب بتصور یکه معادل
کتب قبل وبعد از سماء مشیتش نازل وحال موجود وهم چنین آنچه از بعد ظاهر از
قبل از قلم اراده اش بکمال تصریح نازل معذلک زاوا اعراض نموده اند وبهواهای خود
مشغول معلوم نیست که از بیان چه ادراک کرده اند واز ظهورات بینا چه فهمیده اند
بچه حجت مستدلند وبچه دلیل متمسکند انک لانت للذین اتبعوهم آنکه درباره مشرق
الاذکار مرقوم داشتند عرض شد قوله جل بیانه وعز برهانه یاحسین نعم ما عملت کن
متمسکاً بالحکمة قد انزلنا حکمها فی الزبر والالواح انا قبلنا بتبتک وزیناه لطراز القبول
قل لک الحمد یا مولی العالم ولک الثناء یا مالک الرقاب کن قائماً علی خدمة امری وناطقاً

بثنائی و آخذاً کتابی و تمسکاً بحبل امری و تشبثاً بذیل ردائه ربک العزیز الوهاب
و حث العباد بما امرناک و بما انزلناه فی الزبر و الالواح ذکرهم بآیاتی و علمهم ما نزل من
قلمی و عرفهم سواء الصراط باید در جمیع احوال آنجناب بحکمت ناظر باشند و مقتضیات
آن و تبلیغ امر مشغول صوبی لک و لاحبائک الذین سمیناهم بروحی فی افق ربک هو العزیز
الفضال انا نذکره هذا الحین بذکر لا ینقطع عرفه بدوام اسماء ربک العزیز العلام یا
قلمی الاعلی اذکر عباسا قبل قلمی الذی صعد الی الرفیق الاعلی لیبقی ذکره بدوام اسمائی الحسنی
و صفاتی العلیا قل اول نور یسطع و لاح من افق سماء العطاء علیک یا بیرو حانی اشهد انک
اقبلت الی الله و شهدت بما شهد الله قبل خلق الارض و السماء انه لا الا هو لم یزل کان مقدساً
عن وصف من فی ملکوت الانشاء و لا یزال یکون بمثل ما قد کان و اشهد انک فزت بایام
ربک الرحمن اذ ارتفع النداء عن یمین البقعة النورا ء ظف قلم الکبریاء انت الذی بهتک
فی الله کل لومة لائم و سطوة کل امیر و لا شبهات کل عالم طوبی لک بما فزت بکلمة بلی فی ایام
ربک مالک الاسماء قد کنت موقناً بآیات ربک و متوجهاً الی وجهه و مصدقاً ما نزل من عنده
فی ایام فیها ناحت الاحزاب من خشیة الله رب الارباب اشهد انک شربت
رحیق البیان الذی جری من قلم ربک الرحمن و فزت بما فاز به الملأ الاعلی و سکان الفردوس
الاعلی لعمری انک وطوبی لک و لمن ذکرک و ذکر ایامک و ما ورد علیک فی سبیل الله موجدک و
خالقک و رازقک و محییک و ممیتک انه کان مهیمناً علی کل الاحوال و یری و هو العزیز

التقضّی والشاهد فی المبدء والمآل انتهی لله الحمد بحر غفران سواج و پیر روحانی لکمال
روح و ریحان قسم بآفتاب سافق معافی که در حین نزول زیارت جمیع ملأ اعلی والملائکة
والروح و ارواح نفوس موقنه عالیه راضیه مرضیه مطمئنه کل الاجل اضعاف ام عرش رب
حاضر زمام فضل در دست قدرت اوست و از منبع شفقت و عنایت دریمن رحمت او
بیک کلمهٔ علیا ثری را از ثریا بگذراند اوست مقتدر یکه از منبت خاک کوهر پاک پدید آورد
و حقارت را بر کنج تبدیل فرماید در لیالی و ایام این عبد از برای خود و اولیای قضش را طلبید
و عنایتش را میجوید تا کل من غیر سحاب و حجاب ناظر باشند و بر خدمت امرش
قائم الامر بیده یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو العزیز الحمید انیکه درباره حقوق مرقوم
داشتند بشرف اصغا فائز قوله تبارک و تعالی یا حسین آنچه حقوق بر ذمه عبدی پیر روحانی
و شما بوده کل را عفو نمودیم اطمئن بفضل مولاک و کن من الشاکرین انا قبلنا منکم ما علیتم
و عافات عنکم فضلاً من عندنا و رحمة من لدنا قد ورد علیکم فی سبیلی ما ناحت به ایادی
امری انا کنا معکم فی کل الاحوال لا یعزب عن علم ربک من شیئ و هو الحق علام الغیوب
انتهی ثم الحمد لله بنعمت کبری فائز شدید و لغایت حق مزین طوبی لکم و لمن یکیکم لوجه
الله ربنا و ربکم و مقصودنا و مقصودکم و مقصود من فی السموات و الارضین مطلب دیگر آنکه آنچه
بجناب حاجی احمد علیه بهاء الله از بابت حقوق و غیره رسیده کل باینجانب فانی رسید شهد
الخادم بامانته و دیانته اسئل الله تعالی ان یؤیده و یوفقه و یجعله من الراسخین انیکه درباره

صوم مرقوم نمودید صوم عثمان است که نبود یعنی صوم بیان چنانچه در کتاب اقدس تصریح
ذکر شده والّا صلوة ایّام فی نازل شده که اگر انسان یکبار با قلب فارغ تلاوت
نماید البتّه خود را از عالم فارغ مشاهده کند ولکن تا حین لاجل حکمت مستور لزام لعبی آن
نشده و آنچه در صوم رمضان شنیده اند در این ارض چون بعضی از اصحاب خارج از
حکمت شمار نمودند و غافلین و معتدین آگاه شدند لذا حکمةً امر از سماء قدم نازل بر اخذ
صوم رمضان تلافی ما فرط فی الغافلین و در هر حال باید بحکمت ناظر بود چنانچه نفس حق
جلّ جلاله در عراق بجامع تشریف میبردند و هم چنین بزیارت کاظمین قبل از ارتفاع امر
تمسّک بما یتقرّب به النفوس لازم چه آنکه نفس بتفصیل مطلع شوند و آگاه گردند فصل اکبر
واقع شود و بعد احدی تقرّب نجوید تا کلمهٔ الهی را اصغا نماید و بسبیل مستقیم تمسّک جوید و این
حکم مخصوص این ارض نبوده یعنی ارض سجن باری باید عباد کلّ بمقتضیات حکمت ناظر باشند
تا ضوضاء مرتفع شود و ضعفا متزلزل نگردند در امر خاتم انبیا روح ما سواه فداه تفکّر نمایید در سنین
معدودات که در نفس مکه تشریف داشتند حکم قبله تغییر نیافت و بعد از ارتفاع امر در شرب
حکم ظاهر و قبله معلوم یسئل الخادم ربّه بان یؤیّد العباد علی الاقبال الیه و لیعلم انّا لم نقل تهمة الی
ساحة قدسه تسلیم با آن جناب حقیقت که خود عباد سبب ضرّ و ذلّت و خسارت خود بوده
و هستند حقّ جلّ جلاله لقدرته قلم اعلی خرق عجبات نمود و من غیر ستر و حجاب امم و وجوه
نطق فرمود تا انکه انوار بیّنه اعظم از هر بلدی ظاهر ولکن اهل بیان بر اعراض قیام نمودند و بکلّ

ضعیفه و بغضاء ظاهر شوند آگر این اختلاف نبود کل جمیع عالم نور توحید منور و مزین
از حق بطلب انصاف حاضر ماید و ناس را آگاه نماید شاید بنور سکینه از این امر اطلاعی یابند
و مدارند چون ذوالجله سکون مشاهده نمودند از سودا بیرون دویدند باری از حق منیع
سائلم که آن نفوس را هدایت فرماید و از بحر فضلش محروم ننماید ولکن بسیار مشکل
است چه که عمل نمودند آنچه را که فراعنه و جبابره عمل نمودند یا لیت القوم یعلمون ما علوا و
لیعرفون ما ارتکبوا اگر قرة عیون نور آله و ضیاء آله علیها بهاء آله ر نمموده بودند امام وجه رب
عرض شد و اشرف اصفا فائز و هر یک بذکر قلم اعلی مفتخر قوله تبارک و تعالی لسبی ان ناطق
المبین یا نور آله قد ماج بحر البیان و نذکرک لمقصود و یأمرک بما ینبغی لایامها عند الملوک و السلاطین
و یبشرک بفضل آله و عنایته و عالیقربک الیه ان ربک هو المقتدر القدیر قل الهی الهی قد
اقبلت الی افقک الاعلی فی اول ایامی استوک بمظاهر قدرتک و مشارق آیاتک و مطالع
بیناتک بان تقدر لی من قلم العطاء ما ینبغی لک یا مالک الاسماء و فاطر السماء لا
الٰه الا انت المقتدر العلیم الحکیم یا ضیاء نذکرک المظلوم بما تجد منه عرف بیان ربک
الرحمن طوبی لک و لمن سمع و قال لک الحمد یا مقصود العالمین اذا فزت بآیاتی اقر بها انها
تقربک الی بحر بیان ربک العلیم الخبیر کذلک اظهرنا ان العظمة بیانه و المشیة عنایته تفرح
و تکون من الشاکرین قل لک الحمد یا الٰهی بما عرفتنی و هدیتنی و قربتنی و ازفتنی و جلتنی
ناطقاً بذکرک و مقبلاً الیک انک انت الغفور الکریم

یا حسین قد ذکرنا النور و الضیاء فضلاً من عندنا فی هذا الیوم الذی اخرق فیه سماء الارض
و فتقها انک اذا قرئت و قرئت قل لک الفضل یا مولی العالم و لک الجود یا مقصود
العارفین البهاء المشرق من افق سمائی علیک و علی اهلک و علی کل ثابت مستقیم
الحمد لله العلی العظیم انتهی. عالم را دو خان او هام از ملک انام محروم ساخته در الواح
منزله در عراق و ارض سر و اوّل ورود در این ارض کل را اخبار فرموده اند بطوریکه عقلاء را طراً
باید انگشت تاسف را بگزند و لعنایات حق مسرور دارند الیوم حزب الله اگر بر ضلالت
حزب قبل و اقوال و اعمال شان آگاهی یابند بر صراط امر خود راسخ تر و مستقیم تر مشاهده کنند انسان
متحیر است که سبب کدام عمل علمای ایران و تابعین را اخذ نمود که در سنین اولیه بکفر اظهار
قرب فائز نگشت و با آنچه هم لعق میمودند در فقره قائم روحنا فداه کل کذب چنانچه حق
ظاهر فرمود اگر قدری تفکر نمائید صیحه زنند و گوش را از امثال آن اذکار مطهر نمایند باری
از حق توفیق میطلبم آنچه سبب را مؤید فرماید بر تبلیغ امرش انه علی کل شیء قدیر دوستان
آن ارض را تکبیر برسانید بگویید انشاء الله شما باشید از آنچه سبب باد عمای استقامت
بکلمه ناعقی از حق محروم گشتند باید در امر مقصود عالمیان بمثل جبال ثابت و راسخ باشید
امروز روز خدمت امر است و روز ذکر و ثنا طوبی للسامعین و طوبی للعاملین البهاء
و التکبیر و الثناء علیکم و علی اولیاء الله هناک و رحمته و عزه و شرفه و عنایته و کرمه و فضله.

ع ادم فی شهر جمادی الثانی ۱۳۰۴

محبوب فؤاد جناب جوان روحانی علیه بهاء الله الابدی را مخاطب فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

سبحان الله مقام آوان بدرجه مرتفع گشته که از وصف و ذکر خارج است چه که در هر حین مشاهدهٔ الهه را مینمود و هم چنین مقام بصر از حصر مقدس است که مشاهده شرق آیات و مطلع بینات فائز است آیا این فضل و این رحمت و این نعمت را چه سزاوار بوده و هست لعمر محبوبنا اثمن الاشیاء عالم و خزائن و کنوزش و ظاهر و مستورش در این مقام قابل ذکر نه جلت عظمة ربنا وعلت قدرته واقتداره سبحانک یا من تحیر اللسان فی ثنائک ولم یدر بای ذکر یشتغل امام ظهورات انوار وجهک وعزتک یا معبودی ومقصود العالم ومحبوب الامم کل فصیح کلیل وکل بالغ صغیر وکل قادر عاجز وکل قوی ضعیف لولا امضائک لا ینتفعن شیئی من الاشیاء ولا ذکر من الاذکار ولا وصف من الاوصاف اسئلک یا منور افاق القلوب بنور معرفتک بان تؤیدنا ولیاک علی خدمة امرک خدمة ترتفع بها امرک ویعلو ذکرک وما اردته لنفسک ای رب ترى وتعلم العمر الذی تقصد مقامک وحضرتی بابک وبمع ندائک ورجع بامرک وتمسکه فی السبیل بما ارتفع به ذکرک بین عبادک وخلقک ای رب قدر لما یقربه الیک فی کل الاحوال ویکون له معینا ومونسا وصاحبا انک انت المعطوف الغفور لا الٰه الا انت العزیز الودود نامهٔ آن محبوب بتاریخ بست و چهارم ربیع الاخری بود عرف وصال از آن متضوع فی الحقیقه ایام حضور ولقا را بجلوه داد این از نعمت بزرگ حق جل

جلالت آن قرب حاضر نظر بحکمت بالغه چندی دیگر دستور وخفا ماند جواب مراسلات را بر
وجه عباد خود مفتوح فرموده اگر تبسم نار فرق را چاره نماید ولکن نور وصال را بقدر یک
قلب زفرح بالکلیه باز نماند وضیاء سرور مستور نگردد عنایت فرموده له الحمد وله الفضل وله الرحمة
وله العنایة وله الجود وله الکرم وله الافضال فی المبدء والمآل لا اله الا هو المعطی المتعال وبعد از
قرائت ومشاهده وملاحظه قصد فاقی اطلی نموده ایام وجه مولی الوری حاضر وبعد از اتمام نامه
عرض شده وبشرف اصغا فائز گشت هذا ما نطق به لسان ربنا الرحمن فی ملکوت البیان
قوله عز بیانه وجل برهانه هو الناطق العلیم

لله الحمد حاضر شدی وامواج بحر بیان را بچشم ظاهر مشاهده نمودی زبان عاجزی از ظهور حمد هزار
شکر وحمد لازم چه که مع اعراض اهل عالم وظلم واسراف اکثر امم ومنع مانعین وعناد
معاندین بید اقتدار بسبب لایزالی ترا بمقصد اعلی وغایة قصوی راه نمود وحاضر فرمود جمال سلطان
وعظم اقتداره قوه ادراک از تمجید این فیض اعظم عاجز وقاصر است اولیای الهی را از قبل
مظلوم تکبیر برسان بگو جهد نمائید شاید از فرات رحمت نامتناهی که از قلم الهی جاری است
مردگان وادی غفلت را زنده نمائید ونهالهای پژمرده را تازه کنید لعمر الله ظاهر شده
آنچه که لازال در کنز عصمت ربانی وخزینه حکمت الهی مستور ومصون بوده. بتبلیغ امر الله
تمسک نمائید لله الحمد بحرارت کلمه مشتعلی وبنور ش منیر وبلحظ وارالطافش آگاه باید در
لیالی وایام تصرف افئده وقلوب بحبوه معارف وحکمت ربانیه مشغول باشی باران سر وبهر باین

کلمهٔ ناطق ملکا معبودا مسجودا محبوبا این عباد خود را بایادی قدرت و ذراعی قوت از
طین جهل و نادانی نجات بخشید بر کسر اصنام جهود اوهام اعانت فرما تا شاید اوهامات
قبیحه و قیل قال و هم و ظنون شبهات ملحدین راه شبهات منافقین کل از میان برخیزد و انوار
تقدیس و تنزیه و انقطاع عالم را مطهر و منور سازد ای رحیم عباد ت را از سماء فضل
و دریای کرم محروم منما یک اراده نار را بنور وصال بعلم و ظلم را بعدل تبدیل نمائی تو ئی
آن مقتدریکه ظلم مشرکین و منع مانعین ترا منع نمود یا مالک الملوک و سلطان البریت ما جبابیم
تلقاء وجهت و مروگانیم امام عزت ما را بروح بدیع زنده نما و بطراز جدید مزین فرما
هم ما رجعت را سائلیم و هم نور فضلت را طالب امطار سحاب کرمت را از عباد ت
منع مکن و فیوضات سماء فضلت را باز مدار تو ئی بخشنده و مهربان الا الرا آنت العزیز
المنان بگو امروز نصرت و روز خدمت است نفس و هوی را باسم مولی الوری محو نمائید و هیکل
تقوی را برفراز عرش دل ها روی دهید قسم بآیات حقیقت نور تقوی ناصر و معین بوده و هست از
حق میطلبیم کل را ظاهر فرماید بما یحب و اطاق کسب نظم عالم و آسایش امم آنست شفیق للعالمین
و دوست للناس و لکن الخیر لهم رب العالمین انتهی فضل محسوس عنایت مشهود و در هر کلمه از کلمات
الهی بحر رحمت موّاج دار هر بیانی از بیانات مالک معنوی از سماء حقیقی نازل از حق میطلبیم
اشتهای این نعمت را در هر نفسی ظاهر فرماید تا کل بجان و روان مشتاق شتابند و فائز گردند باین نعمت
باقیه روح ابدی عنایت فرماید و جان سرمدی بخشد سبحان الذی بکلمة نور بیان امکان را

در گرفته و حجت و دلیل در هر حین ظاهر و باهر معذلک سر ضین بیان باوهام قبر مشغول و از انوار یقین محروم اف لهم بعیشه ثم حزب قبر ظاهر ندمع انکه آن حزب در یوم جزا بنداء از جمیع احزاب عالم اخسر و ارذل و اظلم و اضل و اغفل مشاهده گشتند یا محبوب فؤادی چونکه حسارت حزب قبر را مشاهده کرده معذلک بآن بسیی تمسک و بآن اوهام متشبث این نابالغهای عالم قابل ذکر نبوده و نیستند کجا است مقام آن لغوس و مقام منقطعین کرا زمانهای الکه وجون برق گذشته اند و معدوم صرف میدانند ایشانند فارسان این میدان علیهم صلوات الله و رحمته و فضله و هر حان آن المحبوب و ابنیهم و بسایر اولیاء آن باید از حق جل الله بطلبیم آنچه را که سبب وانائی و علت آگاهی است شاید آن لغوس نحجوبه غافل آگاه شوند و بشمره وجود فائز گردند آن ربنا و رب العرش و الثری فضال بغفار لیشهد لفضله و رحمته و عنایته کما عارف خبیر و کل عالم بصیر اینکه در بارهٔ ولیون ورقه مبارکه ورقة الفردوس علیها بهاء الله الابهی و ادای آن حسب الامر مرقوم داشتند لعد از عرض در ساحت اقدس این بیان از مشرق برهان مشرق و لائح قوله تبارک و تعالی یا جواد روحانی علیک بهاء الله الابدی حق در جمیع محافل و منازل و بلاد با تو بوده و بیشهد بذلک و تذکر و ثنا ک و ترویج امره العزیز البدیع لله الحمد بخدمت فائز شدی ولدی المظلوم مقبول شکر دار بذا الفضل العظیم از حق میطلبیم مبلغین را تائید فرماید بر آنچه سبب ارتفاع کلمه و تقدیس و تنزیه امر اوست از جمیع اشطار عباد ابرار طلب احکام و اوامر نمودند تا انکه از مشرق اراده

اشراق نمود آنچه که سبب تقدیس و تنزیه و عزت باقیه و ثروت سرمدیه و ارتفاع
و ارتقاء نفوس بوده و چند سنه هم در اظهار آن توقف رفت تا بالاخره محض عنایت
و فضل ارسال شد و امر حقوق از قلم اعلی جاری و نازل مع آنکه این امر در جمیع کتب
الهی از احکام محکمه مذکور و از قلم اراده مسطور اولیارا امر نمودیم مطالبه ننمایند چه که ثمر این فضل
اعظم سجود عباد راجع و هر نفسی اراده نماید بر بساط طهر و کمال روح و ریحان اوا نماید کذلک
حکم مولی العالم فضلاً من عنده علی الامم باید مقبلین بعز امر الله ناظر باشند و بآنچه که سبب
ارتفاع امر الله است طوبی للعامل فی سبیلی و الظاهر کامری لمبرم المتین انچه بورقة الفردوس
علیها بهائی و عنایتی و رحمتی رسید لدی العرش مقبول طوبی للعاملین حسب عامل الذی
سمی بالقرن الاول من اسمین ربه مکرر عمی نموده آنچه را که لطراز قبول فائز گشته آنا نکرر علیه من
هذا المقام الاعلی و نذکره کما ذکرناه من قبل ان ربک هو المشفق الکریم انتهی الحمد لله عمی شما مبرور
و سعی شما مشکور فی الحقیقة فائز شدید بآنچه که از لسان عظمت ذکر قبول آن بصعاد
اهل ملکوت رسید فضلاً عن الذین حضروا تلقاء الوجه و طافوا حول امرش ذلک من
فضل الله علیه من یشاء انه علی کل شیئ قدیر ذکر جناب آقا محمد رضا اسمر حوم الذی فاز
و صعد علیها بهاء الله را نمودند لعبادا عرض امام وجه مقصودنا و مقصود من فی الارض و السماء
این آیات از مشرق علم الهی مشرق و لائح قوله عز بیانه و جل ذکره جناب محمد قبل
رضا مکرر بذکر مالک ملکوت اسماء فائز گشته چندی قبل ارسال شد آنچه که عرض

عالم را احاطه نموده از حق میطلبیم او را تأیید فرماید بر آنچه سزاوار ایام اوست ان ربنا هو
بما قدر به عیون الحکمة والبیان فیض حضرت فیاض حین صعود او را احاطه نمود لعمر الله عجزت
الاقلام عن ذکره وثنائه والنفوس عن ادراک طوبی له وللفائزین انتهی اینکه مرقوم داشتند
بعد از ورود وضوضاء مرتفع لیس هذه اول غفلة ظهرت ولا اول شرک برز ولا اول طغیان
تکدرت به افئدة المخلصین باید معرضین بیان را اخبار نمود که مع این سیئات شنیعه
وعملهای که عالم روح را مکدر نموده اراده نموده اند که نجدد وحین حزبی برپا نمایند اعاذنا
الله وحضرتک من شرهم هو الواقی ونسئل الله ربنا وربکم ورب العرش والثری بان یؤیدهم
علی خرق الحجبات التی منعتهم عن التقرب الی الله مظهر البینات فی الحقیقة انسان
متحیر وعالم متحیر هر بیکه خود را اعلم افضل مشهور نمود اخیر و احقر احزاب عالم مشاهده گشتند
در جمیع احوال باید تأیید طلب نمائیم وتوفیق بخواهیم ان ربنا هو الفضال الکریم اینکه ذکر عروج
مرفوعین مبرورین مرحومین علیهما بهاء الله وعنایته ورحمته را مرقوم داشتند بعد از عرض در
ساحت امنع اقدس اعلی از لسان عظمت مولی الوری نازل قوله جل بیانه وعظم برهانه
هو الغفور الکریم یا قلمی الاعلی اذکر البدیع الذی صعد الی الرفیق الاعلی فی ایام الله رب العرش
والثری لتجذبه نفحات الوحی وتستضیئ من انوار نیر عنایة ربه المشفق الکریم لعمر الله
حین الذکر نزلت علیه من سماء الفضل والعطاء ما عجزت عن ادراکه افئدة العارفین انتهی
یا بدیع مرة اخری لعنایتی الکبری قد اقبلنا الیک من شطر السجن وانزلنا لک ما یقر به اهل

الفردوس الاعلی بر لوحات المنجذبین بندائی ماج بحر العنایة وبذکری هاج عرف الله
ربّ العالمین وبنور بیانی بدّلت الاحزان بالفرح الاعظم والدّخان بضیاء رحمتی التی
سبقت من فی السموات والارضین وبما قالی اقبلت حلقات الجنّة العلیا من الغرفات
لاصغاء هذا النداء العزیز البدیع لعمری لک یا بدیع طوبی لک یا بدیع انا نهنئک
بهذا الفضل الاعظم کما لنشرنّک بذکری المبین علیک بهاء الله ونوره ورحمته والطافه و
فضله الذی احاط العالم انّه هو الغفور الرحیم جمیع منتسبین باید این آیات را تلاوت نمایند
وبفرح تمام بذکر حق جلّ جلاله مشغول گردند حال در فردوس علی نغمات مرتفع وفرح
وسرور عظیم اتم کامل ظاهر انّه هو الفضّال وهو البذّال وهو العزیز الکلیم یا جواد روحانی
علیک بهائی وعنایتی انّ القلم الاعلی اراد ان یذکر خاک الذی سمّی بزین العابدین
نشهد انّه فاز بالاقبال اذا انکر فی عباد جاهلون وتمسّک بالآیات اذا اعرض علی مظاهر
النفی واقبل الی الافق الاعلی اذا اعرض عنه اکثر الوری وشرب رحیق البیان اذ منع عنه
عباد الارض الا من شاء الله العزیز الوهّاب طوبی لک یا زین العابدین بما انزل الله
من سماء الوحی والایقان له العالم انّ ربّک هو العزیز الفضّال نسئل الله ان ینزل علیک
فی کلّ حین من سماء فضله رحمةً ومن افق عنایته نوراً ومن خزائن جوده ما یفرح به قلبک
وتقرّ به عینک وعیون المنتسبین الذین سمعوا واقبلوا واجابوا اذ ارتفع النداء من الله
ربّ الارباب سبحانک یا مجیب السائلین ومنجی المکروبین اسئلک بانوار وجهک و

بندائک الحلی فی الافق الاعلی و بامواج بحر رحمتک بان تزینی من ورد علیک فی کل
یوم بطراز فضلک وجودک وکرمک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا الہ الا انت المعطی
الکریم انت الذی لا تمنع عطایاک جنود الاغراض ولا تصدّ فضلک اشارات الذین کفروا
بالمبدء والمآب البہاء المشرق الظاہر من مطلع العنایۃ والالطاف والنور اللائح الساطع
من افق الاقتدار علیک یا ایتہا المؤمنۃ بالله وآیاته والمتمسکۃ بحبل فضله والمتشبثۃ
بذیل کرمه انا نشکر الله من قبلک ونحمده علی فضله علیک انه طهرک حین صعودک وغفرک
برحمته من عنده وهو العزیز العلام انتهی للہ الحمد هر یک از مزبورین فائز شده باینکه
که حزن قلوب را بسرور تبدیل فرماید بلکه اگر بنار بیانه وعرفش را ادراک کنند کل
مسرور شوند وبذکر وثنایش ناطق گردند له الحمد فی کل الاحوال از اول امر الی حین لحاظ
عنایت متوجه بآن محبوب واخوان واهل علیهم بهاء الله بوده من اقدر ان اشکر او یحمده
ما یشفی لعزته وجلاله وجوده الذی احاط الوجود اینکه درباره فاران مرقوم داشتند و
استدعای ذکر نمودند مخصوص اولیای آن ارض نمودند لعبد از عرض ورشحات امنع اقدس اطلع این
آیات باهرات نازل قوله جل جلاله وعم نواله یا اولیاء الله فی فاران انصحوا انفسکم بالمعروف
انه ذکرکم وانزل لکم ما لا ینقصه بدوام الملک والملکوت قد فرضتم باذکار لا یغیرها المحو والایام خلق
الفضاء ولا یغیرها طول القرون والاعصار افرحوا بالعنایۃ الکبری والفضل ثم انصروه بذکره وثنائه
وتبلیغ امره المحکم المتین احفظوا ما اوتیتم باسم ربکم کذلک یامرکم فضلا من عنده وهو الحق

مالک الغیب والشهود لا تحزنوا من حوادث العالم قد فزتم بما لا فاز به اهل ملکوت الاسماء
لأمن شاء الله رب الارباب خذوا کتابی بقدرتی ثم یقرئکم ویلقی علیکم ما یحفظکم من
شر الذین کفروا بالله العزیز الحمید قد مرت الجبال وانفطرت السماء وانشقت الارض
والقوم اکثرهم لا یعرفون کذلک نطق القلم الاعلی فی ایامه حاطة الاحزان من کل الجهات
بما اکتسبت ایدی کل جاهل مرتاب امروز روز ذکر و بیان است جهد نمائید و باصلاح عالم
وتهذیب امم مشغول شوید ولکن بکلمت و بیان در جمیع احوال بآن ناظر باشید هذا ما حکم
به المظلوم فی الزبر والالواح لعلکم فائز شوید بآنچه که از برای آن از عدم بوجود آمدید
اهل عالم را از شئونات فانیه از تقرب منع ننموده متمسکند بآنچه که خود بر زوال و فنای آن
شهادت میدهند یا اولیاء الله جهد نمائید شاید فائز شوید بما امر الیکم سبب طمانیت ناس
گردد اگر خلق در گرداب اوهام معذب و متحیر شاید باسم حق ایشان را نجات داد و
بانوار آفتاب حقیقت منور دارید اسم کل مذکور و عمل کل مشهود طوبی لنفس فازت بما ینبغی
لایام الله رب العالمین البهاء من لدنا علیکم وعلی الذین ما منعتهم ضوضاء الظالمین انتهی
انیله ذکر جیب روحانی جناب آقا شاه علیه الله و جناب آقا کاظم هاشم و جناب استاد
علی اکبر علیهم بهاء الله را نموده بودند در یوم الجمعه ۲۶ رجب چهار ساعت از روز گذشته در
افق اعلی حاضر و بعد از عرض اسماء مخصوص هر یک لوح امنع اقدس از سماء مشیت مولی الوری
نازل الشاء الله فائز شوند بآنچه که عرف عنایت از آن متضوع و از بحر آیات بیاشامند

وتوئید کرد بر آنچه که سبب بقا و وجود است بحمد الله ما مذکره مع اولیای فارس طرا بذکر
مقصود عالمیان فائز گشتند طوبی لهم ونعیما لهم نسئل الله ربنا ورب العرش العزیز بان یؤیدهم
علی ما یحب ویرضی انه علی ما یشاء قدیر وبالاجابة جدیر انه فعال لما یشاء طلب نموده ومینماید آنچه را
که سبب علو وسمو است انه ربنا هو السامع المجیب عرض دیگر آنچه اسامی حزب الله آن
محبوب از قبل بساحت اقدس ارسال نمودند مخصوص کل الواح منیعه مقدسه نازل
وارسال شد وهم چنین جواب عرائض که با آن محبوب بوده لله الحمد بنیر عنایت مشرق
بحر فضل ظاهر گردید آن گفتگوئی فضل بحست چندی قبل نامه مفصلی که حاوی آیات
الهی وبینات ربانی بود ارسال شد انشاء الله الی حین نرسیده مع کثرت تحریر که خود
آن محبوب مطلع واگاهند وعدم فرصت وکمی وقت الحمد لله بخصوص کل از سماء عنایت نازل
شد آنچه که عین ابداع شبه آنرا ندیده از حق اینحادم فانی مسئلت مینماید از آثار قلم
عالم را تربیت فرماید واز انوارش کل را منور دارد ذکر اخوان واهل بیت وقرعیون علیهم
بهاء الله ورافق اعلی عرض شد واین لئالی از بحر بیان الهی ظاهر طوبی للفائزین قوله تبارک وتعالی
هو الناطق العلیم الخبیر یا جواد روحانی علیک بهائی وعنایتی از قبل ولعد ذکرت از
قلم اعلی جاری وهم چنین اخوان بانامه فائز هریک را از قبل مظلوم تکبیر برسان لله الحمد از حق
جل الهی آشامیدند واز بیانش در یوم قیام قسمت بردند این نعمت عظیم است واز بنده
بی نیاز ظاهر واز کل بذکر نیهذا المقام ورقیه ونبشته ها بر حمتی ونسئل الله ان یؤیدها

له ولیوفقها علی ما یحب ویرضی کبر علیها من قبل طوبی لها ولکل امة آمنت بربها وفازت
باثارها انه هو العزیز الکریم یا قلم اذکر من سمی بنور الله لیوئیده انه ذکر علی ذکری العزیز الجمیل
قد حضر اسمک لدی المظلوم وانزلنا لک هذا اللوح المنیر لیأخذک اثر روحی فی ایام تکلم الطور
ولیقربک الیه انه هو العزیز الحمید یا ضیاء الله طوبی لاسمک ولمن سماک بما فرح بذکری
منه تضوع عرف عنایتی الذی احاط الامکان انا انزلنا لک ما یکون باقیا ببقاء الملکوت ان
ربک هو العزیز الوهاب البهاء علیک وعلی ابیک وامک وعلی الذین ما منعتهم قواصف
الاشارات وزلازل الشبهات الذین کفروا بالله العزیز العلام یا جواد روحانی مکرر ذکر
میناییم وامر میکنیم اولیای آن ارض را از قبل مظلوم تکبیر برسان آیات الله را تلاوت نما
تا آذان فائز شود بآنچه که از برای آن ظاهر شده وازعدم لوجود آمده اسم هر یک از قلم اعلی
در صحیفه حمرا مذکور و مسطور غنیاً لهم ومریئاً لهم انهم امواج بحر عنایت قرار فرقة آثار وضیاء
آفتاب حقیقت احاطه نموده له الحمد وله الشکر وله الثناء وله البهاء لا الا الا هو ربنا و
رب العرش والثری البهاء والذکر والثناء علی جمالکم وعلی من معکم الذین آمنوا بالله
الفرد الواحد العلیم الخبیر والحمد لله ربنا ورب الکرسی الرفیع ح ا و م فی ۱۸ شهر رجب ۱۳۰۵

محبوب فؤاد حضرت جواد روحانی علیه بهاء الله الابدی ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

حمد وثنا شکر وبهاء مخصوص ذات امنع اقدس حضرت مقصود است که ظلم ظالمین و

واعراض واعتراض منکرین معرضین ومفتریات مفترین اورا از اراده باز نداشت نامه
واراده اش غالب است نیکوتر غیر ناصر ومعین در سجن نگاشته امرش را مرتفع نمود بقسمی که حال در
مجالس ملوک عالم و وزراء و علماء وغیرها این ذکر بوده وهست کل را حیرت اخذ نموده حتی سلطانه و
عظمت آیاته وعزّ برهانه در هر حال از غنی متعال میطلبم که اولیای خود را بطراز صبر وسکون مزین دارد
وبنور واصطبار منوّر دارد حق بطلبند حضرات ملوک را که مظاهر قدرت وشوکت اویند بر کل
فرمان فرمایند وعلم چنین کنوزی عطا نمایند تا بین مصلح عالم ومفسدات تمیز دهند انّه هو المؤید
الکلیم والمعلّم الخبیر یا محبوب فؤادی دستخط حضرتعالی مکرر رسید ولکن توقف در جواب
معلوم است لعمری انکسرت ودستخط آخر آن محبوب که تاریخ نوزده شهر جمیم بود حاضر فرموده
وبهجت تازه بخشید از قبل گفته اند باری یاران یاد ایمیون بود واجداز شاهده وقرائت
قصد ذروه علیا وملکوت اعلی نمود امام وجه مولی الوری عرض شد ولسان شرف اصغا فرمود قوله
جلّ جلاله وعظم سلطانه واصطفت حجّته وبرهانه انا المناجی امام وجوه الوری فی سجن عکّاء
یا ایها الطائر فی هوائی والی حرامی عرشی وانشاء ربّ رحیق بیانی اسمع ندائی انه لا اله الا انا
الفرد الواحد العلیم الخبیر یا جواد روحانی ان النقطة بشّر الناس باستواء متکلّم الطور
علی عرشه الظهور فلمّا ظهر واستوی اعرض عنه الوری الا من شاء الله رب العرش العظیم قل
یا قوم اتقوا الله قد اتی من کان موعوداً وظهر من کان مکنوناً وبرز من کان مخزوناً وبالطوره

رافع الندا من کل الجهات الظهور لله الملک لله العظمة لله المفرد الواحد العزیز الجمیل
قل هل رایت بین الابداع شبه ما ظهر بالحق وهل سمعت الاذان شبه ما نزل من سماء
الفضل والوحی لنفس الله القادر علی الامر لسلطان مبین قل یا معشر البشر ضعوا ما عندکم وخذوا ما امرتم
به فی الالواح انه یحفظکم ویرفعکم ویقربکم الی العلیم الخبیر قل رفعوا رؤسکم عن فراش الغفلة
انا الشمس اشرقت من افق سماء العطاء وبحر الفضل ماج باسم ربکم الابهی ایاکم ان تمنعوا
انفسکم عن فضل الله رب العالمین قل هل الاوهام تنفعکم او نفسه الحق وهل الظنون تغنیکم
او اسم العزیز العظیم کسروا الاصنام باسم مالک الایام انه یحفظکم بالفضل ویحفظکم من
عذاب الیم قد اتخذوا هذا البیان لانفسهم ما اتخذه حزب قبل کذلک سولت لهم انفسهم
وهلهم من الاخرین قل فداکم من فدی فی سبیله المقربون وظهر من کان مذکورا فی کتب
الله ولکن اکثر الناس هم من الغافلین انا نزلنا لهم من سماء الجود ما قرت به عیون العارفین
یا جواد روحانی علیک بهائی وعنایتی حق جل جلاله شاهد فی ظاهر کل حبیب صاحب سمع وابصر انظار
تنمود وتمی نامید من غیر صفوف والوف ارسلت را نصرت نمود نصرتی که حال در هر مجلس وانجمنی
مذکور ومعروف جلت قدرته وعظم اقتداره ولا الهی غیره لله الحمد فساد ونزاع را از کتب محو نمودیم
وامر الله را بمعروف بر کرسی ظهور مقر معین فرمودیم سبحان الله عجب در آن است که جمیع اهل
بیان بر ظلم وکفر وشرک ونفاق حزب قبل گواهی شدند مذلک مجددا بعضی تقصیرهای بعضی را
واقوال مفتریه آن قوم تمسک نموده اند الویل لهم ثم الویل لهم بما اتخذوا لانفسهم الاوهام

ارباب من دون الله الا انهم من الظالمین فی کتاب المبین و لیالی آن ارض را ذکر مینمائیم ذکری
که سبب اشتعال و علت انقطاع است یا ایها المتمسک بحبل حبی از قدرت الهی تفکر نما و
لغو و کلمه اش امرش را نصرت فرمود و بلند نمود از اول ایام الی حین امام وجوه کل قائم و ناطق
قتاح هجوم ایران که اسم علم بر خود بسته اند و عوام آن بلاد و مالک بسیاری از اظهار
امر باز نداشت در جمیع احوال باید کله علیا متکل قدیر مالک و الملک لله المهیمن القیوم
بگو یا حزب الله سعیتم لغدا و صبرتم ام کنتم من الصابرین یا حزب الله او جدتم عرف الله
و شکفتیم ام کنتم من الغافلین در ذکری از الواح مقصود از جفدرا ذکر نمودیم تا عالم از فساد و نزاع
محفوظ ماند در اینظهور اعظم علم مکارم صرفه و رایت رحمت مبسوطه سر تفع عسکر الهی اخلاق
طیبه و لشکرش اعمال مرضیه یا جوان روحانی اگرچه در این سنه مفتریات مفترین و
ظلم ظالمین از هر جهتی احاطه نمود و لکن بفضل الله و منه فرح اکبر در جمیع احیان ظاهر و مشهود
و علت آن تمسک و لیالعروه الوثقی بامر الهی است از اول ورود عراق کل را از نزاع و جدال
و فساد و قتل و نهب منع نمودیم قریب هفت سنه بالغ و واصل از امر الله نگاشتیم و در هر
بلد طالبهای عالم بر حزب الله وارد آوردند آنچه را که صحیفه صما جاری شد و اکبای اهل وفا
بتحرق آنچه بر ایشان وارد شد حرب الامر بتحمل صبر تمسک نمودند و بذبح مطهر تشبث
کشته شدند و نکشتند گواه و شاهد این مقصود واقعاتیکه در آن ارض عمی نمودند آنچه را
که هیچ ظالمی عمل ننمود معذلک حزب الله تعرض ننمودند بلکه از ظالمین و قاتلین شفاعت

نمودند هنیئاً لهم و مریئاً لهم از حق میطلبیم ایشانرا موفق فرماید بر آنچه سزاوار و لائق مقدس
اهل عالم منبئه شدند قل الهی الهی ظهر عبادک من ظلم الظالمین و زینتهم بطراز العدل ای
رب بدل ارض الاعتساف بکرسی الانصاف ایرب کل عیونهم بکحل النور لینظروا فیما ینبغی
لهم العدل انک انت مالک الفضل و بیدک زمام الامور من الاولین و الآخرین انور
افق سمائک بطلوع اللائح من افق سمآء ارادتک علیک و علی اهلک و من سلک و یسلک لوجهک الی رضوانک یا
منتهی یا محبوب فؤادی انسان متحیر است که چه ذکر نماید ابصار اهل عالم تغییر کرده قوهٔ
باصره مفقود شده و قوهٔ سامعه معدوم گشته امری که ظهورش از آفتاب اظهر و اشهر است
بحری که امواجش عالم را احاطه نموده آنرا انکار نموده اند این انکار گواه بر بی بصری است
و این عدم اصغاء شاهد بر بی سمعی سبحان الله آیا اسباب منع چه بوده و هست شکی
نبوده و نیست که جز اعمال ناس که کل را محروم نموده و حال جز عجز و ابتهال بدرگاه
حضرت باری چاره نه الهی الهی تری عبادک اعرضوا عنک مقبلین الی مظاهر الاوهام و
الظنون اسئلک بسلطان الوجود و بسمک الکنز به سخرت لعبید الشهود ان تغسل
عبادک عن غبار الاوهام و طهرهم بانوار الایقان انک انت مالک الادیان لا اله الا
انت الغفور الکریم ذکر برادران مکرم در سمرقند عظم حضرات اخوان علیهم بهاء الرحمن
را فرمودند بعد از عرض در رحمت منع قدیم اعلی این آیات باهرات از مشرق بیان
مقصود عالمیان اشراق نمود هذا ما نزل لجناب محمد علیه بهاء الله قوله عز بیانه جل

برهانه هو الذكر وهو المذكور يا قلم افرح بما خصرناك في مقام جعلناه مطاف المقربين شكر
بما تضوع منك عرف محبة الله رب العالمين احمد بما اقبل اليك المظلوم من شطر السجن وانزل
لك ما تخضب به الملأ الاعلى وسكان الجنة العليا واهل خباء المجد من ملكوت الاسماء و
اشرق من افق كل كلمة نيّرة العطاء من لدن الله مالك ملكوت الاسماء يا قلم ان المظلوم يذكرك
اذا احاطته البلايا يذكرك اذا نزل خفقت له كتب العالم يشهد بذلك مالك القدم فيهذا المقام
الرفيع انه لا تمنعه الجنود والظلم فراعنة الارض قد ظهروا ظهر ما اراد السبحان على من
في السموات والارضين اذا اخذك جذب النداء قبل الى الافق الاعلى وقل لك الحمد
يا الهي بما سقيتني من قدح عطائك كوثر بيانك اسئلك بالتجلي المكنون في كنز عصمتك
وبيانك المخزون في سماء مشيتك واسرار اسمك الاعظم الذي احاط العالم ان تكتب لي
من قلم فضلك ما يقربني اليك ويجعلني منقطعا عن دونك انك انت المقتدر على ما تشاء
لا اله الا انت العزيز الفضال وهذا ما نزل لجناب علي عليه بهاء الله

هو في الافق الاعلى

يا علي اخذك جذب بيان ربك اشربت رحيق الانقطاع من يد عطائه ام كنت
من الذاكرين نسئل الله ان يزينك بالطراز الاعظم في هذه التجارة التي تشعل
بها الملأ الاعلى وينور رأسك بتاج الوفاء ويجعلك من فوارس ميدان الحكمة والبيان
فيهذا اليوم الذي فيه استوى متكلم الطور على عرش الظهور رشحا لكل عالم مريب وكل

عارف بعید قل یا ملأ البیان زینوا رؤسکم بأکلیل ذکر مبشری قال و قولا الحق و قد کنتم
جوهرة فی ذکره و هی انه لا یستشار بأشارتی و لا بما نزل فی البیان ایاکم یا ملأ البیان
ان تستدلوا بما عندکم لعمر الله لا ینفعکم الیوم کتب العالم لأن بهذا الکتاب الذی یمشی و
ینطق انه هو الله لا الله الا هو المقتدر العلیم الحکیم قل لا تنجیکم همزات الهادی و لا المهدی
الذی تکلم بأناجیل بأهل سرادق عظمته و الکبریاء فی ایام الله العزیز الحمید قل ان البشر
بشرکم و انذرکم و قال کل البیان کنتم فی اصبعه انتم تندمتم امر الله در انکم فالکم یا معشر
الظالمین کذالک نطق لسان العظمة فی هذا المقام الرفیع نور و الروح و البهاء علیکم یا حزب
الله من هذا الحین الی ما کانت الشمس طالعة من افق ارادة الله رب الکرسی الرفیع

و هذا ما نزل لجناب حسن علیه بهاء الله

بسمی الذی به ماج بحر العطاء

یا حسن علیک بهائی آیات الهی عالم را احاطه نموده و از سحاب عطا عوض امطار لآلی
حکمت و بیان باریده ندای طور مرتفع و بقدر ظهور ناطق ولکن مظاهر تقلید و مطالع
تمدید از جمیع فیوضات یوم الله محروم و ممنوع معرضین بیان هزار کره از معرضین
فرقان اظهر تند یرون القدرة و ینکرونها و یسمعون الآیات و یعرضون عنها بحرا ام
وجوه ظاهر ولکن آن نفوس غافله از عدم بصر از یمین و یسار سائل که شاید ندری متنبه یابند
و بآن تمسک جویند بحر را حوت باید و فضای را نسر طائر شاید ضب قادر بر تنفس

در بحر نبوده و نیست بگوای اهل بیان لعدل والصاف نظر کنید و تکلم نمائید آیا این
ظهور اعظم انکار شود احدی بر اثبات مظاهر قادر نه لیشهد بذلک هذا الامر المبین و
هذا النبأ العظیم البهاء من لدنا علی اولیائنا الذین اخذوا کتاب الله بقدرة عجزت
عن منعها قدرة من فی السموات والارضین انتهی هر منصفی شهادت دهد بر عجز عباد
از احصاء فضل و عنایت حق جل جلاله در جمیع اوقات از سماء منزل آیات نازل شده
آنچه که علت مرد حیات اهل عالم است ولکن اکثر اهم غافل و بیخبر از برای الیوم
زندگانی از حیات ابدی و نعمت سرمدی گذشته اند اف لهم ولاذراکهم یقضی ان
اقرء فی هذا المقام ما انزله الرحمن فی الفرقان بقوله تعالی ذرهم فی خوضهم یلعبون
و تمسک بذکر الاولیاء امام وجه مولی الوری لینزل کل واحد منهم ما یکون باقیا ببقاء
اسمائه وصفاته انه هو المشفق الکریم هذا ما نزل کتاب احد الذی حضر و فاز قوله جلت
حجته وعظم برهانه وعزت آیاته لسمی الذی به سطع النور من افق العالم هذا
یوم فیه استوی ام الکتاب فی ملکوت البیان علی سریر العرفان ولتقول یا ملأ الارض
اتقوا الله ولا تتبعوا الذین کفروا ببرهانه اذ ظهر ونبذوا آیاته اذ نزلت وبحجته اذ
کملت وبرحمته اذ سبقت ولعنایته اذ احاطت کذلک فتح باب النصح طوبی لنفس سمعت
وفازت وویل لکل غافل بعید هذا کتاب من لدنا لمن اقبل وفاز وشرب رحیق
العرفان من کاس عنایة الرحمن مرة بعد مرة وذکرناه فی الواح شتی بذکر انقطع

عرفه بدوام ملکوت الله العزیز الحمید یا ایها الناظر الی الوجه انا رفعنا الامر لسلطان
غلب العالم واظهرنا ما کان مستوراً امام وجوه الامم منهم من انکر ومنهم من اعرض
ومنهم من کفر ومنهم من سمع واقبل وقال لک الحمد بما اظهرت نفسک یا الهی من فی
السموات والارضین خذ المفتاح الاعظم باسمی ثم افتح به ابواب القلوب بذکری
العزیز الحکیم قد فزت بما اراد یا خذه الفناء یشهد بذلک مولی الوری فی سجنه الاعظم
انا وصینا العباد بالامانة والدیانة والصدق والسخاء وهم عملوا ما ناح به القلم الاعلی الا
من شاء الله المشفق الکریم کبر من قبلی علی وجوه اولیائی وذکرهم بآیاتی ونورهم
بنور معرفتی ان ربک هو الناصح الذاکر العلیم الخبیر البهاء المشرق من افق سماء
تضفی علیک وعلی من معک وعلی الذین سمعوا واجابوا مولیهم القدیم

وهذا ما نزل لجناب عین بهاء الله هو السامع المجیب

یا علی علیک بهائی قد اتی امر الله وظهر البرهان الاعظم ولکن الامم اعرضوا الا من شاء الله المهیمن
القیوم قد ظهر الکنز المکنون والسر المخزون والقوم اکثرهم لا یعقلون نبذوا کوثر التوحید
واخذوا البئر الا انهم لا یشعرون انظر فی العلماء وتفکر فی اعمالهم یصعدون علی المنابر ویقولون
ما تجری الدموع عن العیون قد خلقوا المنکر ولکن نصروا اعدائی الا انهم لا یعقلون نبذوا الدلیل
واعرضوا عن السبیل سوف یردن جزاء اعمالهم امام کرسی عدل الله مالک المغیب والشهود
قد قضوا میثاق الله وعهده واکلوا اموال الناس بالباطل یشهد بذلک عبادکم من قد احاطت

الآيات كمآل البيانات وظهر من بشرت بظهوره كتب الله العزيز الودود انا ذكرناك من قبل في الواح شتى طوبى لعبد فاز بذكري ونطق بثنائي وتمسك بحبل الحمد ونسئل الله ان يؤيدك على ما يحضوع عرفين العباد بدوام الملك والملكوت سيفنى الدنيا ويبقى ما نزل لك لعمري لا ينقطع اثاره في الملك ليشهد بذلك من عنده لوح محفوظ البهاء المشرق من افق سماء عنايتي عليك وعلى من سمك

وآمن بالله مالك الوجود

وهذا ما نزل لبيب بايه بهاء الله مالك الاسماء لبسمي الذي يسطع نور الله رب العالمين

كتاب نزل بالحق لمن اقبل الى صراط الله المستقيم يا ايها السمع النداء من شطر عكاء انه لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الخبير قد فتح باب السماء واتى مالك الاسماء بامر القيوم معه جنود السموات والارضين انك اذا شربت رحيق المعرفان من كوس عطاء ربك الرحمن قل لك الحمد يا الهي بما اظهرت لي ما كان مستورا عن عبادك وعرفتني ما كان مخزونا في علمك اسئلك بانوار الكبرى والنور وبهاك يا مولى الورى وبامرك الذي اذا نطق سجدت الاسماء ونورك الذي اذا سطع خضعت الانوار ان تجعلني في كل الاحوال ناظرا الى افقك وناطقا بثنائك وناصرا لامرك بالحكمة والبيان اشهد يا الهي بوحدانيتك وفردانيتك ورحمتك التي سبقت عبادك وخلقك اي رب انا عبدك وابن عبدك واني تراني متمسكا بحبلك وراجيا بدايع فضلك اسئلك ان لا تخيبني عما قدرته لاصفيائك واوليائك انك انت الذي بامرك ظهرت الاسماء واتصلت الكاف بركنها النون لا اله الا انت المهيمن على ما كان وما يكون

وهذا ما نزل لجناب میرزا محمد علی علیه بهاء الله

لسمی الذی باشرت تبیان البیان

ذکرک لدی المظلوم من شرب رحیق العرفان فی ایام الله مالک یوم الماب انا اقبلنا الیک من شطر السجن
وانزلنا لک ما اکذبت به لحقایق الاشیاء فیهذا الیوم الذی فیه نادی المنادی من شطر بیکا والملک لله رب
الارباب یا محمد قبل علی احمد الله بما ایدک وقربک وسقاک کوثر الظهور من ید عنایة مالک یوم الظهور
وهدیک الی هذا الامر الذی به زلت الاقدام الا من شاء الله مالک الانام وصی عبادی من قبلی و
ذکرهم بآیاتی ثم اقرء ما انزلناه لک بالروح والریحان هذا یوم فیه فازت الاکباد وناح
العباد بما ورد علی المظلوم من الذین انکروا صحته وبرهانه ولتقضوا ما امروا به فی ام البیان قل تالله
الله یا معشر المعرضین تالله قد اتی مالک یوم الدین بسلطان غلب من فی الارضین والسموات قد حضر لدی
المظلوم وانزل لک ما اکذبت به افئدة العباد الذین سمعوا واجابوا اولئک من اهل هذا المقام
عند الله مالک الانام خذ الکتاب بامری وقل لک الحمد یا مقصود العالم بما ایدتنی علی الاقبال وذکرتنی
بما فاح به عرف القمیص فی البلاد ای رب تری بحر الفقر اراد بحر غناک وبساط بساط الاعظم الذی
به سخرت الامم ان تنزل علی من کاس فضلک وسماء جودک ما یجعلنی منقطعا عمن دونک وتمسکا بک
وبآیاتک وبکل ما ظهر من عندک ای رب قد اضفی الضعف فی ایاتک اسئلک ان تجعلنی قویا بقوتک
واقتدارک لا اله الا انت العزیز الواحد العلیم الحکیم

وهذا ما نزل لجناب میرزا داود علیه بهاء الله

بسمی الذی به انار افق البیان

و آیات الهی از هر سطری نازل و بنیانش بشأنی امطار از سحاب فضل هاطل آنچه مسطور الیوم مشهود و متکلم طور من غیر ستر و حجاب امام وجوه ناطق نفس زبور مترنم و ندا از افق اعلی مرتفع طوبی از برای نفسیکه سدّ یأجوج او را منع ننموده و این یأجوج علمای ایرانند که از اول ایام الی حین عباد را از شریعهٔ الله منع نموده اند نعیماً لنفس ما منعته ضوضائهم و ما اضعفته قوّتهم و ما خوفته سطوتهم اولئک عباد انزل الله ذکرهم فی کتبه و زبره و الواحه یا داود انشاء الله بقوّت و قدرت حق جلّ جلاله حجبات غافلین را خرق نمائی و کلّ را بنبأ عظیم بشارت دهی شاید از بحر عطا محروم نمانند جهد نما و از حق مسئلت کن تا عباد خود را از فیوضات ایّامش منع نکنند اوست غفّار ذنوب و اوست مقلّب قلوب انا ذکرناک من قبل و عرّفناک صراط الله ربّ البیت و مالک هذا المقام الرفیع البهاء المشرق من افق سماء رحمتی علیک و علی الذین شهدوا بما شهد به الله و اعترفوا بما نزّل من القلم الاعلی فی کتابه العزیز البدیع

و هذا ما نزّل لجناب میرزا محمد امین علیه بهاء الله

هو المبین العلیم

یا امین علیک بهائی المبین طوبی از برای نفسیکه بنور امانت منوّر و بطراز دیانت مزیّن است و در اکثر الواح عباد را باعمال طیّبه و اخلاق مرضیّه امر نمودیم ولکن بعضی نصیح الهی را نشنیدند و بهواهای خود تمسک نمودند و بر هیکل امانت از نفوس غافله ظالمه وارد شد آنچه که عین انصاف گریست امیظلوم

در لیالی و ایّام عباد الله را بما یقرّبهم و ینفعهم وصیت نمود ولکن آذان آلوده باصغا فائز نشد
العجب کلّ العجب کرا از ما ینفعهم غافلند و بما یقرّهم و یرتفعهم متمسّک عنقریب بساط عالم پیچیده
شود و هیکل عدل بر سریر الصّف مقرّ یابد و مقام کلمهٔ مبارکهٔ اعطاء کلّ ذی حقّ حقّه ظاهر و هویدا
گردد از حق میطلبیم کلّ را بانوار سریر عدل منوّر فرماید و از دونش منقطع سازد و اوست قادر و
اوست مقتدر البهاء علیک و علی الّذین تمسّکوا بحبل النّصح من لدن الله ربّ العالمین

و هذا ما نزّل لجناب یعقوب علی علیه بهاء الله

بسمی الّذی بنوره اشرقت الارض و السّماء

یا یعقوب یوسف الهی در بئر ظالمین ساکن و در هر آن بر او وارد شده آنچه که اهل مدائن
عدل و انصاف نوحه نمودند بمثابه امر نمودیم بنحوی متمسّک جستند بانصاف وصیت کردیم بآن
تشبّث نمودند بما عندهم فرحه از ما عند الله غافل و محجوب امّا یرون یموتون و فی اللّحود یسکنون و امّا
یرون یدفنون و لا یرجعون سبحان الله غفلت بمقامی رسیده که قلم و مداد از ذکرش عاجز مشاهده
مینمود کانوا ان ینتظروا ایّامی فلمّا اتت اعرضوا و افتروا علیّ بظلم عظیم قد منعتهم اهوائهم عن التّقرب
الی الله العزیز الخبیر نسئل الله ان یؤیدک و اولیائه علی نصرة امره بالحکمة و البیان و یدکم بجنود الاعمال
و الاخلاق انّه هو المقتدر القدیر قل الهی الهی ترى عبادک المقبلین بین عبادک المعرضین و تری اماءک
احاطت الاحجاب اسئلک بانوار سرّ عرفانک و بالاسرار المودعة فی الواحک ان توفقهم علی الرّجوع
الیک و التّقرب الی بساط قربک و القیام لدی باب عطائک انّک انت

المقتدر العلیم الکلیم انتهی

الحمد لله الذی اذهب عنا الحزن واظهر لنا آیاته وانزل علینا نعمائه مائده ونعمت بیان در کل حین نازل از حق میطلبیم عباد را مؤید فرماید تا بآن فائز شوند وکروم مانند یا من بیدک الفضل والعطاء ارحم بمبادک با ترجمة التی سبقت الوجود ثم اکشف امم کربک یا ودود ویتوجهوا الی الانوار وتهبک و یستظلوا فی ظل عنایتک اشهد انک انت المتعال فی کمال الاحوال لا اله الا انت الغنی المتعال ذکر قرر عیون نور الله وضیاء الله علیهما بهاء الله را فرمودند بعد از عرض در ساحت اقدس این اذکار از مشرق وحی نهار نازل قوله عز بیانه وجل برهانه. بنام دوست مهربان یا نور الله در این حین که مظلوم عالم در سجن اعظم مشی مینماید بتو توجه فرموده وترا ذکر مینماید از حق میطلبیم نهالهای بستان عرفان را از امطار فضل وعطا سیراب نماید تا بمقام بلوغ که مقام ظهور ثمار است برسند اوست سامع واوست مجیب انشاء الله در ظل عنایت مخصوصهٔ حق جل جلاله ساکن باشی وبانوار ظهور متکلم طور منور لله الحمد بدرجه منظر اکبر فائز وحضورش بقبول مزین قد سمع النداء فی یوم فیه منع من الاصغاء اکثر الوری وشرب رحیق البیان من ید عطاء ربه الرحمن طوبی لک ولمن یتکلم فی هذا الیوم المبارک العزیز البدیع البهاء من لدنا علیک وعلی کل مقبل فائز بهذا الامر العظیم

وهذا ما نزل لضیاء الله علیه بهاء الله

بنام خداوند یکتا یا ضیاء علیک بهاء الله مالک الاسماء حمد کن مقصود عالمیان را که ترا از عدم بوجود واز نیستی بطراز هستی مزین نمود در ایامی که از برای آن شبیه ونظیر نبوده ونیست تو وجه

الله فی الحقیقه قوام بوجود آمده اید طوبی لعصاب فاز بهذا الذکر البدیع لحاظ عنایت لازال
متوجه بوده و هست لک الحمد یا الهی بانوارت افئدة المقبلین بنور معرفتک واطلعت انفسهم
بذکرک وثنائک واظهرت لهم ما کان مستورا عن اکثر عبادک ای رب قربهم بجودک
ثم ارزقهم کوثر بیانک انک انت المقتدر القدیر وانک انت المشفق الکریم یا جواد
روحانی علیک بهاء الله الابدی اهل ومنتسبین طرا را از قبل مظلوم تکبیر برسان وکل
را بتجلیات انوار نیر فضل وعطا بشارت ده قل طوبی لکم بما ذکرتم بایام الله رب العرش
العظیم والکرسی الرفیع اولیای آن ارض طرا را ذکر نموده و مینمائیم قل یا اولیاء الله وحزبه
نسئله ان یجری منکم باسمه مالا ینقطع آثاره بدوام ملکه نعیما لکم وبحبه علیکم ثم الذین منکم
ضر الظالمین ولا اعراض المعتدین انا نوصیکم بالحکمة حکمت اعمال وافعالی است که سبب
آگاهی غافلهای عالم است وهم چنین علت تقرب ایشان است بحزب الله عباد بیداره
را ارباب عمائم بادهام تربیت نمیفهمند باید حکمای ارض بکمال رأفت ومحبت عباد را
بشریعت الله ومشرق عنایتش دعوت نمایند اگر باطراز آگاهی فائز شوند کما طائف حول
گردند یا حزب الله از حق میطلبم استقامت از شما ظاهر فرماید استقامتی که شبه ومثل
نداشته حزب قبل را ضنون وادهام از مشرق وحی الهی محروم نموده خود را ارباب عالم میدانستند
ودر یوم ظهور اکثر عالم مشاهده گشتند قل اتحاکمون الله وایاکم یا حزب الله من ظنونهم
وادهامهم واعمالهم وافعالهم واقوالهم وعقائدهم چه اگر اعمال وعقاید مطابق بود البته باقبال فائز

می گشتند و بعرفان حق جل جلاله مرزوق میشدند مکرر ذکر شد جزای اعمال آن فرقه طاهره را از مطلع عدل الهی و مشرق رحمتش محروم ننمود قصص کاذبه اولی ناس را از بناء عظیم که در کتب الهی از قبل و بعد مذکور است منع کرد و الهی الهی ایدهم علی الرجوع الیک و علی التارک علی قانتات معهم عند تجلیات شمس ظهورک قد شهدت بنضلک الکائنات و برحمتک الممکنات ارفع عبادک من بحر عطائک الذی یسیح من امواج الملک و الملکوت لله رب العالمین بهاء الاشراق من افق الظهور علیکم یا اولیاء الله و اجائه و علی اولکم و آخرکم و ظاهرکم و باطنکم و رحمة الله و برکاته انتهی

اینکه در باب صلوة ذکر نمودند صلوتیکه حکمش در کتاب اقدس نازل شده آن صلوة مع آثار زیادی از سجن بمقر دیگر ارسال گشته و صلوة جدیده که بعد نازل کبیر آن متعلق بست باوقاتیکه انسان بنفس خود حکمش مشاهده نماید فی الحقیقه بشأنی نازل لو تلقی علی الصخره لتتحرک و تنطق و علی الجبل لیتمر و یسیر طوبی لمن قرء و کان من العاملین و هریک قرائت شود کافی است هر آیه از آیات و هر کلمه از کلمات نزد اگر دارای عدل و انصاف ملاحظه نماید از ماعنده و عند القوم بگذرد و بما عند الله ناظر گردد و اما ما ذکرتم فی ذبیحة المیتة حکمها حکم الفعل کذلک حکم بالرب فیهذا الیوم آیه از سماء و کواکب سئوال نموده اند از قبل از قلم اعلی در این مراتب نازل شده احتیاج بذکر مکرر ندارد و درباره اذن توجه که مرقوم داشتند بعد از عرض اینکه حکم از این عظمت ظاهر هر هنگام اسباب موجود شود و حکمت اقتضا نماید توجه نمایند اینکه ذکر جناب آقا میرزا ابراهیم علیه بهاء الله و رحمته المنبوعة را نمودند بعد از عرض اینکلمات مشرقات از افق اراده اشراق نمود

قوله تبارک وتعالی یا جواد روحی الحمد لله الذی ایده علی اداء ما کان علیه من حکم الله المهیمن القیوم
کبر من قبلی علیه ولبشره بقبول عمله نسئل الله ان یفتح علی وجهه ابواب الفضل والعطاء ولیقدر
له ما یکون نوراً له ویمشی امام وجهه فی کل عالم من عوالمه انه ولی الذین آمنوا به وعملوا ما امر وا به
فی کتابه المبین انتهی این عبد هم تکبیر میرساند واز حق جل جلاله برای ایشان میطلبد آنچه را
که باقی ودائم است اوراق وصول هم مشاهده شد واز قبول امام وجه مزین گشت واجبه وجه
باید بمحبوب فؤاد حضرت امین علیه بهاء الله برسد چه که مبلغ پنجاه تومان باو حواله شده که در ارض
صاد بعضی برسانند هنیئاً للعاملین وللعارفین اما ذکر جناب ملا حسین علیه بهاء الله را نموده بودند وهم در حین
ذکر صنعت ایشان را بعد از عرض در ساحت اقدس این آیات باهرات مخصوص او از سماء مشیت
مالک اسماء وصفات نازل قوله عز بیانه وجل برهانه

هو الشاهد العلیم

کتاب امام وجه اخراب نطق میفرماید وشکوه یا ملأ ارض قدر یوم الله را بدانید وخود را از فیوضات
لامتناهی الهی محروم مسازید این یوم را شبه ومثلی نبوده ونیست لعمت بیان ومائده عرفان
از سماء عنایت محبوب امکان نازل طوبی از برای لشکریکه اقبال نمود وفائز گشت وویل للغافلین
یا حسین بعد ملأ مولی الوری از شطر سجن بتو توجه نمود وترا ذکر مینماید ونزد متصرفین واهل فردوس
اعلی ثروت عالم وآنچه لازم باشد ذکر معامله ننمائید قل لک الحمد یا مولی العالم ولک الثناء یا بهاء من
فی السموات والارضین صنعت شما امام وجه حاضر ولحاظ عنایت فائز در جمیع بحر فضل الهی تفکر نما

لعمری اشیاء عالم طرّاً در ساحت اقدس قابل ذکر نبوده و نیست ولکن صنعت شما چون به حکمت
ظاهر شده و جواب رواحی ارسال داشته لطراز ذکر مخصوص عالمیان مزین و بنور قبول منوّر انّه هو
الفضال العزیز الکلیم و الحمد لله ذو هو محبوب العارفین و مقصود المخلصین انتهی لله الحمد بحر فیض
بامواج فوق امواج ظاهر ذرّه از اعمال که در بسیطش ظاهر شده و میشود در ساحتش بمثابه آسمان
مرتفع و ظاهر ایادی بر احصا این فضل قادر لا سلطانه الاطهر اگرچه شکر و ثنای این عبد
بذیل این نعمت نرسیده و نمیرسد مگر آنکه فضلش اخذ نماید و رحمتش قبول فرماید قد شهد کلّ
شیئ من الاشیاء بعلوّه و سموّه و فضله و عطائه و عنایته و افضاله لا الّا هو المقتدر المتعالی الفرد
الواحد العلیم الخبیر اولیای آن ارض از صغیر و کبیر را ذکر مینمایم و از فضل و رحمت سلطان لایزال
امید آنکه در آن جهات نور تسلیم و رضا اشراق نماید و کلّ فائز شوند بآنچه که در الواح الهی از
سماء مشیت نازل گشته و الحقیقه آنچه الیوم حسب الامر لازم باید کلّ تمسّک نمایند باعمالیکه
سبب توجه اهل ارض گردد از حق میطلبیم کلّ را علی ما امروا به فی الکتاب تایید فرماید و موفق دارد
انّه هو الکریم ذو الفضل العظیم لا الّا هو العزیز العلیم لبهاء و الثناء علی حضرتکم و علی
معکم و علی کلّ مقبل اقبال و فاز بهذا الذکر الکلیم و الامر العظیم ع ادم فی ۲۷ رمضان المبارک ۱۳۰۷

جناب آقا سید اسرائیل

الاظهر الالهی

ثری یا الهی اشراق شمس کلمتک من افق سجنک بما ارتفع فیه ذکرک بدرجه اظهر ذاتک و مطلع نور

احدیتک و بذلک تشوقت نفحات محبوبیتک فی بلادک و احاطت اهل مملکتک
یا الٰهی لمّا اظهرت فضلک لا تمنع عبادک عن التوجه الیه لا تنظر یا الٰهی الی مقاماتهم
و شئونهم و اعمالهم فانظر الی عظمتک و مواهبک و قدرتک و الطافک و عزتک لو تنظر
بعین العدل کلّ یستحقون غضبک و سیاط قهرک خذ یا الٰهی ایدی الخلق بایدی فضلک
ثم عرفهم ما هو خیرهم عمّا خلق فی ملکوت الانشاء نشهد یا الٰهی بانک انت الله لا اله الّا
انت لم تزل کنت و ما کان احد معک و لا تزال تکون و ما یکون غیرک سلّک بالابصار
التی یرونک مستقرّاً علی عرش التوحید و کرسیّ التفرید بان تنصر احبّتک باسمک الاعظم
ثم ارفعهم الی مقام یشهدون بذواتهم و السنهم بانک انت الواحد الفرد الاحد الصمد ما
اتخذت لنفسک شریکاً و لا شبیهاً انک انت العزیز المستعان

ورقه امة الله بنت [illegible] علیها بهاء الله

هو الباقی الدائم

انا نذکر الذین توجهوا الی الوجه و لوّحهم علی ما هم علیه من حبّ الله و سطوع امره انه لا
یضیع اجر العاملین انّا دعونا الکلّ الی الله من النّاس من سمع النداء و اقبل و منهم من
سمع و اعرض و منهم من لم یسمع کذلک فصّل الامر فی لوح مبین قد خسر الذین انکروا آیة
الله و برهانه و توجهوا الی کلّ مشرک بعید نعیماً لکلّ امة شربت رحیق الحیوان فی ایام ربها
الرحمن و ویل للتی غفلت عن الله رب العالمین کذلک نطق لسان العظمة اذ کان

مقر العرش في سجنه العظيم

جناب ص در عليه بهاء الله

المسمى المهيمن على الاسماء

ص در اسمع نداء مالك الايجاد انه اتى برايات الآيات من مشرق عناية ربك المقتدر
القدير انه يدعوك الى الافق الاعلى المقام الذي فيه ارتفع حفيف سدرة المنتهى ونطق
لسان العظمة انه كان مستويا على سرير البرهان طوبى لمن سمع واقبل وويل لكل غافل
مريب قد جاء الوعد واتى الموعود وظهر ما كان مسطورا في كتب الله رب العالمين وقام
امام وجوه العالم ودعا اهل الى الغرد الخبير من الناس من سمع واقبل ومنهم من سمع واعرض
ومنهم من تقرب واخذ وشرب وقال لك الحمد يا معبود العالمين ومنهم من توقف و
منهم من كفر ومنهم من افتى بما ناح به سكان الغرفة العليا والذين طافوا العرش في
كل بكور واصيل قل يا ملأ الارض اتقوا الرحمن ولا تتبعوا اهواء الذين انكروا صحة الله وبرهانه
واعرضوا عنه وبه طاف الروح الامين انا ذكرناك بما لا يوازن شيء من الاشياء انك
اذا سمعت ذكري ووجدت نفحات بياني قم بين عبادي بالحكمة والبيان وقل يا ملأ الامكان
ثم الله قد اتى الرحمن لسلطان القيوم معه من في السموات والارضين اتقوا الله يا قوم ولا تنكروا
الذي اتاكم بملكوت الآيات وجرى من قلمه فرات المعاني والبيان قوموا عن رقد الهوى مسرعين
الى مولى الورى كذلك يأمركم ام الكتاب امرا من لدنه انه هو العزيز العلام كن ناطقا

بین عبادی وذاکرا ما نزل من ملکوت بیانی لتجذبهم آیات ربک وتقربهم الی مقام لایری
فیه الا ثیر عنایة مولیک العزیز الوهاب ایاک ان تمنعک سطوة العالم عن ذکر مالک
القدم او شبهات العلماء عن مالک الاسماء قم باسمی علی خدمة امر ربک لیؤیدک
نصرا من عنده وهو المقتدر العزیز الفضال قد اسمعناک اللغة الفصحی فبذان لسمعک
تسمع ان عجمی مبین جمیع عالم از برای عرفان حضرت مقصود از عدم بوجود آمده وچون
اصبع اراده سبحانی راشق نمود واشراقات انوار ظهور از افق قضای تجلی فرمود کل
معرض ومنکر مشاهده گشتند الا من شاء الله سبحانه ویوم جزا ضرب شیعه اخیر
احزاب عالم دیده شدند عمل نمودند آنچه را که طبیعی ظالمی عمل ننمود در سنین اولیه طرا بر
اعراض قائم ولعبد بر سفک دم اطهرش فتوی دادند تفکر در اعمال آن حزب وافعال شان
در ایام قبل ولعبد لازم سالها باصنام اسما متمسک وبر منابر بلعن یکدیگر مشغول ولبهتان خود
خود را اعلم دانا فهم میشمردند وچون نیر امتحان از افق سماء حکمت متصود عالمیان اشراق
نمود کل بشعر راجع حال هم چون معرضین بیان در تربیت حزبی بمثابه حزب شیعه مشغولند
قل هذا الیوم الله لا ینبغی فیه الا هوا فاجتنب یا بدیع عن کل الانقطاع در هوای محبت
رحمن طیران نمایند ونصرت امر الله مشغول گردند جهد نمایند ظهر منک ما یبقی به دوام ملکوت
ربک المهیمن القیوم بگو ای عباد آذان را از اصغاء صریر قلم اعلی وحفیف سدرهٔ منتهی محروم
منمائید تا زود است در تدارک مافات قیام کنید اینست امر مبرم ربانی که از افق سماء قلم

اعلی اشراق نموده وثبت گشته ایاکم ان تمنعکم عجبات العالم وسبحات الامم ضعوا ما عندکم مقبلین الی الله مالک ما کان وما یکون البهآء من لدنا علیک وعلی الذین اقبلوا الی الله العزیز الودود

درخش جناب ص د علیه بهآء الله

بسمی الشاهد العلیم

هذا یوم فیه یسمع من حفیف سدرة المنتهی قد اتی الوعد وظهر ملک الاسمآء ومن سکان الفردوس الاعلی قد کشف الحجاب واشرق الظهور بانوار الوجه ونیطق متکلم الطور انه لا اله الا هو العزیز الوهاب یا ایها المذکور لدی المظلوم ان استمع النداء من شطر البقعة البیضاء انه لا اله الا هو الواحد المختار قد ظهروا ظهر ما اراد بقدرته والاقتدار الناطق بهذا الذکر الاعظم ثم اقرء اللوح انه ینفعک فی کل الاحوال قد کنتم تحت لحاظ عنایتی وذکرکم من قبل ان ربکم الرحمن لهو العزیز الفضال قم علی خدمة الامر بالحکمة والبیان ثم اذکر ربک علی شان ینجذب به العباد سیفنی ما تراه الیوم ویبقی لک ما نزل من لدی المظلوم فی اعلی المقام کذلک قضی علی وجهک باب الفضل بمفتاح الحکمة ان ربک لهو العزیز العلام البهآء المشرق من افق ارادة الله علیک وعلی الذین نبذوا الاوهام متمسکین بحبل الایقان فی ایام ربهم مالک الانام

جناب ص در علیه بهآء الله

بسمه المشفق الکریم انا ذکرناک من قبل وبشرناک لعنایة الله رب العالمین اسمع النداء

من شطر عكاء انه لا اله الا هو الامر و الخير قد ظهر و اظهر ما اراد فضلا من عنده و هو الفضال الكريم
انك اذا وصلت لفحات الوحي و شربت رحيق الفضل قل الحي الحي لك الحمد بما كشفت
لي و هديتني الى صراطك و عرفتني امرك الاعظم و نبأك العظيم و سقيتني من كاس عطائك
و كوثر البقاء ترائي يا الهي متقبلا الى افقك الاعلى و معرضا عن الذين اعرضوا عنك يا مولى
الورى و رب العرش و الثرى و شهد بوحدانيتك و فردانيتك و قوتك و قدرتك و سلطانك
استلك بالافق الذي تنور بانوار وجهك و القلم الذي تشرف بلقائك و البصر الذي تلقاك و بآيات
عظمتك بان تقدر لي ما يقربني اليك و ينفعني في كل عالم من عوالمك اني لا اعلم ما كان مكنونا
في علمك و انت اعلم بما ينبغي لسمائك بان تسئلك الذي به يدنيك الى صراطك الاعظم بان
لا تكلني عما قدرته لاصفيائك انك انت المقتدر على ما تشاء و في قبضتك زمام الاشياء
لا اله الا انت العليم الحكيم

جناب ميرزا علي نايب

بسم الله الاقدس الامنع الاعلى

سبحانك يا من اقر كل ذي قدرة بالعجز عند ظهورات قدرتك و اعترف كل ذي علم
بالجهل عند ظهورات علمك انت الذي طرزت ديباج كتاب الانشاء بطراز اسمك
الابهى و زينت وجنة الوجود من الغيب و الشهود باطراز النقطة البارزة عنها الهاء
ليتم ما نزل من عندك على مظهر نفسك العلي الاعلى فلما فصلت النقطة بالباء و استقرت

على الهاء بسلطنتك واجلالك فزعوا برتبتك وخلقك الا من رقم على جبينه من قلمك الاعلى
هذا مالك مما لك البقاء والحاكم على الاشياء وهذا هو الذي اراك على فاك البهاء تعالى
هذا الفضل الذي اختصصته لاحبائك وقدرته لاصفيائك وما كان ذلك الا من فضلك وانعامك
وجودك ومواهبك من دون استحقاق احد بذلك لانك يا الهي لو تنظر لحسنات عدلك
ليستحق كل نفس بسخطك اسئلك بان تنظر الينا بلحاظات اعين فضلك واحسانك
اذا لا نستحق رحمتك وعنايتك ومكرمتك واحسانك اي رب نحن نحن فقراء وانت الغني
ذو القدرة العظيم ونحن نفقراء وانت الغني ذو الكرم العميم يا كوثر من ظمأ في
عشتاك وهواك ويا من من طاف في بحر البقاء والفراق اسئلك باسمك الذي به ذلت
الاعناق لسلطنتك واقتدارك وخضعت الوجوه لاشراق انوار وجهك بان تحفظنا من
شر اعدائك الذين كفروا بنعمتك واعترضوا على مظهر نفسك بعد الذي اتى في ظل البيان
بظهور معاني المكنونة في الواحد وبه ثبت ما شهدت لنفسك بنفسك وحق ما وصفت ذاتك
بذاتك اي رب طهرنا عن دونك وقدسنا عن ذكر ما سواك لنكون خالصا لوجهك وناصرا
لدينك وناشرا لآثارك وناطقا بثنائك فاحفظ يا الهي هؤلاء الضعفاء في ظل قوتك
وهؤلاء الفقراء في سرادق غناك اي رب كينونة القدرة تشهد لضعفها عند ظهورات
قوتك وكينونة العلم تشهد بجهلها عند تجليات علمك وذاتية العلو تعترف بدنوها لدى
ظهورات علوك واستعلائك ومع علمنا بذلك لم نزل نذكر ثنائك ونصف نفسك

وبای قدرة ترتقی الی سماء امرک فوعزتک ان ضعفنا بحقیقته یستدعی قوتک وانّ
وانّ فقرنا بذاتیته یطلب غناتک ای ربّ قد اتیناک منقطعاً عمّا سواک وسرعنا
الی شاطی رحمتک وافضالک وبحر عظمتک واقتدارک لاتحرمنا عمّا عندک وتسلک
بمحبوبک الاهی بان تحفظ البهآء من شرّ اعدائک فوعزتک ابتلا بینهم علی شأن لایذکر
بالبیان وانک انت الرحمن لااله الّا انت العزیز المستعان

جناب میرزای نایب

بسم الله العلی الابهی

نار الرحمن من سدرة الانسان فی قطب هذا الرضوان علی الحق موقوداً وینطق کلّ
جذوة من جذواتها بانّه لااله الّا هو وانّه قد کان عن العالمین غنیاً وبها تحدث حرارة
حبّ المحبوب فی القلوب ویستجذب الحبیب الی مقرّ قدسه منیعا وبها تشتعل
اکباد العشّاق وینقطعون عن الآفاق کذلک کان الحکم من قلم الاعلی علی لوح
البیضاء بالحق مرقوما وقد علم الله بانک اشتعلت بهذه النار وکنت من نفحات الله
مجذوبا ان احفظ النار لئلّا تخمدها میاه الاشارات من الذین هم کفروا بالله وکانوا
عن نفحات القدس محروما قم علی امر الله ثمّ بلّغ النّاس هذا النبا الّذی منه فزع من
فی السموات والارض الّا من عصمه الله بسلطان مبینا قل یا قوم قد جائکم الامتحان
من شطر ربّکم الرحمن والمشرکون حینئذٍ فی اضطراب عظیم قل الفتنة فتنة للذین

ما شربوا منها الا تزلزل اقدامهم من شيء اولئك هم الذين اخذوا في ظل العرش من انسيم
مقاماً اينما لا تحركهم عواصف الامتحان ولا قواصف الافتتان وهم في كنف الحفظ محفوظاً
اولئك يصلين عليهم اهل الفردوس في كل بكور واصيلا كذلك القيناك قول الحق وانزلنا
اليك ما يفرح به قلبك واشدة كل موقن بصيرا فالق التكبير من قبل الله على وجوه
الذين امنوا بالله وكانوا على الامر مستقيما انا وطأ الناس في دين الله ولا اصبر اقل
من حينا وهذا اشرف العبد في هذا اليوم الذي فيه اتى الله بامر بديعا انا اجمع احبائي
وكن لهم في الامور معينا والبهاء عليك وعلى ابنك وبنتك من لدن عليم حكيما والحمد لله
رب العالمين جميعا

درخش جناب ميرزا علي عليه بهاء الله

هوالسامع المجيب

يا علي عليك بهائي تو از نفوسي هستي كه در اوان ايام اقبال بودي واز كاس عرفان نوشيدي
وبعد حوادث عالم وهجمات امم حايل شد تا شنودي مظلوم را ودر اسم قيوم الى تفكر
نمودي قائم وقادر ومقتدر وغالب نفوسي كه بر اعراض قيام نموده اند بمثابه اطفال
بلعب مشغولند سوف يأخذهم الله امراً من عنده ويحق آياته وليظهر امره ويثبت برهانه
رغما لهم ولذين جادلوا بآيات الله رب العالمين بايست بر خدمت امر توفيق و
تأييد در قبضه اقتدار حق جل جلاله بوده وخواهد بود قل سبحانك يا من بامرك

اخذت الزلازل قبائل الارض کلها بان توفقنی علی خدمة امرک فی ایامک و توفیقنی
علی ما یقتضی به ذکری فی کتابک استلک یا غفار العالم و معین الامم و الظاهر بالاسم الاعظم
بان تنظر الی الذین اقبلوا الی افقک الاعلی و تمسکوا بحبل عنایتک یا فاطر السماء ثم اکتب
لی خیر الآخرة و الاولی انک انت مالک العرش و الثری لا الٰه الا انت الغفور الرحیم

جناب میرزا علی نایب علیه بهاء الله

هو السمیع البصیر

یا علی انا ذکرناک بالحق لیذکر اذکار العالم و نذکرک فی هذا الحین بکلمة اذا نزلت خضعت
لها الآیات و اردنا ان نسمعک آیاتی و اظهر لک بیناتی و نلقی علیک ما یحزنک لیرتفع عنایتی
کذلک حق ان لن العظمة فی هذا المقام الذی جعله الله اعلی المقام ایاک ندائی و قم بین
عبادی و ذکرهم بآیاتی و نور قلوبهم بنور بیان ربک مالک الایجاد قل یا حزب الله الیوم لیرکم
النصر و ایکم الرحمن بالحکمة و البیان و لا تتبعوا الذین نقضوا عهد الله و میثاقه و ارتکبوا ما
ذابت به الاکباد قل قد فتح باب السماء و ماج بحر الکرم امام وجوه العالم و اشرق نیر البرهان
من افق سماء البیان اتقوا الله و لا تتبعوا کل غافل مرتاب ایاکم ان تمنعکم زخارف الدنیا
عن مولی الوری او سطوة اهل الطغیان عن الله مالک الادیان ضعوا الاوهام و را ئکم ثم اقبلوا
بوجوه بیضاء الی مقام تنطق فیه الذرات الملک لله رب الارباب انک اذا فزت
بآیاتی و وجدت عرف عنایتی قل الهی الهی ایدنی علی ذکرک و ثنائک و خدمة امرک

سئلک یا مالک الوجود و مربی الغیب والشهود بلسان ابحر علمک و اسرار کتابک و انجم سماء بیانک
وبامرک الذی سخرت به بلادک وعبادک بان تجعلنی قائماً علی خدمتک بحیث لا تمنعنی زخارف
العالم عن التوجه الیک یا مالک القدم ولا تخوفنی ضوضاء الامم ولا تضعفنی قوتهم وقوتهم و
اقتدارهم انک انت المقتدر علی ما تشاء لا الٰه الا انت القوی الغالب القدیر

درخش جناب علی

بسمی الاعظم الاقدم الاکرم

قل اللهم انک انت مظهر المظاهر ومصدر المصادر وسطع المطالع ومشرق الشارق اشهد
باسمک تزینت سماء العرفان وتموج بحر البیان وشرعت شرع الاهل الادیان اسئلک
ان تجعلنی غنیاً عن دونک ومستغنیاً عما سواک ثم انزل علی من سحاب جودک ما ینفعنی
فی کل عالم من عوالمک ثم وفقنی علی خدمة امرک بین عبادک علی شان یظهر منی ما یثبت به
ذکری بدولتک وملکوتک وجبروتک ای رب هذا عبدک الذی قد توجه بکله الی افق جودک وبحر
فضلک وسماء الطافک فافعل بی ما ینبغی لعظمتک واجلالک ومرجوتک وافضالک
انک انت المقتدر القدیر وبالاجابة جدیر لا الٰه الا انت العلیم الخبیر

جناب آقا میرزا علی نایب

هو الظاهر المستور

قل انا لما سافرنا من مشرق البقاء الی مغرب الفنا وجدنا قوماً من الطور یؤن کانوا

على ارض الاشارات موقوفا اذاً اظهرنا لهم من سرّ الاعظم فی هذه الكلمة الاكبر على الرمز لبغی رمزاً اقلّ من ان يحصی اذاً انصعقوا على التراب كانهم ما خلقوا فی الارض وكذلك قضی الامر من قبل قيوماً وانك انت قم على استقامة كبرى ثم انصر ربك انه ليؤيدك بسلطان كان على الحق قويّاً

درخش جناب ميرزا باقر عليه بهاء الله

هو السامع البصير

كتاب انزلناه بالحق انه فی كلّ الاحيان ينادی من فی الامكان ويدعوهم الی صراط الله المستقيم هذا يوم فيه ظهر ام الكتاب ونزل من ملكوت البيان ما خضعت له كتب القبل يشهد بذلك هذا الكتاب الذی ينطق بالحق انه لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الخبير قم بالاستقامة الكبرى على شأن لا تحزنك شئونات الخلق ولا يخوفك ظلم الظالمين الذين نبذوا كتاب الله عن ورائهم بما اتبعوا كلّ عالم بعيد ان اشكر الله بهذا الذكر الاعظم لعمری اليوم له ما عند الامم ان ربك لهو المشفق الكريم خذ اللوح بقوة من عندنا ثم اقرأه برلوات اهل الفردوس ان ربك لهو السامع العليم كذلك زينّا افق اللوح بشمس ذكر ربك المقتدر القدير ان اجدی فی ايام ربك ينظر منك ما يجد منه المخلصون عرف محبة الله رب العالمين البهاء عليك وعلى الذين فازوا بهذا الذكر الحكيم

جناب میرزا باقر علیه بهاء الله الذی فاز بتحریر الآیات

هو الناظر من افقه الاعلی

یا باقر کن مستعداً لاصغاء ندائی ربک انه یذکرک من شطر سجنه الاعظم المقام الذی فیه استوی
مالک القدم علی عرشه العظیم ایاک ان تمنعک ضوضاء الناس عن مالک القدر اذا تجلی بجبروت
العز لتجدن الغافلین الذین ازا ارتفع النداء بین الارض والسماء وضعوا اصابعهم فی آذانهم واذا تقبل
الیهم مولی الوری اعرضوا وقالوا انا خرجنا بهذا من سبیل المعانی والبیان یشهد بذلک ربک
الرحمن فی هذا المکتر المنیر قل یا قوم اتقوا الله ولا تتبعوا اهواء الذین کفروا بیوم الذین
هذا یوم فیه ماج بحر البیان فی الامکان وغردت حمامة البرهان علی الاغصان الملک
لله العزیز الحمید طوبی لناطق نطق بثنآء ربه والاذن فاز باصغاء ندائه والعین رأت
آثاره ولید اخذت کتابه والقلم فاز بتحریر آیاته والقلب تزین بنور معرفته ورجل
سرع الی صراطه المستقیم الهنآء من لدنا علیک وعلی الذین تشبثوا بذیل العنایة وتمسکوا بحبل المتین

قاین جناب میرزا باقر

هو المقتدر فی جبروت البقاء

ذکر الله من سدرة القدس علی البقعة الفردوس قد کان علی الحق شهیدا وسوف ینفطر السمآء
ویاتی الغلام علی براق الحمرآء ویقضی الامر من مقتدر قدیرا اذا تبدل المشرکین یهربون عن
الیمین والیسار قل الیوم لا مهرب لاحد الا من التقطع عن کل من فی السموات والارض

واستقر فی ظل کان فی ازل الآزال محمودا کذلک التقینک لتکون ثابتا علی الامر و
متقلبا الی عرم الذی کان من جهة العرش مرفوعا یا باقر سمعنا ندآءک ورایناک
اقبالک ذکرناک بما یبقی بدوام الملک والملکوت ذکرناک من قبل و فی هذا الحین
تشکر ربک مالک الوجود انا انزلنا لمن اراد الوجه ما یبشره بغایة رحمة ربه الذی اتی من
افق الاقتدار بامر القیوم معه شیئ من الاشیاء الا یشهد ذلک من طاف العرش فی هذا
المقام المحمود

اما آء الله فی ورخش

الابدع الابهی

هذا کتاب من لدنا الی اللائی آمن بالله الواحد المختار لیقرء بین البیان الی مطلع
آیات الرحمن ویذکر من بهذا الذکر الذی زین به الابداع یا اماء الله ان استمعن النداء
من السدرة المرتفعة علی البقعة النورآء انه لا اله الا هو المقتدر العزیز الممتنان ان
اشهدن کما شهد الله ثم اذکرنه فی العشی والاشراق انتن اورقها سدرة امری
تمسکن بها باسمی الذی به اخذت الوجود وقرت الابصار کن طاهرات فی هوآء القدس
وساحدات لوجه الله العزیز المتعال قد خلقتن للعصمة کذلک قضی الامر من لدن
مالک البریة فی الزبر والالواح ان افرحن بما ذکرتن من قلم الامر الذی منه جری سلسبیل
البیان فی هذه الایام التی فیها تجلی الرحمن علی من فی الامکان لو ترین تجلیا من تجلیات

التی اشرقت من افق الوجه لتقصعن اکباد کن باید یکن ولتکونن ان هذا الا کوکب من فی الارضین والسموات طوبی لکن بما ذکرتن لدی العرش واقبلتن الی مطلع الانوار ان اذکرن الله فی کل الاحیان وسبحن بحمده انه مع اماء الکائنات وعباده الاخیار انما البهاء علیکن وعلی الذین آمنن بالله الواحد الجبار

امة الحق

باسم محبوب آفاق

حمد محبوبی را سزا که انظار عنایت کبری طلعت ابهی را بخصوص حیات اهل عالم فرمود و بیکلمه حال کسیکه در این ظلمات بمثابه مصباح برافروزد و جان عالم میفرماید ای کنیز انم ملاحظه ملاحظه رحمتم نمائید شما در صحاف خود آرمیده اید و سبا لقدم باجمعی دستان و اهل حرم در دست اعدا مبتلا در این سجن کبری بذکر دوستان حق مشغول لذا بر شما لازم که بشرائط حب عمل نمائید وسبحق ناظر والبهاء علیکم

امة الله

هو المقتدر علی ما یشاء باسمه المهیمن علی العالمین

ان الورقة نیاری علی التسدرة انه لا اله الا هو العلیم الحکیم طوبی لورقة تمسکت بهائی شأن ما سقطت من ارياح الافتتان انها من شجرة الامر لدی الله مالک الاسماء یشهد بذلک کل عالم بصیر یا امتی انا وجدنا عرف حبک ربک ونزلنا لک هذا الکتاب الذی به انار افق

العالم ولوجه كل مقبل الى الله رب العالمين اذا قرئت بكتاب ربك ان اشكر به بشكر
ينجذب به اهل الفردوس ان ربك لهو الآمر العليم انما البهاء على الذين آمنوا وعلى الذين
آمنن بالله المقتدر القدير

ورخ ش جناب جواد

بسم الله الفرد الواحد الاحد

ان الذكور يذكرك فيهذا اللوح المبين والمقصود ينادیك من شطر هذا السجن المظيم و
المعبود يدعوك بالحق ويذكرك على لحن به طار الامكان شوقاً لربه الرحمن واستخذب
افئدة ملاء العالمين لاستحزان بما رايت في سبيلي قد كن شهداء على ما ورد علينكم فيهذا
الامر الذي به ملئت القلوب من خشية الله ربك ورب العالمين ان اصبروا في الله
ثم استنصروا بالله انه ينصر من يشاء بقدرة من عنده وسلطان من لدنه انه لهو
المقتدر القدير قد خسر الذين بدلوا العدل واتخذوا الظلم الا انهم من الهالكين
طوبى لمن فاز بما لا فاز به اكثر الخلق الا انه من المخلصين يذكره الرحمن في اعلى الجنان
هذا لهو الفضل الاكبر والمقام الرفيع انما البهاء عليك وعلى من اقبل الى الوجه منقطعاً
عن السموات والارضين

جناب كربلائی ملا حسين عليه بهاء الله

بسمي المشرق من افقي الاعلى قد قال قائل هل القيامة قامت قل اي ونفسي العليم

الكليم وهل الساعة اتت قل بلى وربّ العرش العظيم وهل الآيات نزلت تالله
انّها ملئت الآفاق ان انت من العارفين وهل الميزان نصب تالله انّه ينادي
وينطق بين العالم ليشهد بذلك كلّ عارف بصير يا اهل الارض اتقوا الله ولا تتبعوا اهوائكم
ان اتبعوا من اتاكم بسلطان مبين انك انت اشكر ربّك بما اقبل اليك من شطر سجنه
الاعظم وذكرك بالاقتدار اذكار العالم وما عند الامم ان ربّك هو المبين العليم اياك
ان يمنعك شيئ من الاشياء عن مالك الاسماء كن ناطقا بذكري وقائما على خدمتي
امري ومتشبثا بذيل المنير البهاء من لدنا عليك وعلى من تمسك بحبل الله المقتدر القدير

جواب کربلائی طاهر حسین علیه بهاء الله

بسمی الذی به تضوع عرف البیان فی الامکان

کتاب انزله المظلوم لمن آمن بالله المهیمن القیوم لیقربه بیان الرحمن الی مقام لا یری فیه
الا تجلیات انوار وجه ربّه العزیز الودود تالله قد ارتفع صریر قلمی الاعلی وحفیف سدرتی
المنتهی طوبی لاذان سمعت وویل لکلّ غافل محجوب انا سمعنا ندائک نادیناک من
یمین البقعة النورآء المقام الذی فیه اطلق مالک الاسماء بما قرّت به العیون یا ایّها الناظر
الی الوجه اسمع آیاتی وتفکّر فیما ظهر من عندی وقل یا ملأ البیان تالله قد اتت سمآء العرفان
بشموس مشرقات اتقوا من اتاکم برایات الآیات من لدی الله مالک هذا المقام المرفوع
قل لا تغنیکم الیوم علومکم وفنونکم صنعوها ورائکم مقبلین آثار العلم الذی ماج بهذا الاسم

الذی به اُحیت الوجود قل یا ملأ الارض انصفوا فیما ظهر بالحق ولا تعترضوا علی الذی به اقبل الوجود الی الله ربّ ما کان وما یکون کذلک انزلنا الآیات وارسلناها لیکبّر الله قدرته فی کلّ حرف من حروفاتها بحر المعانی والبیان لو کان النّاس ممّن یعرفون انّه اتی لاصلاح العالم ولکنّ القوم هم لا یشعرون البهاء المشرق من افق ملکوتی علیک وعلی الذین قالوا

الملک لله المهیمن القیّوم

در جناب جلال علیه بهاء الله

بسمه المهیمن علی الاسماء

سبحان الذی نزّل الآیات بالحق واظهر البیّنات لعلّ النّاس یدعون ما عندهم و یتوجّهون الی وجه المشرق من هذا الافق المبین قل قد ظهرت حجّة الله و برهانه وبرز ما هو المکنون فی کتابه المحکم العزیز البدیع من النّاس من رای آیات الله واعرض عنها ومنهم من سمع النّداء وقال انّی احبّ الافلین ومنهم من نبذ الدّنیا عن وراءه مقبلاً الی الله ربّ العالمین قل یا قوم ان انصفوا فی انفسکم ولا تتّبعوا ما نهیتم عنه فی الصّحف الّا والواح ولا تتّبعوا کلّ غافل مریب توجّهوا الی البحر الاعظم انّه ینطق فی قطب الابداع انّه لا الٰه الّا انا العلیم الحکیم قد خلقت السّموات والارض لعرفان الله وامره ولکنّ النّاس اکثرهم من المتوهّمین یتّبعون کلّ ناعق ویقبلون کلّ متوهّم الا انّهم من الهائمین قل یا قوم دعوا ما عندکم وتوجّهوا الی الله هذا ما ینفعکم

ان انتم من العارفين تالله لا يغنيكم اليوم كتب العالم ولا صحف الاولين انك يا ايها العبد
ان اشكر الله بما عرفك ما طوا المذكور في الالواح وهديك الى صراط مستقيم تمسك بحبل
الله سبحانه عن الذين كفروا بالرحمن اذا قي بالبرهان وانكروا قدرة الله اذ ظهرت
بسلطان احاط من في السموات والارضين

جناب سيد جلال عليه بهاء الله

هو الناطق في ملكوت البيان

كتاب انزله المظلوم لمن اقبل الى الله المهيمن القيوم لتجذبه نفحات الوحي الى مطلع
الامر وتريه ما منع عنه اكثر العباد كذلك نطق الحق علام الغيوب خذ الكتاب امرا
من عندنا بقوة لا تمنعها شبهات العلماء ولا سطوة الذين كفروا بآيات الله وشهوده
قد حضر اسمك لدى المظلوم ذكرناك بما ليقربك الى الله العزيز الودود كن قائما على خدمة
الامر ومقبلا الى مطلع آيات ربك مالك الوجود كذلك نطق القلم الاعلى اذ كان المظلوم
بين ايدي كل غافل محجوب البهاء المشرق من افق سمائي بيا في على الذين ما نقضوا ميثاق
الله وعهده قاموا وقالوا الله ربنا ورب العرش والثرى ومالك الاخرة والاولى انهم اهل
البهاء في لوحي المحفوظ

در جناب ميرزا مجد تقي

بسم الله الاقدس الابهى قد تبدلت الامور على شان ترى الذئاب في الصور ومالك

الملكوت في احزاب البيوت كذلك قضي الامر من لدن ربك العزيز المختار قد جعل الله قصورهم قبورهم طوبى لاولي الابصار ان الذين فتحت ابصارهم بالهدى في ايام ربهم الابهى اولئك يرون الاشياء الا وقد يردان فناءها قبلها لعمري بهم تنبت الارض وتمطر السحاب ان الدنيا في كل الاحيان تناهي الانسان وتقول هل تريد الوفا مني فبئس ما ظننت سوف ترى نفسك في ذل وخسران طوبى لمن نبذ ما عند وراءه مقبلا الى مطلع الانوار قل الدنيا حتى ما يمنعكم عن الله العزيز الوهاب من الناس من يجعل دينه دنياه ويمنعه عن سواء الصراط ومنهم من يجعل نفسه دنياه وهو في غفلة وضلال ومنهم من يجعل فقره نفس الدنيا وهو غافل عما عليه كذلك فصلنا الامر في الزبر والالواح ان اغرقوا الاصحاب هذا رب الارباب قد اتى بملكوت الآيات من الناس من تمسك بالطاغوت معرضا عن الملكوت قل ويلك يا ايها المشرك المرتاب انا اظهرنا الامر على شأن ذلت له الرقاب من شرب من هذه الكاس لا يحجبه عما عند الذين كفروا ولا سبحات الاشارات كم من حكيم منعته عن الشمس سحاب الاوهام وكم من صبي خرق الاحجاب كم من عاقل تحير في نفسه وكم من غافل اقبل الى الله فاطر الملكوت قل الفضل بيد الله يعطيه من يشاء من خلقه انه لهو العزيز الغفار هو لمن اقبل اليه ويل لكل متكبر جبار كذلك القينا اليك آيات الله وما نزلنا عليك آيات الا ليحيا بها من في الارضين والسموات لتأخذك نفحات الوحي في هذه الايام التي فيها نبتت الورقا

ولعق الغراب والبهاء علیک وعلی کلّ موقن صبّاره

جناب لیقوبعلی علیه بهاء الله

هوالسامع المجیب

شهد الله انه لا اله الا هو والذی یعلق انه هو الاسم الاعظم وکان مکنونا فی ازل الآزال من اقبل الیه قد فاز بما فاز به المقربون والذی اعرض انه من المشرکین فی کتاب مبین سبحان الذی اظهره کان مخزونا فی العلم ومستورا فی اُمّ الکتاب المرسلین قد اتی بالحق وظهر ما اراد انه هو الفرد الواحد المقتدر القدیر انا نذکر الذین اخذهم جذب بیان ربهم الرحمن الرحیم لیقربهم الذکر الی مقام انقطع عنه وصف الواصفین وذکر الذاکرین قل لک الحمد یا الهی بما سقیتنی کوثر بیانک وانزلت لی ما یقربنی الیک اسئلک بحر عطائک وشمس فضلک بان تقدر لی خیر الآخرة والاولی وتکتب لی ما کتبته لعبادک المقربین انک انت المقتدر القدیر

لا اله الا انت القوی الغالب العلیم الحکیم

در جناب نظر قبل علی

هوالعزیز الوهاب

هذا کتاب نزّل من لدن عزیز وهّاب لمن خضع واناب اذا قی الرّب علی السحاب انه لرب الارباب هذا لوح مستطاب نزّل بالایجاز متقدّساً عن الاطناب انه لفصل الخطاب قل قد احاط الفضل وما سواه ما حاط افغلتم من امری هذا شیئاً عجاب قل یا قوم اما تنتبهون

وبحکم فی الرکاب اما تروان الذهاب اما اخبرناکم بالایاب یوم الحساب هذا واکل الیوم یا
اولی الالباب قل الیوم یومئذ یا اهل الکتاب هذا ربکم والملائکة یابارئیق واکواب ان
افرح انک لدی الباب تمسک لحاظ ملک الرقاب ان اشربوا یا قوم هذا لهوالشراب
انه لکوثر الحیوان للاصحاب الذین اقبلوا الی الوجه بالآداب والذی اعرض انه من اهل
العذاب سوف یجد نفسه فی نار والتهاب یقول الیوم یالیتنی کنت تراب ان
افتخر بذکره بین الالباب قدر لنا راسک باکلیل لذکر بین الاحباب هذا یکفیک عما
ظهر وغاب طوبی لمن خرق الاحجاب واذا سمع النداء اقبل واجاب انه موفی الوعد
هذا الیوم الحساب والمقبلون تقربوا والشیاطین طردوا بالشهاب لاتحزنوا عما ورد علینا
من اهل النقاب لعمری لم یکن الذین اعرضوا عند ربک الا کالذباب وما یخرج من افواههم
کطنین الذباب قدیروان ما عملوا ان ربک لبالمرصاد یاخذ من کفر انه شدید المحال

در جناب نظر علی علیه بهاء الله

هوالمهیمن علی من فی الارض والسماء

کتاب نزل بالحق وبه یهدی الله من یشاء انه لهوالغفور الکریم وبه انار افق المعانی و
انطق البیان الملک لله الفرد العلیم الخبیر تنطق الاشیاء باسمه المهیمن علی الاسماء و
لکن القوم فی حجاب مبین ان الذین قتلوا وما قتلوا اولئک من اهل البهاء فی لوح
حفیظ انا نأمر احبائنا بالمعروف لتطمئن به افئدة المضطربین ان الذین قصدوا

وانسدوا اولئک علیهم اهوائهم نشهد انهم من الاثمین خذوا یا احبائی لوح الله بقدرة
من عنده ثم اقرؤه فی اللیالی والایام انه لهو سبیل المستقیم

درخش جناب نظر علی ع ا علیه بهاء الله

هو المبین العلیم

یا نظر توجه الیک لحاظ المظلوم من شطر السجن وذکرک بذکر عطعت منه الانوار انه اقبل
الی من اقبل الیه وذکره من ذکره بین الانام هذا الیوم فیه ظهر ما کان کمونا واتی من کان
موعودا فی الزبر والالواح من الناس من اعرض عنه ومنهم من اعترض علیه ومنهم من افتی
بظلم ناحت به الاشیاء وعن ورائها اهل الفردوس فی العشی والاشراق قد کفروا بآیة
الله بعد انزالها وعملوا بما ناحت به الصخرة وذابت القلوب والاکباد واکثر اعدائنا
علماء الارض لیشهد بذلک من عنده ام الکتاب قد تمسکوا بالظنون وظنوا انهم مظاهر
العلم فی العالم قل تبا لکم یا معشر الجهلاء تالله ان العلم یتبرء منکم فی کل الاحیان ان
افتحوا ابصارکم ثم ارقعوا رؤسکم ان الشمس اشرقت فی وسط الزوال طوبی للعالم تنبذ ما
وجد ما امر به من لدی الله رب الارباب کذلک انار افق البرهان بنیر البیان طوبی لمن
تراءی وویل لکل غافل مکار البهاء من لدنا علی الذین تمسکوا بحبل عنایة ربهم مالک الایجاد

جناب نظر علی ع ا علیه بهاء الله

بنام خداوند یکتا نقطه اولی میفرماید اگر نفسی ظاهر شود و یک آیه بیاورد و تکذیب نکنید

حال معادل کتب قبل آیات تازل ولکن نابالغهای عالم تکذیب ننمودند وگفته اند آنچه
را که جمیع مشرکین نگفتند وهیچ طالمی نطق ننمود امروز اهل فردوس اعلی نفوسی هستند
مابین الکره را معدوم دانسته ومفقود شمرند فصل اولی ایشانرا ازافق اعلی منع ننماید واسماء
شاهی بحر معانی محرومشان نسازد درجمیع احوال برکرسی اطمینان جالسند وبرسریر
ایقان مستریح بکمال سکینه ووقار برنصرت امر قیام نمایند وبحجج وحکمت وبیان مرابان فائده
راالصرف کنند بگوای اهل بیان انصاف دهید وبعدل تکلم نمائید نباشید ازنفوسیکه
بعدازمشاهده انکار نمودند وهم چنین ازنفوسی که متسموا بامکان درفرقان میفرماید کم من
آیة بیّنة علیها وهم عنها معرضون طوبی ازبرای نفسیکه محروم نشد وبآثار قلم اعلی فائز گشت
انک انت الکریم ربک بهذا الفضل العظیم وقل لک الحمد یامن فی قبضتک زمام من فی السموات
والارضین

در جناب علی علیه بهاء الله

بسمه المقتدر علی من فی السموات والارض

انا نذکر من توجه الی مشرق الفضل وفویده فضلاً من لدنا وانا الفضال الکریم قد ارتفع
نداء الرحمن بین الامکان ولکن الناس اکثرهم من المیتین نعیماً لمن اطمئن من نسمة الوحی
وقام علی خدمة مولیه الذی اتی بامره البدیع ایاکم ان تحزنکم سطوة العالم وتحزنکم مقالات
المنکرین کذلک طرز ناویاح المعانی بنورالکلمة والبرهان طوبی لمن اقبل وویل للغافلین

درخش چهارم جناب جمال

بسمه المقتدر علی الاشیاء

ذکر من لدنا لمن شرب رحیق البقاء من کاس القضاء فی سبیل الله مالک الاسماء یفرح بما نزل لمن جبروت الله المقتدر العلیم الحکیم انّ الذین اخذتهم البأساء فی سبیل الله هذا من فضله علیهم انه لهو الغفار لذنوب الکریم ایاک ان تحتجب عن مجتبک میاه الشدائد والضراء توکل علی الله ربک المعلیم الخبیر وقف لیقوان الذین ظلموا من کاس التی سقوا اجتنب انّ ربک لهو العادل الحکیم قد ورد علینا اعظم ما ورد علیکم وتذکرکم بالفضل فی هذا السجن البعید هذا لیکفیکم ورب العالمین هذا لیبقی لکم فی ملکوت ربکم العزیز المنیع ان اقرؤا آیات الرحمن بالروح والریحان انها تبشرکم الی مقام لا تحزنکم ما ورد علیکم من جنود الظالمین انه یجزی من صبر فی قضائه وجاهد فی سبیله ما حملة المبتلون من اصفیائه والمخلصون من اولیائه انه لهو السمیع البصیر

درخش پنجم آقا جمال

هو الناطق فی ملکوت البیان

ان یا جمال یذکرک الغنی المتعال فی الحال لتحدث فیک النار وتنذب بها القلوب انا ذکرناک من قبل وتذکرک فی هذا اللوح لتشهد بما شهد الله لا الاله الا انا المهیمن القیوم قد نزلت المائدة علی شان ما بقی لها قدر بین الناس الا من اوقع البصر الحدید من لدن الله مالک الوجود ان المخلصین لا یسکن عطش اشتیاقهم وبوسقیهم بحور الارض کلها یشهد بذلک من ینطق فی هذا المقام

المحمود لو عرف الناس فضل هذا الذکر الأعظم لجاهدوا باموالهم وانفسهم لتنزل لهم کلمة من هذا القلم الذی جعله الله مطلع العلوم ان اعرف قدر آیات الله ثم اعمل ما ینبغی لایام ربک انه یحبک بالحق ویذکرک بما یبقی به سمک فی ملکوت العزیز الممنوع

جناب علی علیه بهاء الله

بسم الله الاقدس الابهی

سبحانک اللهم یا الهی ترانی الیوم فی سجن بین اعدائک والذین علی التراب امام وجهک ای رب هذا عبدک الذی نسبته الی مطلع ذاتک ومشرق امرک اذا ولد اتلی بالفرق جاجری علیه حکم قضائک. واذا اشرب رحیق الوصال ابتلی بالسجن بما آمن بک وبآیاتک وکان یتقدم جمالک الی ان ورد فی هذا السجن الاعظم اذا یا الهی فدیناه فی سبیلک وتری ما ورد علی احبائک فی هذه المصیبة التی فیها ناحت القبائل وعن ورائها اطل ملأ الاعلی ای رب اسألک بدوغربته وسجنه بان تنزل علی احبائه ما تسکن به قلوبهم وتصلح به امورهم انک انت المقتدر علی ما تشاء لا الٰه الا انت المقتدر القدیر

جناب اسدالله علیه بهاء الله

هوالباقی بعد فناء الاشیاء

قد نصب علم القدم بالاسم الاعظم علی طور العالم طوبی لمن سرع الیه بالقلوب ان الذین غفلوا الیوم اولئک لیس لهم نصیب من هذا الرحیق المختوم قد اشتعلت البغضاء من نار

كلمة التقى ولكن الاشرار لا يشعرون قد اتت فرائص الوجود من خشية الله ولكن القوم لا يفقهون يلعبون باهوائهم ويفرحون بما عندهم ويحسبون انهم محلودون سوف ناخذهم عدلا من عندنا وانا المقتدر القدير كذلك اعطيناك رحيق البيان ان اشرب باسم ربك المهيمن القيوم قل يا ايها المتوقفون ليس عندا اليوم الوقوف ان اسرعوا الى شطر رحمة ربكم العزيز المحبوب ان اعرفوا قدر الايام واتبعوا كل عالم محجوب كذلك ذكرناك وارسلنا اليك نفحة الرحمن بهذا اللوح المسطور

سرچاه بجفعلی

الاقدس الابهی

كتاب مبين نزل من الله رب العالمين لمن تمسك بحبل المحكم المتين يذكر في السجن عبده ليفرح بآيات الله رب العرش العظيم اياك ان يمنعك ما في الارض عن مالك الاسماء ان اشرب كوثر الحيوان باسمي العزيز البديع قل يا الهي اراك تراني مقبلا الى حرمك وصقعك وكعبة امرك اسئلك بجمالك المشرق المنير بان تجعلني ثابتا على حبك على شان لا يخوفني سطوة الظالمين

سرچاه بحرحسن

الاطهر الابهی

قم وقل يا ملا البيان اتقوا الرحمن المترضون على الذي جعله الله مطلع قدرته وسلطانه وجعل البيان هدية نفسه اتقوا الله واتبعوا كل مشرك مرتاب هذا هو الذي نزل الكتاب لذكره وجعله

الله ورقة الرضوان الذی ینطق کل ورقة منه قد جاء المیثاق واتی مالک یوم الطلاق طوبی
لمن وفی بالعهد فی هذا الیوم الذی تقوم الاشرکون بالتقائق

ب ی ر جناب آقا محمد علی

هوالاقدس الابهی

یا الهی لک الحمد بما طلع فجر عیدک الرضوان وفاز فیه من اقبل الیک یا ربنا الرحمن کم من اجبائک
یا الهی یرکضون فی بریة الشام شوقا لجمالک ومنعوا عن الورود فی ساحة عزّ احدیتک بما تسبت
ایادی اعدائک من الذین کفروا بک وبسلطانک ای ربّ فانظر طغاة بریتک بلحاظ قهرک وعزتک
قد بلغوا فی الظلم الی مقام لایقدر احد ان یحصیه الا انفک العلیم قد رضوا اجبتک بالسجن و
الدخول فیه وهم لایرضون بذلک بغیا علی مظهر امرک طوبی لبصیر یری فی کل ما یرد علیه فی سبیلک
علو مقامه واعلاء امرک یا الهی المعالین وعزتک لو یجتمع من علی الارض کلها علی ضر احد من
اهل البهاء لایقدر ان لان کل ما یرونه ضرا لاصفیائک انه نور لهم ونار لاعدائک لولا استقر
مطلع قیومیتک فی السجن الاعظم کیف ینتشر امرک ویظهر سلطانک ودلیل اقتدارک وبرهان
آیاتک یالیت حملت کل البلایا علی نفسی حبا لک ولخلقک ای ربّ فافتح عیون عبادک
لیروک فی کل الاحوال مستویا علی عرش عظمتک ومهیمنا
علی من فی ارضک وسمائک انک انت المقتدر
علی ما تشاء لا الا انت المقتدر القدیر

فاين قد نزل لمحمد قبل على الذى كان فى ارض الطاء بحب الله معروفا
هو الباقى القديم

ان استمع يا عبد ما يوصيك الرحمن من شطر القدس ولا تلتفت الى الذين كفروا واشركوا فاكفف
بركبك ثم انقطع عن العالمين جميعا انه يحرسك عن رمى الشيطان وليقربك الى شاطئ قدس
محمود وذكر نفسك فى كل حين لئلا يحجبك الاشارات وكذلك يأمرك قلم الامر من هذا الاصبع
الذى خرج عن جيب القدرة بسلطان مبين ان اشكر ربك اجاء الله وكن ناصرا لامره وراقبا
عنه اقل من حين ولقد ارسلنا اليك من قبل لوحا ومن قبله لوحا ثم هذه لورقة التى جعلها
الله عن غصن القدس مشهودا واذا بلغت اليك خذها بروح وريحان ثم اقرؤها بنغمات
عز بديعا وانها لقميص قد ارسلناه اليك لتجد منه رواييح عز محبوبا قم على الامر بحكمة من لدنا لئلا
تحدث الفتنة ويرجع الضر الى اصل الشجرة وكذلك امرت من لدن عزيز حكيما خذ كتاب
الله بقوة انا ما امر الرحمن ولا تلتفت الى مظاهر الشيطان فى هذه الايام التى قام على مكر جديد
تالله تحيرت عن مكره سكان السموات والارض وكان الله على ذلك شهيدا ثم ذكر من لدنا
عباد الذين هم آمنوا بالله وآياته ومنعهم هيمنة الشيطان عن جمال الرحمن وكانوا على الامر
مستقيما ومن دون هؤلاء لم يكن لهم من شأن عند الله وعن ذكرهم لان يومئذ لم يكن اسمهم
عند ربك مذكورا كذلك القيناك قول الحق لتتبع امر مولاك وتتخذ الى ربك سبيلا ولقد
نزلنا لاخيك لوحا وارسلناه اليه لتقر به عيناه ويكون على الامر مستقيما

جناب محمد علی

بسمی البهی الابهی

هوالباقی فی عز بقائه

ان اسمع لما یوحی الیک من شطر القدس برّیة العرفان و مقر الذی یوقد و یضیئ نار الرحمن عن سدرة الانسان و ینطق فی مخفی قطب الامکان بانی انا الله لا الٰه الا انا المقتدر المهیمن القیوم و انک یا شبد ذکر حین الذی دخلت فاران الحب من عیزان تلمعت الیه و شربت کوثر العرفان عن ید المنان من قبل ان تعرف کذلک یمن الله علی من یشاء من عباده و یجزی الذین آمنوا و یلقی التقی فی صدور الذین یفقهون فهنیئاً لک بما عرفت ربک قبل عرفان الموجودات اذاً فاسع فی نفسک لتزداد فی عرفانک و تکون ثابتاً علیه لان هذا اعظم عن خلق السموات و الارض و لا یثبت علیه الا المخلصون اذاً فاشکر الله بما انقطعک لجبه و ارسل الیک ما یقربک الی یمین البقاء و یقربک الی مقام عز محمود خذ شجرة الامر ثم فق من اثمارها و لا تلتفت الی الدنیا و ما علیها و مما یقول المشرکون ثم اعلم بان الدنیا حب اعدائی و الاعراض عن جمالی المقدس المنیر المحبوب کذلک الهمک الورقا من آیات ربک العزیز المشهود

جناب میرزا محمد علی علیه بهاء الله

هوالله تعالی شانه العظمة و الاقتدار اهل یقین را گمان انکه حوادث عالم نزد حزب

الهی معدوم و مفقودات و حال مشاهده میشود و بعضی از کلمات لبعضی و برخی از اعراض و اقبال
نفوس مضطرب میشوند نفوس مقبله که امروز باصغای ندای الهی فائز شدند و از بحر آگاهی
تسمیت برده اند جمیع عالم را معدوم ملاحظه کنند کان لم یکن شیئاً مذکوراً ای دوستان
بشنوید ندای مظلوم را انظر باید از اسباب ظاهره و حوادث لمحدثه برداشت و بافق اعلی
متوجه ساخت بشأنیکه آنچه واقع شود سبب منع و اضطراب نشود و نیلوات حائل نفسیکه
در جمیع احوال بخدمت قائم بوده و هست ایام معدوده و ظهورات فانیه اصحاب الله را بکر
احدیه را منع ننموده و نخواهد نمود بالیقین کامل در اصلاح وجود جهد نمائید شاید بر طمطراق
بطراز آگاهی مزین شوند و بانوار آفتاب دانائی منور وقت را غنیمت شمار و اولیا را بذکر
حق جل جلاله مسرور دار البهاء علیک و علی من فاز بالعرفان الله و عمل بما امر به فی کتابه المبین

جناب آقا احمد

بسمه الباقی بعد فناء الاشیاء

نشهد الله انه لا اله الا هو و الذی ظهر انه لهو الموعود فی کتابی الکمنون و ما عند الناس من
صحفی و زبری و کتبی المقدسة المبارکة التی انزلناها علی النبیین و المرسلین من فاز به قد فاز
بکل الکتب لانه الصحیفة العلیا لمن فی الانشاء و کتابه الاعظم بین الامم و لوحی المحفوظ فی علم
المهیمن علی ما کان و ما یکون و انه لبحر البیان لمن فی الامکان من شرب منه قد فاز برحیق الحیوان
و من اعرض انه ممن منع عن هذا الروح الذی یبقی فی کل الاحیان من آیات الله المهیمن القیوم

ع جناب آقا علی اخ جناب نبیل علیهما بهاء الله

هو المهیمن علی من فی الارض والسماء

هذا الیوم فیه وقفت عین العالم بما ورد علی الله مالک القدم انه لهو المبین العلیم انا سمعنا
هذا السجن بالسجن الاعظم تفکروا فی ذلک ولا تکونن من الغافلین قد ورد علینا فی هذه الارض
ما لا ورد علی احد یشهد بذلک کل منصف بصیر فی کل یوم وقتا من کاس البلا ما لا اطلع
بها الا الله العزیز ان اصبر کما صبر مولاک ثم اشکره بما ایدک علی هذا الامر العظیم الذی زلت
منه اقدام العلماء والعرفاء الا من شاء ربک القدیر هو لمن حمی البلا فی حب الله انه من
اهل هذا المقام الکریم لا تحزن من شیء قل یا اهل البهاء اذا اخذتکم الاحزان فی ارض
علیکم بارض اخری ارضها واسعة من لدی الله العزیز الحکیم البهاء علیک وعلی من فاز بفیضان
هذا البحر الذی ما قدر له من اول ولا من آخر ان ربک لهو المتکلم الصادق الامین

ع جناب عباس علیه بهاء الله

بسمی حکیم

قد ورد علینا فی سبیل الله ما لا ورد علی احد من قبل بحیث حکم علینا من لم یکن الا قلیلا ان یحکم
الحیوان فی العالم تفکروا فی الدنیا وشأنها لعمر الله لو کان لها شأن ومنزلة علی مقدار سم
الابرة لما اخترنا ما ترونه الیوم من تعدیات الامم ان الذین ظلموا سوف یأخذهم العذاب
من کل الجهات یشهد بذلک اللوح وعن ورائه القلم قد غرتهم الدنیا علی شأن اعرضوا

عن الله مالک الوری و قلوا من ناح بالعلم والعلم قد نبذوا امر الله عن ورائهم واخذوا ما امروا
به من کل جاهل اعرض وظلم حقیقیاً لک بما فرت لعرفان الله وشربت رحیق بقاء من
ید ربک مالک القدم
جناب عباس علیه بهاء الله
هو الاقدس الاعظم
ذکرمن لدنا لمن اقبل الی الوجه وآمن بالله اذا اعرض عنه اکثر العباد انه لهو الشاهد العلیم
یشهد لسان العظمة لمن اقبل الی الافق الاعلی رغماً للذین کفروا برب العالمین ان الذین
اعرضوا اولئک منعوا عن آیاتی ورحمتی وحرمنا علیهم المائدة التی انزلناها من سماء فضلی
انا کنا قادرین قد فتح باب السماء ونزلت الملائکة و تروح فی کل حین انا ذکرنا من
قبل ونذکرک فضلاً من لدنا ان ربک لهو الغفور الکریم هذا یوم فیه تنطق الاشیاء بما انطق
جمال القدم اذا استوی علی عرشه الاعظم ولکن اکثر الناس من الغافلین طوبی لک بما وفیت
بعهد ربک وآمنت بما انزله لک ان ربک لهو المعطی الکریم ثم اعلم ان ابنک قد سافر الی
ان دخل الفردوس وقام امام وجه ربه المتعالی العلیم واویناه فی ظل الشجرة فضلاً من
عندنا ان اطمئن وکن من الشاکرین البهاء علیک وعلیه وعلی من معک فیما انت علیه ان
ربک لهو العلیم
الخبیر

سبب جناب کربلائی عباس

الاعظم الابهی

ان استمع النداء من شطر الکبریاء فی البقعة المقدسة البیضاء من السدرة المنتهی انه لا اله الا هو رب الآخرة والاولی اذا اقبلت وسمعت عن جهة البهاء ندائه الاحلی قم باسم ربک بین عباده وذکرهم بهذا الامر الذی منه اضطرب افئدة اولی النهی ایاک ان یصدک ما فی الاکوان عن التوجه الی الله ربک الرحمن ان اغتنم ایامه ثم اتبع ما نزل من یمین عرش ربک فالق الحب والنوی کذلک یلقیناک تفرح فی نفسک وتکون مستقیماً علی صراط ربک العلی الابهی لعمری لو یتوجه من علی الارض الی الکلمة التی یتکلم بها لسان العظمة والاقتدار لتبدلهم الی الله طوبی لمن یتذکر ویخشی

قاین کربلائی عباس

باسم ربنا العلی الاعلی

فسبحان من نزل الآیات وجعلها سراجاً منیراً یا قوم ان استضیئوا بضیائه ولا تجعلوا انفسکم من انوار الامر محروما ان ارتقبوا فی کل حین فضل الله ورحمته وان رحمته کانت علی العالمین مبسوطا ثم اعلم یا ایها العبد ان الذین آمنوا بالله وآیاته واراده انا نبعث ارواحهم علی احسن الجمال بین یدی العرش حین غفلتهم عن ذلک وانا کنا علی کل شیئ مقتدراً قدیرا ونتجلی علیهم من انوار الجمال ونسمعهم نغمات البدع ونرزقهم لفوا کله علم منیعا وانک

انت یا عبد فاعرف فضل اللّه و رحمته علیک و علی الذین تمسّکوا بالعروة العزّ المتین

بیر جناب کربلائی عباس علیه بهاء اللّه

هو اللّه تعالی شأنه الکرم و الاحسان

قد فاض بحر العلم و غاض غدیر الوهم اذا نار افق الیقین باسمی العظیم انّ الذین توجّهوا الی اللّه و تمسّکوا بما نزّل من عنده انّهم رجال عاقلون و الذین نبذوا احکام اللّه وراء ظهورهم اولئک قوم لا یفقهون نشهد بانّهم ما سمعوا نداء اللّه و ما وجدوا حلاوة البیان الا انّهم لا یعلمون قد غرق النّاس فی بحر الظنون الّا الذین تمسّکوا بالحبل الأعظم و توجّهوا الی اللّه المهیمن القیّوم لو تسئل الذرّات عن منزل الآیات تقول قد اتی بملکوته المقدّس العزیز الممنوع قل یا ملأ البیان لیطهّر الآذان لیستمع النّاس نداء ربّهم الرّحمن و لیستجنّبه فی القیام و القعود طوبی لمن خرق الاحجاب و احرق السبحات التی منعته عن اللّه ربّ الغیب و الشهود کن قائما فی خدمة مولیک و توکّل علیه فی کلّ الامور لعمری من یتفکّر فی القرون الاولی لا یحزنه اثارات الورری و یستجذبه نفحات الوحی و یجد نفسه منقطعة عن الذین کفروا باللّه موفی العهود انّ السّراج ینادی و یقول قد خلقکم للنّور الی متی تهربون و الاشهر و ان هذا یومی الاکبر و فیه ینطق مالک القدر الملک للّه ربّ ما کان و ما یکون قم باسمی علی خدمة امری لعلّ النّاس ینتبهن و یتوجهن الی المقام المحمود ان احفظ لوح اللّه ثمّ اقرأه انّه یبلغک الی بحر السّرور کذلک زیّنا الکتاب بر شحات قلمی الاعلی هذا من فضلی علیک لتشکر ربّک

المعزیز الودود

کربلائی عباس علیه بهاء الله

تسمی المهیمن علی من فی الارض والسماء

ان البیان کان مکنوناً فی ملکوت علمی فلما اظهرت نفسی اظهرته وانزلته علی من یشاء من عبادی وانا المنزل القدیم قد کان منزیناً بذکری کتب الله من قبل یشهد بذلک کل عالم بصیر قد حضر فی السجن الاعظم لدی الوجه من سمی باحمد الذی زار بیت العلیم الحکیم انه زار بیتاً بناه الله بایادی قدرته قد شهد بذلک قلمی الاعلی فی مقامه الرفیع طوبی له ولابنه قد فاز اوزار من انکروا الظالمون الذین نبذوا امر الله عن وراءهم وکفروا بالذی اتی بسلطان عظیم یا عباس انا ذکرناک من قبل وندکرک فی هذا المقام ونبشرک بامر من عندنا انک محبوب یخدمنی انه فاز بالعیان وله شبیه فی الارض ان اشکر الله ربک الغفور الکریم ان اصبر فی الله ثم استقم علی الامر کذلک نصح المظلوم اولیائه من قبل وانا الشاهد العلیم البهاء علیک وعلی الذین تشبثوا باذیال عنایة ربهم الرحیم ۴

ضلع جناب عباس علیهما بهاء الله

بنام یکتا خداوند دانا

یا امتی امروز حق جل جلاله شاهد وگواه است از برای نفوسیکه بافق اعلی توجه نموده اند ولعرفان مالک اسماء وفاطر سما فائز شده اند هریک از اوراق واماء که امروز بحق اقبال نموده اند از مقربان درکتاب الهی مذکور وسطور ند قسم بآفتاب افق معانی که آن اماء از ملکهای ارض اعظم واعلی

لبوده وهستند کم من ملکه سئلت ربها وارادت منه لقاء ظهوره فی ایامه فلما ظهر وجد طائفة من الغافلات کذلک سفت الایام وقضی الامر ولکن اکثر الناس هم الغافلین انهم ملکه صادق است از برای انکه بعرفان حق فائز گشته اند وفی الحقیقه ملکه هائی وملک ملکوت بوده وهستند اگر بمقام منقطع ذکر شود اکثری منصعق مشاهده گردند یا امتی ان اشکری لعنایة الله وفضله ایتنا مهر علیه بهائی طائف عرش بوده وهست البهاء علیک وعلیه وعلی کل عبد آمن وکل امة آمنت بالله

الغرد الخبیر

جناب ابوالحسن الذی فاز

بسمی المهیمن علی الاسماء

یا ابا الحسن لعمری قد فتح باب السرور بمفتاح اسمی الغفور فی ایام فیها اراد المشرکون ان یطفوا نور الله رب العالمین قل انه لا یشغله شأن عن شأن ولا تمنعه عما اراد سبحات العالم ولا حجبات المریبین انا فتحنا علی وجهک ووجه ابنک باب اللقاء تبارک الله مولی الاسماء وفاطر السماء الذی آیدکما الی ان ورد ما فی البقعة النوراء المقام الذی نطق مولی الوری الملک لله الواحد الفرد العلیم الحکیم کبر من قبل علی وجوه احبائی وبشرهم بعنایتی ورحمتی وانا الفضال الکریم قد انزلنا لکم من ملکوت البیان ما لا الیوم له ما ترونه الیوم لیشهد بذلک من عنده کتاب مبین البهاء علیک وعلیهم وعلی الذین نصروا دین الله مالک هذا الیوم

البدیع

سرچاه جناب ملا ابن من فاز

بنام دوست یکتا

یا علی مبارکست این حین و محبوب است این یوم و عزیز است آنوقت که حق جل جلاله بر عرش
مستوی و بآیات منطق مشغول مشاهده میکردی چه بسیار از نفوس که منتظر این یوم بودند و بکمال تضرع
و ابتهال از حق متصل لقایش را طلب مینمودند ولکن از او محروم و ممنوع گشتند و تو بآیات الهی
که حرفی از آن اعز از کل ما فی السموات و الارض است فائز شدی و در جمیع احوال با او متمسک باش و بر او توکل نما انه
معک لیشهد و یری و هو السمیع البصیر انا نکبر من هذا المقام علیک و علی امک و اخیک و علی الذین آمنوا
بالله العزیز الحمید قد حضر الوکل بنطق ان العظمة بآیات بینات و سلطان الذرات الملک لله
المقتدر العارفین

جناب عبدالعلی خ علیه بهاء الله

هو السامع من افئدة الاعلی

قد اتی من کان مکنونا فی کنز العلم و مخزونا فی خزائن العصمة و القدرة و مسطورا من القلم الاعلی
فی کتب الله رب العالمین قل یا معشر الامراء اسمعوا ندآء الله انه اتی لتهذیب انفسکم التقوا الله
و لا تکونوا من الغافلین انه ظهر لاصلاح العالم لیشهد بذلک الاسم الاعظم الذی استوی علی العرش سلطان
مبین ایاکم ان تمنعوا انفسکم من کوثر البیان اقبلوا بوجوه نورآء و خذوا الکوثر بایادی التسلیم
و الرضا ثم اشربوا منها باسم ربکم المتعال الکریم لا خیر فیما ملکتموه الیوم لکم ان تدعوا ما عند القوم

متوجهین الی افق الله متصوا العارفین انک اذا فرت بلوحی ووجدت عرف عنایتی قل الهی الهی
لا تمنعنی بنفسی ثم جوارحی علی خدمتک وبصری لشاهدة انوار وجهک واذنی لاصغاء ندائک
ویدی لاخذ کتابک العظیم ای رب اسئلک بقدرتک وقوتک واقتدارک وبعزتک وعظمتک و
سلطانک بان تؤیدنی علی ذکرک بین عبادک بحیث لا تمنعنی جنود العالم واعراض الامم انک
انت المقتدر علی ما تشاء لا الٰه الا انت القوی القدیر

هوالله هذا السمیع

یا محمد ان افرح بما یذکرک المظلوم من شطر السجن فی ایام فیها ارتفع حنین الاصفیاء من سجن
البطحاء ودیار اخری بالتسبت ایدی الظالمین ان الظالم قام علی الاعراض وارتکب ما ناح به سکان
الفردوس وصاحت الاشیاء یشهد بذلک من اتی من مطلع البرهان برایات العرفان طوبی
لمن رای وسمع وویل للغافلین ایاک ان تحزنک شئونات الخلق ان افرح لظهور الحق والطافه
التی احاطت من فی السموات والارضین سوف یمحی الله آثار الذین کفروا ویظهر مقام کل عبد
اقبل الی الله وکان من الموقنین کن ناطقا بثنائی وقائما علی خدمة امری وعاملا بما امرت به
فی کتابی البدیع ان اذکر احبائی من قبلی قل انتم کنت لحاظی وقدر لکم من القلم الاعلی ما اراد ترقت
اقرت به عیون المخلصین ان احفظوا هذا المقام الاعلی باسمی الکریم زینا کتاب اسمائکم
بثنائی ذکری العزیز المنیع البهاء علیک وعلیهم
من لدی الله رب العالمین

خوف جناب یوسف علیه بهاء الله

بسمی العزیز الکلیم

یا یوسف قد سمیناک یا مولی العالم وتصورالامم والمظاهر باسمک الاعظم اسئلک بظهورات فضلک وبروزات عنایتک وشئونات قدرتک واقتدارک بان تجعلنی فی کل الاحوال مستقیماً علی امرک وثابتاً فی حبک ای رب اری عبادک معرضین عنک وقائمین علی اطفاء نورک واخماد نار سدرتک اسئلک بالقدرة التی احاطت الاشیاء وبامرک المهیمن علی من فی الارض والسماء بان تنزل من سماء فضلک علی اولیائک ما یحفظهم من شر اعدائک ثم ایدهم علی الاستقامة علی امرک علی شان لاتزل اقدامهم من بسطوة طغاة عبادک ولا من ظلم الذین انکروا برهانک وکفروا بسلطانک وجادلوا بآیاتک ثم اسئلک یا الٰهی السماء وفاطر السماء بان تقدر لی من فلک الاعز ما ینفعنی فی کل عالم من عوالمک انک انت المقتدر علی ما تشاء وانک انت المهیمن العلیم الخبیر

الٰهی الٰهی

یا الٰهی انر ابصار القلوب بنور وجهک یا محبوب من فی الارضین والسموات ثم استقم عبادک علی شان لایمنعهم الاحجاب عن التوجه الی شطر اسمک الوهاب کم من عباد یا الٰهی قصدوا البحر وما بلغوا بما اکتسبت ایدی الغفار ای رب قدر لکل سبیلا ما قدر للذین فازوا بلقائک وزاروا وجهک وسمعوا آیاتک لعبدک الذی منعت عنها الاذان ترید یا الٰهی ما حملته لعبادک وسنجاتهم اسئلک باسمک الاعظم بان تقربهم الی ما اردت لهم بجودک واحسانک انک انت المقتدر العزیز المفضال ثم

الكتب لكل واحد منهم خير الدنيا والآخرة اشهد انك في قبضتك ملكوت كل شيء وفي يمينك

جبروت الاقتدار

من اهل تلك في الطا

قد نزل من جبروت الفضل للذي سمي بحمد ليكون بالقاب الله مسرورا

هو الله الابهى الابهى

هذا كتاب من لدى البهاء الى الذي آمن بالله وآياته واتخذ الله لنفسه حبيبا ان الذين آمنوا بالله في تلك الايام اولئك بلغوا ذروة الفضل من لدن عزيز عليم والذين آخروا بالله وبمظهر نفسه اولئك لن يغفر لهم كما الذرات وكان ذلك في علم الغافلين مستورا قل يا قوم اما اخبرناكم بيوم يأتي الله على ظلل النور اذا لن ينفع نفسا ايمانها وكذلك كان الامر من اصبع المفضل على الالواح مرقوما قل اتي بالحق كذبتم وكفرتم به وفرطتم في جنبه وكنتم من المتصرفين بعيدا انا الحق لن ينفع نفسا يقينها والآبان يدخل في هذا الظل الذي كان بالحق ممدودا انك انت ان استقم على امر ربك اياك ان لا تشرك به وان كان اثما كبيرا ان اقرء في كل يوم ما نزل من جبروت الامر ليغلك بالحق ويجعلك على الصراط مستقيما ثم اعلم بان مثل الآيات كمثل الروح وبها يحيى الله الذين هم آمنوا واقبلوا اليه وكذلك كان الامر مقضيا ان الذين هم جعلوا انفسهم بحرومة عنها اولئك اموات غير احياء وما كان اسمائهم لدى العرش مذكورا قل الاموات هم الذين ما بلغوا اليوم من نفحات الرحمن وما شربوا خمر الآيات من كاس عز بديعا كذلك فصل الله بين السعيد والشقي

والورود علیه بجمله التی کانت من آیات نفسه الا ان تکون شاهدا علی من
الذی کان من افق القدس مشهودا

خ جناب احمد

بنام مقصود عالمیان

ای حمد هدایت شنیده شد و توجهت الی المظلوم مذکور آمد لعمری بیان ملأ اعلی در سبیل
حق بلایای متعدده دیده و رزایای کثیره حمل نموده حرفی از دهن خارج ننموده مگر انکه آذان واعیه
علم الهی آن را اصغا نماید و عملی در عالم اصداث نه مگر انکه صور سبحان در مرآت علم مشاهده
نماید و پس یقین مبین بدان آنچه بر تو و برادر تو در سبیل حق وارد شده در کتاب
اسماء از قلم اعلی ثبت گشته شاید آسمان ظاهر منظر و معدوم مشهود ولکن ذکری هم از قلم قدم جاری
فنا آنرا اخذ ننماید و بدوام اسماء الهی باقی و دائم خواهد ماند طوبی لک بما ایدک الله علی ذلک
و فزت بهذا اللوح الذی فیه شهد الرحمن بانک الی الله و آمنت بالله موید شوی بر آنچه لدی الحق
محبوب است انا نذکرک بکلماتنا و قلنا لک الحمد یا من ایدته علی ما ورد علی من سبیلک والاصطبار
فی امرک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا الا انت العلیم الحکیم البهاء علیک وعلی اخیک الذی
فاز بایام ربک وآمن بالفرد الخبیر

بر جنب جناب احمد الذی فاز

بوالغفور الرحیم ذکر من لدنا من قصد المقام الاعلی وقطع البر والبحر الی ان ورد فی قبة نوراء

المقام الذی ارتفع فیه نداء ملک الاسماء و فاطر السماء لعمر الله ذکر و فاز بما کان مذکورا فی الکتب
و مسطورا من القلم الاعلی فی الزبر و الالواح یا احمد ان اعمد الله بما ایدک و وفقک و رزقک لقائه
الذی لا یعادله ما فی الملکوت و لا ما فی الجبروت یشهد بذلک لسان الرحمن فی ملکوت البیان
نشهد انک حضرت و سمعت و عرفت ما منع عن عرفانه اکثر العباد قد انزلنا لک ما من ذکرت
لدی الوجه لوحا شهد لنفسه الله و غایته طوبی لک و لکل عبد مستقیم ضلم الذین کفروا بالله و لعباده
قد اردنا لک ما قضی و اسمعناک ندائی و ایدناک علی شأن خضعت له الاعمال لا تحزن مما ورد علیک
قد ورد علینا فی سبیل الله ما حالت به الصخرة و ناحت به الاشیاء انا کنا معک حین صعودک بمعدی
قد استقبلته الملأ الاعلی و وجدوا منه عرف ربه الابهی کذلک قضی الامر من لدی الله رب الارباب انه
و فی بمیثاق الله و شهده و شهد بما شهد الله قبل الاشیاء انه لا الا الا هو الواحد المختار النور المشرق
من افق سماء الفضل و النفحة المتضوعة من قمیص مطلع العدل علیک بمن آمنت بالله و ایاته و
هاجرت فی سبیله الی ان فزت بما کان مکنونا فی علم الله و مسطورا فی کتبه نشهد بذلک من عنده
ام الکتاب نشهد انک سمعت النداء و اجبت مولیک و اقبلت الیه رغما للذین نبذوا الایات
وراءهم و کفروا بالله اذا فی بقدرة و سلطان علیک بهائی و بهائی من فی ملکوتی و بهائی من فی سرادق
عظمتی و بهاء کل مستقیم ما اضعفته قدرة الامراء قاموا و قالوا الله ربنا و رب الارضین و السموات
یا احمد کن محبوب لهمان را تراثی فرمود بر آنچه در کتابش مذکور و از قلم اعلی مسطور در اول ورود
سجن غصنی از اغصان را فدا نمودیم لامر ما اطلع به الا الله ربک و نیابد قدری نداشته و ندارد و آن غصن

در اول جوانی جناب ایشان نمود و قصد مقام دیگر فرمود قسم بآفتاب افق معانی اگر اقل از سم ابره
مقام ابنک الذی صعد الی الله ظاهر شود کل از فرح مصعوق شوند عالم از برای امم غافله باید گذاشت
تا مسیله کل اشیاء بر فنای او شهادت داده اند قابل توقف نبوده و نیست مخصوص ارواح
مجرده مطمئنه طاهره و کل حین اراده طیران دارند ولکن بمقتضیات حکمت بالغه چندیومی
راضی برند الامر بیده والحکم فی قبضته مخزون مباش حق با تو بوده و هست بکمال فرح و
سرور این ایام فانیه را بخدمت حق مشغول باش از یقول الحق و یهدی السبیل و هو العزیز
الجمیل دستها را تکبیر برسان و بعنایت حق مسرور دار الواح مرقومه با جناب امین
یعنی ابوالحسن علیه بهاء الله ارسال شد انشاء الله اطلس باو فائز شوند و از بیانات رحمن کوثر
حیوان بیاشامند طوبی لک و نعیماً لک امروز یوم حزن نیست وقت از دست مده ذکرت
در ساحت اقدس بوده و هست وصیت مینمائیم اولیای خود را بحکمت با ناس عامل بدارا غایه
رحمت حق سبقت گرفته بر غضبش بمقتضا تکلم کنید ناس بمثابه ارضند بعضی جزر و بعضی
مبروک آن اراضی طیبه یافت شود خرس زمان معانی و بیان جائز و الا العصمت اولی البهاء
الظاهر اللائح المشرق من افق سماء عنایتی علیک و علی اولیائی الذین تمسکوا بحبلی المتین

قاین جناب کربلائی احمد

هو الذاکر الناظر العلیم

یا احمد از قبل از قلم اعلی ذکرت ظاهر و جاری شد قسم بنیر اعظم که از افق عالم طالع است مقاصد

نمی نماید باو آنچه را خیال احاطه نماید و یا مدرک ادراک کند پس شکر کن مالک قدم را که ترا باین فضل
بزرگ فائز فرمود از شئونات و اختلافات دنیا مکدر و محزون مباش تفکر در قرون اولی نما
که در ایام ظهور مظاهر حق چه گفته اند و چه کرده اند ای احمد امر بزرگست و مقام استقامت
بسیار عالی انت و الذین با و تمسک باشی و بیاکم ساعت یکتا لیالی و ایام را مصروف داری
میفرماید جمیع عالم از برای آن است که یکبار در حضرت اقدس مذکور آید انه ینطق بالحق و یهدی
الی الحق و یعلم ما لا یعلمون انه قد ظهر بالعدل و الناس الی الیوم عن انه ینادی بها علی النداء و الاحزاب الا
الا من شاء الله المهیمن القیوم البهاء علیک و علی اهلک و علی الذین فازوا بهذا الامر المحتوم

سرچاه جناب کربلائی احمد

الاقدس الامنع

هذا کتاب کریم نزل من جبروت مشیة ربک العلی العظیم و فیه کوثر الحیوان تکیم به افئدة
العارفین انه الذی هزته نفحات قمیص یجد من کل کلمة من کلمات الله فوحات ربه الرحمن
الا انه من الموقنین قل یا قوم ان اترکوا البغی و الضلال انا خلقناکم لعرفانی و ذکری ان انتم
من العارفین قل هاذا ینفعکم الهوی لا و رب الاسماء انه یدعوکم الی الفحشاء و انا ندعوکم الی الهدی
ان الامر بین احق ان تصغوا و اتبعوا کل مشرک مریب قدروا انفسکم لعرفانی و قلوبکم لحبی
و انفسکم لذکری البدیع انی فی السجن ما ارید لکم الا ان تقربکم الی الله العزیز الحمید سوف
یفنی ما اشتغل به اهل الهوی و یبقی الملک لله فاطر الارض و السماء انه الذی اعرض عن الدنیا

انه فی ضلال بعید تمسک بکتاب ربک ثم اقراه فی اللیالی والایام انه یحفظک بالحق و
یقربک الی المنظر الاکبر ان ربک لهو الحاکم علی ما یرید کن مستقیماً فی حب مولاک علی شأن
لا یضطربک ما یحدث فی الارض قل ای رب اقبلت لکلی الی مطلع امرک ومشرق وحیک
واجعلنی خالصاً لوجهک بحیث لا ارید الا ما ارادت ولا اشاء الا ما شئت ای رب
وضعت ارادتی واخذت ارادتک فاکتب لی ما ینبغی لجودک وکرمک انک انت ارحم
الراحمین لک الحمد یا الٰه العالمین

الابهی

لا تحزن فی اخیک لعمری انه فی فناء رحمة ربک العزیز العلیم یقول یا لیت القوم عرفوا هذا
المقام المنیع انه فی جوار عنایة ربه لا یرجع النظر الا من علی الارض کذلک یخبرکم العلیم الخبیر لتعرف
ربک وتشکره وتقول لک الحمد یا الٰه من فی السموات والارضین ثم اذکر من لدنا من فی حولک
ان ربک لهو الغفور الرحیم

سر جناب کربلائی احمد علیه بهاء الله

بسمی المهیمن علی الاسماء

کم من عبد اشتغل بالدنیا غافلاً عن فنائها وکم من عبد ترکها مقبلاً الی مولیه القدیم وکم من عبد
منعه المال عن المآل وکم من عبد الفته فی هذا السبیل الواضح المستقیم وکم من عبد اشتغل
بها امراً من عندنا انه ما یمنعه شیئی عن الله رب العالمین ما یمنعکم عن الله انه هو الدنیا

ان اجتنبوا منها بامری المبرم المتین قد خلقت الدنیا للذین اقبلوا الی الافق الاعلی انهم
یتنعمون بها باسم ربهم وانی لا امنعهم عن هذا الذکر البدیع ان اذکر الله فی اللیالی و
الایام انه یذکر من اقبل الیه بوجه طاهر لمیع انما البهاء علیک وعلی الذین وجدوا عرف
الرحمن من هذا الشطر الواضح المبین

سرچاه امة الله ضلع جناب احمد الزرقاء

هوالغفور الرحیم

یا زهرا حمدان مالک اسماء که ترا بعرفانش موفق فرمود وبکی از موحدین نبشید ان اعرفی
مقامه وکونی من الشاکرات فی لوحی العظیم جمیع عالم کلهٔ آیی معادله نمی نماید وبهه مقدار از ملوک
وملوک وممالک وبلکه که منتظر ایام الله بودند وبعد از ظهور یوم الی کل بهوای خود مشغول وازاد
محجوب وتو باشراقات انوار آفتاب حقیقت فائز شدی واز بحر عرفانش آشامیدی طوبی
لک ولکل امة فازت بهذا المقام الرفیع یا امتی لا تحزنی من شیئی توکلی فی کل الامور علی الله
رب العالمین البهاء علیک وعلی امائی فی حنک اللائی سمعن واجبن مولیهن القدیم

سر جناب علی اکبر اخ احمد علیه بهاء الله

هوالمقتدر المهیمن القیوم

کتاب نزل بالحق لمن توجه الی الافق الاعلی وآمن بالله رب العالمین قد ظهر ام الکتاب
ونطق فی یوم الذی به انه لا الا انا العلیم الحکیم قد خلقت الخلق لعرفانی فلما ظهرت

نفسی کفروا واعرضوا الا من شاء الله الملک العلیم الخبیر قد انتظر الکل ایام الوصال فلما اتی الغنی المتعال اعرضوا عنه واتبعوا کل جاهل بعید تنطق الاشیاء کلها فی ذکر مالک الاسماء ولکن الناس اکثرهم من الراقدین طوبی لمن انتبه من نداء الله ونبذ الوری مقبلا الی الصراط الواحد العزیز الحمید کن علی شان لا یحجبک احجاب العالم ولا تمنعک سبحات الامم عن هذا المنظر الکریم کذلک یعلمک من علم آدم الاسماء کلها ان ربک لهو المقتدر القدیر

سرچاه جناب ملا علی اکبر

الامنع الاقدس

هذا کتاب من لدنا الی من تقرب الی الله المهیمن القیوم طوبی لک بما وجدت عرف القمیص و اتخذت لنفسک مقاما فی ظل هذا المقام المحمود ان الذین انقطعوا فی حبی عن سوائی اولئک من خیرة الخلق لدی الحق واولئک هم المخلصون والذین توقفوا لعدما جائتهم البینات قد قدر لهم عذاب غیر مردود ان الذین انکروا العنیب اولئک قوم منکرون قل انه من هذا اللسان یدعو الامم الی اسمه الاعظم طوبی لقوم یعرفون ایاک ان یحزنک اثر اثات الناس او یمنعک کلمات الذین کفروا بالشاهد والمشهود انا طمئنا بفضل ربک وتوکلنا علیه فی الامور انه مع من اراده وینصر الذین نبذوا الهوی واقبلوا الی العزیز المحبوب کذلک القینا ک قول الحق ونزلنا لک فی السجن ما تفرح به

القلوب

سرچاه جناب ملا علی اکبر علیه بهاء الله

هوالله تعالی شأنه الحکمة والبیان

یا علی قبل اکبر ان المظلوم یذکرک من شطر منظره الاکبر و یأمرک بالصبر الجمیل ان ربک هو المقتدر المتعالی العزیز الحکیم لا تحزن من حوادث الدنیا قد قدر لمن قبل و الذرات بید الابداع ان ربک هو الغفور الرحیم قد قدر الاولیاء فی الفردوس الاعلی ما لا تعادله خزائن الارض کذلک یشهد بذلک من عنده کتاب مبین قد احاطتنی الاحزان من کل الجهات بما اکتسبت ایدی المشرکین الذین نبذوا الکتاب وراءهم متمسکین بالاوهام والتمثیل انک اذا سمعت ندائی المظلوم وشربت الرحیق المختوم باسم الله المهیمن القیوم قل الهی الهی لک الحمد بما جعلتنی فائزاً بآیاتک و مقبلاً الی افقک الاعلی و ذکرتنی بملأ من مشارق آیاتک و مطالع نفسک اذ کان بین ایدی الاعداء اسئلک یا مالک القدم و مربی الامم بالاسم الاعظم بان تجعلنی ثابتاً علی امرک و راسخاً فی دینک بحیث لا یمنعنی ضوضاء الجهلاء ولا سطوة الذین انکروا حجتک و برهانک و نقضوا عهدک و میثاقک ثم قدر لی یا مالک الوجود ما قدرته للمقربین من ارقائک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت العزیز العظیم

سرچاه جناب ملا علی اکبر اخ من فاز

بنام خداوند یکتا

جناب احمد فائز و محمش لدی الله مقبول جمیع عالم بشهادت یکه در این لوح از قلم اعلی جاری شده معادله نمی نماید انشاء الله موید شود بر امور یکه لایق ایام الله است و انتقام اعلی

باسم مالک ورق خط نماید یا علی قبل اکبر فضل و عنایت الهی درباره شما بوده و آنچه در سبیلش
وارد شد بهر شما آنچه که انسان عقلت آنرا ذکر فرموده بخزون مباش بکمال روح و
ریحان بذکر حق مشغول باش الواقعة الحق از برای نفوس مقبله مستقیمه مقاماتی است که قلم و لسان
و بیان از ادراک عاجز و قاصر است دو حرف از شما بکتاب راجع و در خطیر قدس اعلی مذکور
نفس بوطن ابدی توجه نمودند لعمر الله انها فی الرفیق الاعلی تطیر ان ربیعهما ما تنطق به
لسان العظمة فی هذا الحین لو ینظر احد مقامهما لیتصعق ان افرح بهذا الفضل العظیم و تذکر
فی هذا المقام اخاک الذی سمی بمحمد قبل علی و صعد الی الله فی هذا الیوم المبارک الی الافق الاعلی و اجاب
مولی الاسماء و فاز من ملکوت البیان انه لا اله الا انا المهیمن القیوم قد کنا معهما حین صعوده و
نستقبله قبلنا من الملائکة المقربین البهاء علیه و علی من ذکره بلسان قلمی فی هذا المقام
الرفیع لا تحزن من شیء ان ربک معک انه ایدک علی الاقبال و عرفک ما غفل عنه اکثر
الرجال ان ربک لذو فضل علی اولیائه ولکن الناس اکثرهم من الغافلین لله الحمد بفضل عظیم
فائز شدید چه که رحمت حق و عنایتش شما را احاطه نموده و آثار آن بمثابه شموس مشرقه
از آفاق الواح مشرق و لائح از برای حرفین محزون مباش دو حرف بفرست از کتاب محبت
الهی و بام الکتاب راجع شدند در این فضل تفکر نما که علمای عصر مع آنکه در قرون و اعصار منتظر
ظهور حق بوده اند چون فجر یوم الله طالع و عالم از انوار آفتاب حقیقت منور کل بحجبات
اوهام محروم ماندند و از دریای کرم ممنوع و اطفال شما بمقامی فائز که از قلم اعلی ذکرشان جاری

۱ - وارد شده در ورقات اسماء از قلم اعلی در کتاب

وغماً لانفسهم ولف الذین کفروا بما وعدوا فی کل کتب وکل صحف وکل زبر وکل لوح عظیم
انا ذکرناک من قبل وفیدا الیمین ثم الذین سمعک والذین سمعوا واجابوا مولیهم المظلوم الغریب

سرچاه ابن جناب احمد علیه بهاء الله

هوالمبین العلیم الحکیم

شهد الله انه لا اله الا هو والذی ینطق بالحق انه لام الکتاب فی ملکوت الامر وام البیان
فی جبروت البقاء وهیکل القدم فی هذا الرسم المبین من توقف فیه اقل من یحصی انه اتبع الهوی وافترض
عن مولی الوری شهد بذلک هذا القلم الامین طوبی لمن توجه الی بحر رحمة الله واقبل الی افقه
المنیر ایاک ان توقفک شئونات الملک ومنع الوری عن ورائک وقم علی خدمة مولیک القدیم
الذی یذکر اسمائه فی سجنه الاعظم ویدعوهم الی المقام الرفیع ان اقرء آیات الله فی
اللیالی والایام لعمری انها تجذب المخلصین الی الله رب العالمین

برجبد جناب فخر رضا ابن احمد الذی فاز

هوالسامع المجیب

نامه شما در ساحت امنع اقدس بشرف اصغا فائز از حق میطلبیم شما را از فیوضات ایام خود محروم
نفرماید و در کل احوال عنایتش مدد نماید و از کوثر حیوانش سقایه فرماید رحمتش جمیع موجودات
را احاطه نموده انا کنا معک اذ صعدا الی الله وذکرناه بما یبقی به ذکره بدوام الملک والملکوت
وارسلنا الی ابیک الذی فاز بلقائه وشرب رحیق الوصال من ایادی عطائی لوحا لاح من

من افقه شمس فضل ربک الباذل الکریم و دستان آن ارض را از قبل مظلوم تکبیر برسانا باید
کل بکمال استقامت بافق اعلی وصده ناظر باشند امروز توحید حقیقی امیست لمن آله هر نفسی
فائز شد او بدوام اسماء الهی در جنت علیا و فردوس اعلی ساکن و طائر طوبی لاحبک انک فاز
بالعنایة الکبری یشهد بذلک ام الکتاب فیهذا المقام الرفیع الواح آبجناب امین علیه بهائی
واده شد برساند قد حضر لدی المظلوم ما ارسل من قبل من شطر لطا و فاز بالقبول ان اشکر
بهذا الفضل العظیم البهاء المشرق من افق سماء عنایتی علیک و علی ابیک و امک و علی الذین معکم
و علی اولیائی هناک انا نذکرهم و نبشرهم برحمة الله التی سبقت من فی السموات والارضین این
ایام توجه بشطر مقصود جائز نه چه که ملحدین و منافقین برمنع قیام نموده اند ان اصبر انه یحب الصابرین

سرچاه جنب نهر رضا ابن من فاز

بسمه المقدس عن الامثال

شهد الله فی کتبه وصحفه لمن اتی بالحق باسم انار به العالم و اسودت وجوه الامم الا من تمسک
بالعروة الوثقی و توجه الی الافق الاعلی المقام الذی فیه تنطق سدرة المنتهی انه لا اله الا هو المهیمن
القیوم یا مهر قبل رضا انا سمعنا ذکرک و ذکرناک و وجدنا عرف حبک ارسلنا الیک هذا اللوح لتجد
منه عرف عنایة ربک مالک الوجود طوبی لابیک الذی قصد المقصد الاقصی والذروة العلیا وسلک
البر والبحر الی ان ورد السجن الاعظم الذی فیه استقر مالک القدم علی عرش الاعظم ان ربک لهو الحمید
العزیز الودود قد دخل وحضر وسمع ندآء الله ربک ما کان و ما یکون طوبی لک بما اقبلت الی الله

اذا اعرض عنه الخلق الا من شاء الله مالک الغیب والشهود طوبی لقلم یکتب آیاتی ولسان ینطق بثنائی ولوجه توجه الی مقامی المحمود البهاء علیک وعلی ابیک وخالک وعلی امک واخویک وعلی الذین اعرضوا عن الاوهام والظنون بتمکین لعنایة الحق علام الغیوب

سرچاه جناب آقا محمد رضا علیه بهاء الله

هو الشرق من افق البیان کتاب انزله الرحمن لمن فی الامکان لینجذبهم الی مقام یسمع منه حفیف الشجاره یاسمعا ابن عمران فی طور العرفان ان الذین سمعوا النداء واجابوا یصلین علیهم اهل الفردوس الاعلی فی العشی والاشراق ایاکم ان تمنعکم جبابرة الاسماء عن ملکها وسلطانها وعواصفها عنکم وخذوا ما اوتیتم به من لدن الله العزیز الوهاب ان استمع ندائی ان المظلوم یذکرک من شطر السجن ویدعوک الی مطلع الایات تمسک بحبل الاستقامة ثم اشرب رحیق المعانی باسم ربک مالک العباد

سرچاه جناب محمد قبل رضا علیه بهاء الله

هو الشاهد الخبیر

یا محمد قبل رضا انا ذکرنا ابالک الذی فاز بلقائی وقام امام وجهی وسمع ندائی وذکرناه فی اول بیان وارونا ان نذکر اخاه الذی سمی بعلی قبل اکبر لیفرح بذکر آیاته ان ربک هو العزیز العلام یذکر من یشاء امره من عنده انه هو المقتدر الفضال طوبی لک بما اقبلت الی امری اذا اعرض عنه ملاء الوری وخلق الدین کانوا ان یذکروه فی العشی والاشراق اسمع ندائی من ملکوت بیانی انه یقربک

الی سماء رحمتی وشمس فضلی الذی احاط من فی الارضین والسموات ایاک ان یحزنک شیئ من
الاشیاء فی امرالله مولی الوری ضع ما عند القوم تمسکاً بحبل عنایة ربک موجد الامکان
انک اذا فزت بایاتی انت ندائی قل الهی الهی ایاتک جذبتنی وبنیاتک هزتنی وفراقک
احرقنی وهجرک امانتنی واسعدک اهلکنی اسئلک یا الهی العالم ومالک القدم بکوثر عنایتک وسبیل
فضلک ورحیق عرفانک بان تجعلنی فی کل الاحوال ثابتاً علی امرک وراسخاً فی حبک وناطقاً
بذکرک وثنائک فاه اه یا مولی الوری فاه اه یا رب العرش والثری کیف اری نفسی فی البیت
واسمع ندائک من شطر السجن وعزتک یا مقصودی ومنای قد انقطع عنی الفرح والسرور عند ذکر بلایاک
بین عبادک ورزایاک بین خلقک وعزتک قد جعل حزنک ایام المخلصین کالنیل لحاتک و
عیشهم کالمصیبة الهائلة والرزیة المهلکة لم اذن یا الهی وسیدی وسندی ما قدرت لعبدک
الذی تمسک بحبلک وتشبث بذیل عطائک هل قدرت لی یا الهی ما اراد من بحر فضلک
وشمس جودک او لو توقف فی ذلک قلمک الاعلی وان فی سعته ظهورات مشیتک وشئونات
ارادتک قدر لی من تلک الاعلی اجر لقائک والحضور امام عرشک ثم اکتب لی یا الله الاسماء وفاطر
السماء خیر الآخرة والاولی انک انت المقتدر علی ما تشاء لا الله الا انت العلیم الحکیم

من جناب محمد رضا علیه بهاء الله

هو الغفار وهو المعین هو المشفق وهو الکریم

یا محمد قبل رضا علیک بما ارسل مولی الوری نامهٔ آنجناب که بآقا محمد علیه بهائی ارسال داشتند

بدیع آنرا بحضور آورد و باصغا فائز شد لله الحمد از هر کلمه از آن عرف محبت الهی متضوع و از افق هر حرفی نور مودت ساطع یا محمد قبل رضا علیک بهاء الله مالک الاسماء و بیقین مبین بدان فائز شدی با نچه که شبه و مثل نداشته و آن کلمه الله بوده و هست مکرر از خزانهٔ قلم اعلی مخصوص اولیاء لئالی حکمت و بیان ظاهر هر نفسی بآن فائز شد و بر امر مستقیم ماند او بکل خیر فائز است سوف یرفع الله ذکره فی العالم و اسمه بین الامم انا ذکرنا کتابک من قبل بما فاحت به رائحة قمیص البیان فی الامکان بذکر آیاه ماج بحر الغفران و شرق نیر العفو و الکرم من افق العالم اشکر الله ربک بهذا الفضل العظیم و ذکرنا اخاک فضلا من لدنا ان ربک هو المتفضل الغفور الرحیم از قبل مظلوم مستبین را تکبیر برسان هر یک بتجلیات انوار نیر عنایت حق جل جلاله فائز شدند بشرهم من قبلی و ذکرهم بآیاتی اولیای ان ارض لدی المظلوم مذکورند بعرف الله قدر قدر لهم مالا لقاء ولی الخزائن و المکنوز ان ربک هو الحق علام الغیوب قل یا حزب الله الیوم لیوکل لو نوا کالنار فی حب المختار و کالنور فی ذکر مکلم الطور و کالجبال فی الثبوت و الرسوخ و کالکوثر فی احیاء الاموات هذا ما ینبغی لمن تمسک بهذا الحبل المتین این ایام نامهٔ جوان روحانی علیه بهائی و غنائی رسید و هم چنین نامهٔ احمد علیه بهائی و فضل و باصغا فائز نسئل الله ان یؤیدهما و یوفقهما علی نصرة امره بالحکمة و البیان و ینزل لهما من سماء العطاء ما ینیر بها الیه فی کل الاحوال انه هو المعطی المتعال قل لعبد الله احمد اسمع ندائی من شطر سجنی انه لا الله الا انا العزیز الحکیم وصیت مینائیم ترا بمدارا اگر از احدی کلمهٔ نالایقی شنیده شده باید تر نمائید تر

عفو را بر انتقام مقدم دارید در آنچه بر او وارد شده در این امر تفکر نمائید انه سمع فی
سبیل الله ما ناح به اهل الفردوس در هر حال در بارهٔ او صمت و سکوت اولی
واحبّ هذا ما حکم به المظلوم فی سجنه الاعظم ذکر جناب علی و آشش علیهما بهاء الله را نمودی
لوحی مخصوص او از سماء عنایت نازل باو برسانید لیفرح و یکون من الشاکرین اگر
حقوق الله در آن ارض یافت شود بگیرا حد بائم و یا باین برسانید البهاء المشرق
من سمائی رحمتی علیکم و علی عبادی و امائی الذین شربوا رحیق الوحی من هذا البحر المبین

سرچاه حبیب رو حانی جناب آقا محمد رضا علیه بهاء الله را حفظ فرمائید

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

حمد مقصود عالم و مولی الامم را لایق و سزاست که اسرار مکنونه و گنجینه را بمحض فضل ظاهر فرمود
و بیان را روحی جدید بخشید و کتابرا طراز بدیع کلماتش عالم بیان را روح معانی داد و عالم
الفاظ را بنفوذ حقیقی قدرتش را قدرت عباد منع ننمود و سطوت من فی البلاد از اراده اش
باز نداشت نغمه امرش بالصرت صور معنوی کلماتش بوده هم منصعق نمود و هم حیات
بخشید و آگاهی داد صراط از او ظاهر میزان از او باهر در هر حرفی از حروفات بحر عرفان
مستور و کوثر الیقان مکنون و این کوثر و بحر مخصوص اولیا بوده و هست لعمر الله سیکه شبهات
و شئونات اهل عالم ایشانرا منع ننمود از کاس صبر نوشیدند هنگامی که سهم بلا را چشیدند
ایشانند مظاهر اصطبار و جواهر اختیار علیهم صلوة الله و عنایاته و رحمته الله و مواهبه سبحانه

یا مولی الاسماء وفاطر السماء اسئلک بانوار عرشک وامواج بحر رحمتک واشراقات نیر
فضلک بان تؤیّد اولیائک علی خدمة امرک وذکرک وثنائک بین عبادک ثم وفّقهم علی الحکمة التی
نزّلتها فی زبرک والواحک ثم اسئلک یا مالک الوجود ومربّی الغیب والشهود بان تغفر من
صعد الیک ارفعة الی افقک الاعلی لقدرتک وقوّتک وسلطانک ولمشیّتک بالقیّوم الک انک
انت المقتدر العزیز المختار لا الٰه الّا انت الفرد الواحد العزیز الوهّاب ولعبدنا آن
حبیب روحانی رسید ودر آیامیکه جناب جوان روحانی علیه بهآء الله الابدی در سجن اکبر
ودر ظلّ موجود ومزین بود بذکر وثنای مقصود عالمیان لذا عالم عالم سرور دست داد ولعبد از
مشاهده واطلاع قصد افق اعلی نموده تلقاء وجه عرض شد هذا ما انزل المقصود فی الجواب
قوله تبارک وتعالی بسمی الذاکر العلیم قد حضر کتابک لدی المظلوم وعرضه العبد الحاضر وجدنا
منه عرف حبّک وخضوعک وخشوعک واقبالک الی الافق الاعلی واصغائک حفیف سدرة
المنتهی واستقامتک علی هذا الامر الذی به زلّت الاقدام انّا انزلنا لکم من قبل الخلق بفضلی
وعنایتی وشهد برحمتی وعطائی کذلک قضی الامر من قلم الله مالک الرقاب وکان فی کتابک
ذکر من صعد الی افقی وتوجّه الی الغرفة العلیا والذروة العلیا انزلنا له ما انجذبت به افئدة
الاخیار یا قلمی الاعلی اذکر من سمّی باحمد الذی انقطع عن سوائی واقبل الی افقی وحمل الشدائد
فی سبیلی وسمع شماتة الاعداء لنفسی فی ایامی وقصد المقصد الاقصی والافق الاعلی قد
قطع السبیل للقاء الجلیل واصغاء الحجّة والدلیل من لسان ربّه العزیز الجمیل الی ان ورد

فی السجن وقام لدی الباب وسمع النداء بأذنه ورای الافق الاعلی بعینه شهدانه فاز بما انزله
الرحمن فی کتب القبل وبشر العباد به بالفضل واخذ کاس اللقاء باسم مولی الوری وکوثر
الوصال بامره البدیع طوبی له ولعیاله وهنیئاً ومریئاً له انه حضر وفاز وسمع واجاب
انا ظهرناه حین صعوده وغفرناه فضلاً من عندنا ونسئل الله ان ینزل علیه فی کل حین
نعمة من عنده ورحمة من لدنه انه هو ارحم الراحمین واکرم الاکرمین وهو المفضال القدیم
طوبی لمن زاره بالحق وبقلبی وسعنی وجری من لسان عنایتی انه من اهل هذا المقام الرفیع
یا محمد رضا علیک بهاء الله فاطر السماء قد ذکرنا ابالک بالاسم له ذکر من الاذکار اشکر ربک
بهذا الفضل الذی به انارت الآفاق انا نامرک والذین معک بالصبر الجمیل وانا الصبار الحکیم
لعمر الله لو یظهر ما قدر له اقل من سم الابره لتطیر الارواح وتهتز الاجساد ان ربک هو الناطق فی
الکتاب بلسان پارسی لشنو الحمد لله فائز شدی بآنچه که در کتب الهی از قبل وبعد مذکور
ومسطور است شنیدی ودیدی آنچه را که از برای او از عدم بوجود آمد قبل از صعود وبعد بآثار قلم
اعلی فائز گشت قدر ذکره بذکر لو یلیق علی التراب یهتز ویقول لک الحمد یا مولی الاسماء
ولک الثناء یا فاطر السماء ترا وصیت مینمائیم بصبر واصطبار وعمل خالص پاک چه که امور در
مقامی است که میشنود ومیبیند هیچ امری از امور شما نزد او مستور نیست یسمع ویری انه هو
السمیع البصیر دوستان آن ارض را مکرر ذکر نمودیم مخصوص در این ایام از برای اهل مدینه وشهر
وقریه نازل شد آنچه که عرش تقطع نشود وبافصح بیان اولیا را ذکر نماید طوبی للفائزین الحمد

لله رب العالمین انتهی لله الحمد قبل از صعود کجضور فائز و بعد از صعود فائز شدند با آنکه
که مقامات ملک و ملکوت باقی و دائم است و در حین نزول زیارت ملأ اعلی بهنیئاً ناطق
و بمرئیاً ذاکر فی الحقیقه این ایام ایام صعود است چه که فائز میشود انسان با آنکه که شبه و
مثل نداشته و ندارد باری در هر حال حقایق الفضل والعطاء در مقام الذکر والثناء در قبضهٔ
قدرت اوست انه هو الفرد الواحد المشفق الباذل الکریم لا اله الا هو العلیم الحکیم و اینکه
مرقوم داشتند مدتهاست خبری از حضرت مقصود نرفته یکسنه قبل بل ازید که آهن مرحوم
بطراز حیات ظاهره مزین بود جواب نامهٔ آن حبیب مکرم را این عبد نوشته ولکن
نظر بظلم ظالمی که بر سریر حکومت این ارض ساکن و در ارسال آن تا خیر رفت چه که آن ظالم
همیوم در صدد بود و بعد از تغییر و تبدیل او آن نامه ارسال شد امید است تا حال رسیده باشد الحمد
لله در حضرت امنع اقدس مذکور بوده و هستید تأخیر جواب را حوادث ایام سبب بوده و هست
چندی در این ارض منکرین و معرضین بکلمات نالایقه ناطق اگر در ارسال تأخیر رفت ولکن جل
جلاله را از اظهار امر هیچ شیئی از اشیاء نه از بأساء و نه از ضراء و نه اعراض معرضین و نه انکار
معتدین و نه سطوت ظالمین منع ننموده و نخواهد نمود آن ربنا و ربکم و مقصودنا و مقصودکم هو المقتدر
القدیر در این حین نامهٔ که بجنیب رونق جناب آقا محمد علیه بهاء الله ارسال نمودند بر حضرت
اقدس ارسال نمود و ایام و به شرف اصغا فائز و از برای مرحوم مرفوع علیه بهاء الله رحمت و
فضل طلب آمرزش نمود و هم چنین از برای منتسبین مرحوم ذکر بدیع مسئلت کرد تجدد و هر یک بذکر

مقصود عالمیان وعنایت ورحمتش فائز گشتند واحدا بعد واحد لدی الوجه مذکور این خادم فانی از حق میطلبد از برای کل خیر دنیا و آخرت را مقدر فرماید و اینکه مذکور نمودند زمین مطهر یعنی قبر را گشتند لله الحمد بعد از صعود هم برادر ارشد آنچه که ملأ اعلی بذکرش ناطق این اسمال شنیعه است که سبب محرومی عباد و نزول بلایا از قبل و بعد شده بعد از عرض این فقره در ساحت امنع اقدس اعلی فرمودند از این فقره محزون مباش قسم بآفتاب عدل که از افق سماء امرش اشراق نموده اثار این عمل از دفتر عالم و صحف الله محو شده شرکین حضرت قدوس را بعد از شهادت رو حتند و نقطه اولی روح ماسواه فداه را بعد از ارتقاء روح من غیر کفن و ستر عمل نمودند آنچه که آثار شقاوت و قساوت آن نفوس بدوام ملک و ملکوت باقی و دائم است یا تحریر رضا از ظلم فراغنه ارض و جبابره عصر ظاهر شده آنچه که اهل مدائن عدل و انصاف نوحه مینمایند. جمیع بلایا که از اول امر تا حین با مظلوم رسیده چون لله بوده و فی سبیل الله بوده وهست مجدد متسبین را از جناب مظلوم ذکر نما و تسلی ده بگو اگر بلایای وارده بر نفس حق ذکر شود عالم وجود رجای عدم نماید ان ربکم هو الصبار و هو الستار و بما امرا جمانه بالستر الجمیل والصبر الجمیل متسبین جناب محمد الذی فاز و طاب و یکون حاضرا لدی الوجه را از قبل مظلوم تکبیر برسان انا ذکرنا اباه من قبل بذکر جعله الله مالک الاذکار البهاء علیکم وعلی من تمسک بحبل الله رب الارباب انتهی امواج بحر رحمت پی در پی لکمال اوج ظاهر طوبی از برای نفوسیکه این ایام صعود نمودند چه که فائز شدند بآنچه که شبه و مثل نداشته و ندارد باری انچه از جم کل ما تکبیر میرسانند

وازبرای هرحرکت تأیید میطلبد تا فائز شوند بآنچه که ذکرش در کتاب الهی فخلد شود ان ربنا الرحمن
هوالعزیز الفضال السلام والذکر والبهاء علی عباد الله الذین مانعتهم ضغائن الاشرار عن التوجه
الی الله مالک الرقاب خ ادم ۱۰ شوال ۱۳۰۴

جناب آقا ابوالحسن

هوالبهی الابهی

کتاب نزل بالحق ومنه یعرف القمیص لاهل التقدیس ونسمة الرحمن لمن فی الامکان وانه
لحجة الله من فی السموات والارضین لو تنظرون بعینی لتروه مطلع اسمائی الحسنی ومظهر صفاتی
العلیا وکلما یعتمونه من القیمة وشروطها کذلک ینبئکم من عنده لوح حفیظ تمسکوا بحبل المتقامة
فی سبیل الله وتشبثوا بذیل المنیر قل یا ملأ البیان اتقوا الرحمن واتعلموا ما ینفع به وضعاء
الامم انا علموا ما امرتم به فی لوحی البدیع انا نهیناکم عن شئونات النفس والهوی واسرارهم
بما ینفعهم فی الآخرة والاولی یشهد بذلک ما نزل فی کتب المهیمن العزیز الحمید

جناب آقا محمدرضا

هوالمقدس عما کان وما یکون

قد نزلت الآیات اذ ظهرت المعلامات والروح ینطق بین العالم ویبشر الامم بالاسم الاعظم
الذی به احیاء من فی السموات والارضین طوبی لجاهل اقبل الی الافق الاعلی ودلیل لعالم اعرض عن
الله رب العالمین من عرف الله ومطلع امره انه من العلماء ولو کان اجهل الجاهلین والذی اعرض عنه

انه من الجهلاء ولو یأتی بعلوم الاولین والآخرین کذلک ینذرکم قلمی الاعلی لتتفکروا ربکم بخضوع
مبین ایاک ان یحزنک شیئ او تحجبک حجبات الذین نبذوا الذی وابتعوا هواء کل غافل بعید
انما البهاء لاهل البهاء الذین تمسکوا بالعلک الحمراء وتقربوا الی الله الفرد الخبیر

بسمه العلی الاعلی

سبحانک اللهم یاالهی تشهد انی لم تمنعنی عن سلطنتک واقتدارک وعن فقری وافتقاری
عند ظهورات غناءک اذاً یاالهی فانظر هذا العاصی الذی طرفه لم یزل کان ناظراً الی شطر غفرانک
وقلبه متوجهاً الی افق فضلک وسواهبک وانی یاالهی من اول یوم الذی خلقتنی بامرک واحییتنی
من نسمات جود رحمانیتک ما توجهت الی احد دونک وقمت فی مقابلة الاعداء بسلطنتک و
اقتدارک ودعوت الکل الی شاطی بحر توحیدک وسماء عز تفریدک وما اردت فی ایامی حفظ
نفسی من خلقاء خلقک بل الاغراء ذکرک بین بریتک وبذلک ورد علی ما لا اجله احد من خلقک وکم
من ایام یاالهی کنت فریداً بین الذبین من عبادک وکم من لیالی یا محبوبی کنت اسیراً بین
الغافلین من خلقک وفی موارد الاساء والضراء کنت ناطقاً بثناء نفسک وذاکراً
بدایع ذکرک فی ملکوت امرک وخلقک ولوان کل ما ظهر منی لاینبغی لسلطان عز وحدانیتک
ولا الیق لشانک واقتدارک فوعزتک یا محبوبی لم اجد لنفسی وجوداً تلقاء مدین عزک وکل
ما اردت ان اثنی نفسک بثناء یمنعنی فؤادی لان دونک ثم یقدر ان یطیر فی هواء ملکوت قربک
او ان یصعد الی سماء جبروت لقائک فوعزتک اشاهد بانی لو اسجد لکف من التراب

الى الخير الذى لا آخر له نسبته الى اسمك الصانع لاجد نفسى بعيداً عن التقرب اليه واشاهد بان
عملى ينبغى له بل كان محدوداً بحدود ذات نفسى ولو اخدم احداً من عبادك كيف
اقوم بين يديه بدوام ملكوتك ولقاء بحرونك نسبته الى اسمك الخالق فوعزتك لاجد نفسى
مقصراً عن ادآء خدمته ومحروماً مما يليق له لان فيهذا المقام لا يرى الا نسبتهم الى اسمائك و
صفاتك ان الذى كان شأنه ذلك كيف يقدر ان يذكر الذى باشارة من اصبعه خلقت
الاسمآء وملكوتها والصفات وجبروتها وباشارة اخرى ركبت الاكوان بالنون وفيهما
عجز عن عرفانه اعلى افئدة المقربين من اصفيائك وابهى مشاعر المخلصين من اودائك فوعزتك
يا محبوبى صرت بحيراً فى مظاهر صنعك ومطالع قدرتك واشاهد نفسى عاجزاً عن عرفان ادنى
آياتك وكيف عرفان نفسك اذا اسئلك يا الهى باسمك الذى به حيرت العاشقين فى هوآء ارادتك
والعقدت به اشتاقين الى رضوان قربك ووصالك بان تهب من رضوان عنايتك روايح
الاطمينان على المضطربين من اجانك فى تلك الايام التى احاطتهم ارياح الافتتان من كل الجهات
بحيث اضطربت النفوس من سطوة قضائك وتزلزلت اركان الوجود عما نزل عليهم من
سمآء تقديرك وبلغت اضطرابهم الى مقام لكادان تخمد فى مشكاة قلوبهم سراج حبك وذكرك
وانك انت المقتدر على ما تشآء وانك انت الغفور الكريم فيا الهى وسيدى تسمع ضجيج محبيك و
صريخهم من كل الاقطار وما ورد عليهم من الذين كانت قلوبهم محرومة عن نفحات حبك وتبين
لهم من معين ليعينهم ولا من ناصر لينصرهم وكذلك ليزيد اعدآئهم من مانع ليمنعهم عن شر هواه

لذا يفعلون ما يريدون ويعملون ما يشاءون اذاً فانصر يا الٰهي ببدايع نصرك احبائك
الذين ما استنصروا من غيرك وما توجهوا الى دونك وكانت عيونهم منتظرة لبدايع سواطع
والطافك ثم ارحمهم يا الٰهي ببدايع رحمتك ثم ادخلهم في حصن حمايتك وعنايتك
وانك انت الذي يا الٰهي لم تزل كنت مأمن الخائفين وملجأ المضطرين اسئلك بان
لا تحرم مولاء الضعفاء عن بدايع جودك وافضالك ولا تدعهم بين ايدي الذين ما
خلقت كينونا تهم الا من نار غضبك وقهرك وما وجدوا روايح ارحم والانصاف و
غرتهم الدنيا لغرورها الى شان انكروا برهانك واشركوا بنفسك وكفروا بآياتك وسفكوا
دم احبائك وامنائك فوعزتك يا محبوبي ان تكبوا ما لم يرتكبه احد من قبل ونبذلك استحقوا
غضبك وسياط قهرك خذهم بسلطانك ثم سلط عليهم من لا يرحمهم الا بان يرجعوا اليك
ويدخلوا في ظل عنايتك ويتوبوا اليك وانك انت لم تزل كنت قادراً ولا تزال تكون
مقتدراً وانك انت المقتدر المتعالي العلام الحكيم سبحانك اللهم يا الٰهي فانظر هذا
المظلوم الذي ابتلي بين الظالمين من خلقك والمشركين من اعدائك بعد الذي ما نفس الا
باذنك وامرك قد كنت يا الٰهي راقداً على المهاد ومرت على الاعراض فضلك والطافك
واليوم تنبهني بسلطانك ومواطبك واقمتني بين عبادك شبناً بنفسك واملاء كلمتك اذاً
اعترض على اكثر بريتك فوعزتك يا الٰهي ما ظننت في سرهم ما ظهر منهم بعد الذي انك سترتهم
بهذا الظهور في صحائف امرك والواح قضائك وما نزلت من عندك كلمة الا وقد اقدرت

عهد هذا الغلام من خلقک و بریتک اذاً اصرت متحیراً یاالهی ولم ادر ما افعل
بین هذوالآء وکلما اصمت عن بدایع ذکرک یطقنی الروح بین سمائک وارضک و
کلما اسکن یهتز فی ما تهب عن یمین مشیتک وارادتک واجد نفسی کورقة التی تحرکها
ارياح قضائک وتذهبها کیف تشاء بامرک واذنک وبما ظهر منی یوقن کل بصیر بان
الامر لیس بیدی بل بیدک ولم یکن زمام الاختیار فی قبضتی بل فی قبضتک واقدارک مع
ذلک یاالهی اجتمعوا علی اهلک مملکتک وینزلن فی کل حین ما تضرع به خلائق صفیائک
وامنائک اذاً اسئلک یاالهی باسمک الذی به اهتدیت العاشقین الی کوثر فضلک و
الطافک واستجذبت المشتاقین الی رضوان قربک ولقائک بان تفتح ابصار بریتک
لیشهدن فی هذا الظهور ظهور عز فردانیتک وطلوع انوار وجهک وضیائک ثم اظهرهم
یاالهی من الظنون والاوهام لیجدن روایح التقدیس من قمیص ظهورک وامرک لعل
لایردن علی ما تمتع به انفسهم من نفحات شئون رحمانیتک فی ایام ظهور مظهر نفسک
ومصدع امرک ولا یرتکبن ما تشغل به ذوائهم مستقلاً لظهورات قهرک وغضبک وانت تعلم
یاالهی بانی کنت بین ملاء البیان کاحدهم وعاشرت معهم بالشوق والاشتیاق ادعوهم
الی نفسک فی العشی والاشراق ببدایع وحیک والهامک وورد علی منهم ما تخرت عن ذکره
سکان مدائن انشائک فوعزتک یامحبوبی ما اصبت الا وقد صرت هدفاً لسهام غلهم
وما اصبت الا وقد ورد علی رماح بغضهم ودمع ما جللنی عاماً بانی نفسهم زنا کذا ایه

سترت وصرت ناظراً الى ميقاتك فلما جاء الوعد وتمّت الميقات حركت ذيل
الستر اقل من ان يحصى اذاً فزع من في جبروت الامر والخلق الا الذين خلقهم من نار
حبك وهواء شوقك وماء رضائك وتراب فضلك اولئك يصلّين عليهم اهل سماء الاعلى
وسكان مدائن البقاء فلك الحمد يا الهي بما عصمت الموحدين واحللت المشركين وفصلت
بين الكل بكلمة امرك التي خرجت من فم مشيتك وظهرت من قلم ارادتك وبذلك
اعترض على عبادك الذين هم خلقوا بكلمة امرك ولعثوا بارادتك وبلغوا في الاعراض الى مقام
كفروا بك وبآياتك وحاربوا بنفسك فوعزتك يا محبوبي لن يقدر القلم ان يذكر ما ورد
منهم على مظهر امرك ومطلع وحيك ومشرق الهامك فلك الحمد في كل ذلك واني فوعزتك
يا الهي قد كنت مشتاقاً لما قدّر في سماء قضائك وملكوت تقديرك الا آن يرد علي في سبيلك
هو محبوب ذاتي ومقصود نفسي وهذا لم يكن الا بحولك وقوتك انا الذي يا الهي بكلك استغنيت
عن كل من في السموات والارض وبرضن اجزع ولو يرد علي ضرّ العالمين فيا ليت كان
حينئذ حين الذي فيه ليكفك وهي على وجه الارض بين يديك وتشهد في على حالة التي بها
شهدت المقربين من عبادك والمصطفين من خيرة خلقك فلك الحمد يا الهي على ما قضيت
بسلطان قضائك وتقضي بتقديرك وامضائك اسئلك يا محبوبي باسمك الذي به رفعت اعلام
امرك واشرقت انوار وجهك بان تنزل علي وعلى المخلصين من عبادك كل خير قدرته في
الالواح ثم اجعل لنا مقعد صدق عندك يا من بيدك ملكوت كل شيء وانك انت المقتدر

العزيز الرحمن

آقا علی اصغر

الاقدس الابهی

هذا کتاب کریم نزّل من لدن عزیز علیم انّه لرحمة من عندنا وذکری للعاملین یا قوم اسمعوا من یدعوکم الی الله ولا تتبعوا کلّ مشرک عنید ان استعدوا الاصغاء کلمة الله لعمری بها انجذبت قلوب المقرّبین واضطربت افئدة الّذین کفروا برّبهم الارباب الا انّهم اعلی الاعمی قد قضت الساعة بالحقّ وانشقّ القمر من اصبع ارادة ربّکم العزیز الحمید قد نصب الصراط انّه لصراط الرّان انتم من العارفین یا قوم دعوا الهوی هذا الهکم اتی من سماء القضاء بسلطان عظیم انّ الّذین یدعونکم الی الطاغوت قلوبهم خلف وهم من اصحاب الجحیم خلّ الاحد من عاصم او نفس من مناص لا وربّکم العزیز الکریم ان اسرعوا الیه بقلوبکم انّه یحفظکم عن الّذین کفروا ویقرّبکم الی مقام لو ترونه لتحزّنون بانفسکم سجّداً لله العزیز الجمیل ان افرح بما جعل اسمک من القلم الاعلی انّ هذا لفضل کبیر سبّح بحمد ربّک فی اللیالی والایام و

قل لک الحمد لک یا محبوب العالمین ومقصود من فی السموات والارضین

سر جناب م علی اصغر علیه بهآء الله

هو المقتدر العلیم الحکیم

قد شهدت الذرّات لسلطنة الله واقتداره ولکن النّاس اکثرهم من المبطلین قد قام علی

القبور بأظهرت القيمة الكبرى والذين يمشون على مناكب الارض نريهم من الغافلين قد سبح بحر البيان بين الامكان ولكن القوم في حجاب مبين قد نادى ناقوس العلم بشمس الكلمة والعرفان طوبى لمن توجه اليها ويل للمعرضين نعيماً لك بما اقبلت الى المقصود اذا عرض عنه كل جاهل بعيد تشبث بذيل عناية ربك وتمسك بحبله العزيز البديع كذلك تكلمت نفس الوحي لتستضيئي منها وتكوني من القائمين على خدمة هذا الامر العظيم

جناب ملا علي اصغر عليه بهاء الله

هو الذاكر في الليالي والايام

كتاب انزله الروح الامين من لدى الله رب العالمين من آمن به انه فاز بكل الخير والذي انكر انه من اصحاب السعير يا معشر النداء اسمعوا نداء الله مالك الاسماء انه يدعوكم ويأمركم بالاستقامة الكبرى في هذا الامر الذي به زلت اقدام العارفين قد فتح باب السماء راكباً على السحاب بسلطان عظيم قل انظروا انظروا يا معشر العلماء ولا تكونوا من الظالمين انصفوا يا قوم ولا تكونوا من الذين يرون الآيات وينكرونها الا انهم من المعتدين يا علي اصغر قد حضر ما ارسلته قبلناه فضلاً من عندنا لتشكر وتكون من الشاكرين قل لك الحمد يا اله العالم ومالك الامم بما ذكرتني في سجنك الاعظم وقبلت مني ما ارسلته اليك لا اله الا انت الغفور الكريم انا ذكرناك وضلعك اذ كان القلم الاعلى متوجهاً الى ارض الباء في السنة الماضية ان ربك لا يعزب عن علمه من شيء وهو الفضال القديم

سرچاه جناب ملا علی اصغر علیه بهاء الله

هوالشاهد الخبیر

یا اجتباء الله یا اسراء الارض وارد شد بر شما آنچه که سبب حزن ملأ اعلی گشت یا علی قبل اصغر قسم بمالک قدر که در منظر اکبر ناس را بافق اعلی دعوت میفرماید اگر ناس غافل اقل از سم ابره آگاه شوند جمیع خود را فدای یکی از مقبلین الی الله مینمایند عجب در اینکه مقبلین انهم از مقامات خود غافلند چه که فضل بمقامی است در بارهٔ ایشان اگر پرتوی از آن ظاهر شود ارض غیر ارض مشاهده گردد امت لدی المظلوم حاضر وانزلنا لک ما یبقی به ذکرک ان اشکر ولکن من الحامدین برخدمت امر قیام نما باستقامتی که هر مضطربی از آن مطمئن شود وهر متحرکی ساکن گردد بگو ای اهل بها ظلم امراء شما را از مالک اسماء منع ننماید لعمری ان الظالم لا یدان لیطفی ولکن الله اوقده بالحق واراد ان یحمد ولکن شعلة بید القدرة واراد ان یضیع امر الله ولکن عمل بما ینفع به امره ان الظالم فی وهم وریب علی الیقین مبین دوستان ارض را از قبل مظلوم تکبیر برسان زود است که مکامن اصفیاء واولیا ظاهر شود وهر یک اسم خود را در کتاب الهی مشاهده نماید انه هو الغفور الرحیم

البهاء علیک وعلی من معک من الذین

اقبلوا الی الافق الاعلی

فیهذا الیوم البدیع

سرچاه جناب آقا علی اصغر علیه بهاء الله

هو الظاهر الناطق المشهود

قد شهد قلمی الاعلی انه لا اله الا هو و شهد لسانی فی مقامه الابهی قد ظهر الموعود و اتی الموعود بسلطان مبین قد شهدت الاشیاء بما شهد به مالک الاسماء ولکن القوم اکثرهم من الغافلین یسمعون الآیات وینکرونها ویرون انوار الوجه ویستر ونها بما اتبعوا کل عالم مریب کم من عالم احتجب وکم من جاهل اقبل الی الله رب العالمین قل سبحانک یا من بک هدرت حمامة الامر علی الاغصان وباسمک ارتفعت الادیان اسئلک بان تجعلنی مستقیماً علی امرک علی شأن لاتمنعنی شبهات العلماء ولا اشارات العرفاء انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت الغفور الکریم

جناب اعلی اصغر علیه بهاء الله

لسمی الذی به ماج بحر العرفان فی الامکان

سبحانک الذی انزل الآیات واظهر البینات والقوم هم لایفقهون تالله قد اتی الیوم و ظهر القیوم الذی باصبعه فک ختم الرحیق المختوم ولکن الناس لایشعرون یرون آیات الله وینکرونها ویسمعون بیان الرحمن وهم لایفقهون انا سمعنا ذکرک ذکرناک لتشکر ربک مالک الوجود تالله قد جری فرات الرحمة وماج بحر الحکمة واشرقت الشمس من افقها ولکن القوم اکثرهم لایعرفون اخذوا اهواءهم معرضین عن الله رب ما کان ومایکون یا

ملأ الارض اسمعوا ندآء المظلوم الذی ارتفع من شطر السجن ولا تکونوا من الذین کفروا بنعمة الله اذ نزلت بالفضل ما تنبّهوا کل غافل محجوب قل ضعوا سبل الاعراب انها ولدت من الاوهام ثم اسرعوا الی صراط الله مالک الغیب والشهود علی شأن لا تمنعکم الجبابره ولا تحزنکم سطوة الفراعنة الذین نقضوا میثاق الله وعهده وقالوا ما لا قاله الاولون اولئک افتروا علیهم بظلم ناح به اهل الفردوس کذلک ارتفع حفیف سدرة المنتهی طوبی لقوم سمعوا وقالوا لک الحمد یا مولی العالم ولک الثنآء یا سلطان الظهور البهآء من لدنا علی الذین ما منعتهم غفلة اهل البیان عن الله مالک ما کان وما یکون

قل یا عین قد نزل لعبد الله آقا بابا لیقرء آیات ربه ویکون من الفائزین

هو العلی الاعلی

ذکر رحمة ربک عبده لیکون من المتذکرین ولتقر عینا اثر الله ربه عیناه ویکون من الذین بهم فازوا العرفان الله ومظهر نفسه وما منعهم من الذین بهم کفروا واشرکوا وکانوا من الغافلین ان یا عبد نور ابصرک من آیات ربک وقلبک بذکر اسمه العلی العظیم ولا تحرم نفسک عن فضل الذی سبق الممکنات وکان الی ان یظهر ظهوره حیاکا الامر فی قرون الاولین قل انه قد ظهر علی هیکل الانسان فتبارک الله مظهر هذا المنظر الکریم ایاک ان لا تحزنک شیئ ولا یمنعک امر عن سبیل الله المرتفع المستقیم ولا تلتفت الی الدنیا وما خلق علیها ثم اتبع ما قدر عند ربک وانه یکفیک ویکفی العالمین ان اشرب کوثر الحیوان من عین التی

جرت فيهذا الرضوان ليتذكر الى وجه ربك وانه لهو العزيز الكريم انه لن يمنع نفساً من بدايع فضله ولن يقطع عن العباد امطار رحمته انه ما من اله الا هو يفعل ما يشاء و يحكم ما يريد كذلك نزل الامر من سماء القدم لتتبع امر ربك وتكون من المحسنين ان الذين هم كانوا في غفلة عن لقاء ربهم واعرض عن جماله اولئك لن يرحمهم الله في الدنيا ابدا وفي الاخرة لهم عذاب عظيم فسوف يرجعهم ملائكة العذاب الى مثواهم فبئس مثوى المعرضين كذلك فصلنا لك الآيات وصرفناها فضلاً من لدنا عليك لتكون من الشاكرين والروح والبهاء عليك وعلى عباد

الله المخلصين

جناب ملا آقا بابا

هو الاقدس الاعظم الاعلى

ذكري من توجه الى وجهي واقبل الى افقي وسمع ندائي واجاب مولیه اذا اعرض عنه كل غافل بعيد انا دعونا الكل الى الله ولكن الناس اعرضوا وانكروا الا من شاء الله رب العالمين كم من عبد ناح في الفراق واذا اشرقت شمس الوصال من افق الظهور كفر بالله الغفور الخبير طوبى لذي شم وجد عرفي ولذي بصر راى افقي ولذي لسان نطق بثنائي ولذي علم سرع الى بحر علمي العزيز القديم يا ايها الناظر الى وجهي انا ذكرناك فضلاً من عندنا وتذكر الذين سرعوا الى رحيق البيان في ايام الرحمن وكانوا من الفائزين

طوبی لنفس وجدت عرف قمیصی وقامت علی خدمة امری ونطقت بثنائی الجمیل انا
نوصی الکل بالاستقامة الکبری ونسئل الله بان یؤیدهم علی ما اراد ویکتب لهم من قلم
التقدیر ما ینبغی لسلطانه العظیم طوبی لغنی افتقر فی سبیل الله ولقوی اخذه الضعف
بما ورد علیه من جنود الظالمین طوبی لمن صبر فی البأساء والضراء حبا لله یشهد قلمی
الاعلی بانه من المخلصین لاتحزنوا عما ورد علیکم ان افرحوا بهذا الذکر الکلیم انا نذکرکم
بما تضوع به عرف المحبوب فی العالم لیشهد بذلک اسمی الاعظم الذی ینطق انه لااله الا هو
الفرد الغفور الکریم کذلک دلع الدیک ونطقت حمامة الامر ولکن اکثر القوم من النائمین
البهاء علیک وعلی ابیک الذی اقبل وعلی اخوانک الذین فازوا بعرفان الله فی یوم فیه
فزع من فی السموات والارض الا من اتی الله بنور مبین وبشرهم بذکری ایاهم لیأخذهم
الفرح الاکبر فی ایام ربهم العزیز الحمید

سرچاه جناب حاجی آقا بابا

العلی العظیم

طوبی لک بما نزلت لک من جهة السجن آیات ربک هذا من فضل علیک لتکون من الشاکرین
انا نری بحبوحة البلاء یدعو الاصحاء الی الله مالک یوم الدین ان استمعوا فی الامر الذی
تبدونه فی معزل من الغفلة ذکروه بالحکمة فی ایام معدودات ان اعرض وتولی لعمری ما
جائه الهدی فاعرضوا عنه واقبلوا لتقلبوکم الی الله رب العالمین قد سبقت رحمتی غضبی

ان اقتدوا بربکم فی الاخلاق هذا خیر لکم عما فی السموات والارضین قل ان اجتنبوا
کبائر الاثم ولا تقربوا الذی یدعوکم الی النار اتقوا الله وکونوا من المتقین

سر جناب آقا بابا علیه بهاء الله

بسمه المستقر علی العرش

کتاب نزل بالحق لمن فاز بنور الله المهیمن القیوم لیأخذه الفرح علی شأن یقوم
علی الصرة امر ربه ویقول یا قوم اتبعوا من اتیکم بسلطان مشهود ان الذین اجتنبوا من
انوار العرش اولئک لا یشعرون قد خسروا فی تجارتهم وهم قوم عالمون قم علی ذکر
ربک بین العباد لعل تتوجهن الی الله العزیز المحبوب طوبی لمن اقبل الیوم ویل لکل
مرض اتبع کل مشرک مردود ان قرئت بلوح الله ضعه علی راسک قل لک الحمد یا
الهی بما تحرک علی ذکری قلمک الاعلی اشهد انک انت الکریم الغفور

جناب ملا آقا بابا علیه بهاء الله

بنام یکتا خداوند دانا

نفحات وحی عالم را احاطه نموده ولکن عباد از آن غافل و بحجب آنچه در کتب از
قبل از قلم امر مسطور کل ظاهر و هویدا ولکن شهوات مریبین و اغراض منکرین
ناس را از تقرب منع نمود و از عرف لقا محروم ساخت امروز هر نفسی باشراقات
انوار آفتاب ظهور فائز شد او از مقربین لدی الله مذکور قل لک الحمد یا الهی بما

دللتنی وهدیتنی ورزقتنی الی صراطک ولقائک وقربک ووصالک اسئلک بانا
تجعلنی ثابتاً فی حبک وراسخاً علی امرک وقائماً علی خدمة اولیائک انک انت الفیاض
الکریم لااله الا انت الغفور الرحیم

سرچاه جناب ملا آقا بابا علیه بهاء الله

صحیفة الله المهیمن القیوم

هو المهیمن امام وجوه العالم

یا آقا بابا علیک بهاء الله الابهی هل تعلم من یناجیک قلم الله الاعلی وهل تعرف من
ای افق من هذا الافق المشرق المنیر افرح لعنایة ربک بک اذ تحرک علی ذکره بین
البریة من لدی الرحمن لیقربک الی مقام تسمع من الذرات لبیک لبیک یا رب العالمین قد جری
فرات الرحمة عن یمین العرش وماج بحر الفضل فضلاً من لدی الله العزیز الحمید طوبی
لمن تنبه عند القوم فی یوم الله واخذ کاس البقاء باسمی الابهی وشرب منها رغماً لکل
عالم مریب انا سمعنا نداءک مرة فی اللیل واخری فی الیوم وتارة فی الاسحار ان ربک
یسمع ویری وهو الفضال العلیم الخبیر لایعزب عن علمه من شیء یفعل ما یشاء بسلطانه
من عنده ویحکم ما یرید وهو المقتدر القدیر انظر ثم اذکر ما ورد علی المظلوم اذ کان فی السجن
تحت السلاسل والاغلال ونصره الله بجنود الغیب والشهادة واخرجه بسلطان تحیرت
منه افئدة العارفین فلما خرج اقبل الی الزوراء ولما بلغ ظهر ما انزله الرحمن فی الفرقان

ولفخ فیه اخری والصعق الطور یون الا من شاء الله رب العرش العظیم وخرقنا الاحجاب
باصبع الاقتدار وکشفنا ما کان مستوراً فی کنز عصمة الله الفرد الواحد العزیز
العظیم کذلک انزلنا الآیات وارسلناها الیک لتجد منها عرف عنایة ربک المشفق
الکریم اذا بلغت وقرئت وتلی وجهک شطر السجن وقل لک الحمد یا من فی قبضتک
زمام الامم ومن نفحات وحیک تعطر العالم اسئلک باسمک الذی به سخرت القلوب
ونورت العیون والشهود ان تؤیدنی علی ما یتضوع به عرف رضائک ای رب ترانی
مقبلاً الی سماء عطائک ومتشبثاً بردآء جودک وکرمک اسئلک بالذی به ارتعدت
فرائص الظالمین واحترقت افئدة المعتدین وبه بعثت من فی القبور وظهرت
خافیة الصدور ان ترفعنی باسمک بین عبادک وتقیمنی علی خدمة امرک بین خلقک
فانصرنی یا الهی بالحکمة والبیان انک انت المقتدر العزیز المنان یا ایها الناظر
الی الوجه طوبی لک ولنعیماً لک قد فزت بما لا فاز به اکثر العباد ندا راشنیدی واجابت
مبارکه لبیک لبیک یا مقصود العالمین فائز شدی مقصود از عالم سمع وابصر شاهده
واصغاء ندای الهی وافق ظهور بوده وهست ولکن عباد غافل رحمت وفضل الهی را انکار
نمودند ونعمت عرفان ومائدهٔ ایقان کافر شدند وسبب منع عباد وعلت
آن علمای عصر بوده اند سبحان الله مع انکه بصد هزار نوحه وندبه وناله از مقصود عالمیان
ظهور موعود ولقائش را مسئلت مینمودند وچون ظاهر شد عمل کردند آنچه را که طراز

اوّل وطلعت اوّل بر رهاء مقرّ اختیار نمود یا ایّها المنجذب بآیاتی والطائر فی هوائی
حتّی جهد نماشاید بمثابهٔ ضرب قبل عباد باو هام مبتلا نشوند طوبی از برای نفسیکه خود را
از قصص مذکوره بین عباد مطهّر نمود از برای اصغاء کلمهٔ علیا قل الهی الهی ایّد عبادک علی
مایقرّبهم الیک ویطهّرهم تمّا لاینبغی لایامک ویوفّقهم علی مامرتهم به فی کتابک ایّرب لاتدعهم
بانفسهم ولا تخیّبهم عن باب فضلک ولا تحرمهم عن بحر بیانک انت الذی شهدت
الذرات بسجودک وعطائک وبقدرتک واقتدارک وفّقهم یا الهی علی الاستقامة علی امرک
والرجوع الی بساط عزّک والانابة امام وجهک انّک انت المقتدر علی ما تشاء لااله الّا انت
المتعال ذوالفضل العظیم والفیّاض ذوالفیض العمیم اولیا را از قبل مظلوم تکبیر برسان شاید
نفحات تکبیر ایشانرا سرمست نماید وبما ینبغی تمسّک جویند مستی که از باده معرفت
حاصل شود عالم وجود را بنشاط آرد وانبساط بخشد باید اولیا عمّا للاعداء بحکمت وبیان
عباد جاهل را بسحر علم وحکمت الهی راه نمایند سبحان الله آثار قدرت در هر شیئی از اشیاء
مرجود وآیات بمثابه امطار نازل وهاطل ومکلّم طور من غیر ستر وحجاب بر عرش ظهور مستور
معذلک بکلیّه علی کندی وابن ذئب وامثالهما از مشرق وحی الهی ومطلع نور صمدانی محروم
گشته اند واهل بیان از کلّ غافلتر ومحتجبتر مشاهده میشود لعمری عرف یوم الله را نیافته اند
بمراتب از حزب شیعه محجوبتر وبعیدتر بوده وهستند طوبی از برای اهل بهاء که اگر لغتی از
را در امرش متوقف ببینند ورا ظهر من عنده توقف نمایند انیست مقام استقامت کبری

قد ذکرت کلّ ما ینبغی لامری وظهوری وطلوعی واستوائی انّ ربّک هو الشّاهد العلیم
والنّاظر الحکیم جناب محمّد علیه بهائی مکرّر ذکر شما را نموده و نامهٔ آنجناب را بساحت
مظلوم ارسال داشته وعبد حاضر عرض نمود واین لوح امنع اقدس اعلی از سماء عطا نازل
لتشرب منه باسمی القیّوم رحیقی القیّوم وتقول لک الحمد یا مولی العالم ولک الشّکر یا مقصود
الامم بما ذکرتنی فی سجنک الاعظم اذ کنت فی بحبوحة الاحزان بما اکتسبت ایادی اهل
الطغیان طوبی للسانک بما شهد بانّه ولقلبک بما تنوّر بنور العرفان نسئل
اللّه تبارک وتعالی ان یقدّر لک نوراً یمشی امام وجهک فی کلّ عالم من عوالمه انّه هو المقتدر
العزیز الوهّاب قد اتی فی هذا الحین ما کان مکنوناً عن الانظار ومستوراً عن الادراک
بما اراد مشرق عنایة ربّک ان یفتح باب البشر ان لابیک واخیک لعمری بذکری ماج بحر
العفو والعطاء من لدی اللّه مولی الوری ومالک ملکوت الاسماء قد احاطهما فی هذا الحین فضل
ربّک ونطق قلمه الاعلی وقال البهاء علیکما والنّور علیکما والرّوح علیکما ولقیت الوحی
علیکما وفوحت القمیص نسئل اللّه ان ینزل علیکما فی کلّ الاحیان رحمة من عنده وعنایة من
لدنه ویجعلکما من الّذین عاشروا مع اصفیائه وانبیائه فی الفردوس الاعلی انّه هو
منزل الآیات ومظهر البیّنات ومالک الاسماء والصّفات یا ایّها المذکور قد فزت
بما لا تعادله الاشیاء اشکر ربّک مولی الاسماء انّه ذکرک بما اشرق نور البیان من افق
الامکان وولیّ ملیک العرش وقال البهاء المشرق من افق هذا البهاء علیک وعلی من

معک ویسمع ذکرک فیهذا الذکر الاعظم والنبأ العظیم ان البحر اراد ان یظهر بامواج
اخری لیبشر اولیاء الله برحمته وفضله وعطائه انه ما من اله الا هو یفعل ما یشاء ویحکم
ما یرید وهو الامر الحکیم طوبی لعبد فاز بذکر الله الاعظم وشرب رحیق الوحی من بیان ربه
المشفق الکریم یا علی قبل اصفر قد فزت بذکر الله مالک القدر من قبل هذه مرة اخری
اشکر ربک بهذا الفضل المبین طوبی لک ولمن تمسک بالتقوی فی ایام الله مولی الوری واعرض
عن الهوی انه من المخلصین فی کتابی العظیم قد انزلنا الآیات وفیها اوامری واحکامی التی
بها حفظنا عبادی ونصرناهم بالحق ولکن اکثرهم من الغافلین خذ کتابی بقدرة من
عندی وضع ما عند الذین انکروا رحمة الله وکفروا بما نزل من عنده الا انهم من الصاغرین
البهاء من لدنا علیک وعلی الذین اخذوا کأس فضلی من ید عطائی وشربوا بهذا
الاسم الذی به ارتعدت فرائص المشرکین یا محمد قبل حسن صیاحی بوفا قصد مقام
اعلی نموده اند وطائفهای ارض بالسیف لقضاء اراده هیکل بقا کرده اند اراده الله ان
یظفروا نور الله بمصر یاتهم ولکن مظلوم من غیر ستر وحجاب امام احزاب قائم لم تمنعه
سطوتهم ولا صفوفهم نیطق بما امر به من لدن آمر حکیم سبحان الله مع انکه کل ندا شنیده اند
واثار الله را دیده اند معذلک بر اعراض وانکار قائم لن یصیبنا الا ما کتب الله لنا سوف
یروون جزاء اعمالهم عدلا من لدن حاکم خبیر لا تحزن من شیء ستفنی الدنیا وطوة
امرائها وصفوفها وعلمائها ویبقی الملک لله العزیز الحمید البهاء من لدنا علیک وعلی الذین

شربوا رحیق الاستقامة فیهذا الامر المحکم المتین یا قلمی الاعلی اذکر من سمی بمحمد قبل حسین
الذی اقبل الی الله فیهذا الیوم المبارک العزیز البدیع قد احاطت العالم نفحات
وحی مالک القدم ولکن الامم فی ریب مبین قل الهی الهی لک الحمد بما اقبلتنی ولک
الثناء بما عرفتنی ولک البهاء بما علمتنی صراطک المستقیم اسئلک یا مالک القدم باسمک الذی
به سخرت الکائنات وامرک الذی به اظهرت ما کان مکنونا فی علمک ومخزونا فی خزائن
حکمتک ان تؤیدنا ولیاتک علی ما یرضیهم بین عبادک باسمک قدر لهم کل خیر قدرته فی کتابک
انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت المهیمن علی من فی السموات والارضین کذلک
زینا سماء اللوح بکواکب الحکمة والبیان امرا من لدنا وفضلا من عندنا طوبی للعارفین
وطوبی للمتفرسین یا آقا بابا علیک بهائی انا اردنا ان نختم کتابک بذکر من احبنی و
تمسک بحبلی ونطق بثنائی وفاز بلقائی وشرب رحیق الوحی من کاس عطائی اقام
علی خدمة امری بین عبادی وسمی بجواد روحانی فی کتابی العزیز البدیع حسب الامر
صورت این صحیفه مبارکه وآنچه باو اطراف ارسال شده ومیشود نزد جناب نورانی یعنی
جواد روحانی علیه بهاء الله الابدی ارسال دارند لیفرح ویکون من الشاکرین

سرچاه جناب ملا محمود علیه بهاء الله

لسمی المظلوم الغریب

یا محمود ان المظلوم یذکرک لفضله ویذکرک بآیات الله رب العالمین ویبشرک بما قدر

لک من لدی الله المقتدر الفضال الکریم سمعنا ندائک ذکرناک واقبالک اقبلنا الیک من هذا الشطر البعید ونوصیک بالاستقامة الکبری فی هذا الامر الذی به ارتعدت فرائص الاسماء وانا الناصح العلیم قد اعرض هذا البیان عن منزله وسلطانه وکفروا بالله العزیز الحمید الا الذین سمعوا النداء من الافق الاعلی وقالوا لک الحمد یا مولی الوری ورب العرش والثری بما ایدتنا علی الاقبال اذا اعرض عنک اکثر خلقک ایرتب ترانی مقبلا الیک وتمسکا بحبل الطافک سئلک بلآلی بحر بیانک وبانوار ید برهانک بان تجعلنی منقطعا عمن دونک وناطقا بذکرک وثنائک بحیث لا یمنعنی شیء من الاشیاء عن التوجه الی انوار وجهک یا مولی الوری لا اله الا انت المقتدر العلیم الحکیم

سرچاه جناب محمود علیه بهاء الله

بسمه المهیمن علی الاسماء

کتاب نزل بالحق ویبشر الکل بکتاب ینطق فی العالم ویدعو الامم الی الله المهیمن القیوم انا رأینا اقبالک اقبلنا الیک من هذا المقام الذی ینطق لسان العظمة انه لا الا انا العزیز الودود ان اشکر الله بما ذکرت من قلمی الاعلی فی هذا المقام المحمود قد ارتفع الصعیق وظهرت الواح النار هذا ما اخبرنا الکل به من قبل لیشهد بذلک عباد مکرمون ضع الاوهام لاهلها ثم اقبل الی الافق الیقین باسم ربک مالک الوجود کذلک انطق اللسان فی ملکوت البیان طوبی لمن سمع ویل لکل غافل محجوب

۱۵۲ بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

الهی الهی ترانی قائماً علی خدمة امرک وجالساً امام وجهک محرراً آیاتک ومرتلة ید رجائی الی سماء عطائک ووجهی متوجهاً الی افق جودک اسئلک یا مالک الوجود ومربی الغیب والشهود بالکلمة التی بها احییت عبادک وهدیتهم الی صراطک بان تؤید من اقبل الیک وشرب رحیق الوحی من ید عطائک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت الغفور الرحیم

هو المؤید

مرسلهٔ جناب ملا محمود علیه بهاء الله دو توپ برک بواسطه جناب آقا محمد کاظم علیه بهاء الله بخادم رسید فی سنه ۱۳۰۴

شرحچاه جناب آقا محمود علیه بهاء الله ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

امروز حدیقه شما باسم اولیای الهی مزین یعنی نفوسیکه مانند نرگس اشیانرا از مانند الم منع ننمود شقاوت ملحدین ونفاق مشرکین وضوضاء معتدین اشیانرا از سجر اعظم محروم نساخت امروز هر نفسی با فق اعلی ناظر ولعروهٔ عنایت ابهی متمسک او از حزب الله محسوب باید جمیع دوستان جهد بلیغ مبذول دارند تا باین لقب اکبر وکلمه علیا مابین اهل انشا آفاق مفتخر باشند ببصر حق در حق نظر نمایند غدیر اسمارا از برای عبدهٔ اسما بگذارید که شاید

بدریای معانی کرام وجوه است واصل شوید لازال این عبد فانی دوستان الٰهی را بقدر
مقدور در حضرت اقدس ذکر نموده واز برای هریک خالصاً لوجه تائید طلبیده امید هست
که حزب الله بتوحید حقیقی در این ایام که منسوب بحق است فائز شوند جز حق نه بینند وجز
حق نشنوند چه که در این یوم جز حق مذکور نه سبحانک یا الٰهی الغیب والشهود والمستوی
علی عرشک اسئلک بانوار وجهک ومشارق وحیک بان تؤید حزبک
علی الاستقامة علی امرک علی شأن لا یضعون العالم تحت اقدامهم متصاعدین الی السماء الاعظم
ومتوجهین الیه بوجوههم وقلوبهم وصدورهم ونیوبهم وعروقهم کلها یبقی فی الامکان اسم
غیرک یا رحمن ووصف دونک یا من بک اشرق نیر البرهان من افق الایقان ای رب
خذ ایادی اولیائک بایادی قدرتک ثم احفظهم من شر اهل البیان الذین اعرضوا عنک
وعما عندک انک انت المقتدر علی ما تشاء وانک انت الغفور الرحیم ولعبد نامه انتخاب
رسید وهم چنین نامه قبل انتخاب بعد از قرائت واطلاع قصد مقام مالک الرقاب
نموده بعد از اذن امام وجه عرض شد وشرف اصغا فائز قوله جل جلاله وعم نواله
هو المنادی فی السدرة باسمه الابهی ذکرمن لدنا لاحبائی واولیائی الذین نبذوا العالم
شوقاً لقربی ولقائی وعرفانی العزیز العظیم یا محمود یذکرک الودود من مقامه المحمود
لیجذبک بیان ربک الرحمن الی افق العرفان ویسمعک ما سمع ابن عمران اذ دخل بربیة
الایقان وسمع النداء انه لا الٰه الا انا العلیم الخبیر انا نذکر الذین آمنوا من قبل ومن

بعد یشهد بذلک لسان العظمة فیهذا المقام الرفیع هذا الیوم فیه من کل کلمة من کلمات
الله ارتفع النداء بین الارض والسماء لعمر الله لکل واحدة منهن لسان ولکل لسان
لو نفصّل هذا المقام علی ما هو علیه لیتصعق من علی الارض الا من شاء الله العلیم الحکیم
یا حزب الله ضعوا ما سواه انه اتی بالحق ودعا الخلق الی افق اشرق منه نیر هذا الظهور الذی
به ظهرت الساعة واشراطها ومرّت الجبال امراً من لدن مقتدر قدیر ایاکم ان یمنعکم
نعیق کل ناعق او نهیق کل ناهق او شبهات کل عالم افتی علی الله رب العالمین انصتوا
بآذن سمعی ندای الهی را بشنوید در جمیع قرون واعصار سبب اعراض را غماض علماء وفقهای
ارض بوده اند چه که مشارق ظهور ومطالع امر در اول جمیع من علی الارض را در یکمقام و
یکشأن مشاهده مینمایند وکل را از ما عند هم بما عند الله میخوانند این فقرات مخالف
است با عزت در ریاست علمای ظاهر لذا بر اعراض ونزاع وجدال قیام مینمایند چنانچه
نموده اند واکثری بفتوای آن نفوس خائنه بشهادت فائز گشتند جمیع فریاد عالم از
آن نفوس بوده وخواهد بود عیسی ابن مریم با برهان از جانب معبود عالمیان آمد جمیع
علمای یهود وعلمای اصنام فتوی بر قتل آنحضرت دادند در خاتم انبیا روح ما سواه فداه تفکر
نمائید علمای نصاری ویهود واصنام بر آن حضرت قیام نمودند در اول ظهور لنقطه بیان روح من
فی ملکوت الامر فداه ملاحظه نمائید رئیس علمای ایران طراً در آن ایام شیخ محمد حسن نجفی بوده
او در اول ایام بر اعراض قیام نمود وبعد علمای بلاد ومن دونه غافله بر اعراض قیام نمودند و بر

رؤس منابر بسب ولعن سید عالم مشغول گشتند و بالاخره بفتوای آن نفوس آن
حضرت را شهید نمودند و این فقره را کل میدانند چه دیده اند و چه شنیده اند چه که چند
نفر کاذب غافل ناس را باوهامات تربیت نمودند و از ثدی ظنون شیر دادند و ظهور آن
حضرت را از جابلقا و جابلسا مبین نمودند بقسمیکه اگر نفسی بر تولد تکلم مینمود فی الحین
بر قتلش فتوی میدادند باری آن اوهامات سیف جفا بود و بر مشرق و فاوارد شد
حال هم بعضی از اهل بیان از ارباب عمائم و غیرهم آن اوهامات را تجدید نموده اند حق سبحانه
را حفظ فرماید در حزب شیعه تفکر نمائید قرنها و عصرها خود را اعظم و اعلم و افقه عباد میشمردند
ثمره اعمال در یوم جزا آن بود که بسب و لعن و قتل مولی العالم قیام نمودند یا حزب الله
خود را باسم حق جل جلاله حفظ نمائید بگیرید کاس القطاع را باسم مالک ابداع بنوشید از
او باستقامتی که جمیع عالم قادر بر منع نباشد و آنچه از قلم امر جاری شد تفکر نمائید شاید
نفوس غافله شما را از اشراقات انوار آفتاب توحید منع ننمایند بلکه قادر بر تکلم نباشند
امروز آب رحمت جاری و آفتاب حقیقت مشرق و بحر علم مواج هر نفسی فائز شد
او از اعلی الخلق لدی الحق مذکور مکرر این بیانات از قلم مظهر اسماء و صفات جاری تا کل ضبط
نمایند و حفظ کنند لعل از وساوس خناس و شیاطین ارض محفوظ مانند شیاطین در
اول بلباس دوستی درآیند و به محبت انسانرا بکفر برند احذروا یا الله و ایاکم من شر
هولاء یا احبائی فی سر چاه بذکرکم مولی العالم فی سجنه الاعظم و بشرکم بما نزل لکم

فی کتاب الله رب الارباب ایاکم ان تمنعکم سبحات الجلال عن الغنی المتعال الذی اتی من سماء الفضل بجنود الوحی وآیات الالهام طوبی لمن یقوم ویقول یا ملأ البیان هاتوا الله ولائذ حضوا الحق بما عندکم القوا الرحمن الذی اتی بقدرة وسلطان ایاکم ان تعملوا بمثل ما عملتموه فی اول الایام ضعوا الظنون والاوهام قد نار افق الظهور بنیر الایقان قد علمتم فی اول الایام ما ناح به سکان الفردوس الاعلی والذین طافوا العرش بالغدو والاصال وتذکر اهل الاسف الذین شهدوا بما شهد الله فی اول الامر اذ کان النور مشرقا من افق العراق قد ظهر ما وعدناکم به فی الزبر والالواح انا نوصیکم بالاستقامة الکبری علی هذا الامر الذی به زلت الاقدام وبالامانة والدیانة وبما ینفع به امر الله بین العباد انا ذکرناکم من قبل بذکر اذ ظهر سجدت له الاذکار کونوا کالجبال فی امر الله کذلک امرکم من من قبل ومن بعد من عنده ام الکتاب یا حزب الله هناک ایاکم ان تمنعکم شبهات العلماء او سطوة الامراء دعوا العالم متوکلین علی الله مالک الرقاب البهاء المشرق من افق سماء رحمتی علیکم وعلی الذین قاموا علی الله قالوا الله ربنا ورب الارض والسماء ومالک المبدء والمآب انتهی اینکه این عبد را دلیل نمودند در طواف و زیارت لله الحمد از قبل آن جناب وارد شد بر آن ارض بطواف مقربین و مخلصین را طواف نموده و زیارت ایشان بعمل آمد از حق تعالی شأنه سائل اجر آن را در دنیا و آخرت عطا فرماید امروز آنچه بیمند القوم مقدم است و از اعلی الاعمال فی المحبوب استقامت بر امر بوده و هست انشاء الله

بآن فائز شوید و اینکه مرقوم داشتید نامهای متعدده ارسال داشتند و جواب ارسال نشده عدم
ارسال را سبب کثرت تحریر بوده و هست حق شاهد و گواه هر وقت فرصت یافت
شده اینفانی بخدمت دوستان و جواب نامهٔ ایشان مشغول گشته از جمیع اطراف این
مراسلات میرسد و از کثرت اشغال بسا باشد که یک سنه دو سنه در عهده تأخیر بماند اولیاء
حق باید از تأخیر آن دلتنگ نشوند چه که عدم این خادم بمثابه شمس ظاهر و روشن است مع
ذلک عفو میطلبم و از حق جل جلاله توفیق میخواهم تا از عهدهٔ این امر خطیر برایم الامر بیده یفعل
ما یشاء و یحکم ما یرید و اینکه نوشته بودند اولیاء در آن ولا از نرسیدن خبر از ساحت اقدس
اعلی محزون و مکدر شدند این فقره بعد از عرض در مقام کان الله ولم یکن معه شیء البته معنا
فائز قوله تبارک و تعالی اولیای حق جل جلاله کل مذکورند و از قلم اعلی مسطور فیوضات فیاض
حقیقی در کل حین ظاهر و نازل باید اولیا در هر دیار بحکمت و بیان در محافل و مجالس جمع شوند
و آیات الهی را قرائت نمایند چه که آیات محدثه نار محبت است و مشعل آن ولکن در جمیع احوال
بحکمت ناظر باشند و اجتماع هم از پنج الی نه کافی است و محل هم باید متعدد باشد چه اگر در یک
محل قرار دهند غافلین آگاه شوند و سبب ضوضاء گردد لله الحمد در جمیع مدن و دیار آثار الهی موجود
و مشهود اوست مسیحی علم و مفرح افئدهٔ مخلصین و مقربین طوبی لمن تمسک بها و فاز بلقائها
و کان من ناصری امرها و حافظی زمانها انتهی آنچه از قلم اعلی جاری شد کافی بوده و
هست بمبین و مغنی محتاج نه انشاء الله فانی خدمت جمیع دوستان سلام و تکبیر عرض مینماید

واز برای کل از حق منبع استقامت مسئلت میکند امروز روز ذکر و ثناست چه که محبوب عالم مشهود و امروز روز استقامت است چه که نا متناهی غیر معدود و امروز روز توحید حقیقی است هر نفسی بانوارش فائز شد او از مقربین در کتاب مبین مکتوب جهد نمائید شاید با آنچه مقصود است فائز گردید و از کاس باقیه نوشید و از قدح ابدی بیاشامید و آن عرفان مقصود عالم و استقامت بر امر اوست الهی الهی و الثنای علی جنابکم و علی اولیاءالله هناک و فی الاطراف و علی کل رجل مازل رجله عن الصراط الحمد لله رب الارباب و مالک المبدء و المآب

خ اودم فی ۴ شهر محرم الحرام سنه ۱۳۰۳

جناب آقا محمد حسن علیه بهاءالله

هوالناطق من افق الاعلی

قد اتی الکریم و یقول انی انی یا اهل العرفان قد اتی الرحیم و یقول اسرعوا اسرعوا یا اهل الادیان و الغفور ناظر بالوجه و یقول تعالوا تعالوا یا ملأ الفرقان و یا ملأ البیان و القیوم قام و قال قد اتی من کان موعودا فی کتب الله و ظهر من کان مقصودا المقربین و محبوب النبیین و المرسلین اتقوا الله یا ملأ الارض و لا تتبعوا اهوآء الذین کفروا بالرحمان اذا اتی الرحمن بسلطان مبین کذلک ارتفع صریر قلمی و حفیف سدرتی و خریر مآء غنائی و هزیز ارياح مشیتی ان انتم من الذین سمعوا فلیسمع من ذی لسان لیقرء ما نزل من لدن الله العزیز المنان و هل من ذی بصر لیری افتی المنیر هل من ذی سمع لیسمع ما نزل فیه ذا الحین من لدن مبین علیم انگ اذا اشربت کوثر الحیوان من

یا علم الرحمن قم علی خدمة الامر بالحکمة التی انزلناها من قبل لتجد نفسک علی فرح مبین کذلک نصح القلم ونطق اللسان نعیماً للسامعین وویل للغافلین الحمد لله رب العالمین

سرچاه همشیرهٔ جناب نبیل قبل علی علیه بهآءالله

الاقدس الابهی

سبحانک یا الهی لک الحمد بلغت امرک واظهرت سلطنتک واقتدارک وارسلت الکل رئیس ما عرفک سبیلک وعلو یا اردته لبریتک بعد الذی کنت مسجوناً بایدی الغافلین من خلقک اشهد یا الهی بانک انت المقتدر علی ما تشاء لا الهیکل العظم عما اردته بشیتک تحکم ما تشاء بامرک وتفعل ما تریده بسلطانک اسئلک یا الهی بهذه القدرة التی غلبت الاشیاء بان تنصر الذین اقبلوا الیک وتصرف انظر نفسک ثم اجلبهم من الراسخین الذین منعتهم احجاب البشر عن النظر الی المنظر الاکبر انک انت المقتدر العزیز الکریم

اخت من فائز وطفت

بنام دوست یکتا

الشاء الله لم یزل ولا یزال از کوثر عرفان محبوب امکان بیاشامید ودر ظل سدرهٔ امر ساکن باشید ای امة الله چه بسیار از علماء وعرفاء بهاءالله نفسیه وغرور علوم ظاهره از شطر اقدیه محروم ماندند وتو بعرفان سدرهٔ منتهی کرا الیوم مابین ارض وسماء ندا مینماید فائز شدی از بحر عرفان بیاشامید وبدانید حق محبت رحمن چشیدی ان اشکر ربک بهذا الفضل العظیم قسم بآفتاب

حقیقت کز ذکر شما در کتاب الهی از قلم علی ثبت شده و نزد ملأ اعلی و سکان فردوس ابهی مذکوری
چه که در سبیلش دیدی و شنیدی آنچه را که قانات در اعصار قبل دیدند و شنیدند زود
است که نام ظلم کنندگان از عالم محو شود و اسامی شما بمثابهٔ ستارهٔ سحری از آفاق
سماء بیان لائح و منیر مشاهده گردد والبهاء علیک وعلی اللواتی ما منعتهن الشئونات عن التوجه
الی الآیات وتمسکن بما عند ربهن واخذن ما انزل من لدن رب العالمین

سر جناب ملا احمد علیه بهاء الله

لسبحانه تعالی عن ذکر ما کان وما یکون

قد نزلت الآیات علی شأن لا یحصیها احد الا الله العلیم الخبیر قد یحول العلم الاعلی فی مضمار
الذکر والثناء طوبی لمن سمع وآمن بالله رب العالمین قد اثرت الکلمة فی الاحجار وحرکت
منها الانهار ولم تؤثر فی الذین عمیت عیونهم عن النظر الی الافق الاعلی وصمت آذانهم عن
اصغاء هذا البیان المبین انا ندعو الکل الی ما ینفعهم وهم یسرعون الی الطاغوت وما یکونن
من الشاعرین انا نریهم النور الذی یضیء فی العالم وهم یقصدون النار الا انهم من الهائمین طوبی
لمن نبذ الاوهام واخذ ما نزل من ملکوت العزیز المنیع کذلک آویناک فی ظل سدرة البیان فضلا من
الرحمن انا اشکر وقل لک الحمد یا محصی العالمین

سر جناب ملا احمد

الاقدس الابهی سبحان الذی نزل الآیات بالحق ومن قبلها البیان لیستعدن من فی السموات والارض

لهذا الظهور الذي طلع واشرق من افق مشية ربك الرحمن وجاء بملكوت البرهان ويدعو من في الامكان
الى الله العزيز الحكيم قل يا ملأ البيان هل وجدتم فيما نزل على علي قبل بنيل الا ليكون مزينا بطراز اسمي
لا رب العالمين لولا ذكري ما نزل البيان ولولا نفسي ما اشرقت شمس التبيان عن افق المعاني
والبيان ويشهد بذلك كل منصف عليم انه جعل كل البيان هدية منه لنفسي ودورقة من رضوانه
فما لكم اعرضتم عن الذي فدى نفسه في سبيلي الواضح المستقيم تالله حين الذي علقة المشركون في الهواء
يستنشق نفحات قميصي وكان ابصره متوجها الى وجهي وقلبه متذكرا بذكري المنيع قل أتخذتم
امر الله هزوا فما لكم اعرضتم عن الذي به نطق كل شيء بما سطعت سدرة الالهية انه لا اله الا انا
العزيز الكريم قل الكليم قد استمد من هذا الاسم العظيم والروح كان مؤيدا بهذا الذكر الحكيم ان
انتم كتب القبل فانظروا البيان لعل تعرفون ما اراد الله لكم ولا تكونن من الذين صاحوا في الفرقان
واذا ظهرت روايح الوصال من شطر الله المتعال لتقضوا الميثاق وتكفروا بمالك يوم الاطلاق
اذا تيهم بسلطان مبين قل لو يقرء احد ما في البيان لينوح بصري وما ورد على نفسي لعمري ان
منزله ما قصد فيه الا امري وذكري وثنائي خافوا عن الله يا ملأ المحجبين كذلك العيناك لتذكر ان نفس
في ايام ربك لعل يفيضون الهوى ويأخذون كاس التقى بهذا الاسم العزيز البديع ان امنع
الناس عما منعوا عنه في الكتاب ثم امرهم بما امروا به من لدن ربك العزيز الحميد قل الى متى تشتغلون
بالدنيا اما رأيتم فناها ابن آبائكم واسلافكم كلهم رجعوا الى التراب وانتم ترجعون كذلك رجعوا هذا
وعد محتوم انتم من العالمين طوبى لمن نبذ الدنيا عن وراءه جانبه واقبل بقلبه الى مولى العالمين

انه اهل سرادق عظمتی وخباء مجدی وقباب فضلی علیه صلواتی والطافی وانی انا الغفور الرحیم و
الحمد لله مالک هذا الیوم العظیم

سرچاه جناب محمد قبل حسین علیه بهاء الله

هو السامع المجیب

یا محمد قبل حسین قد حضر لدی المظلوم من اقبل الی الافق وتوجه الی وجهی الذی سمی باحمد فی
کتابی وذکرک ذکرناک فضلاً من عندنا وانا الفضال الکریم انه ذکر من ذکره ویذکر من اراده
ویجیب من نادیه وهو العزیز الحکیم هذا کتاب من لدنا الیک ونسئل الله بان یجعله
فخراً لک وسراجاً وهاجاً یکون معک فی کل عالم من عوالم ربک انه لهو المقتدر القدیر
ان المشرکین ارادوا ان یطفؤا نور الله بافواههم اظهرهم الله امراً من عنده وجعلهم من
الاخسرین کم من عالم منع عن ایامی وما وجد عرف قمیصی وما سمع ندائی الاعلی الذی ارتفع
بین الارض والسماء وانت اقبلت وعرفت وفزت بهذا الامر العزیز البدیع الذی به
زلت الاقدام وناحت الاصنام واضطربت ارکان کل جاهل بعید ان اعرف مقام
الاقبال ثم احفظه باسم ربک الغالب القدیر البهاء علیک وعلی الذین نصروا الله بالاعمال
والاخلاق الا ازهم من الفائزین فی کتاب الله رب العالمین

محمد حسین علیه بهاء الله

هو السامع وهو المجیب یا حسین آیا اهل عالم الیوم بچه متمسکند وبچه حجت وبرهان

بهذا الامر العزیز البدیع الذی به زلّت الاقدام وناحت الاصنام واضطربت ارکان کلّ جاهل بعید ان اعرف مقام الاقبال ثمّ احفظه باسم ربّک الغالب القدیر البهآء علیک وعلی الذین نصروا الله بالاعمال والاخلاق الاانهم من الفائزین فی کتاب الله

رب العالمین

محمد حسین علیه بهآء الله

هوالسامع وهوالمجیب

یاحسین آیا اهل عالم الیوم بچه متمسّکند وبچه حجّت وبرهان اثبات حقّ خود مینمایند واظهار ایمان میکنند اگر حجّت آیات است انّها ملئت العالم واگر بیّنات است انّها اشرقت من افق ارادة مالک القدم بگو ای قوم بترسید از خدا وبذکیّ درسور منزله نظر نمائید وقرائت کنید وتفکّر نمائید انّها تهدیکم الی صراط الله المستقیم وتعرّفکم ما نطقتم عنه التوراة الله ولاتکونوا من الظالمین یا اهل الارض از ایّام الهی غفلت منمائید وبر تدارک آنچه از شما فوت شده قیام نمائید انیست نصیحت قلم اعلی که در سجن عکّا ظاهر گشته

خذوا ما امرتم به وضعوا ما نهیتم عنه انّ هذا هو الامر من لدی الله الآمر القدیم

جناب ملا عبد العلی

هوالعلیم الحکیم

کتاب نزّل من لدی المقصود الی الذی آمن بالله رب العالمین لیأخذه سکر خمر البیان

علی شأن ینطق بین العالم بالاسم الاعظم لعل ینتبهن الذین رقدوا فی مهاد الاوهام وکانوا من الغافلین ینبغی لکل نفس ان یبلغ امرالله بالحکمة والبیان کذلک نزل الامر فی اکثر الالواح طوبی للعاملین ان افرحوا بظهور الله وسلطانه علی شأن لایحزنکم نعاق المشرکین انا نذکرکم فی کل الاحیان فضلاً من لدنا وانا الذاکر الخبیر لو تجدون حلوة ذکر ربکم الرحمن لتروح انفسکم فی القطاع مبین کذلک نطق مولی العالم لتفرحن وتکونن من الشاکرین والحمد لله رب العالمین

سرچاه حبیب روحانی جناب آقا محمد رضا علیه بهاء الله ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

حمد وثنای اهل بقا ملکوت اسماء را لایق وسزاست که ذیل اطهرش از مقربات اهل بیضا مقدس ومبرا بوده وهست آنچه از افواه مغلین ظاهر بساحت عزتش راه نداشته ونخواهد این خلق جاهل بیوفا مقام یفعل مایشاء را ادراک ننمودند ونفس وهوی ناطق وذاکر تقدس ذکر ربنا من همزاتهم وهمزاتهم وفوهاتهم ودعواتهم ومناجاتهم جلت عظمته وعلت سلطنته ولاالهٔ غیره نامه آن حبیب مکرم رسید آنچه در آن مذکور علت سرور گشت چه که نفحات حب مالک ظهور از آن متضوع ولیعد از قرائت قصد مقام احدیه نموده امام وجه مالک بریه عرض شد وبشرف اصغا فائز گشت هذا ما نطق به لسان العظمة اذ کان مستویاً علی العرش فیما سمعنا بگوئی قولهٔ عز بیانه وجل برهانه ولا ظهور الا ظهوره

بسمی المظلوم الغریب

یارضا علیک بهاء الله مالک الاسماء قد حضر کتابک وعرضه العبد الحاضر لدی العرش فی حین احاطنی الاحزان من کل الجهات ان المیم اتبع المیم فی بغیه وظلمه بتلک المولی واتبع من لا ذکر له فی ساحة عز الله فاطر السماء قد خسر فی عمله وضل فی سعیه سوف یری نفسه فی ذلة وخسران اسمع النداء من شطر عکاء انه ینادی فی ناسوت الانشاء قد یأمر الکل بالبر والتقوی وبالامانة والدیانة والصدق والوفاء طوبی لمن سمع وعمل بما امر به من لدی الله مالک الرقاب نحییاً لک ولابیک الذی اتخذ لنفسه مقاماً فی ظل عنایة ربه العزیز الوهاب انا ذکرناه بآیات لا ینقطع عرفها ولا تغیرها حوادث العالم یشهد بذلک کتاب الله فی هذا المقام البهاء من لدنا علیه وعلیک وعلی الذین فازوا وصعدوا بنور العرفان الی الله رب الارباب بیان پارسی بشنو منتسبین طرا را از قبل مظلوم تکبیر برسان اولیا لازال مذکور بوده وهستند جناب جواد روحانی علیه بهائی وعنایتی لازال مذکور ولدی العرش مشهود نامه ایشان از قبل رسید وجواب ختم در عالمی که مقدس از الفاظ است نازل ولکن الیوم از عالم معانی قصد عالم الفاظ ننموده بیقین مبین بدانید اولیای حق از نظر نرفته ونمیروند ولحاظ عنایت لازال متوجه بوده وهست دوستانرا وصیت مینمائیم بحکمت وبا عملیکه سبب انجذاب افئده واقبال عباد است در ارض عین و شین از ظالمین وارد شد آنچه که عالم فرح را بهم تبدیل نمود سبحان الله در امثال این مقام

سرور اعظم وهم مبرم هردو ظاهر فاعتبروا یا اولی الابصار لله الحمد که کشته شدند و نگشتند بوصایای الهی عمل نمودند قد اتخذوا الصبر لانفسهم معیناً فی سبیل الله رب العالمین از حق میطلبیم کل را تأیید فرماید تا در جمیع احوال بنصایح و مواعظش ناظر باشند آنچه در ماه محرم در ظهور مبشّر و نبأ عظیم واقع شده جز اهل حق بر آن آگاه نبوده و نیستند لذا فرح آن ایام سبب انقلاب و تنغیه و بغضای عباد نگردد حکمت اظهار فرح و سرور در آن ایام را تصدیق نمایید یا اولیاء الرحمن فی البلدان خذوا ما ینجذب به افئدة العباد و یقربهم الی الله مالک الایجاد اولیا طرّاً را ذکر مینمائیم و بتجلیات انوار نیّر عنایت الهی بشارت میدهیم یا حزب الله همت لازم امید آنکه نهالهای وجود از کوثر بیان شما بمقام بلوغ و رشد فائز شود و از اثمار و آثارش من علی الارض مرزوق گردند امر نبأ اعظم عظیم است امرای و علمای عرض و قوم هم تابع حکمای عباد باید باو که سبب تطهیر وجود است از مرض جهل و نادانی تمسک نمایند و در هر حال اعمال طیبه طاهره و اخلاق نورانیه مرضیه ناصر و معین امر است طوبی للمتمسکین جناب احمد ابن من نام فی ظلّ عنایة ربّه مذکورند و نامهای ایشان مکرر رسیده نسئل الله تبارک و تعالی ان یؤیّده علی ما یرتفع به ذکره بین خلقه انّه علی کلّ شیئ قدیر قل یا قوم بر مبارکی این ایام کتب الهی از قبل و بعد شهادت داده چه که آفتاب حقیقت ایام و وجوه مشرق و لائح و نور بیان ساطع و لامع و فرات رحمت

جاری وساری ونسمة الله در هبوب اگر نفسی در مقام عنایتی که ببرکی از شاخسار متوجه
است تفکر نماید ما کام الحیات بانت الرحیم وانت الکریم ناطق شود البهاء المشرق
من سماء عنایتی علیکم یا اهل البهاء وعلی کل ثابت مستقیم وکل راسخ امین انتهی
نفحات وحی الهی عالم معانی وبیانرا اخذ نموده ولکن عباد غافل در هر حین بر
منع آن مشغول هذه من سنة قد خلت من قبل در جمیع ایام ظهور بر اطفاء
نور احدیه واعلای نار سدره سینا وجاهد بوده وهستند یسئل الناس ربهم ان
یزیّن عباده بما ینبغی لایامه انه هو الغفور الکریم ذکر جناب محمد قلی خ علیه بهاء الله
را نموده اند وهم چنین عمر مبرور ایشانرا لله الحمد لعد از عرض عمر شان بعز قبول
فائز ویک لوح منیع اقدس از سماء مشیت ربانی مخصوص ایشان نازل
وارسال شد انشاء الله بآن فائز شوند هنیئاً له بما عمر فی سبیل الله وهم چنین
ذکر اولیای خوسف علیهم بهاء الله الملک العزیز العطوف الرؤف وسایر اولیا علیهم
بهاء الله امام وجه مولی الوری بعز اصغا فائز هذا ما نزل لجناب محمد علیه بهاء الله
قوله جل جلاله وعم نواله هو الذاکر العالم الخبیر یا محمد قد ورد علینا فی السجن
الاعظم ما ناح به حقائق الوجود قد اشتعل الظالم بنار الحرص والهوی واکل اموال
الناس بالباطل الا انه من اهل الطاغوت نبذ التقوی واخذ الهوی وارتکب ما
ذرفت به الدموع من العیون انا سمعنا نداءک وناجیناک من طور العرفان

الله لا اله الا هو المهیمن القیوم احفظ آیات ربک ثم اقرئها بر لوات تنجذب بها
القلوب ثم اشرب یا سمی من کاس بیانی رحیقی المختوم البهاء من لدنا علیک
وعلی الذین آمنوا بالله مالک الغیب والشهود وهذا ما نزل لجناب ملا علی
علیه بهاء الله الابدی قوله تبارک وتعالی هو العلی الاعلی یا علی قبل اب ارض
اغنام الهوی احاطه نموده وسبع عالم قصد اولیای اسم اعظم کرده اند جبابره از
هر جهتی متجاهر بظلم وفراعنه از هر سمتی باعتساف مشغول وسلاطین خطت در چنین
حالتی بذکر اولیا ناطق چه که این یک شبر خاکی نزد حق واولیایش معدوم و
منقود لعمر الله زمانیکه عالم نزد اصحاب وفا بمثابه طنین ذباب وعمار وآبادی
آن بمثابه بیت عنکبوت بل احقر از آن اولیا را از قبر مظلوم تکبیر برسان
عنقریب ایام بآخر رسد جهد نمائید شاید فائز شوید بآنچه که لعمر الله قبول
فائز گردد ولطراز ابدی مزین شود یوم یوم عمرات است بامانت ناظر باشید
وبدیانت متمسک انه یصلح عباده ویصلحهم بما یرفعهم انه هو الفیاض الکریم
وهذا ما نزل لجناب علی خ علیه بهاء الله قول الرب تعالی وتقدس
هو الاقدس الاعظم یا علی علیک بهائی ظالم عالم باب نصیحت گشوده قل
یا غافل ینبغی ان تنصح اولا نفسک لعمر الله قد سفک الدماء ونهب الاموال و
قام بالظلم وارتکب ما ناح به الاشیاء واهل الفردوس والذین طافوا العرش

فی العشی والاشراق قد اخذ تبدیه ولکن ما اشعر فی نفسه سوف یری جزآء عمله من لدی
الله المنتقم القهار انّ الطاغی اتبع الطاغی فی ظلمه وکتب ما صاح به الاصحاب
واشتعل نار البغضاء علی شأن ارتعدت به حقائق الوجود وذرفت دموع
الابرار نسئل الله ان یحفظ عباده من شره انّه هو المقتدر المختار قد حضر اسمک
لدی المظلوم وذکرک بذکر طارت به الاحجار البهاء علیک وعلی الذین امنوا بهم ظلم الظالمین
عن التوجه الی الله رب الارباب یا اولیائی فی البلاد والوا وسمعوا ندائی انّه یقربکم
الی الافق الاعلی ویهدیکم الی مطلع الرشاد لا تمنعوا انفسکم عن مشرق الوحی تسمعوا ما
عند القوم متمسکین بما امرتم به من لدی الله مالک المبدأ انا ذکرناکم من قبل فی الواح
شتّی بذکر منه تنورت الآفاق انتهی لله الحمد والثناء ولله الشکر والبهاء قد ذکر اولیاء
بما تبقی به اسماؤهم بدوام اسمائه الحسنی وصفاته العلیا انّ ربنا هو المقتدر العزیز الوهاب
زحق میطلبیم جمیع را فائز فرماید بآنچه که سبب انتشار آثار اوست مابین عباد
واین انتشار در الواح منزله سبب دلتش اعمال طیبه واخلاق مرضیه بوده وهست
چه که اعمال واخلاق که فی سبیل الله ظاهر شود جذاب افئده وقلوب است وجذب
سبب تقرب است وتقرب علت آگاهی ومقام انتشار انشاء الله کل بآن فائز
شوند ذکر عم مکرم جناب ملا علی اکبر علیه بهاء الله رانموده بودند هذا ما نزل له من سماء عنایة
ربنا الابهی قوله جلّ جلاله وعزّ بیانه یسمی المناری من الافق الاعلی یا اکبر بعد علی امورات

عجیبه ظاهر و آثار غریبه باهر و ذئب غنم الله را نصیحت مینماید و میگوید خون
مخور و حیوان مدر شبان حوت را ببردباری وصیت میکند و دب و یک
را و هیکل ظلم بهیکل عدل میگوید ظلم مکن مال مردم را مبر از خدا بترس فی
الحقیقه عالم تغییر نموده یعنی وقتی آید بر دلقوی را موعظه میکند و بر هیچ کاری اصرار ننماید
خدعه و مکری در عالم ظاهر شده که شبه و مثل نداشته و ندارد نفسی که بیک
فلس عالم تقدیس را نمیفروشد ادعای خدمت عالم و محبت امم مینماید
لعمر الله بیکدینار اخیار را بذلت اشرار و فجار نمیپاید حب وطن ذکر مینماید
و دم سلطان سر و علن را میریزد عبدهٔ دینارند و از اخیار خود را میشمارند
ینبغی ان ندع اذکارهم و نذکرک بما اقبلت الی امر اعرض عنه من فی البلاد الا
الذین انقذهم ایادی الاقتدار من لدی الله مولی العباد آنا ذکرناک من قبل و فهمنا
الحین بآیات از نزلت اشرقت بها شمس العلم و اضائت بها البلاد اولیای
آن ارض را از قبل مظلوم بکبیر برسان بگو در حینیکه ما بین امم ابتلا و از یمین و یسار
حیات مشهود بآیات ناطق دشمنان را ذکر مینماید جهد نمائید شاید فائز شوید بعملی که
الیوم لائق و سزاوار است البهاء من لدنا علیک و علی الذین نسبهم الله الیک من
الذکور و الاناث ان ربک هو العزیز الفیاض انتهی ایام ایام عظیم و بزرگیست
بسیار حیف است بغفلت بگذرد یا اولیاء الله و احبائه جهد لازم شاید فائز شوید بعملی
که در کتاب الهی باقی و پاینده ماند انه هو الکریم و هو الرحیم و هو العزیز العظیم .

متسبین آن حبیب مکرم مکرر از لسان عظمت ذکرشان ظاهر عنایات الهی خارج از
احصاء عباد است ان تعدوا نعمة الله لا تحصوها ولکن خلق غافل عامل شدند آنچه را که هیچ
عالمی در هیچ عهدی عمل ننموده تشهد بذلک اعمالهم امام الوجوه سوف یرون جزائها من لدن
عادل حکیم ذکر این غلام علیهما بهاء الله را فرمودند لعد از عرض در ساحت عز احدیه این آیات
بدیعه منیعه نازل قوله تبارک وتعالی هو الله اکرم العلیم
یا محمد امروز جمیع اشیاء بظهور مالک ملکوت اسماء در جذب وولوله وشورند وبا یکدیگر
تهنیت میکویند ولکن قدرت عیون ناطق طوبی از برای نفسیکه بمقام ایمان فائز شد
وبحمد وثنای مقصود عالمیان مشغول گشت امروز عالم را نوری دیگر وبحر را موجی دیگر وسدره
طور را نغمه دیگر است طوبی لاذن ولدی تسمع وای وویل للغافلین قل لک
الحمد یا الهی بما نورت قلبی بنور معرفتک واذنی باصغاء ندائک وبصری بمشاهدة آثارک
اسئلک بملکوتک واسراره وسماء بیانک واسمائها ان تکتب لی ما یرفعنی بین عبادک و
یقربنی الیک وبرزقنی مائدة سمائک فضلک انک انت المشفق الکریم البهاء علیک وعلی امک
واخوانک واختک من لدی الله رب من فی السموات والارضین انتهی ذکر والده وضلع
وغلامین المذکورین لغلامین وحبیب الله علیهم بهاء الله را نمودند لعد از عرض امام وجه
مولی الوری این آیات مبارکات از سماء فضل نازل قوله جل جلاله وعم نواله یا محمد قبل
رضا لله الحمد بگو ثریا بیان مقصود عالمیان فائز شدی واز رحیق مختوم آشامیدی ومتسبین
ازلم وضلع وابنین کل بذکر مالک اسماء فائز گشتند باینذکر مساکه تمنیاید اذکار عالم وما
عند الامم چه که ذکر الهی در لوح بدوام ملک وملکوت باقی ودائم است وما دونش لغفاج

هریک را از قبل مخلوم تکبیر برسان و بتجلیات انوار نیّر عنایت بشارت ده از زال ولیا
تحت لحاظ فضل بوده و هستند یشهد بذلک من عنده ام الکتاب عظیم و نذکر فیهذا
الحین اخاک الذی سمّی بعلی لتتذکر به الذاکر الی الافق الاعلی و تسقیه ید العطاء کوثر
البقاء طوبی لمن فاز بفیوضات الایام و ویل للغافلین یا علی علیک بهائی قل
الهی الهی لک الحمد بما هدیت الظمآن الی بحر رحمتک و الجوعان الی مائدة سمائک و المحتاج
الی شمس کرمک و العاصی الی سماء غفرانک اسئلک یا من باسمک جری کوثر العطاء من
قلمک الاعلی ان تقدّر لی ما یرفعنی و یحفظنی و ینفعنی فی کلّ عالم من عوالمک تعلم ما عهدی
و لا اعلم ما عندک و انک انت المقتدر العزیز الوهاب یا محمد قبل رضا البهاء من لدنا
علیک و علی اخیک و نبشّرکما بما نزّل لکما من لدن علیم حکیم و انزلنا لمن شرب
کوثر اللقاء و فاز بما کان مسطوراً فی کتب الله العزیز الحمید و اشرقت به شمس عنایة
الرحمن و ماج بحر الغفران و طاح عرف رحمة ربه الغفور الرحیم ان الذین
صعدوا فی ایامی اولئک فازوا بما لم یفز به احد من قبل یشهد بذلک ما نزّل من
لدن عزیز عظیم و نذکر اولیائی هناک ان المظلوم فی بحبوحة البلایا و الاحزان
یذکرهم بما لا تعادله کنوز العالم لیفرحوا و یکونوا من الشاکرین کبّر من قبلی علی
وجوههم و ذکّرهم بما نزّل لهم من سماء عنایة ربهم الکریم یا اولیاء الله هناک شبه این
ایام دیده نشده یوم یوم عمل و استقامت است باید کل باصلاح ناظر باشند انه
عالم اسم بگذرند تا فائز شوند بمقامی که مقدّس است از شبه و مثل و ریب و ظنون
و اوهام عباد بیقین مبین بدانید هر نفسی الیوم بکلمهٔ فائز شد او از اهل ملأ اعلی

۱ دستور کتب باهم اهل عالم الی خمس و عشرین الف الاعظم الذی کان تعادل الف مرة من مثلکن باین حمل باید از عالم موهوم باشند

در کتاب الهی مذکور یا اولیاء الله همت نمائید شاید بحکمت و بیان نفوس غافله را
آگاه سازید و از کوثر استقامت بنوشانید تمام استقامت مقامی است که
اگر ما سوی الله کل اراده نمایند نفسی را از صراط مستقیم منع نکند خود را عاجز مشاهده
نمایند اینست مقام اعلی و ذروه علیا و سدره حمرا طوبی لمن تبذ العالم و اخذ
ما امر به من لدن آمر قدیم

یا محمد قبل حسین یا کفاش در فضل و عنایت حق تفکر نما کفاش از صراط گذشت و
علما لغزیدند تو بکوثر عرفان فائز شدی و رسیدی و فهمیدی و دریافتی و ادهام متحیر
قل لک الحمد یا الهی من فی السموات والارضین ولک الشکر یا من فی قبضتک زمام الاولین
والآخرین قد هدیت من اردت و ارادک و ترکت من قصد غیرک اشهد انک
تفعل ما تشاء و تحکم ما ترید لا اله الا انت العزیز الحمید یا حسین یا زارع طوبی از برای
تو چه که صحاب وهم را بتائید الهی دریدی و سبحات حائله را بسنانیش خرق نمودی
از حق بطلب استقامت عطا فرماید چه که ناعقین در کمین بوده و هستند و متوهمین
بر مراصد منتظر قل الهی الهی زدنی فی نور معرفتی ثم احفظنی بقدرتک التی غلبت
الکائنات لئلا یزل قدمی من شبهات المریبین و نعاق الناعقین الذین
نقضوا میثاقک و ارادوا ان یمنعوا عبادک من فرات رحمتک و سبیلک الظاهر
الواضح المبین انتهی ذکر مسئلت زیارت و طواف کربلا کرات انجام فائز
نموده بودند در این یوم که ششم شهر ربیع الثانی است شش ساعت از روز گذشته
از قبل آن حبیب رؤوف زیارت بعمل آمد و بعز قبول فائز گشت حمد تعالی

ولجنابک ولمن فاز بهذا الفضل الاکبر والفیض العظیم ذکر بحوری جناب حاجی
محمد کاظم علیه ۶۶۹ نموده بودند وهم چنین اخبار ایشانرا در آنچه در مدینه کبیره واقع
شده سبحان الله حرص وطمع آن نفوس را از شاطی بحر امانت و دیانت
وعدل وانصاف محروم نموده الیکاش باینفقره ختم میشد لا والله هر لوم بافترا
ناطق وبکذب متمسک نفسیکه بنفی وفحشا معروف واز لئوم معرض دراین ارض بوده
محض عنایت وحفظ او را امر بخروج فرمودند بمدینه کبیره رفته مع مثل خودی متحد گشت
وبمفتریاتی تمسک جستند که فزع اکبر از جمیع اشیاء ظاهر وعدل وانصاف بنوحه و
ندبه مشغول هذه من سنة القوم ولن تجد لسنتهم تبدیلا حاجی محمد کریم خان
کرمانی در هر سنه کتاب ردی نوشته وهم چنین شعرای عصر بعضی گفته اند آنچه را
که جزایش نزد عادل حکیم ثابت ومحقق وجزای این عصیان انتها نیابد وتمامی نپذیرد
وهم چنین سپهر صاحب تاریخ نوشته آنچه که قلم از نگارش آن بحق پناه برده بارها
این امور در باطن سبب اغلاء کلمه وانتشار امر الله بوده وهست یسئل الخادم ربه ان
یزین عباده بما یقربهم الیه ویطهرهم بالعدل والانصاف انه ولینا ومقصودنا وهو التواب
الکریم حبیب روحانی جناب آقا محمد علیه بهاء الله وعنایته نامهای شما را باین عبد داده
ودر ساحت اقدس هر یک عرض شد فی الحقیقه آن نامها سبب ظهور فضل گشت
هنیئا لمن فاز لکاس بیان ربه الرحمن یشهد الخادم انه من المقربین فی کتاب الله
رب العرش العظیم خدمت اولیای آن ارض از صغیر وکبیر اناث وذکور تکبیر وبها
میرساند وازبرای هر یک طلبیده ومیطلبم اجر ابدی وخیر سرمدی را واسئله تعالی ان

یحفظهم بجوده ویسقیهم کاس الاستقامة من ایادی عطائه انه هو الجواد الکریم غصن
سدرة الاحدیة روحی لتراب قدومهم الفدا آن حبیب روحانی ونسبین واولیای
مذکورین علیهم بهاء الله را ذکر مینمائید واز برای هریک نعمت باقیه ومائده سمائیه از
حق جل جلاله مسئلت مینمائید انه هو الذی لا اله الا هو مظهر ما کان مکنونا فی العلم ومستورا عن
الابصار انه هو المؤید المختار ذکر جناب حاجی ملا باقر وحاجی رضا وآقا محمد حسین وآقا
علی علیهم بهاء الله را نموده بودند بعد از عرض امام وجه مخصوص هریک نازل شد آنچه
که بمثابت ایدی لبشارت میدهد طوبی للفائزین هذا ما نزل لجناب حاجی ملا باقر علیه
بهاء الله قوله عز بیانه وجل برهانه هو الذاکر العلیم الحکیم
یا محمد قبل باقر اسمع نداء المظلوم انه ظهر بالحق ونطق امام وجوه الامم لله المقتدر المهیمن
القیوم قد تمت حجة الله علی خلقه وبرهانه علی عباده ولکن القوم اکثرهم لا یشعرون
قد فاضت عین الحیوان امام وجوه الادیان وجری فرات الرحمة من قلم الله رب ما کان
ویکون هذا الیوم فیه سطع نور البیان من آفاق سماء الواح ربک مالک الوجود طوبی
لعین فازت بالآثار ولاذن سمعت ندائه الاحلی ولید اخذت کتاب المحتوم الا سر
ربک بالحکمة والبیان ثم افتح ابواب القلوب باسمه العزیز الودود کذلک اوقدنا مصباح
البیان فی مشکوة حکمة الله مالک الغیب والشهود قد سمع الله ندائک وانزل لک ما قرت
به العیون البهاء من لدنا علیک وعلی الذین فازوا برحیقنا المختوم
وهذا ما نزل لجناب حاجی رضا علیه بهاء الله
بسمی الذی به حاج عرف العرفان فی الامکان یا رضا قد حضر اسمک فی المنظر الابهی ذکرناک

بما فاح به عرف عنایة ربک مالک الانام قل لعمر الله ان البحر ماج امام الوجوه وهاج
عرف الله رب الارباب طوبی لمن شاهد ووجد وویل لمن انکر ما نزل من سماء
عطاء الله مالک المبدء والمآب انک اذا قرئت بقرائة آیاتی ومشاهدة آثار قلمی
الهی الهی اشهد انک اظهرت نفسک لمن فی الامکان وجریت فرات رحمتک
بین الادیان اسئلک بانوار عرشک الاعظم واسرار امرک یا مالک القدم ان تجعلنی
منقطعاً عن دونک ومتمسکاً بحبل فضلک ای رب تری اولیائک بین الظالمین
من عبادک واصفیائک بین المنکرین الذین اشتعلوا نار البغضاء فی ایامک اسئلک
بقدرتک التی احاطت الکائنات ان تحفظهم بجودک وتنصرهم بقدرتک انک انت
المقتدر علی ما تشاء لا الٰه الا انت العزیز الوهاب وهذا ما نزل لجناب محمد حسین
علیه بهاء الله بسمی الذی به نادی المنادی بین الارض والسماء یا محمد قبل حسین ای مظلوم
بین اماء اسدا بتوجه نموده وترا ذکر مینماید که شاید بحرارت ذکر الهی مشتعل شوی
اشتعالیکه شبهات اهل بغی وفحشاء ترا از افق اعلی منع ننماید جمیع اهل عالم منتظر بوده
وهستند وچون نیر ظهور از افق سماء طور اشراق نمود کل اعراض نمودند الا من شاء
ربک حمد کن مقصود عالم را که ترا براه راست هدایت فرموده وترا ذکر نموده بآیاتیکه فخلدا است
در کتاب مبین ینبغی ان تقول فیهذا المقام لک الحمد یا مقصود من فی السموات والارضین
وهذا ما نزل لجناب علیه بهاء الله
بسمی الذی به اشرقت الارض والسماء یا علی علیک بهائی امروز ابر رحمت الهی در
کل حین عطا میفرماید آنچه را که سبب وعلت انبات سبزیات معارف وصفائی است

آفتاب کرم رخ امام وجوه عباد مشرق ولائح ولکن قوم غافل ومحجوب الا من انقذته
ید اقتدار ربک الفیاض الکریم از حق میطلبیم اولیای خود را تائید فرماید بر ادراک بخششهای
لایحصایش بعمری اگر اهل ارض فائز شوند بعرفان یک کلمه از کلماتش وآثار آن در ملک
وملکوت هر آینه کل از ما عندهم بما عند الله تمسک نمایند قل الهی الهی لا تمنعنی من
فیوضات ایامک ولا تجعلنی محروماً عما قدرته لاصفیائک اشهد انک انت الکریم
ذو النبأ العظیم انتهی قد اشرق نیر الجود والکرم وتجلی بانواره علی اولیائه واصفیائه
واحاطه طوبی لمن تنور به منقطعاً عن دونه انه من الفائزین فی کتاب الله ربنا
والواحه فی الحقیقه عنایت وعطا بمقامی رسیده که قطره مقام بحر را جا نموده وذره
مقام شمس را انبساط دهد فانی لازال عرض مینماید الهی الهی لا تحرم عبادک من کوثر استقامة
علی امرک بحیث لا تمنعهم الاسماء عن مالکها ودر اینمقام حکایتی بنظر آمد عرضش محبوب
است وآن اینکه سید تقی نامی چند سنه قبل بحضور فائز مدتی در این ارض
ساکن وبعد از رجوع در عرض راه بحسین خ معروف بسوخته رسید سوال از او نمود
از کجا میائی ذکر نمود از فکا گفت چرا بجزیره نیامدی گفت یکی وصی نقطه است
با یکلمه جمیع مرا منع از استقامت وایمان واقبال برداشت وبعد بجزیره رفته
با ایشان مراجعت نمود با یک کتاب کذب سبحان الله چگونه بادی مدعی محبت الهی یک
کلمه از صراط مستقیم ربانی منحرف شود وحال انکه خود آن شخص آگاه بود که حسین مذکور
از جائی اطلاع نداشته وندارد باری جزای اعمال است که انسان را باوهام راه مینماید واز
نور یقین محروم میسازد امروز اهل بهاء از خلیج اسما گذشته اند وقصد بحر معانی نموده اند

جمیع عالم را زیر قدم گذارده اند و قدم آخر بر مقام علی الامر بید الله ربنا رب الارض
والسماء نفسی هم از جذب باز چند سنه قبل بکبریا رفته و در آنجا بیک کلمه مجعول از امم الکتاب
محروم گشته و کاش با نیقدر کفایت مینمود بخدعه و تزویر و کذب و افترا پرداخت
یکی از مکاتیب این عبد را که نزد یکی از اولیا ارسال شده بود بحیله و مکر اخذ نموده
و سواد آنرا اداره کرده نزد معاندین ارسال داشت اینعبد عرض میکند الهی الهی عباد
را حفظ نما از شر معرضین و منکرین و ناقضین و کل را تائید فرما بر عدل و انصاف لینظروا
آثارک بعیونهم و یسمعوا آیاتک باذانهم انک انت علی کل شیئ قدیر هر حرکتی از
هر کلمه مقصود عالمیان حجتی است واضح و برهانی است لائح ولکن غرض حجاب
شده لومی از ایام سلطان عظمت بایکلمه علیا نطق فرمود که کبد را کوبید قوله جل جلاله
و عز سلطانه یا عبد حاضر کاش معرضین بیان اینقدر تامل مینمودند که با این امر با این
اهل ایران نهایت ورع و تقوی مینمودیم و بمقام اعلی و رتبه علیا میرساندیم آن هنگام هر
نفسی قابل بود باو میسپردیم هر لوم بعد از زحمتهای لاتحصی که امر فی الجمله مرتفع شد
نفوسی محض لغضا از کتاب نمودند آنچه را که سبب تضییع امر الله بوده در ایام شداد
کل خلف حجاب مستور و چون نور ساطع و امر ظاهر با سیف میتاختند و عمل مینمودند
آنچه را که هیچ ظالمی عمل ننموده حال بعضی با عمامه و ردا مثل حزب قبل بوسوسه مشغول
انا نشهد و نری و نسمع و انا الستار العلیم الحکیم انتهی اینجا کم از زوال حلب خط
نموده و مینماید ولکن عباد یکه از اصل امر آگاه نبوده اند ادعای آگاهی نموده اند و سبب
اضلال ناس شده و میشوند در هر حال از فضل و بخشش او امیدست اولیای خود را مقدس

فرماید از آنچه سزاوار نیست اوست قادر و توانا لا اله الا هو العلی الاعلی ذکر جناب
آقا میرزا قوشیدخ اعلیه بهاء الله را مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت اقدس
این آیات محکمات از سماء عنایت حق جل جلاله نازل قوله عز بیانه وجل سلطانه

هو العالم علی ما یشاء

قد حضر اسمک المظلوم ذکرک بآیات اشرقت من افق کل کلمة منها شمس عنایة الله رب
العالمین هذا یوم فیه تنطق الشمس الملک لله العزیز الحکیم وینادی البحر العظمة لله
مقصود العارفین هو لمن یعبد سمع النداء من الاشیاء فی ذکر الله مولی الوری وویل لکل
غافل بعید نسئل الله تبارک وتعالی ان ینورک بنور العرفان ویشعلک بنار محبته انه
هو الکریم وفی قبضته زمام من فی السموات والارضین اذا فازت عینک بآثار قلمی
الاعلی قل الهی الهی لک الحمد بما ذکرتنی واسمعنی وارتنی ولک الثناء بما عرفتنی سبیلک
الواضح المبین وامرک الظاهر المحکم المتین اسئلک بجودک الذی احاط الوجود ان
تجعلنی مستقیما علی امرک لئلا تزل قدمی من شبهات المعرضین عن صراطک
المستقیم انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت العلیم الحکیم انتهی وطوبی لمن
بعد از عرض ذکر جناب حاجی محمد حسن علیه بهاء الله این آیات کریمه از ملکوت مشیة الله
نازل قوله جل جلاله وعز برهانه هو الظاهر القائم امام الملوک والملکیک کتاب
ینطق بالحق وید عوا الخلق الی الافق الاعلی المقام الذی فیه ارتفع النداء وظهر ما کان مستورا
من قلم الوحی فی کتب الله رب العرش العظیم قد فاز من کان موعودا من لسان
العظمة وظهر من کان مرقوما من قلم الله العزیز الحمید طوبی لنفس سمعت واقبلت

وفازت وويل لمن اعرض عن هذا الفضل المبين يا محمد قبل حسن سمعنا نداءك
وذكرناك بما لا تحزنه اذكار القوم لتنصر ربك بالحكمة والبيان وتكون من الموقنين خذ
كوثر الاستقامة من يد عطاء ربك ثم اشربه باسمه المهيمن على الاسماء ان ربك
هو الآمر الناصح العليم اياك ان تمنعك همزات اهل العمائم عن البحر الاعظم
واياك ان تحجبك اشارات عبدة الاسماء عن هذا الافق المشرق المنير قل يا قوم
هذا يوم الله لو انتم تعلمون وهذا يوم بشرت به كتب الله من قبل ومن بعد لو انتم
تعرفون قد اتى من كان مكنونا في العلم وموعودا من لدن الله المهيمن القيوم قل
اتقوا الله يا ملأ الارض ضعوا ما عندكم وخذوا آثار الله بقدرة من عنده ثم اقرؤها بنغمات
الفردوس الاعلى انها تهديكم وتقربكم الى مقامه المحمود من كان موقنا بمقداره واختياره
لا تزلزله شبهات العباد ولا اشارات الذين كفروا بيوم الموعود قسما الهي الهي لا تمنعني
عن الاستقامة الكبرى في امرك يا مولى الورى ولا تجعلني من الذين آمنوا بحجتك ثم
انكروها بما اتبعوا مظاهر الاوهام والظنون قوني يا الهي لاخرق الحجبات كلها بسمك
القوي المتعالي المهيمن على ما كان وما يكون كذلك تضوع عرف الوحي وتعطر الامكان
من نفحات بيان ربك الرحمن اشكر وقل لك الثناء يا مولى الاسماء ولك البهاء يا
مقصود الافئدة والقلوب ثم اعلم قد انزلنا في كتابنا الاقدس في اول ورودنا في
السجن الاعظم ما ظهر في ارض الكاف والراء واخبرنا الناس بما يظهر فيها ان ربك
هو الحق علام الغيوب نسئل الله ان يؤيدك ويحفظك مستقيما على امره بحيث لا تمنعك
واولياؤه همزات من اعرض عن الحق انه هو المقتدر على ما اراد وفي قبضته زمام الامور

نسئل الله تعالی ان یؤیدک علی خدمة امره وذکره بین عباده انه هو المؤید المنعم
المعطوف البهاء علیک وعلی الذین سمعوا وقالوا لک الحمد یا مالک الملک والملکوت
انتهی امید آنکه نفحات الهی عالم را اخذ نماید واولیای خود را از امورات واقعه
در حرب قبر متنبه سازد تا باسماء از مالک آن محروم نمانند ووساوس
هر ملحدی را نپذیرند بیقین مبین بر خدمت قیام نمایند که شاید ارض بنور
حکمت الهی منور گردد ان ربنا هو السمیع البصیر وبالاجابة جدیر مجدد
ذکر مینمایم اولیا هریک را باذکار قلبیه متذکر بوده وهستم واز برای کل از بحر
عطا عطا میطلبم واز شمس بقا بقا انه ولی المحسنین ومقصود الطالبین البهاء
والذکر والثناء علی جنابک وعلی من معک وعلی اولیاء الله واحبائه علیک
وفی کل الجهات والحمد لله اذ هو مقصود من فی السموات ع ادم فی ۴ ج ۱۳۰۷
صورت انچه ارسال شده اگر بارض جذبا وباوشین ولبعض جهات اخری ارسال
شود محبوب است دو فرد قالی که از قبل ارسال داشتند رسید ولبعض قوای
فائز حسب الامر انچه بآن اطراف ارسال یابد به محبوب فؤاد جناب جوان رضا
علیه بهاء الله وعنایته وفضله ورحمته برسد سواد برادرند ولصاحبش برسانند
انیخادم فانی خدمت حضرت روحانی علیه بهاء الله الاهی وقرة عین ولبعض جناب
احمد تکبیر وبهاء وثنا میرسانم لازال ذکرشان در ساحت اقدس بوده وهست بخصوص
دراین حین لسان عظمت بانکلمه علیا ناطق یا عبد حاضر انشاء الله جواب جناب
روحانی علیه بهائی وعنایتی ارسال میشود وهم چنین جواب جناب احمد علیه بهاء

هنیئاً لهما و مریئاً لهما من لدی الله مولیهما انتهی

جنیب مکرم جناب حاجی احمد الذی هاجر الی الله ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الامنع الاقدس الاعظم العلی الابهی

جوهر حمد و ثنا مالک اسما را لایق و سزا که بکنوز ذکر و بیان مدائن قلوب اهل عرفان را مسخر فرمود لازال محض اظهار وجود و کرم اهل عالم را باتفاق اعلی دعوت نمود در جمیع احوال رحمتش سبقت داشت و فضلش پیشی گرفت هر ثنائی بر عظمتش ناطق و هر وهمی بافقش متوجه دریاهای عالم دلیل بر عظمتش و آسمانها گواه بر رفعتش عصیان اهل عالم عنایتش را منع ننمود و خطاهای امم ارادهٔ اش را باز نداشت محو میفرماید آنچه را اراده نماید و ثبت میکند آنچه را بخواهد خباء اقتدار باسمش مرتفع و خیمهٔ نظم عالم بارادهٔ اش منصوب تعالی شأنه و تعالی عزه و تعالت عظمته و قدرته و تعالت شوکته و کبریائه قاه آه نفوس آلوده بفنون اوهام قادر بر تقرب نه تقدیس بکت باید و تنزیه بات شاید تا نفسی بانوار ملکوت فائز گردد و حلاوت بیان رحمن را بیابد حال که خلق عالم محجوب مشاهده میشوند از نعمت کبری ممنوع چه گویم و دم اکثری بقصه ها و گفته ها و شئونات اسما و اختلافات اشیا ممزوج سبحان الله چنین نفوس کجا لایق این بساط شوند و کجا قابل این مقام مگر نفس حق جل جلاله بید قدرت عبادی خلق فرماید که قابل اصغاء ندا و لایق مشاهدهٔ افق اعلی باشند انه ربنا الرحمن هو المقتدر علی ما یشاء بقوله کن فیکون سبحانک یا اله الاسماء و المهیمن علی الاشیاء یشهد الخادم بانک کنت فرداً واحداً لم یر احداً نصر امرک او یقوم علی خدمتک قمت وحده امام وجوه العالم

فی ایام ضطربت فیها افئدة عبادک ودعوت الکل الی الغایة القصوی والمقام الاعلی والذروة العلیا فلما ان رأیت البرهان وظهر ما کان فی کنز العرفان خرجوا عن خلف الحجبات اعدائک الذین یحسبون انفسهم بالبیان وارتکبوا ما ناح به اهل مدائن الایقان اسئلک یا مقصود العالم ومالک الامم باسمک الاعظم بان تنصر امرک بنفسک ومشیتک وارادتک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا الٰه الا انت القوی القدیر ولبعد نامهٔ آنجناب برسید والحمد لله لفحی محبت از اوساط ومضوع ونورایمان از افئده لائح ولبعد از قرائت واطلاع قصد مقام نموده تلقاء وجه مولی الانام عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة فی الجواب قوله تبارک وتعالی

یا احمد طیر الٰهی بحمت مخالب اعدا گرفتار آفتاب افق معانی را سحاب تیره از نور منع نموده و فرات رحمت رحمانی را شقاوت نفوس از جریان بازداشته مقامیکه معادل کتب قبل ولبعد از سماء مشیتش نازل بعضی از اهل بیان بر ضرش قیام نموده اند گویا بسنگ دم اظهرش قناعت ننمایند نفوسیکه از اصل امر غافل وبیخبرند دعوی علم نموده براضلال نفوس مقبله قیام کرده اند بمثابه شیعه قصد مقام احدیه نموده اند در قرون واعصار بر منابر بذکر حق مشغول وبثنای عباد خود ناطق ولبعد از ظهور آفتاب حقیقت کل بسب ولعن در مساجد بر منابر ومجالس ومحافل مشغول بالاخره از عالم وجاهل کل بر کفرش نمودند وبر سنگ دم اظهرش قنوت دادند حال هم اهل بیان بآن اوهامات متمسک وبآن ظنون متشبث یا خرب الذبابة بالبصار حدیده واذن واعیه دانش ظاهره ووجوه منوره ببینید ولبشنوید وبگوئید امروز اهل بهاء نفوسی هستند جز حق واولیائش را معدوم ومفقود مشاهده ننمایند بگو از

صراط اسما بگذرید تا بجنت علیا که مقام توحید حقیقی است فائز شوید امروز غیر آله لایق
ذکر نه چه که یوم یوم اوست وظهور ظهور او کنت عالم کفایت نماید وما عند الامم بکار
نیاید بیقین مبین و رجل مستقیم بر امر آله قیام نمائید قیامی که شبهات اهل بیان و کلوت
من فی الامکان شمارا از مقصود عالمیان منع ننماید و محروم نسازد در اعمال و افعال فحص
قبل دهم چنین در نتائج و ثمرهٔ آن تفکر نمائید که شاید بنعاق ناعقین و مکر خادعین
از مالک یوم الدین محروم ننمائید دوستان آن ارض و من حولها کل را بتکبیر میرسانیم و
وصیت مینمائیم باتسکی که از قلم ع و الواح نازل شده یا حزب آله آنچه وارد شده
و یا بشود کل از قبل در کتاب آلهی نازل عنده علم کل شیئ فی کتاب مبین و هم چنین
انا آله آن ارض را بتکبیر میرسانیم و لغایت و شفقت حق جل جلاله بیت مبارک باید
کل بکمال تقدیس و تنزیه در ایام و ایام بذکر مالک انام مشغول باشند لعمر آله قدر قدر اولیائی و مائی
مالقدر به العیون و تسر به الافئدة والقلوب یا احمد حمد کن مقصود عالم را که ترا توفیق عطا فرمود
بر شاهده و لقا و اصغا و قیام امام وجهش لعمر آله با هریک از اینمقامات مذکوره عالم و مافیه معادله
ننماید شأن دنیا انکه مالکش از اول نشته و بغیر گذاشته در اینصورت چه قدر بر او ملحوظ
کرانش از او کدر و یا ملول و یا مکدر شود بودش بلا و رفتش ابتلا طوبی لاهل البهاء لیتی
نفوسیکه بنجاحین محبت و انقطاع طیرات مینامند و خود را از عالم و عالمیان فارغ و آزاد
مشاهده میکنند در این یوم که یوم یکشنبه هیجدهم شهر حج است اینمظلوم بر خالیچهٔ مرسله
آنجناب که از قبل فرستاده بودند در قصر مزرعه جالس و بامور و اذکار مشغول طوبی لک
لانبک ولمن معک لعمر آله ان الذی سعدانه فی مقام کریم و مقعد منیر انتهی اینخادم فانی عرض

مینماید عالم را بمجد و اوهامات نفوس کاذبه احاطه نموده حزب الهی باید باسمش خود را حفظ
نماید دشمن بلباس دوستی درآید ولوکو محبت حق را برباید شیاطین اگر بالواب خود
ظاهر شوند هیچ نفسی اقبال ننماید ولکن بلباس اهل حق درآیند و بذکر و ثنا اشتغال
نمایند لاجل اضلال لازال این عبد از مقتدر حقیقی سائل و آمل در اولیای خود را از شر شیاطین
حفظ فرماید انه علی کل شیء قدیر چندی قبل در لوح امنع اقدس مخصوص آنجناب نازل
و ارسال شد و ذکر مرحوم مغفور مرفوع الذی صعد الی الله در آن لوح از قلم اعلی نازل
فائز شدند بآنچه که اهل مقربین و مخلصین بهم و الواح اخری که در حضور طلب نمودند کتاب
حبیب مکرم جناب امین حاجی میرزا ابوالحسن علیه بهاء الله و عنایته داده شد که بآنجناب
برسانند و مخصوص این ایام بایشان نوشته شد مع التاکید ارسال دارد اینکه
در بارهٔ وصول امانت مرقوم داشتند آنچه بآن جناب رسید باینعبد رسید آن
جناب بفضل الهی امین بوده و هستند شک و ریب در اینفقره جائز نه الحمد لربنا
الذی هدانا و هدانا لهذا و ما کنا لنهتدی لولا ان هدانا ربنا بالحق نسئله بان یکفظنا من شر اعداه و اشرار عباده انه هو مولینا و مولی
کل و حافظنا و رازقنا و محیینا و ممیتنا و مؤیدنا علی عرفان امره المبرم المتین و از اخوی جناب
آقا ملا علی اکبر علیه بهاء الله آنچه باید برسد رسید این عبد خدمت ایشان تکبیر میرساند
و بعنایت حق جل جلاله و قبول آنچه ارسال شده بشارت میدهد طوبی له و هنیئا
له و اینکه دربارهٔ دهستان آن ارض مرقوم که بکمال محبت و استقامت بذکر حق جل جلاله
مشغولند و هم چنین کل بحکمت تمسک بنمایند که ضوضاء غافلین ساکن اینفقره بعد از

عرض در ساحت امنع اقدس اعلی این آیات از سماء عنایت رب الارباب نازل
قوله تبارک وتعالی ای دوستان حق جمیع بلایای ارض را قبول نمود ووحده بر امر
قیام فرمود سطوت قوم وضوضاء ناس اورا از ذکر وثنا باز نداشت ظاهر فرمود
انچه را اراده نمود اگر از برای دنیا قدری ومقامی بود البته این بلایا را قبول نمی نمود باید بکمال
شوق واشتیاق ووجد وسرور بذکر حق ناطق باشید ورغماً للغافلین از قدح اعلی
بنوشید واز رحیق مختوم بیاشامید تمسک اولیاء حق بحکمت لدی الله مقبول بوده و
هست طوبی لکم بما تمسکتم بها وعرفتم مقامها ومایظهر منها قلم اعلی وصیت مینماید کل را
باستقامت وهم چنین کل باید در لیالی وایام از حق مسئلت نمایند که عباد خود را از اوهامات
قبل حفظ فرماید که مجرد مثل شیعه وآن نفوس غافله در عالم یافت نشود معرضین بیان
بهمان اوهامات مشغولند ولکمال حیله ونفاق در صدد اولیا برآمده اند وبمحبت ظاهره
ودوستی باس را در هیاء اوهام مبتلا نموده وبنیانند انتهی از حق جل جلاله میطلبیم
این حزب را تائید فرماید بشانیکه ماسوی الله را معدوم ومفقود شمرند اینست مقام توحید
حقیقی طوبی لمن تمسک به منقطعاً عن الذین توقفوا فیهذا الامر الاعظم العظیم در بارهٔ مرحوم
مغفور جناب ابن علیه بهاء الله الابهی مرقوم داشتند عنایت مشرقه لائحه از افق فضل الهی
ظاهر وباهر چه در لوح منزل قبل وچه در الواح منیعه متعدده اخری علیه رحمة الله و
عنایته وشفقته وفضله جزای واحد شاهد است که این ایام ایام موت است چه که
هر یک از محبین ثابتین که صعود نموده اند بذکر قلم اعلی فائز شده اند ذکریکه فنا بآن نرسد
تغییر باو راه نیابد جلت رحمة ربنا وعظم فضله علینا ولسنا بان نخطئنا من شر اعدائه ولقربنا

الیه فی کلّ الاحوال البهاء والذکر والثناء علیکم وعلی اولیاء الله الذین شربوا رحیق الاستقامة من ید عطاء ربهم الکریم خ ادم فی ۱۸ شهر ذی الحجة الحرام سنه ۱۳۰۲ فرد غالی وصیل تفنگ ولباکم که از قبل ارسال داشتند رسید وهم چنین فرد غالی که در طهران بود آنهم رسید وغالی مرسله جناب آقا علی علیه بهاء الله هم رسید وانشاء الله مخصوص مذکورین وسایرین علیهم بهاء الله لوح نازل وارسال میشود ابن ودوستان آن ارض کلّا را سلام میرسانم انشاء الله هریک بنور استقامت منوّر وبر خدمت قائم وبذکر الهی ناطق باشند انه ولیّ المخلصین والموقنین والحمد لله ربّ العالمین

جنیب روحانی جناب آقا محمد رضا ابن من فاز وهاجر علیهما بهاء الله الاقدس الاعظم العلیّ الابهی فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلیّ الابهی

حمد مقدّس از حقیقت وممجّد حضرت بی نیازی را لایق وسزاست که از نقطه چهار رکن ظاهر فرمود واز آن شرق وغرب وجنوب وشمال هویدا ناصر شش قلم اعلی وجندش مأذن منه فی ملکوت الانشاء ظهورش را حجبات عالم ستر ننمود وبروزش را سبحات امم حایل نگشت تیر اراده اش از افق اقتدار مشرق وآفتاب مشیّتش از مطلع اختیار لائح اعلام وجوه طوک عالم من غیر ستر وحجاب قائم وبمداد ناطق فضای اقطار بمثابه ضنین وباب وفضای آفاق مانند نباح کلاب سطوت فراعنه از اراده اش منع ننمود وقدرت جبابره ز مشیّتش بازنداشت باسم عالم را لاجل خلاص امم قبول فرمود وخلاص روزگار را لاجل نجات جعل نمود در لوح حضرت سلطان میفرماید قوله جلّ جلاله وعمّ نواله وعزّ بیانه ورایتی علی اعلی الجبر والناظرین الی المنظر الاکبر باقی فی اکثر ایامی کنت کعبد یکون جالساً کنت سیف علی شعرة

واحدة ولم یدر متی ینزل علیه اینزل فی الحین او بعد حین وفی کل ذلک نشکر
الله رب العالمین ونحمده فی کل الاحوال انه علی کل شیئ شهید انتهی قلوب
ملأ اعلی ازاین بیان محترق وافسدهٔ قاصرات جنت علیا ازاین ذکر مضطرب در
یک آن خود را حفظ نفرمودند ازاول ایام تابین ایادی اعدا ابتلا معذلک درکل حین
بامر واضح مبین ملوک وسلاطین وعلما وامرا وفقها وحکما وعرفا کل را بحق جل جلاله دعوت
فرمود وازبرای کل حیوة باقیه وراحت ابدیه وعنایت سرمدیه خواست ولکن دخان
مذکور درکتب الهی حایل شد لذا ابصار ازمشاهدهٔ آثار محروم واذان ازاصغاء ندای
رحمن ممنوع انسان متحیر بل عالم متحیر که سبب منع چه وعلت حجاب چه بلی ورب
الوری علت جزای اعمال آفتاب حقیقت راگذاشته اند وبا وهام مشغولند ازرحیق مختوم
گذشته اند والطافون متمسک عبدهٔ هوی بودند وخود را اهل تقوی میشمردند سبحان
الله غفلت تاکی وغرور تا چند وهم چنین درلوح مذکور میفرمایند قوله جل برهانه وعظم سلطانه
ان البصیر لایشغله المال عن النظر الی المآل والخبیر لاتمسکه الاموال عن التوجه الی الله المهیمن
المتعال این من حکم علیّ طلعت الشمس علیها واسرف واستطرف فی الدنیا وما خلق فیها
این صاحب الکتیبة السمراء والرایة الصفراء این من حکم فی الزوراء واین من ظلم فی
الفیحاء واین الذین ارتعدت الکنوز من کرمهم وقبض البحر عند بسط الکفهم وهممهم این من
طال نزعه فی العصیان این ربات الکمال وذوات الجمال این اغصانهم المتمایلة واثمانهم
المتطاولة وقصورهم العالیة ولبناتهم المعروشة واین دقة ادیمها ورقة نسیجها و
حریرها وهزیز ارایاحها وهدیر ورقاتها وحفیف اشجارها ان قال روح من فی

ملکوت الامر والخلق فداه ایماروں القوم وهم یشهدون انکرون وهم یعلمون
لم ادر بای واد یهیمون اما یرون یذهبون ولا یرجعون الی متی یغیرون ویخدعون
یهبطون ویصعدون الم یان للذین آمنوا ان تخشع قلوبهم لذکر الله طوبی لمن قال
او لیقول بلی یارب آن وحان وینقطع عما کان الی مالک الاکوان ولیک
الامکان الی ان قال روح من فی جبروت الایقان فداه اشتی مقبلاً الی العزیز
الوهاب وعن ورائی تناسب الحباب قد استهل مدمعی الی ان بات مضجعی ولیس
حزنی لنفسی تالله راسی یشتاق الرماح فی حب مولاه ومامررت علی شجر الا وقد
خاطبه فؤادی یالیت قطعت لاسمی وصلب علیک جسدی فی سبیل ربی بل بما اری الناس
فی سکرتهم یعمهون ولا یعرفون رفعوا اهواءهم ووضعوا الیهم کانهم اتخذوا
امر الله هزواً ولهواً ویحسبون انهم محسنون وفی حصن الامان هم محصنون لیس
الامر کما یظنون غداً یرون ما ینکرون انتهی اگر اذان عالم فی الحقیقه باستماع این آیات مذکوره
فائز شوند ورا حکایت مینماید فی الجمله بذکر و بیان بر انقطاع و بآستانه محبوبنا و محبوب من
فی الارض والسماء اطلاع میابید دیگر از حوادث دنیا محزون نمی شود بلکه بقلب مقدس وابصر
حدید واذان واعیه تا روح باقی بذکر و ثنا وخدمت امر مالک اسما مشغول شود سبحانک
یا مالکی وخالقی وسیدی ومولای وسلطانی ترانی وتعلم ما ورد علیک من طغاة خلقک قد خلقتهم
لعرفانک وخدمة امرک وهم سلوا سیوف البغضاء علی وجهک وارتکبوا ما ناح به سکان فردوسک
وهاجت عشاقک ومصادر اوامرک واحکامک ای رب اسئلک بانوار عرشک وامواج بحر عطائک
بان تؤید اولیائک واحبائک ثم الذین قطعوا البر والبحر متوجهاً الی انوار وجهک ومقبلاً الی افقک

الی ان ورد وحضر امام عرشک وقام لدی بابک وسمع نداءک الاحلی وصریر قلمک الاعلی ای رب فاکتب له ولمن صعد الیک ما کتبته لاصفیائک الذین انفقوا ما عندهم فی سبیلک انک انت المقتدر علی ما تشاء والمهیمن علی ما ترید وانک انت العزیز الحمید ولعد نامه آنجناب که مزین بود بذکر دنیای مقصود عالمیان رسید فی الحقیقه ثنای حضرت دوست از هر ارضی غبور نمیماید مانند ابر آزار و بهار زنده میکند سبزی و خرمی می بخشد خوشی و تازگی عطا مینماید بعد از قرائت واگاهی قصد درود معانی نموده تلقاء وجه مالک اسماء عرض و بشرف اصغا فائز قوله جل جلاله بیانه وعز برهانه بسمی المهیمن علی الاسماء یا احمد کن مستعداً لاصغاء ندائی المظلوم انه اراد ان یذکرک فیهذا الحین توجهت الیک لحظات عنایة ربک العلیم الخبیر انه ایدک علی الاقبال اذا اعرض عنه کل عالم بعید وهداک الی الصراط اذ کان القوم فی وهم مبین دوفقک الی ان خرجت من البیت متبتلاً الی افق الاعلی قطعت السبیل الی ان وردت وحضرت وسمعت نداء الله رب العالمین ورایت طلعت الابصار للنظر الیه والاذان لاصغاء ندائه البدیع اشکر الله بهذا الفضل الاعظم ولا تکن من الذین اخذتهم الاحزان فی ایام ربهم الرحمن انا نحب ان نراک راضیاً بما کتب ویرضی ونراک من الفرحین بعمر الله الذی صعد انه عند ربک فی مقام رفیع لا یکتب انا یرجع هناک ان ربک هو الشاهد العلیم وانزلنا ذکره فی الصحیفة الحمراء من قلمی الاعلی هذا فضل من لدنا والعباد له ما نری الیوم بین ایادی القوم ان ربک هو المشفق الکریم یا قلم الاعلی اذکر من سمی بمحمد قبل رضا لیشکر ربه مولی الوری ورب العرش والثری ویکون من الفائزین انک قرنت بالثناء واقبلت الی افقی وتمسکت بحبلی وشبثت

یا ویل رداء رحمتی التی سبقت من فی السموات والارضین ایاک ان تحزنک حوادث الدنیا
انها دار المحنة والبلاء شهد بذلک فاطر السماء ومالک الاسماء سوف یفنی ما فیها
ویبقی ما جری من قلم ربک العلیم انا ذکرناک من قبل وفی هذا الحین احمد الله ربک ورب
العرش العظیم قل الهی الهی انا عبدک وابن عبدک وابن امتک قد خلقتنی لفضلک
واظهرتنی بجودک وایدتنی علی عرفان مشرق وحیک ومطلع آیاتک ومظهر نفسک فی یوم
فیه اعرض عنک اکثر خلقک ونقضوا عهدک ومیثاقک وجادلوا بآیاتک وکفروا بحجتک و
برهانک اسئلک یا مقصود قلوب العارفین ومحبوب افئدة المخلصین بنسایم فجر ظهورک
وبانامل سدرة امرک وبنفحات آیاتک وبآیاتک التی انزلتها من سماء مشیتک
لعبادک بان تقدر لی فی کل الاحوال الی افقک الاعلی ولقدرتی ما قدرته لعبادک الاصفیاء ای
رب انا الذی اقبلت الی وجهک وتمسکت بحبل عفوک وغفرانک اسئلک ان لا تجعلنی
ممنوعا عن فرات رحمتک والبحر وما من بحر عنایتک هل تمنع الفقیر عن بحر غنائک وهل تبعد
المسکین عن ریاض قرب اسئلک بنجاء محبتک وبرایات آیاتک بان تقدر لی ما یکون سببا
فی کل عالم من عوالمک انک انت مولی الکائنات ومربی الممکنات لا الٰه الا انت الغفار
الکریم والسامع المجیب بیزدان پارسی بشنو الحمد لله بغایت مولی الوری وآثار قلمش فائز
شدی وبنور معرفتش منور حمد کن مقصود عالم را که ترا منع ننمود از فضلش در ظاهر بعبدی
ودر باطن قریب اوست بخشنده مهربان جمیع عالم از برای این یوم مبارک از عدم بوجود
آمده ولکن غفلت وغرور کل را از اصغاء ندای متکلم طور منع نمود در مدینه نا ادنی متحیر ومبهوت
مشاهده میشوند جزای اعمال محروم شده وکل را منع نموده الا من شاء الله وشما فائز

شدید باآنچه که شبه وشمال نداشته ونخواهد ان الامر بیده یهدی من یشاء الی صراط المستقیم
جناب احمد علیه بهاءالله وعنایته فائز شدند باآنچه که در کتب معانی از قلم الهی جاری
ونازل یا احمد علیک بهائی قدر این مقام را بدان حزب الله را در آن ارض تکبیر برسان
بگو قسم بآفتاب بیان که از اعلی افق امکان مشرق ولائح است کل نزد مظلوم
مذکورند ولعنایتش فائز امروز روز ذکر وثنا وروز خدمت است خود را محروم ننمائید
شمائید حروف کلمات وکلمات کتاب شما نهالهائی هستید که از دست عنایت وارض
رحمت کشته شده اید وبامطار کرم نمو نموده اید شما را از صفات شرک وقاصفات
کفر حفظ فرموده وبایادی شفقت تربیت نموده حال وقت اثمار واوراق است واثمار
سدره انسانی اعمال طیبه واخلاق مرضیه بوده وهست این اثمار را از غافلین منع نمائید
بروح وریحان وحکمت وبیان القا نمائید اگر پذیرفتند مقصود حاصل وحیات ظاهر
والا ذرهم فی خوضهم یلعبون یا حزب الله جهد نمائید شاید قلوب احزاب مختلفه
عالم بآب بردباری وشفقت شما از ضغینه ولعضا پاک وپاکیزه شود وقابلی ولایق
تجلیات آفتاب حقیقت گردد کل را تکبیر میرسانیم وباشراقات انوار عنایت حق
بشارت میدهیم ای دوستان قدر این ایام را بدانید عنقریب باخر رسد در کل
احیان نصائح مشفقانه از قلم رحمن جاری طوبی از برای نفوسیکه شنیدند وعمل نمودند و
شبهات وظنون والوان این دو دیوم اشان را از صراط مستقیم ونبأ عظیم منع ننمود یا
حزب الله علیکم بهاءالله وعنایته ورحمته الله وفضله انه هو الفضال الکریم لااله الا هو العلی
العظیم انتهی لله الحمد آفتاب کرم مشرق ونور جود موجود فضل بمقامی است که عالم را فرو

کرفته سبحان الله این فانی متحیر که چه سبب وعلت کشته وعباد را از نعمت باقیه و رحمت نامتناهیه منع نموده ومحروم ساخته ایخادم فانی از حق جل جلاله سائل وآمل که عباد خود را محروم نفرماید ونظر از آگاهی مزین فرماید تا کل از وجود وثمر آن محروم نشوند انه هو الفضال الکریم وهو الغفور الرحیم لا اله الا هو المشفق العلیم الحکیم اینعبد فی الحقیقه در یکمقام عجز است چه که جواب بسیار تاخیر شده از اینفقره کذشته مدتهاست بعضی الواح مبارکه از سماء مشیت الهی نازل حیاً وحیاً کل را ذکر فرموده اند ولکن نظر ببعضی امور ارسال آنهم تاخیر شد وعذر این بنده هم نزد کل مقبول بوده وهست چه که در حضور تحریر آیات مشغول وهم چنین جواب نامه های اطراف اکر لعبدل اوقات قسمت نبرد شما بالسویه خود رسیده اید الحمد لله فضل وعنایت حق دربارهٔ شما واولیای آن ارض زیاده از حد احصا بوده وهست حمداً له شکراً له انه هو ارحم الراحمین واکرم الاکرمین اینکه ذکر اولیای دوستانرا نموده بودند واستدعای الواح الهیه مخصوص ایشان شده بود از قبل مخصوص لبعضی الواح نازل ولبعضی را هم دراین حین در نار ذکر این عبد ذکرشان از سماء مشیت نازل ان شاء الله کل فائز شوند واز بحر عنایتش بیاشامند وذکر جناب ملا محمد علی علیه بهاء الله را نموده بودند لعبد از عرض در ساحت اقدس این آیات از افق سماء فضل اشراق نمود قوله عز بیانه وجل برهانه هو السامع المجیب یا محمد قبل علی قد اتی الیوم والقوم لا یشعرون واتی الوهاب را کبا علی السحاب فی ارض الکرم لا یعلمون قد استوی بسلطان الظهور علی عرش الظهور وغرد ت حمامة البیان علی اعلی الاغصان قد جاء الوعد واتی الله بسلطان مشهود انا انزلنا الآیات واظهرنا

البينات من الناس من اقبل ومنهم من اعرض عن آلاء المهيمن القيوم اشكر ربك بهذا الفضل الاعظم قل لك الحمد يا الهي بما ذكرتني في سجن عكاء وذكرتني بنار قلمك الاعلى وهديتني الى صراطك المستقيم وناك العظيم اي رب انا عبدك وابن عبدك قد اقبلت اليك معرضاً عن دونك مستمسكاً باشراقات انوار شمس بيانك وسائلي بحر علمك بان تجعلني ثابتاً على حبك وراسخاً في امرك ثم اغفر لي يا الهي بجودك وكرمك الا الله الا انت الغفور الكريم اي رب لا تمنع عبدك عن رحيق عطائك المختوم وامرك المحتوم ايدني على ذكرك وثنائك بين عبادك بالروح والريحان انك انت مقصودي ومعبودي من في الامكان لا اله الا انت المهيمن العليم الحكيم وهذا ما نزل لجناب آقا حسين عليه بهاء الله قول الرب العالي وتقدس

لسجين المظلوم في السجن الاعظم

ذكرك من احبني ذكرناك بذكر يجد منه المقربون نفحات آيات ربهم العليم الحكيم بهين اسمع النداء من سدرة المنتهى على البقعة النورآء انه لا اله الا هو الفرد الواحد المقتدر القدير انا خلقنا العباد لاصغاء ندائي ومشاهدة افقي فلما اظهرت نفسي كفروا واعرضوا الا الذين انقذهم الله بسلطانه المهيمن على كل صغير وكبير انك انت حضوري والقيم لدى باب رحمتي ومشاهدة افقي الاعلى واصغاء صرير قلمي الابهى فاعلم بالعين اليقين ان المظلوم يكتب حضور اوليائه واحبائه ولكن المشركين منعوا وحالوا بيني وبين احبائي كذلك سولت لهم انفسهم وهم اليوم من الظالمين في كتابي المبين.

انک لاتحزن قل الهی الهی لک الحمد بما هدیتنی وعرفتنی شرق اقتدارک وشرق
اسرارک فی یوم فیه لفر الکل عباد ک بحجتک وبرهانک وما نزل من سماء مشیتک و
تمسک علمک الی ربک انا الذی اعترفت بوحدانیتک اشهد انک انت الله لا اله الا انت
لم تزل کنت مقدسا عن ذکر عبادک ومتعالیا عن عرفان خلقک اسئلک باسمک الذی
به ارتعدت فرائص الاسماء واضطربت افئدة العلماء والعرفاء بان تؤیدنی علی ذکرک
بحیث لاتمنعنی الملوک والمملوک اشهد یا الهی بنفسک وسلطانک وبقدرتک واقتدارک
انت الذی خلقت الکائنات بکلمة من عندک اسئلک بانبیائک واصفیائک الذین
جعلتهم اعلام هدایتک بین عبادک وآیات ذکرک لمن فی بلادک بان تکتب لی من
قلمک الاعلی اجر اللقاء یا مولی الوری ومالک الآخرة والاولی لااله الا انت الغفور الکریم
وهذا ما نزل لجناب میرزا باقر الذی فاز بتحریر الآیات هو الناظر من افقه الاعلی
یا باقر کن مستعدا لاصغاء نداء ربک انه یذکرک من شطر سجنه الاعظم المقام الذی استوی
مالک القدم علی عرشه العظیم ایاک ان تمنعک ضوضاء البشر عن مالک القدر اذ سمعک
صیحات الغافلین الذین اذا ارتفع النداء بین الارض والسماء وضعوا اصابعهم فی اذانهم
واذا اقبل الیهم مولی الوری اعرضوا وقالوا اناصح به کان مدائن المعانی والبیان تشهد بذلک
ربک الرحمن فیهذا المقر المنیر قل یا قوم اتقوا الله ولاتتبعوا اهواء الذین کفروا
بیوم الدین هذا یوم فیه ماج بحر البیان فی الامکان وعرفت حمامة البرهان علی الاغصان
الملک لله العزیز الحمید طوبی لناطق ینطق بثناء ربه والاذن فاز باصغاء ندائه والعین
رأت آثاره ولیدا خذت کتابه والقلم فاز بتحریر آیاته والقلب تزین بنور معرفته

ولرجل سرع الى صراطه المستقيم البهآء من لدنا عليك وعلى الذين تشبثوا بذيل العناية وتمسكوا بحبله المتين وهذا ما نزل لجناب ص ا در عليه بهآء الله

بسمي المهيمن على الاسمآء

ص ا در اسمع نداء مالك الايجاد انه اتى ببراهين الآيات من شرق عناية ربك المقتدر القدير انه يجذبك الى الافق الاعلى المقام الذى فيه ارتفع حفيف سدرة المنتهى ونطق لسان العظمة انه كان مستويا على سرير البرهان طوبى لمن سمع واقبل وويل لكل غافل مريب قد جآء الوعد واتى الموعود وانجز ما كان مسطورا فى كتب الله رب العالمين وقام امام وجوه العالم ودعا الكل الى الافق الاعلى من الناس من سمع واقبل ومنهم من سمع واعرض ومنهم من تقرب واخذ وشرب وقال لك الحمد يا مقصود العالمين ومنهم من توقف ومنهم من كفر ومنهم من افترى بما ناح بسكان الفردوس الاعلى والذين طافوا العرش فى بكور واصيل قل يا ملأ الارض اتقوا الرحمن ولا تتبعوا اهواء الذين انكروا حجة الله وبرهانه واعرضوا عن وجه طافه الروح الامين انا ذكرناك بما لا يحزنك شيئ من الاشياء انك اذا سمعت ذكرى ووجدت نفحات بيانى قم بين عبادى بالحكمة والبيان وقل يا ملأ الامكان تالله قد اتى الرحمن بسلطان لا يقوم معه من فى السموات والارضين اتقوا الله يا قوم ولا تنكروا الذى اتيكم بملكوت الآيات وجرى من قلمه فرات المعانى والبيان قوموا عن رقد الهوى سرعين الى سوائى الورى كذلك يأمركم امر الكتاب امرا من لدنه انه هو العزيز العلام كونوا حقا بين عبادى وذكرا ما نزل من ملكوت بيانى لتجذبهم آيات ربك وتقربهم الى مقام لا يرى فيه الا خير عناية ربكم العزيز الوهاب

ایاک ان تمنعک سطوة العالم عن ذکر مالک القدم او شبهات العلماء عن مالک الاسماء قم
باسمی علی خدمة امری ان ربک یؤیدک تفضلاً من عنده وطوبی لمقتدر العزیز المتفضل قد یسمونک
اللغة الفصحی نزید ان تسمعک لسان عجمی مبین جمیع عالم از برای عرفان حضرت مقصود
از عدم بوجود آمده وچون اصبع اراده سبحات را شق نمود واشراقات انوار ظهور از
افق اراده تجلی فرمود کل معرض ومنکر مشاهده گشتند الا من شاء الله سبحان الله در
یوم جزا حزب شیعه اخسر احزاب عالم دیده شدند عمل نمودند آنچه را که هیچ ظالمی
عمل ننمود در سنین اولیه طرّاً بر اعراض قائم ولعبد بر سفک دم الهش فتوی دادند تفکر در
اعمال آن حزب وافعالشان در ایام قبل ولعد لازم سالها باصنام اسما متمسک وبرمنابر
بلعن یکدیگر مشغول ولکلّ خود را اعلم وارفع انام میشمردند وچون نیّر امتحان از افق
سماء حکمت مقصود عالمیان اشراق نمود کل بسقر راجع حال هم معرضین بیان در ترتیب
عزیه بشأنیه حزب شیعه مشغولند قل هذا یوم الله لا ینبغی ان یذکر فیه الا ما ینبغی باید
بدو پر یعنی توکل والقطاع در هوای محبت رحمن طیران نمایند ونصرت امر الله مشغول
گردند جهد نمایند تا بقدر سمّ ابره باقی بدوام ملکوت ربک المهیمن القیوم بگوای عباد آذان
را از اصغاء صریر قلم اعلی وحفیف سدره منتهی محروم منمائید تا زود است در تدارک
مافات قیام کنید این است امر مبرم ربانی که از افق سماء قلم اعلی اشراق نموده وثبت گشته
ایاکم ان تمنعکم حجبات العالم وسبحات الامم ضعوا ما عند القوم وتمسکوا بما امرتم به من لدی
الله مالک الاسماء وما کان وما یکون البهاء من لدنا علیک وعلیهم وعلی الذین اقبلوا الی الله العزیز الودود انتهی
وهذا ما نزل لجناب آقا میرزا اعلی علیه بهاء الله هو السمیع البصیر یا علی انا ذکرناک

بما لا تعادله اذكار العالم وتذكرك فيها الذين لكلمة اذا نزلت خضعت لها الآيات
واردنا ان نسمعك آياتي وتظهر لك بيناتي ونلقي عليك ما يجذبك الى افق عنايتي
كذلك نطق لسان العظمة فيهذا المقام الذي جعله الله اعلى المقامات اسمع ندائي وقم
بين عبادي وذكرهم آياتي ونور قلوبهم بنور بيان ربك مالك الايجاد قل يا
حزب الله اليوم يوم نصروا ربكم الرحمن بالحكمة والبيان ولا تتبعوا الذين
نقضوا عهد الله وميثاقه وارتكبوا ما ذابت به الاركان قل قد فتح باب السماء و
ماج بحر الكرم امام وجوه العالم واشرق نير البرهان من افق سماء البيان اتقوا الله
ولا تتبعوا كل غافل مرتاب اياكم ان تمنعكم زخارف الدنيا عن مولى الورى او
سطوة اهل الطغيان عن الله مالك الاديان ضعوا الاوهام ورائكم ثم اقبلوا بوجوه
بيضاء الى مقام تنطق فيه الذرات الملك لله رب الارباب انك اذا قرئت آياتي
ووصلت عرف عنايتي قل الهي الهي ايدني على ذكرك وثنائك وخدمة امرك اسئلك يا
مالك الوجود ومربي الغيب والشهود بلئالي بحر علمك واسرار كتابك وانجم سماء
بيانك وبامرك الذي سخرت به ارادتك وعبادك بان تجعلني قائما على خدمتك بحيث لا تمنعني
زخارف العالم عن التوجه اليك يا مالك القدم ولا تخوفني ضوضاء الامم ولا تضعفني
قوتهم وشوكتهم واقتدارهم انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت القوي الغالب
القدير وهذا ما نزل لجناب ملا عبد الكريم عليه بهاء الله

هو المؤيد العليم

يا عبد الكريم انا اردنا ان نذكرك ونبشرك بعنايات الله المقتدر العزيز المختار انه

يذكرا ولياليه في العشي والاشراق وفي الليالي والايام هل من ذي بصر ينظر آثار
قلمي الاعلى وهل من اذن يسمع ندائي الاحلى وهل من ذي قوة لا تمنعه اسباب
الضلال عن التوجه الى الغني المتعال انا اظهرنا الامر بسلطان لا يقوم معه امر وجنود
الملوك والمملوك الى مشرق الانوار ما منعتها سطوة الجبابره وغضب الطاغيه
قمنا امام الوجوه وقلنا يا قوم قد اتى القيوم من افق الاقتدار برايات الآيات
نوصيك والذين آمنوا باعمال تنجذب بها افئدة العباد وباخلاق تستضيئ بها
الآفاق ونوصيكم بتقوى الله الذي جعلناه سيد الاعمال طوبى لمن تمسك به وويل
لكل منكر كفار كذلك نطق لسان المظلوم في سجنه الاعظم فضلا من عنده وهو العزيز
الفضال البهاء على اهل البهاء الذين منعهم اغراض المعرضين عن الاقبال الى الله
مالك المبدء والمآل هذا ما نزل لجناب ملا علي اكبر عليه بهاء الله

حوالشاهد الخبير

يا قمر قبل رضا انا ذكرنا باسمك الذي فاز بلقائك وقام امام وجهي وسمع ندائي وذكرناه
في اول بياني وارد نا ان نذكر اخاه الذي سمي بعلي قبل اكبر ليفرح بذكري اياه ان
ربك هو العزيز العلام يذكر من يشاء امرا من عنده انه هو المقتدر الفضال طوبى
لك بما اقبلت الى امري اذا اعرض عنه عباد وخلق الذين كانوا ان يذكروني في العشي
والاشراق اسمع ندائي من ملكوت بياني انه لقريب الى سماء رحمتي وشمس فضلي
التي احاطت من في الارضين والسموات اياك ان يحجبك شيئ من الاشياء في
امر الله مولى الورى ضع ما عند القوم متمسكا بحبل عناية ربك موجد الامكان انك

اذا فزت بآیاتی وسمعت ندائی قل الهی الهی آیاتک خدمتنی وبیناتک هزتنی
وفراقک اهرقنی وهجرک اماتنی ولعبدک اهلکنی اسئلک یا الٰه العالم ومالک القدم
بکوثر عنایتک وسلسبیل فضلک ورحیق عرفانک بان تجعلنی فی کل الاحوال ثابتاً علی
امرک وراسخاً فی حبک وناطقاً بذکرک وثنائک ثم آه آه یا مولی الوری ثم آه آه یا رب
العرش والثری کیف ابکی نفسی فی البیت واسمع نداءک من شطر السجن وعزتک یا مقصود
ومنائی قد انقطع منی الفرح والسرور عند ذکر بلایاک بین عبادک ورزایاک بین خلقک
وعزتک قد جعل عزتک ایام المخلصین کالیل الحالک وعیشهم کالمصیبة الهائلة والرزیة
لم ازل یا الٰهی وسیدی وسندی ما قدرت لعبدک الذی تمسک بحبلک وتشبث بذیل عطائک
هل قدرت له یا الٰهی ارادة من بحر فضلک وشمس جودک او توقف فی ذلک قلمک الاعلی وانت
منعته ظهورات مشیتک وشئونات ارادتک قدر له من قلمک الاعلی اجر لقائک والحضور
امام عرشک ثم اکتب له یا الٰهی السماء فی فاطر السماء خیر الآخرة والاولی وانک انت
المقتدر علی ما تشاء لا الٰه الا انت العلیم الحکیم وهذا ما نزل لابنة محمد علیها بهاء الله

بنام دوست یکتا

امروز آفتاب بیان از افق سماء عنایت رحمن مشرق ولائح فضل موجود رحمت مشهود
آیات نازل بینات ظاهر طوبی از برای نفسی که بآن فائز شد وای بر کسانیکه از فانیه
دنیا وسیاط غضب امر او را از مولی الوری منع نمود بدو روز دنیا نافع نشد چه که نظر
بمنظر اکبر دارد وقصد ملکوت عنایت مولی البشر سبحات او را منع ننماید وحجبات حایل نشود
یا محمد جهد نما شاید فائز شوی بعملی که ذکرش در کتاب الٰهی ببدوام ملک وملکوت باقی ودائمه

ناظر کل در ساحت اقدس مذکورند ولقبایتش فائز از حق بطلب شما را تأیید فرماید بر خط
آنچه عطا فرموده این یوم در کتب وزبر بیوم الله مذکور طوبی از برای نفسیکه بقرآن او
فائز شد. واز ماسوی الله خود را فارغ وآزاد مشاهده نمود سبحان الله کتاب اعظم اهم
عیون امم ظاهر ومشهود معذلک بر این نوآن مشغول واز آن محروم بگو سزاوار نیست نزد
ذکر قدم ذکر حدوث بگذارید وبردارید یعنی ما عند القوم را وبردارید یعنی آنچه را که از
نزد حق آمده وسبب حیات ابدی وذکر سرمدی بوده حمد کن مالک عالم را که ترا بآثار
قلم اعلی فائز نمود ودر سجن اعظم ترا یاد فرمود البهاء علیک وعلی امک واختک وذکر هما من قبل
المظلوم وبشرهما بعنایتی وکبر علیهما امرا من عندی وانا الآمر الحکیم انتهی بحر رحمت متواج
سماء عنایت باسنجم الطاف مزین هریک از مذکورین بعنایت بدیعه منیعه فائز روح العالم لعنایته
الفداء ولعنایته الفدا وهم چنین مخصوص مخدره ام آکتاب ومخدره صلح وقرعیون علیهم بهاء الله
این آیات از سماء عطاء مالک الرقاب نازل قوله جل جلاله وتعالی یا محمد قبل رضا انا نذکر امک
التی آمنت واقبلت وفازت بآثار قلمی الاعلی فیهذا المقام الکریم ان ذکرها نور یکون معها
فی کل عالم من عوالم ربک انه هو الفضال القدیم طوبی لها ولامة وجدت عرف ایام الله
رب العالمین ونذکر صلعک وبشرها بفضل ربک انا ذکرنا کل عبدا قبل الی الافق
الاعلی وکل امة فازت بایام ربها وموجدها وخالقها ومؤیدها طوبی له ولها ولمن تمسک
بحبل المتین ونذکر غلامی وحبیب الله وتوجه وجه القدم الیهما فیهذا اللیل وانزل لهما
ما یجدمنه المخلصون عرف عنایتی ورائحة قمیص المنیر یا آل احمد ان المظلوم یعزیکم ویسلیکم بما لا
یعادله فی العالم اشکروا ربکم الرحمن بهذا الفضل العظیم بدلوا احزانکم بفرح ذکری وظهوری

بعمری من وصف عنایتی وفاز باثر قلمی ینبغی له ان یضع ما فی الامکان مستبشراً بعنایة ربه
الرحمن الرحیم کذلک نطق لسان العظمة جلّ اجلاله انه هو المشفق الغفور العزیز الحکیم
انتهی از جذب آیات الهی عالم مسرور در جمیع اشیاء این حین بفرح اکبر ظاهر و مشهود
بظهور الله عیشی باین اشیاء بر پا قلم و مداد از ذکرش عاجز یشهد بذلک ربنا الامر الخبیر
اینکه ذکر و رود الواح الهی را نمودند وهم چنین سرور و ریت کل را از آیات باهرات لله الحمد لحاظ
عنایت مکرر بآن جهت متوجه مجدداً ذکر هر یک از ایشان عظمت جاری هنیئاً لکم و مریئاً
لکم ذکر اخری اخر در این حین از قلم مالک قدر جاری و نازل قوله تبارک وتعالی یا قلم الاعلی
اذکر من سمی بمحمد قبل حسین الذی صعد الی الرفیق الاعلی فی ایام ربه مولی الوری وقل النور علیک
والبهاء علیک یا من فزت بالمقام الاعلی بما جری ذکرک من لسان ربک فیهذا اللیلة الدلماء
اشهد انک فزت برحمتی التی سبقت وعنایتی التی احاطت من فی السموات والارضین
نسئل الله ان ینزل علیک فی کل حین رحمة من عنده ونعمة من لدنه ومائدة من جانبه انه
هو اکرم الاکرمین وارحم الراحمین لااله الا هو الفرد الواحد العزیز العظیم انتهی لله الحمد
مخصوص ایشان هم نازل آنچه که در این حین رحمت تازه ونعمت بی اندازه از سماء کرم بر او
نازل ان ربنا الرحمن هو الکریم المتفضل المعزب عن علمه من شیئ ولا تمنع فیضه حوادث
العالم واعراض الامم قدر ولقدر اولیائه ما راالطمع به الا نفسه العزیز المنان وهم چنین ذکر اخ
دیگر آقا نجیب علی علیه بهاءالله عرض شد لحاظ فضل بادمتوجه واین آیات از سماء بیان نازل
قوله تبارک وتعالی بسمی العلیم یا علی جمیع احزاب عالم منتظر ظهور حق جل جلاله بوده وهستند
چه مقدار از بریت که باسمش نباشد وچه مقدار از نفوس که بذکرش در لیالی وایام

مشغول و چون باب لقا مفتوح و بحر وصال مواج و طلعت موعود مشهود کل ممنوع الا من شاء ربک و تو بجنبش مزین و بنور عرفانش منور شکر کن مقصود عالمیان را تائید فرمود و اعانت نمود تا باینمقام اعلی فائز شدی انه هو التواب الفیاض العلام المقتدر القدیر انتهی ذکر اولیای سرچاه نمودند هریک فائز شدند بآنچه لا تعدل له بوده و خواهد بود عالم و ورق عارف آن آثار قلم اعلی معادله ننماید طوبی از برای نفسیکه بآن فائز شد او در جمیع عوالم الهی از دونش ممتاز تعالی الله ربنا رب العرش العظیم و رب الکرسی الرفیع هذا ما نزل من ملکوت ربنا رب الارض و السماء لمن سمی بجناب حاجی قبل باقر علیه بهاء الله قوله تبارک و تعالی یا باقر قد اتی الموعود و القوم لا یعرفون و ظهر المکنون و الناس اکثرهم لا یشعرون قد فتح باب السماء و اتی مالک الاسماء بسلطان مشهود و اشرقت الارض بنور ربها طوبی لمن فاز به و ویل لکل غافل محجوب قد حضر العبد الحاضر بورقة و کان فیها اسمک ذکرناک فضلا من عندنا تشکر ربک المهیمن القیوم یا غلام قبل رضا ید کرک مولی الوری بما یقربک الیه ان ربک هو العزیز الغفور قد انزل الکتاب و القوم لا یفقهون و اظهرنا البینات و اکثرهم لا ینظرون اخذوا اهوائهم و نبذوا الهم کذلک سولت لهم انفسهم و هم الیوم لا یعلمون انصر ربک بالحکمة و البیان انه یسمع و یری و هو المهیمن علی ما کان و ما یکون طوبی لمن فاز الیوم بکلمة من عنده و ویل لکل غافل مردود قد ناح البحر الاعظم امام وجوه العالم لیشهد بذلک من نطق فی کل شأن انه لا اله الا انا الحق مالک الوجود انا نذکر من سمی باقا بابا نذکره بآیاتی و نبشره بعنایتی لینطق به العباد بثنائه ربه المشفق الکریم کن ناطقا بذکر مولیک و قائما علی خدمة الامر و متمسکا بحبله المتین ایاک ان تمنعک تعلقات

العلماء الذين اعرضوا عن الله رب العالمين وايّاك ان تحوّفك سطوة الظالمين قل
تالله قد ظهر من كان مكنونًا واتى من كان موعودًا اتقوا الله يا ملأ الارض ولا تكونوا
من الغافلين هذا يوم فيه ينادي كم ربكم ويدعوكم الى افق الامر ان انتم من العارفين
قل زيّنوا قلوبكم بطراز التقوى ورؤسكم باكليل غاية ربكم الخير كذلك هاج عرف البيان في
الامكان وماج بحر العرفان طوبى لمن نبذ العالم متمسكًا الى الاسم الاعظم انه من اهل هذا
المقام الكريم يا قلمي الاعلى اذكر من سمّي بمحمد قبل حسين ليذكر ربّه ويكون من التاركين سمع
النداء من السدرة المنتهى المرتفعة في الفردوس الاعلى انه لا اله الا هو المقتدر العليم الحكيم
هذا يوم فيه استوى مكلّم الطور على عرش الظهور وينادي لتطمئن البيان عن يمين العرش
يا ملأ البيان قد اتى الرحمن من افق الاقتدار وقرّت به عيون المقربين قل ايّاكم ان
تمنعكم شبهات البشر عن المنظر الاكبر او تحجبكم حجبات الذين كفروا بيوم الدين هذا
يوم فيه اظهرت الارض كنوزها والبحار لآلئها والسماء شموسها واقمارها انظروا ولا تكونوا
من المنكرين قل هل تعرفون من ينادي كم وهل تعرفون من يذكركم في سجنه الاعظم لعمر الله
لو عرفوا لنبذوا ما سواه متمسكين بالقلوب الى الله العزيز الحميد قد منعتهم اهوائهم عن التوجه الى
انوار الوجه الا انهم من الاخسرين في كتاب البديع اذا وجدت عرف بيان الرحمن قل لك الحمد
يا مقصود العارفين يا محمد قبل حسن يذكرك المظلوم في حين احاطه الاحزان من الذين اعرضوا
عن الرحمن وارتكبوا ما ناح به سكان الفردوس ثم الذين طافوا العرش في بكور واصيل
انك اذا اخذك رحيق بياني واجتذبتك نفحات برهاني قل الهي الهي لك الحمد بما ذكرتني في سجنك
الاعظم وهديتني الى صراطك يا مولى العالم واسمعتني ندائك الاحلى وصريرة قلمك الاعلى واريتني آياتك

اسئلک یا مرکز الذی خضعت له الکائنات و یسلطانک الذی احاط الممکنات بان تؤیدنی علی
الاستقامة علی امرک و ذکرک بین عبادک و القیام علی خدمتک ای رب اسئلک بالذین
طاروا بقوادم الاشتیاق فی هواء حبک و انقطعوا عما عندهم فی سبیلک بان تکتب من قلمک
الاعلی لاولیائک خیر الآخرة و الاولی انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت الغفور الکریم
یا محمد یذکرک المظلوم لتذکر ربک و تکون من الذین ینطقوا بذکره و ثنائه و قاموا علی خدمة امره العزیز
الحکیم قد کنت مذکورا لدی الوجه من قبل و فیهذا الحین اشکر الله ربک بهذا الفضل المبین
اذکر عبادی من قبلی قل اتقوا الله و لا تکونوا من الخاسرین انا نوصی من فی العالم بالامانة و
الدیانة و بما ترتفع به مقاماتهم ان ربک هو الناصح العلیم یا اولیائی انصروا الله بالاعمال و الاخلاق
سوف یفنی ما عندکم و ما عند الملوک و یبقی لکم ما نزل من قلمی الاعلی یشهد بذلک کل عالم بصیر قد
اشرقت الارض و السماء بانوار الوجه و الناس اکثرهم فی حجاب عظیم انک اذا شربت رحیق
الوحی و اخذک جذب الامر قل الهی الهی تراانی مقبلا الی انوار بیانک و متمسکا بحبل عطائک اسئلک
بالکلمة التی بها اعدت المفقود لظهر از الوجود و اظهرت نعمة عرفانک و انزلت مائدة بیانک
بان تؤید عبادک علی الاقبال الی افقک الابهی و اصغاء صریر قلمک الاعلی ای رب انت الذی شهدت
بفضلک الموجودات و لبیانک الممکنات لا تمنع اهل مملکتک عن لجة بحر عطیتک و لا عن سبیل
وحیک و تسنیم الهامک و کوثر قربک انک انت المقتدر علی ما تشاء و فی قبضتک زمام
الاشیاء لا اله الا انت المقتدر القدیر ای رب اغفر لی و لمن معی و للذین آمنوا بک
و بآیاتک و عملوا بما امروا به فی کتابک انک انت الفرد الواحد الغفور الرحیم انا نذکر فی
هذا الحین عبدا من عبادنا الذی سمی لبیدا العلی فی کتاب الاسماء و بشره بآثار قلمی الاعلی

وانا الذاکر المشفق العلیم هذا یوم فیه ینادی المیزان امام الوجه ویقول انا المیزان
الحکیم والصراط ینطق والقوم اکثرهم من الغافلین طوبی لک بما شربت رحیق
المعانی من کاس عطاء ربک الکریم اذا هزتک آیات ربک ووجدت عرف
العنایة واللطف قل الهی الهی تری الجاهل ارادوا سجر علمک والاری سماء جودک والقاصد
مقر عرشک اسئلک بآیاتک الکبری وبینانک التی احاطت الارض والسماء وبالذین
فازوا بانوار نیر اذنک وسرعوا الی الذروة العلیا والغایة القصوی الی ان قاموا
لدی باب عظمتک وحضروا امام کرسی ظهورک وسمعوا ندائک وشربوا کوثر الوصال من
ایادی فضلک بان تکتب لی ما کتبت لهم برحمتک التی سبقت الکائنات انک انت
الذی لا یمنعک العصیان عن امطار سماء جودک ولا الخطایا عن بدائع نعمتک وانک
قد کنت مقتدرا مهیمنا علی من فی سمائک وارضک لا الٰه الا انت العزیز المجید
وتذکر من سمی بمحمد قبل حسن لیجد عرف آیاتک ربه ویکون من الفائزین انا سمعنا
ندائک اجبناک ان ربک هو الفضال القدیم اقبل الیک من شطر السجن وانزل
لک ما لا تعادله اثمار الارض واسرارها ان ربک هو الشاهد العلیم ایاک ان تمنعک
ضوضاء العلماء عن مولی الوری ضع ما عندهم وخذ ما امرت به من لدی الله الامر القوی
الغالب القدیر انهم لقضوا بهدی الله وعهده وانقوا علیه بظلم ناح اللوح والقلم یشهد
بذلک ربک الفرد الخبیر اذا فزت بالفرح الاکبر آیات ربک مالک القدر قل الهی
الهی قلبی اقبل الیک ووجهی توجه الی انوار وجهک وبصری ناظرا الی افقک ولسانی
ناطقا بثنائک اسئلک بانوار عرشک واسرار ما انزلته فی کتابک واثمار سدرة امرک

وامواج بحر فضلک بان تقدر لی من بدایع جودک وکرمک ما یکون سببا فی کمال عالم
من عوالمک انک انت المقتدر المتعالی العزیز العظیم راستاد یا علی قد اقبل الیک
مالک القدر من شطر منظره الاکبر وذکرک بما یبقی بدوام اسمائک الحسنی وصفاتک العلیا
طوبی لمن فاز بایام الله وویل لکل افاک اثیم قد اتی یوم الله ولا یذکر فیه الا هو
طوبی لکل عارف عرف وفاز وویل للمنکرین قد اعرض عنا مراد البیان واعترضوا علیه
من دون بینة ولا کتاب منیر کفروا بنعمة الله لعبادته انزالها وانکروا هذا الفضل
المبین کن متمسکا بحبلی ومتشبثا باذیال ردائی وناطقا بثنائی بین عبادی
ان ربک یسمع ویری وهو السمیع البصیر درویش یا علی قبل اصغر قد اتی
الیوم والقوم من الهالکین الا من شاء الله ربک ورب العالمین هذا الیوم
فیه تناهی النور ویقول قد اتی مولی الوری الذی کان مخزونا فی افئدة النبیین
ومستورا من القلم الاعلی فی کتب الله مقصود العارفین تالله قد جری من قلم الرحمن
کوثر الحیوان طوبی لمن اقبل وشرب وسیقا للمشرکین الذین نبذوا الله وراءهم متمسکین
بما عندهم من همزات الشیاطین طوبی لقوم ما اضعفه ظلم العلماء وبصیر ما منعته حجبات
المعرضین انک اذا فرت بایاتی ووجدت عرف عنایتی قل لک الحمد یا مقصود افئدة
المخلصین بما ذکرتنی فی السجن الاعظم اشهد انک مالک ملکوت الفضل وفی قبضتک
زمام من فی السموات والارضین اسئلک ان تجعلنی مستقیما علی امرک وایدنی علی الصبر
بما انزلته من جبروت بیانک البدیع انتهی

بحر موج زد و عنایت حق جل جلاله لکمال اوج ظاهر کصور هر یک از اولیاء مذکور

بحر بیان ظاهر و کتاب مبین نازل از حق تعالی شانه میطلبم بقدرتش مؤید
شوند و برخدمت امر موفق انه هو القادر المهیمن المختار در یوم اول که جمال قدم
بر عرش اعظم در بستانیکه برضوان نامیده شد مستوی سلطان عظمت بسه آیه مبارکه
نطق فرمود یکی انکه سیف در اینظهور مرتفع است و آخر قبل از الف سنه هر نفسی
ادعا نماید باطل است و سنه سنهٔ کامله است تفسیر و تاویل در اینفقره حرام
است و ثالث حق جل جلاله در آن حین بر کل اشیاء بکل اسماء تجلی
فرمود و اینفقره از بعد نازل ولکن فرمودند اینفقره هم با آن سه در یکمقام
است و آن اینکه آنچه از اسامی تلقاء وجه ذکر شود کل حتماً میتاً بذکر
مالک قدم فائز میشوند طوبی للفائزین ذکر جناب ملا محمد علی طیب علیه بهاء الله را
نمودند بعد از عرض در حضور یک لوح امنع اقدس مخصوص ایشان نازل و ارسال
شد لتقر عینه بشاهدة آثار الله رب العالمین قلم زرشک رسله ایشان
در بستان وارد اجره علی الله اعمال این یوم زسید اعمال لدی الله مذکور طوبی
لمن فاز بسبل الخادم ربه بان یؤید عباده علی ما یحب و یرضی و لا یمنعهم عن
فیوضات ایامه انه علی کل شیئ قدیر ذکر جناب محمد قلیخان علیه بهاء الله را
نمودند که ایشانهم در ارسال قلمدان را قدام فرمودند هنیئاً لمن یذکرهم در پیشگاه
حضور لشرف اصفا فائز این بس واضح و معلوم که اینگونه امور مع انکه در این
ایام مخصوص نزد اولیای حق جل جلاله مقامی نداشته ولکن نزد حق مقامش عالی
چه که مدل است بر اقبال و محبت و خدمت انه لا یضیع اجر المحسنین ذره

عمل الیوم در افق اعلی بمثابهٔ شمس مشاهده میشود و قطره مانند بحر اینست که مقام از مقامات
فضل طوبی للفائزین لذا یک لوح مخصوص از سماء رحمت مرحمت آلهی نازل و ارسال
شد انشاء الله بلقایش فائز شوند ایتها الامة فانی هم از حق میطلبد از برای ایشان خیر
دنیا و آخرت را ان ربنا الرحمن هو السمیع المجیب ذکر حبیب روحی لاحبائه الفدا جناب آقا
احمد علیه بهاء الله محمد ابن حضرت مرفوع الذی یزوره الملأ الاعلی نموده بودند این عبد دوست
داشت نامه را باسم ایشان ختم نماید لله الحمد اقبال نمودند و بمقصود عالمیان فائز گشتند
دیدند و شنیدند و ذکر اولیای آن ارض و اطراف را مکرر نمودند و هم چنین صفحه
از اسامی اولیا را بر ساحت اقدس ارسال داشتند و هر یک بآیات آلهی فائز
لکن از کثرت تحریر آنچه درباره آن نفوس از لسان عظمت جاری ارسال نشد
ولکن شهادت میدهد خادم که فائز شدند بآنچه که از قبل له بوده باری بعد از ذکر
اسامی ایشان در ساحت اقدس این بیان از لسان مقصود عالمیان ظاهر
قوله تبارک و تعالی انا الناطق من افق الاعلی یا احمد علیک بهائی لعنایتک
حق توجه نمودی و بمقصود فائز گشتی آنچه در حین حضور از لسان عظمت اصغا نمودی خط
نما و اولیای آن ارض را بالعنایات مخصوصه بشارت ده بگو یا حزب الله امروز روز
ذکر و ثنا و روز خدمت است خود را محروم ننمائید سزاوار آنکه بنار سدره مشتعل
شوید اشتعالیکه کدورات محدثه از رطوبات زائده را از نفس امکان رفع نماید تا کل
بافق رحمن توجه نمایند و بما ینبغی فائز گردند بگو قدر یوم را بدانید امروز سید
ایام است و عمل در او سید اعمال لله الحمد بانوار صبح ظهور منور بوده و لعمری ان مقصود

فائز حرمت ایمقام اعظم را بدانید وقدرش را بشناسید بر شما در سبیل الهی وارد
شد آنچه که اهل فردوس اعلی گریستند وذکرش در کتب الهی از قلم جلی مذکور
وسطور ایمقام بلند را باسم حق جل جلاله حفظ نمائید عنقریب اثمار اعمال شما وهم
چنین آثارش در ارض ظاهر شود وهویدا گردد قسم بنور برهان که از افق سماء
سجن مشرق ولائح است اگر نفسی بکینونت الله در این ایام برارد آن
نفس لدی الله مذکور ومحفوظ اگر حلاوت بیان رحمن را بیابید وبمقصود فائز شوید
از جمیع اعضا و جوارح بر شعرات ندای لک الحمد یا الله العالم اصغا نمائید از حق
بطلبید شما را تائید فرماید بشأنیکه شئونات عالم وما عند الامم از حق منع ننماید
بکمال فرح واطمینان از کاس محبت مقصود عالمیان بیاشامید سوف یفنی ما
ترونه الیوم ویبقی لکم هذا اللوح الذی لاح من افقه نیر عنایة ربکم الغفور الکریم
یا حزب الله احمد علیه بهائی لدی الوجه حاضر ولشهداته حضر وسمع ورای و
شرب رحیق الوصال من ید عطاء ربه الغنی المتعال وفاز بما فاز به اهل العالم
الا من شاء الله مالک الایجاد وذکر اولیای آن ارض را نمود هر یک فائز شد
بآنچه که اقلام عالم از ذکرش عاجز وقاصر است طوبی لهم ولهم حسن مآب
بر کل ملاحظه مستکبین مرفوع مبرور منصور علیه بهائی وعنایتی لازم قد نطق لسان
القدم بعد صعود بما فاحت به نفحات الرحمن فی الامکان طوبی لمن ذکره بما نطق
به القلم الاعلی انه من اهل البهاء فی لوحی العظیم البهاء علیه وعلیکم وعلی الذین منعتهم
ضوضاء المشرکین عن التوجه الی الله الفرد الخبیر انتهی لله الحمد نور عنایت ظاهر و

فرات رحمت جاری و سدرهٔ فضل مضیئ و آفتاب عطا مشرق نازل شده
آنچه که هر حرفی از آن کتابیست مبین و نعمتی است بدیع اینعبد خدمت
ایشان و منتسبین حضرت سر نوح علیه بهاءالله الابهی تکبیر و سلام میرساند و از
حق جل جلاله بمطلب آنچه را که باقی و دائم است ان ربنا الرحمن هو الفیاض
المشفق الکریم و هم چنین این آیات باهرات مخصوص اماء الله آن ارض علیهن
بهاءالله از سماء مشیت الهی نازل قوله تبارک و تعالی یا اماءی و اوراقی علیکن بهاء
الله رب العرش العظیم لله الحمد فائز شدید بآنچه که علما و عرفا از آن محروم و مند
الا من شاء الله قسم بنور بیان که از افق سماء ملکوت مشرق و لائح است که جمیع
عالم و ز خارف آن بکلمهٔ مبارکهٔ یا امتی که در حق یکی از اماء نازل شده معادله ننماید
رجال ارض محروم و از فضل الهی شما فائز قدر این مقام را بدانید و بحمد و شکر مقصود
عالمیان مشغول شوید اکثر اهل عالم را از ملوک و مملوک و عباد و اماء غفلت اخذ نموده
عنقریب بمقامات خود راجع شوند شما را عنایت حق تائید نموده و فضلش هدایت فرموده
و باسباب ظاهر و باطن مدد نموده تا باین فضل اعظم و نعمت کبری و موهبت عظمی
رسیدید و فائز گشتید نعیما لکن و هنیئا لکن البهاء المشرق من افق سماء رحمتی
علیکن و علی اماءی الذین هم المدن و الدیار انتهی اگر فی الحقیقة آنان حقیقت عباد
بملکوت بیان مالک ایجاد توجه نمایند و باصغا فائز گردند کل بعرفان مقصود که
مقصود از آفرینش است فائز شوند بحر رحمت عموم موّاج ولکن بایکلمه معلق ان
اکرمکم عندالله اتقیکم اینها کم فانی هم خدمت محترمات و ورقات و قاصرات

وقانات آن ارض تکبیر میرساند واز برای کل تأیید مطلبد انّ ربّنا الرحمن هوالسامع المجیب البهاء والذکر والثناء علیکم وعلی عبادالله الثابتین الراسخین والحمدلله ربّ العالمین خ اوم فی ۱۴ محرم الحرام سنه ۱۳۰۴ الواح مبارکه هم داخل نامه مرقوم وهم علیحده ارسال شد

حسب الامر اعضاء محفل مقدس روحانی پرچند شیدانیه ازکاشان از روی الواح مقدسه اصل استنساخ شد ومعاونت حضرت حاج ملا یوسف بیت خوشنویس روحی فداه بدقت مقابله وتصحیح شد درعلاوه پرچند جزوه تراب اقدام احبا وآیه اثنا عشر

غلامحسین زائر درخشی

شرح فوق درمجلد اصل که درضبط محفل روحانی بهائیان پرچند است مرقوم ودراین مجلد که بعداً سواد شده وبه خط منشی محترم سابق این محفل (جناب آقای غلامحسین تابش علیه بهاءالله) مرقوم گردیده

حسب الدستور محفل مقدس روحانی بهائیان پرچند پرچب دستور تعمیر ۱۰ ر ۵ ر ۱۳۳۹ شمسی محفل مقدس روحانی ملی بهائیان ایران شیدانیه بنانه پرچت محفل مقدس تقدیم میگردد.

منشی محفل روحانی بهائیان پرچند کدورخانه محمد

۱۷ ر شهرالاسماء سنه ۱۱۲ بدیع